

વિશ્વકર્મા પ્રણીત : વાસ્તુ વિદ્યાયામ્ લે. શ્રી પ્રભાશંકર બો. સોમપુરા

VĀSTUVIDYĀYĀM BY VISHVAKARMĀ

વિશ્વકર્મા પ્રણીત વાસ્તુ વિદ્યાયામ્

૧૧ RAR
732-44
VIS

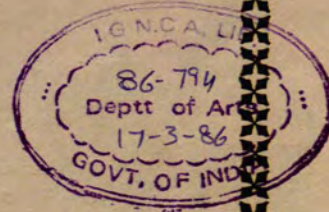
સંપાદક:

સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા શિલ્પવિશારદ

VASTUVIDHYAYAM-BY VISHWAKARMA

श्री विश्वकर्माकृतया

श्री वास्तुविद्यायां वास्तुशास्त्रे



संपादक : पद्मश्री स्थापति प्रभाशंकर आषाढभाई सोमपुरा शिल्पविशारद

પ્રકાશક :

શ્રી બળવંતરાય, પ્રભાશંકર સોમપુરા અને બંધુઓ
૩, પથીક સોસાયટી, સરદાર પટેલ કોલોની, અમદાવાદ-૧૩

અંત્રપ્રાપ્તિસ્થાન

સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા શિલ્પવિશારદ
૩, પથીક સોસાયટી, સરદાર પટેલ કોલોની, અમદાવાદ-૧૩.

શ્રી ગુર્જર અંતરત્ન કાર્યાલય
ગાંધીરોડ, અમદાવાદ.

એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કં.
પ્રીન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ-૨.

પ્રત : ૧૦૦૦

મૂલ્ય : રૂ. પચાસ-પ્રત પોસ્ટેજ અલગ

Rs. 50-00 10/-

(one hundred)

મુદ્રક :

રાજુભાઈ સી. શાહ

કેનિમેક પ્રિન્ટર્સ

માસુનાયકની પોળ, અમદાવાદ-૧.



सिद्धि

श्री विनायक गणेश

सिद्धि





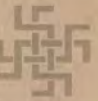
श्री शारदा सरस्वती

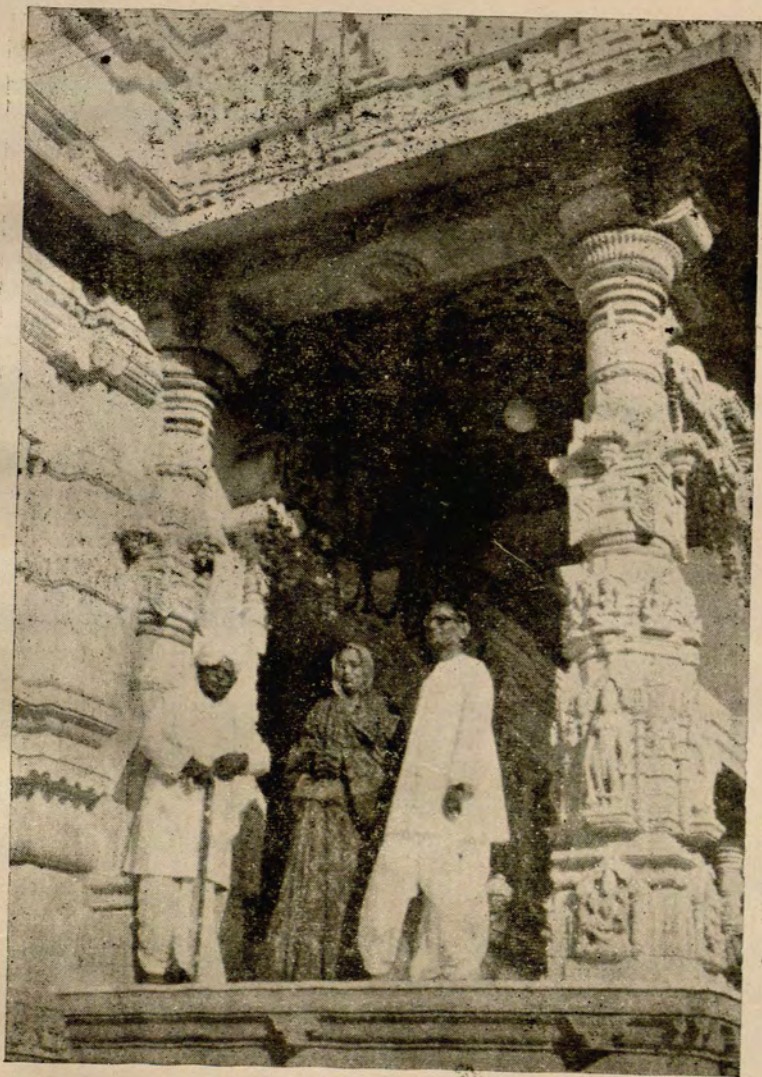


श्री विश्वकर्मा



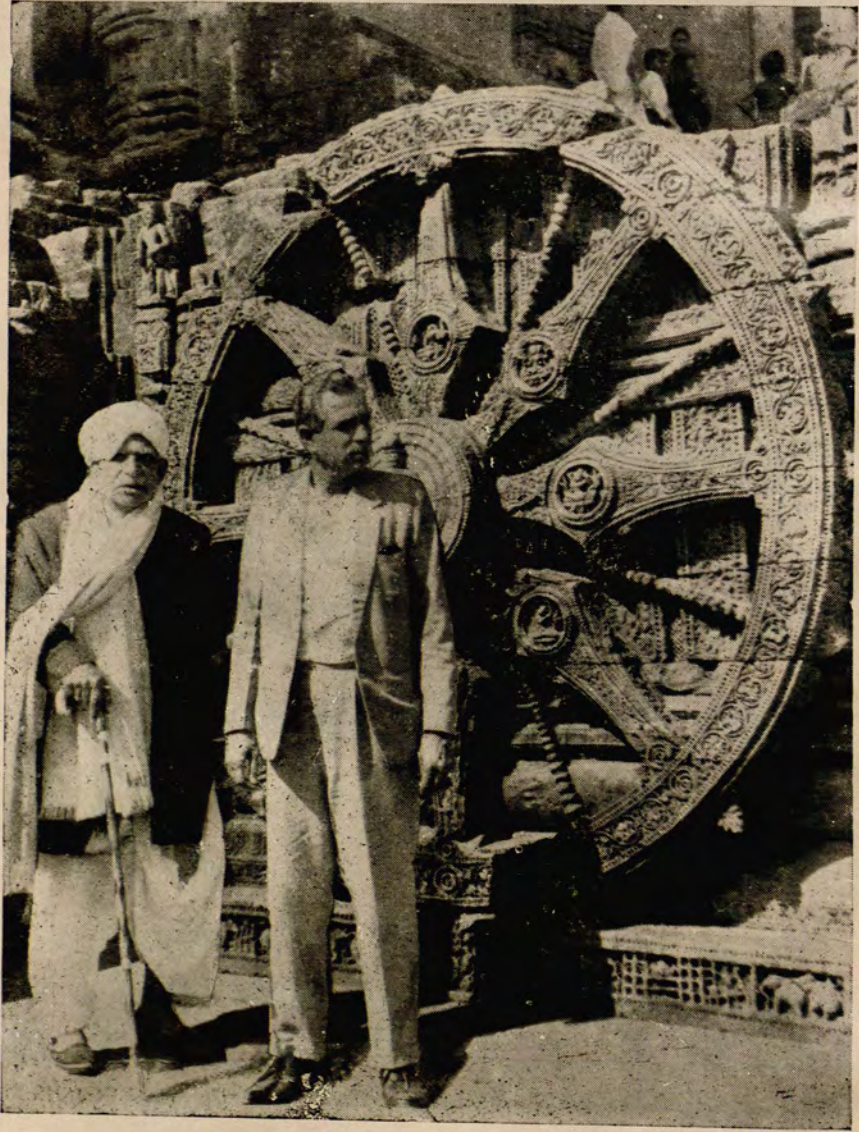
श्री विनायक गणेश





કલ્યાણ સેન્ચુરી રેથેન લક્ષ્મીનારાયણ મંદિરના બાજુનો ચતુષ્ઠિકામાં
 શ્રીમાન શ્રી ગોપાળ નેવરીયાલ અને શ્રીમતી નેવરીયાલ
 સ્થપતિ પ્રભાશંકર સોમપુરા સાથે





સ્થપતિ પ્રભાશંકર સોમપુરા અને જોષી પુત્ર બળવંતરાય શિલ્પશાસ્ત્રી
ઓરિસાના કોણાર્ક મંદિર



પ્રસ્તાવના

ભારતીય શિલ્પ સ્થાપત્યવાસ્તુશાસ્ત્રના તદ્વસ્પર્શી અભ્યાસ માટે પ્રાચીન ઋષિમુનિઓના ગ્રંથોની અગત્ય છે પરંતુ કમનસીબે તેટલા પ્રાચીન ગ્રંથો ઉપલબ્ધ વર્તમાનકાળમાં થતા નથી. તેનાં અવતરણો (રેફરન્સ) પાછલા કાળના કોઈ કોઈ ગ્રંથોમાં છૂટાછવાયા મળે છે.

વેદકાળમાં યજ્ઞયાગાદિ કર્મકાંડની ધાર્મિક વિધિ થતી. તેમાં ઇંદ્ર, વરુણ, યમ આદિ દેવોની સ્તુતિઓ અને તે દેવોને અર્ધ-અલ્પ અપાતા.

વાસ્તુવિદ્યાના ઉદ્દગમકાળના નિર્ણયનો પ્રશ્ન વિવાદાસ્પદ છે છતાં પણ તે પ્રાચીન આર્ય યુગમાં સાદા રૂપમાં હતી. પર્ણકુટીઓ પછી કાષ્ટનો યુગ આવ્યો પછી ઇંટ, માટી ને કાષ્ટનો યુગ આવ્યો. ઈ. સ. પૂર્વે શક્ય હોય તેવાં સ્થળોએ પાષાણનો પ્રયોગ સ્થાપત્યમાં શરૂ થયો. ત્યારે સાર્વાત્રિક ગુફાઓ કોતરાવા લાગી.

કળાએ માનવતા પ્રતિબિંબ-દર્પણ છે. તેનાથી માનવની યુગ યુગની બૌદ્ધિક પ્રગતિ પ્રતિબિંબ થાય છે.

ભારતીય વાસ્તુશાસ્ત્રના પ્રારંભ કાળનો ચોક્કસ નિર્ણય થવામાં ઋગ્વેદ, આદ્યજુ ગ્રંથો, શતપથ, ઐતરેય, ગૃહસૂત્રો, તંત્રગ્રંથો અને કર્મકાંડના ગ્રંથો પરથી અનુમાન કરી શકાય છે કે તેનો પ્રાચીન કાળ છે.

સ્થાપત્ય વેદો વિશ્વકર્માદિ શિલ્પશાસ્ત્રે અથર્વવેદે સ્થાપત્યોગવેદ.

અથર્વવેદનો ઉપવેદ વાસ્તુશાસ્ત્ર છે અથર્વવેદના સૂક્તોમાં સ્થાપત્ય કળા વિશે ઘણા ઉદ્દેશો છે. વાસ્તુવિદ્યા એ અથર્વવેદનું અંગ છે. જેમ ઋગ્વેદનો આયુર્વેદ, યજુર્વેદનો ધનુર્વેદ, શામવેદનો ગાંધર્વવેદ છે તેમ અથર્વવેદનો સ્થાપત્યવેદ છે.

ત્રેતાયુગમાં માનવીઓ વન-પર્વતો પર નદી સરોવર પર, વનરાણમાં દેવો સાથે વિહાર કરતા હતા ત્યારે કંપદ્રુમ પાસેથી કંપવૃક્ષ પાસેથી ઇચ્છિત સર્વ લોગ-પદાર્થો મેળવતા હતા. જ્યારે કંપદ્રુમ અલોપ થયા ત્યારે અન્ય વૃક્ષો નીચે વાસ કરવા લાગ્યા અને તે પછી આણીદાર પાષાણથી વૃક્ષો કાપી કાષ્ટની પર્ણકુટી બનાવી રહેવા લાગ્યા. જેમ જેમ કાળ વ્યતીત થતો ગયો તેમ માનવીએ શીત, તાપ અને વર્ષાની પ્રાકૃતિક ઋતુ સામે રક્ષાની આવશ્યકતા સમજાઈ તેમ વિકાસ થતો ગયો. સામૂહિક વસવાટ પછી ગ્રામનગર વસવાટ થવા લાગ્યાં. ઈ. સ. પૂર્વે બીજી-ત્રીજી સદીથી પર્વતોમાં ગુફાઓ ધર્મપ્રેરણાથી કોતરાવા લાગી. પ્રથમ સાદા રૂપ પછી અલંકૃત ગુફાઓ કોતરાઈ. બારસો-તેરસો વર્ષ એટલે આઠમી સદી સુધી ગુફાઓ કોતરાઈ. તેની બે હજાર ગુફાઓ ભારતના પર્વતીય પ્રદેશોમાં કોતરાઈ. તેમાં નવસો ગુફાઓ બૌદ્ધોની છે, છસો ગુફાઓ વેદિક સંપ્રદાયની છે અને ચારસોક ગુફાઓ જૈનોની છે.

પ્રાચીન ઐતિહાસિક સાહિત્યમાં દેવાલયોના ઉલ્લેખો મળે છે પરંતુ તે કયા યુગમાં, તેનું કેવું સ્વરૂપ હતું તે ચોક્કસ જાણી શકાયું નથી. રામાયણ-મહાભારતમાં તેનાં શાબ્દિક ચિત્રો વાંચવા મળે છે. અલબત્ત માનવવિકાસની સાથે સાથે વાસ્તુવિદ્યાકળાનો પણ વિકાસ થતો ગયો.

વાસ્તુશાસ્ત્રનું સાહિત્ય

વાસ્તુશાસ્ત્રના પ્રણેતાના અઢાર ઋષિમુનિઓના નામે મત્સ્યપુરાણમાં, બીજા સાત આચાર્યો બૃહદ્સંહિતામાં બીજા સાત આચાર્યોનાં નામ આપેલાં છે. મત્તુ, પરાશર, કાશ્યપ, ભારદ્વાજ, પ્રહ્લાદ, અગસ્ત્ય અને માર્કંડેય. વળી વિશ્વકર્મા પ્રકાશમાં અંથના પ્રારંભે કહ્યું છે કે શિવ વાસ્તુશાસ્ત્રનું જ્ઞાન પરાશર ઋષિને આપ્યું. પરાશરે બ્રહ્મરથને આપ્યું અને બ્રહ્મરથે વિશ્વકર્માને જ્ઞાન જગતના કલ્યાણાર્થે લોકોમાં પ્રવર્તાવ્યું અઢારે આચાર્યો વિષે વિગત ઓળખ દીપાણુવ અંથના પાનાં ૨૬ થી ૩૨ સુધીમાં આવેલ છે.

વાસ્તુ કૌતુક અંથમાં વાસ્તુશાસ્ત્રના પ્રવર્તકનાં નામો આપેલા છે. શૌનક, રામ, રાવણ, પરશુરામ, હરિ, ગાલવ, ગૌતમ અને ગોભિલ, ગૈધ્યાચાર્ય, ગચ્છવૈશ્વ, મથપુત્ર, કાર્તિકેય અને અ્યવન. અગ્નિપુરાણ અ. ૩૯માં લોકાખ્યાયિકામાં તંત્ર અંથોમાં કર્તાના ૨૫ નામો આપેલાં છે. આ અંથોમાં તંત્ર સાથે શિલ્પનો વિષય પણ હતો. પરંતુ આ અંથો લુપ્ત થયેલા છે પરંતુ પાછલા કાળના આચાર્યોએ તે અંથનાં કેટલાંક અવતરણો પોતાના અંથોમાં આપ્યાં છે. અગ્નિપુરાણના અગ્નિપુરાણ ચોવીસ અંથોના નામે મારા દીપાણુવ અંથની પ્રસ્તાવના પાના ૨૮ પર નામો બધાં આપેલાં છે.

ગુપ્ત કાળના (ઈ. સ. ૩૦૦ થી ૬૦૦)ના કેટલાક વિશ્વકર્મા પ્રકાશ જેવા અંથો પ્રાપ્ત થયા છે. તે કાળના બૃહદ્સંહિતામાં વરાહમિહિરે શિલ્પનો વિષય ઘણો ચર્ચ્યો છે.

વાસ્તુ તિલક નામે અંથ સાતમી સદીમાં લખાયેલો અમારો અંથસંગ્રહમાં છે, તે પ્રકાશિત કરી રહ્યો છું. સંગ્રહ છે “લક્ષણ સમ્યુચ્ચય” નામે સાતમી-આઠમી સદીનો અંથ છે તે સંપૂર્ણ અંથ નેપાળમાં મળે છે. અમારા અંથસંગ્રહમાં તે અંથ અપૂર્ણ છે. તે કાળની શિલ્પ સ્થાપત્યની પદ્ધતિ અને તેમાં ઘાટ વિભાગો વર્તમાન શિલ્પથી ભિન્ન છે. ભારતીય પ્રાદેશિક પ્રાસાદ જાતિઓ જે અપરાજિત સૂત્રમાં ચૌદ દર્શાવી છે. તે ઉપરોક્ત અંથોમાં આઠેક પ્રાદેશિક જાતિ કહી છે. તેથી કદાચ વિશેષ જાતિનો ઉદ્ભવ પાછલા કાળથી થયો હોય !

નવમી સદીથી અગ્યારમી સદીના જે અંથો પશ્ચિમ ભારતમાં મળે છે તે વિશ્વકર્મા નારદના સંવાદરૂપે ક્ષીસર્જવ, વૃક્ષાર્ણવ અને દીપાર્ણવ અંથો અપૂર્ણ સ્થિતિમાં થોડા શિખી-ઓના બૃહદ્સંગ્રહમાં મળે છે. આ અંથોમાં અદ્ભૂત અને વિશાળ સ્થાપત્યોનાં વિષયો ચર્ચેલા છે. જે પછીથી તે પછીના બારમી સદીના કાળના અંથો, તેવા ઉપરોક્ત અંથોના જેવા વિશાળ અને ગહન વિષયો ચર્ચ્યા નથી.

જે કે પ્રાચીન કાળના સ્થાપત્યો કરતા પાછલા કાળના ગ્રંથોમાં જેમ જેમ વિકાસ થતો ગયો તેમ તેમ તેમાં ઘાટ વગેરે અને શિખરોના અંડકો શિલ્પીઓ વધારતા ગયા.

પીઠમાં કણ્ઠપીઠ અને કામદપીઠના થરો પર ગજ, અશ્વ, નરપીઠ પાછળથી વિશેષ ઉમેરાયા.

સૌરાષ્ટ્રના સમુદ્ર કિનારાના ગુપ્તકાળ પહેલા અને ગુપ્ત કાળમાં ચૈત્યાકાર બેઠાં શિખરો થતાં તેનાં દૃષ્ટાંતો વર્તમાનમાં હજુ પણ ત્યાં જળવાયા છે. તે થઈ એકાંડી શિખર થવા લાગ્યા. આવા એકાંડી શિખરો અંદાજે ત્રણસો, ચારસોકે વર્ષ ચાલ્યાં. બાદ પંચાડીગ શિખરો થયાં. તે પછી નવાંડી એમ કમેકમે શિખરના અંડકો શિલ્પીઓ વધારવાની વિશેષતા માનતા ગયા. હબ્બર અને ત્રણ હબ્બર અંડકોના પ્રાસાદો પણ શિલ્પગ્રંથોમાં આપ્યા છે. તે અગ્યારમી સદી પછીના ગ્રંથોમાં તેવાં સ્વરૂપો આપ્યાં છે, આમ હું માનું છું. શ્રી વિશ્વકર્મા અને નારદના સંવાદરૂપે આપેલા શ્રીસર્ણવ, વૃક્ષાર્ણવ અને દ્વીપાર્ણવ ગ્રંથોના થોડા અધ્યાયો કોઈ કોઈ છૂટાછવાયા અધ્યાયો મળે છે તે પણ કમવાર મળતા નથી. ક્ષીર્સર્ણવ ૧૦૧ અધ્યાયથી ૧૨૩ એમ બાવીશ અધ્યાયો ફક્ત પ્રાપ્ત થયા છે.

દ્વીપાર્ણવના ૧ થી ૧૪ અધ્યાયો સૌરાષ્ટ્રમાં મળે છે બ્યારે બાકીના આઠ અધ્યાયો રાજસ્થાનના શિલ્પીઓથી મને બાવીશ અધ્યાયો પ્રાપ્ત થયા છે. વૃક્ષાર્ણવ ગ્રંથ ઘણો મોટો હશે. તેના છૂટક છૂટક અધ્યાયો બાવીશ જેટલા પ્રાપ્ત કરી શકાયા છે પરંતુ તે અધ્યાયો એકે કમવાર નથી. ૧૪૦, ૧૪૨, ૧૪૫, ૧૫૦ એમ છૂટક છૂટક-અમારા હસ્ત-લિખિત ગૃહસંગ્રહપોથી અને આ બેઉ ગ્રંથોમાં એક-બે બે અધ્યાયો રાયલ એશિયાટિક લાયબ્રેરી મુંબઈથી પૂના ભાંડારકર ઇન્સ્ટીટ્યુટમાંથી અને કલકત્તા રો. એ. સોનો લાયબ્રેરી-માંથી અને એકાદ બે પાટણ (ગુજરાત)ના જૈન ભાંડારમાંથી પ્રયત્ન કરી ગ્રંથ સમૃદ્ધ કરવા મેં કોશિશ કરી છે.

આ ગ્રંથો હુપ્રાપ્ય છે. તેના વિષયો અધ્યાયે ઘણા જ વિશાળ સ્થાપત્ય, સહસ્રલિંગ, કોટીલિંગ અને વિશાળ સાંધાર મહાપ્રસાદો અને તેની ફરતી વિશાળ જગતી પર અનેક પ્રકારની દેવકુલિકાઓવાળા પ્રાસાદોની રચના આપેલી છે. સદ્ભાગ્યે આ ગ્રંથોનો વિશેષ ભાગ અમારા ગૃહના હસ્તલિખિત ગ્રંથસંગ્રહમાં હતો. થોડા અધ્યાયો ઉપરોક્ત સ્થળોએથી પ્રાપ્ત કર્યાં છે. આમા પુરાતત્ત્વવિદ મધુસુદન ઢાકીએ પૂના અને કલકત્તાથી થોડું મેળવી આપ્યું છે. તેના કેટલાક અધ્યાયોની સંસ્કૃતની નકલ સુદર અક્ષરોથી શ્રીમતી ગીતા-બહેન ઢાકીએ બનારસમાં કરેલી. તેઓ બેનેનો આભાર માનું છું.

વિશ્વકર્મા અને નારદના સંવાદરૂપે ઉપરોક્ત ક્ષીર્સર્ણવ, દ્વીપાર્ણવ અને વૃક્ષાર્ણવ ગ્રંથો મળ્યા છે. તેમ એક ચોથો ગ્રંથ સ્વર્ગાર્ણવ નામે હોય તેમ લાગે છે. પરંતુ તે ક્યાંયથી હજુ સુધી પ્રાપ્ત થયો નથી. ફક્ત વૃક્ષાર્ણવના એક અધ્યાયના અંતે इति स्वर्गार्णवे એટલું મળ્યું છે, તેથી અમારું અનુમાન છે કે તે નામનો ગ્રંથ હોવો બેઠ્યો.

આ સિવાય વિશ્વકર્માના પ્રથમ શિષ્ય જયના સાથેના સંવાદરૂપે ગ્રંથ જયપૃષ્ઠાયા છૂટક છૂટક સત્તાવીસ અધ્યાયો મળ્યા છે. ને અનુવાદ સાથે પ્રકાશન કર્યાં છે. તે

સિવાય અપરાજિતસૂત્ર અને સૂત્રપ્રતાન વિશ્વકર્મા રચિત છે. વિશ્વકર્મા પ્રકાશ ગ્રંથ તેા શુભકાળમાં રચાયેા હોય તેમ લાગે છે.

વીરપાલ સૂત્રધાર રચિત “પ્રાસાદ તિલક” ગ્રંથ જે જુદા જુદા છંદમાં રચેલો છે. તેમાં કુલ ચાર જ અધ્યાયો પ્રાપ્ત થયા છે. તે આઠેક અધ્યાયોનો ગ્રંથ હોવો ભેદ છે. તે મેં પ્રકાશિત કર્યો છે.

પંદરમી સદીમાં પાટણ (જુજરાત)ના અમારા ભારદ્વાજગોત્રના સોમપુરા મંડન વિદ્વાન હતા. તેના સર્વ પરિવારને મેવાડના રાણા કુલાએ તેઓને બોલાવી મેવાડમાં વસાવ્યા અને તે વિદ્વાને શિલ્પના અસ્ત વ્યસ્ત થયેલા ગ્રંથોનો સમુદ્ધાર સંક્ષિપ્તમાં કરી રાજવલ્લભ, પ્રાસાદ, મંડન, વાસ્તુમંડન, રૂપમંડન, વાસ્તુસાર, દેવતા મૂર્તિ પ્રકરણ શુદ્ધ કરી રચના કરી. તેટલા સદ્ભાગ્ય કે અસ્ત થતા ગ્રંથોનો પુનરોદ્ધાર કર્યો.

જો કે મંડને આજે પરિશ્રમ કર્યો તે નિરંધાર પ્રાસાદને લગતો કરેલ પરંતુ ગહન એવા શુભ વિશાળ સ્થાપત્ય ગ્રંથોનો પુનરોદ્ધાર કરી શક્યા નથી.

કદાચ એમ હોય કે વિધર્મી મૂર્તિભંજકો એવા મહા પ્રાસાદોનું અસ્તિત્વ રહેવા નહિ દે એવા ભયે કદાચ મંડને સાંધાર મહાપ્રાસાદોના ગ્રંથ વિષયોનો પુનરોદ્ધાર ન કર્યો હોય.

મંડનના નાનાભાઈ નાથજીએ વાસ્તુમંજરી ગ્રંથની ત્રણ સ્તંભકમાં રચના કરેલ અને તેના પરિવાર બીજા નાના ભાટા ગ્રંથોની રચના કરેલ.

સૂત્રધાર રાજસિંહે “વાસ્તુરાજ” ગ્રંથની રચના કરી માળવાના મહારાજ ભોજ દેવે સમરાંગણ સૂત્રધાર નામે ભાટો ગ્રંથ અને તેના શિલ્પી મલ્લે પરિમાણ મંજરી નામે કાષ્ઠ ગ્રંથની રચના કરી.

ઉપરોક્ત લગભગ બધા ગ્રંથો પશ્ચિમ ભારતના નાગરાદિ શિલ્પના ગ્રંથો લખાયા છે તે ઉપરાંત પણ છે. પૂર્વભારતમાં ઉડિયા કલિંગમાં શિલ્પપ્રકાશ અને એક બીજા ગ્રંથ નવમી દશમી સદીમાં રચાયેલો તે પ્રદેશના શિલ્પીઓ તેના આધારે મંદિરોના નિર્માણ કરે છે.

દ્રવિડ પ્રદેશના પ્રાચીન ગ્રંથોમાં કાશ્યપ શિલ્પ અને માનસાર મયપત્રમ મનુષ્યાલય ચંદ્રિકા છે. ચૌદમી સદીમાં કુમાર નામના વિદ્વાને શિલ્પ રત્નમ ગ્રંથની રચના કરી. અન્ય પ્રદેશની શૈલીના ગ્રંથો પ્રાપ્ત થયા નથી. શિલ્પ સ્થાપત્યનો વિષય પુરાણો, નીતિ-શાસ્ત્રો, જ્યોતિષ, સંહિતાઓ, તંત્ર ગ્રંથો, કર્મકાંડના ગ્રંથો અને આગમ ગ્રંથોમાં મળે છે.

વાસ્તુશાસ્ત્રનાં ગંગો

વાસ્તુ શબ્દ વસ ધાતુ ઉપરથી બન્યો છે. આ ધાતુ પાણિનિયે વસનિવાસે અર્થમાં આપ્યો છે. વસ+તુળ થઈ વાસ્તુ શબ્દ બને છે તેનો અર્થ વસવાટ-ભવન, આવાસ, સ્થાપત્ય, દેવાલય, રાજ્ય ભવન, જળાલય ડુર્ગ, નગર, જળબંધો, રાજમાર્ગો આદિ આ બધા

અર્થમાં વારતુ શબ્દમાં સમાવિષ્ટ થાય છે. વારતુવિદ્યા સ્થાપત્ય રચનાની વિદ્યા કળા કારીગરીની વિદ્યા.

વિશ્વકર્માએ વાસ્તુના અષ્ટોપાંગ સંક્ષિપ્તમાં નીચે પ્રમાણે કહ્યા છે :

૧. વાસ્તુપત્તિ-ધર-નગર-દેવાલય-રાજભવન-સભાભવન-ઉદ્યાન આદિ માટે કેવી ભૂમિ પ્રાપ્ત કરવી તે સંબંધીનું એક અંગ.
૨. યક્ષોત્પત્તિ-વાસ્તુ અધિષ્ઠાતા દેવને વાસ્તુ પુરુષને યક્ષ કોટિમાં ગણેલ છે. તેની ઉત્પત્તિ તેનું પૂજન ઉત્પત્તિ તેના અંગોપાંગ પર સ્તંભ, પાટ કે ભીતિ આવવાથી વેધ દોષ તેના અંગોપાંગ આદિનું જ્ઞાન.
૩. ભૂપરિચ્છેદ-પૃથ્વીના ગ્રાહ્યા ગ્રાહ્યામાને વિચાર દર્શાવતું અંગ.
૪. સૂત્રપાત્ર-સ્થપતિ ધર, ભવન, દેવાલય, રાજભવન, નગર, જળાશયોદિ માટે માન માપ નક્કી કરતું ભૂમિ પરનું આલેખન. માપ નકશો.
૫. વેશ્માધિકાર-ધર સંબંધી પ્રકરણ
૬. સુરસદન-દેવાલયો સંબંધી પ્રકરણ અંગ
૭. લિંગવિધાન-દેવમૂર્તિઓ શિવલિંગઆદિ સંબંધી પ્રકરણ અંગ
૮. પ્રતિષ્ઠાવિધાન-દેવ પ્રતિષ્ઠા જળાશયોનો લોકોપકારાર્થે ઉત્સવ નગરની સ્થિરતા માટે ધર્મક્રિયા, યજ્ઞ યાગાદિ, વાસ્તુપૂજન ઇત્યાદિનું પ્રકરણ-અંગ એ રીતે આઠ અંગ કહ્યા.

ચતુર્વિધ: પ્રકાર સ્થાપત્યામઠથાયિકિત્તિસ્તમ્ ।

ધનુર્વેદય સપ્તજ્ઞે જ્યોતિષ કમલ્લાલ યાત્ ॥ સમરાંજ્ઞન સ્ત્ર-ધ્વજ

ચતુર્વિધ સ્થાપત્ય આઠ, અઠાર આયુર્વેદ, ધનુર્વેદ અશ્વશાસ્ત્રની યુદ્ધવિદ્યાના સાત અંગ અને જ્યોતિષ એ સર્વ શાસ્ત્રોના મૂળ પ્રવર્તક ગ્રહાણ છે. ચતુર્વિધ સ્થાપત્યમાં પુરવિવેશાદિ ભવનેનિર્માણાદિ પ્રાસાદ પ્રતિમાદિ વાસ્તુ જળાશયોદિ બાણુવું.

મહર્ષિ શુક્રાચાર્યે કહે છે :

પ્રાસાદ પ્રતિમારામગૃહ વાપ્યાધિસન્કૃતિ:

કથિતા યત્રતાચ્ચિલ્યશાસ્ત્રમુક્ત મહર્ષિભિ:

દેવમંદિર, રાજમહેલ, પ્રતિમાલિંગ, ઉપવન, ઉદ્યાનગૃહો, જળાશયો, વાવો, નગર, ડુંગ આદિની રચના વિધાને મહર્ષિઓએ વાસ્તુશાસ્ત્ર શિષ્યશાસ્ત્ર કહ્યું છે.

વાસ્તુશાસ્ત્રના પ્રકારો અને વાસ્તુદ્રવ્ય

ભૃગુ સંહિતામાં મહર્ષિ ભૃગુએ (૧) ધાતુખંડ (૨) સાધનખંડ (૩) વાસ્તુખંડ વર્ણવ્યા છે. તેમાં (૧) ધાતુખંડમાં ત્રણ વર્ગ-કૃષિ (ખેતી), જળ તથા ખનિજ કહ્યાં છે.

૧. ખેતી કરવી ૨. જળખંધો ખાંધવા ૩. ભૂમિમાંથી ખનિજ દ્રવ્ય ખોદી કાઢવું. (૨) સાધન ખંડ નૌકારથાગ્રિયાનાનાં કૃતિ સાધન મુચ્યતે નૌકારથ

અગ્નિયાન (અગ્નિથી ચાલતા વાહન-રેલવે) આ ત્રણ વાહનો કહ્યાં છે.
જે જળમાં નૌકાયાન પૃથ્વી પર રથયાન અને અગ્નિયાન અને ગગનમાં
ઓમયાન. વિમાનના આકાશે અગ્નિવાદ ચ વ્યોમજ્ઞાન તદેવહિ ॥ આમ જળચર - ભૂચર
અને ખેચર ત્રણેયાન (વાહન) કહ્યાં છે.

(૩) ત્રીજુ વાસ્તુખંડમાં વેદમ પ્રાકાર નગર રચત વાસ્તુ સંજિતમ્ ॥
વાસ્તુખંડમાં મકાન, ભવનો, દેવાલયો, હુર્ગો, નગરરચના અને જળાશયાદિ કહ્યાં છે.
આગળ જતાં મહર્ષિ વાસ્તુશાસ્ત્રની સ્થાપત્ય રચનાનાં વાસ્તુદ્રવ્યો (ખિલ્ડિંગ
મટીરિયલ્સ) વિશે કહે છે.

શિલેષ્ટિકા સુધાદારુ મૃતસ્ના મુહોષ્ટ લોહકાઃ
પાષાણ ઈંટિ, ચૂનો લાકડું, માટી, અષ્ટલોહ મિશ્ર ધાતુ.

આ મુખ્યત્વે સ્થાપત્યની રચના (ખાંધકામ)માં વાસ્તુ દ્રવ્યોબાણુવા, વળી મહર્ષિએ
માપદંડ, હસ્ત, પ્રમાણ ઓળખો આદિ અષ્ટ સૂત્ર વિશે પણ સવિસ્તર મોંઘ આપેલ છે.
વળી કહ્યું છે કે અલ્પદોષો વહુ ગુણં કાર્યકર્મ પ્રયત્નતઃ ॥

ઘણા ગુણ હોય ત્યાં થોડા દોષ રહી જતા હોય તો પણ તે કાર્ય પ્રયત્ન કરીને
(શંકા વગર) શુભ બાણુવું.

પ્રાચીન ગ્રંથોમાં દેવાલયોમાં લોહદ્રવ્યનો ત્યાગ કરવાનું કહ્યું છે. વર્તમાન વૈજ્ઞાનિક
કાળમાં ખાંધકામોમાંનાં દ્રવ્યોની અનેક શોધખોળ થઈ રહી છે. ચૂનાસ્થાને સિમેન્ટનો
પ્રયોગ થાય છે. લોહ વાપરવામાં દેશકાળની હવામાનને પ્રતિકૂળ દ્રવ્યો નુકસાનકારક
થઈ પડે છે.

વાસ્તુદ્રવ્યના ભેદે વાસ્તુના નામકરણુ

પાષાણૈ નિર્મિતંયસ્તદ્રૂહમ્મંદિરં સ્મૃતમ્ ॥

પક્ષેષ્ટકં વાસ્તુ નામ ભવન હિત મુત્તમમ્ ॥૧૩॥

અનિષ્ટકૈઃ સમુનન્તુ સુધારંકર્દમેનતુ.

માનસ્યં વદ્વિતં કાપ્દૈ વેત્રશ્વચન્દનસ્પ્રઅમ્ ॥૧૬॥

વક્ષેશ્વવિજય પ્રોક્ત રાજા શિલ્પિવિકલ્પિઅમ્

કાલમેપિચ વિજ્ઞાયમષ્ટ મતૃણ નાતિમિતક્ષણ

ઉત્તમા નિય યત્વારિ ગૃહાણિ ગૃહ મેધિતામ્

સૌવર્ણરાજત તાત્રમાયસંચ પ્રકીર્તિતમ્ ॥૧૬॥

સૌવર્ણન્તુ કરન્નામ રાજત શ્રીભવન્તથા.

તાત્રેણા સ્વયર્મવન્તુ ચંડનામતથાયસમ્ ॥૧૭॥

દૈવદાન ગંધર્વ યક્ષ રાક્ષસ પન્નગા ।

દ્વાદશૈ તે પ્રંકારાસ્તુ ગૃહાણા નિયત્રાઃ સ્મૃતા ॥૧૮॥

ગ્રાતુયંત્વ નિલં નામ પ્રાયુવંધારિ વંન્ધકમ્ ।

પવ સર્વા સુજાતીષુ ગૃહાણિચ ચતુર્દશ ॥૧૯॥

ઈતિ વિશ્વકર્મા પ્રકાશ અધ્યાય ૩



૧ પાષાણથી બનાવેલા વાસ્તુને મંદિર ૨ પાકી ઈંટથી બનાવેલને ભવન તે ઉત્તમ. ૩ કાચી ઈંટના બનાવેલ વાસ્તુને સુમન. ૪ ગારામાટી બનાવેલ વાસ્તુને સુથાર. ૫ કાષ્ટના વાસ્તુને માનસ્થ. ૬ વેત ()થી બનાવેલ વાસ્તુને ચંદન. ૭ રાજાઓનાં વસ્ત્રોથી બનાવેલ (તાંબુ)ને વિજય. ૮ ઘાસથી બનાવેલને કાલિમા કહે છે. ગૃહસ્થોને ઉપરોક્ત ચાર પ્રકાર ઉત્તમ છે. સુવર્ણ, ચાંદી, તાંબુ અને લોહ એ ચારે દ્રવ્યનું કહે છે. ૯ સુવર્ણથી બનાવેલ વાસ્તુને કર કહે છે. ૧૦ ચાંદીથી બનાવેલ વાસ્તુને શ્રીભય કહે છે. ૧૧ તાંબાના વાસ્તુને સૂર્યમંત્ર. ૧૨ લોહથી બનાવેલ વાસ્તુને ચંડ કહે છે. ૧૩ લાખથી બનાવેલ વાસ્તુને અનિલ કહે છે. દેવ, દાનવ, ગંધર્વ, યક્ષ, રાક્ષસ અને નાગલોક પૂર્વોક્ત ચાર પ્રકારના નિયમે કહ્યા છે. ૧૪ જળ-નદીના બંધને પ્રાયુષ કહે છે, એ રીતે સંપૂર્ણ જાતિઓમાં ચૌદ પ્રકારના વાસ્તુગૃહમાં ચાર વાસ્તુ ઉત્તમ છે.

આગળ કહે છે પાષાણને પાકી ઈંટના વાસ્તુ શિલ્પમાનથી કરવા. કાષ્ટના વાસ્તુમાં સ્તંભમાન જળવૃં. સુવર્ણના વાસ્તુમાં હસ્ત પ્રમાણથી અને ગારામાટી તથા લાખમાં માનની જરૂર નથી. અન્યમાં પણ ચાર પ્રમાણ ગણિત મેળવવાની જરૂર નથી.

મૂર્તિપૂજા

મૂર્તિપૂજાના આરંભ કાળ વિશે વિદ્વાનોમાં મતભેદ કે છે. જો કે વેદમાં મૂર્તિ વિશે ઉલ્લેખો છે. ધ્યાન યોગસ્થ સંસિદ્ધ ધ્યાન યોગીની સિદ્ધિને સારુ મહાપુરુષોએ પ્રતિમાની આવશ્યકતા સ્વીકારી ભક્તિ માર્ગમાં પ્રતિમા પૂર્ણ અવલંબન રૂપ છે.

વિદ્યા અને કળા

શુક્રાચાર્યજી કહે છે વિદ્યાહનેતાશ્ચ કલાઃ સંખ્યા તુ નૈવ શક્યતે ।

વિદ્યામુખ્યાવઃત્રિશ્ચતુષ્ઠિકલા સ્મૃતા

વિદ્યા અનંત છે અને કળા અસંખ્ય છે. તેની ગણતરી થઈ શકતી નથી પરંતુ મુખ્ય વિદ્યા બત્રીશ છે અને કળા ચોસઠ છે. વિદ્યા અને કળાની વ્યાખ્યા આપતા શુક્રાચાર્યજી કહે છે કે

યદ યત્સાદ વાચિક સમ્મકર્મ વિદ્યામિસજ્જકમ્

શક્તૌ મૂકોઽપિ યત્કર્તુ કલા સંજનુતેત્સ્મૃતમ્ ॥

જે કર્મ વાણીથી થઈ શકે, તે વિદ્યા અને મૂંગા પણ કાર્ય કરી શકે તેનું નામ કળા છે. શિલ્પ, ચિત્ર, નૃત્ય એ મૂકભાવે થઈ શકે તે કળા.

પૃથકપૃથક્રિયામિહિ-કલામેહસ્તુજાયતે

યાંયાં કલા સમાશ્લિવ તન્નામ્યાજાતિમુચ્યતે ।

વિવિધ કળા વિવિધ ક્રિયા વડે થાય છે. મનુષ્ય જે જે કળાનો આશ્રય લે છે તે તે કળા પરથી તેની જાતિનું નામ પડે છે. આમ, કળાના વર્ગ પ્રમાણે વ્યવસાયી જાતિનો સમૂહ બંધાયો.

ભારતમાં શિલ્પશાસ્ત્રી-સ્થાપત્યના જ્ઞાતાનો સમુદાય વર્તમાનમાં ચારેક વર્ગમાં જણાય છે. પશ્ચિમ ભારતમાં સોમપુરા પૂર્વ ભારતમાં મહારાણા, મહાપાત્ર અને કણ્ઠિક, આંધ્ર ને મહારાષ્ટ્રમાં પચ્ચાનન જાતિના શિલ્પીઓ, અને દ્રાવિડ પ્રદેશમાં વિરાટ વિશ્વ બ્રાહ્મણ આચાર્ય શિલ્પીઓ. આ વિષયમાં સવિસ્તર નોંધ પ્રાસાદમંજરી અનેવેદ વાસ્તુમાં આપેલ છે.

સ્થાપત્યાધિકારી ૧ સ્થપતિ ૨ સૂત્રગ્રાહી ૩ તક્ષક સૂત્રમાન અને ૩૫ કામ કરનારો ૪ વર્ધકી કાષ્ટકર્મ કરનાર, મોડલ બનાવનારે આ સર્વ સ્થપતિના ત્રણે શિષ્ય સમાન હોય છે. વર્તમાનમાં ચીફ એન્જિનિયર, આર્કિટેક્ટ, એવરસિયર ફાઈટસમેન એ રીતે આગળ કહ્યા ને પ્રાચીન શિલ્પ ગ્રંથોમાં કહ્યા છે.

વિશ્વકર્મા

શ્રી વિશ્વકર્મા જુદા જુદા યુગમાં પ્રગટ થયેલા હોય તેમ પુરાણોના ઉલ્લેખો પરથી જણાય છે. તેઓ અષ્ટવસુના નાના પ્રભાસના પુત્ર હોવાના ઉલ્લેખો છે. ભૃગુ ઋષિની પુત્રીના પુત્ર હતા. પદ્મપુરાણ અને વસિષ્ઠપુરાણમાં વિશ્વકર્માનું સ્વરૂપ વર્ણન કરતાં તેમના પાંચ મુખ અને દશ હાથ કહ્યા છે.

વિશ્વકર્માના પાંચ મુખથી માનસપુત્રો ઉત્પન્ન થયા અને તેઓના પૂર્વ મુખેથી કર્મ વ્યવસાય કહ્યા છે. મનુને લોહ કર્મ, મયને કાષ્ટકર્મ, ત્વષ્ટાને તામ્રકર્મ (કંસારા) ઉધ્વમુખે શિલ્પીને પાષાણ કર્મ અને તક્ષક દેવજ્ઞાને સુવર્ણ આંદીનું કર્મ કરવાનો અધિકાર આપ્યો. આ રીતે સ્કંધપુરાણ નાગરખંડ અ ૬ માં કહેલું છે. તૈતેરીય શ્રુતિમાં પણ પાંચ મુખ ને દશ હાથ કહ્યા છે.

વાસ્તુ શાસ્ત્રના ગ્રંથોમાં વિશ્વકર્માને એક મુખ ત્રણ નેત્ર દાઢીવાળા વૃદ્ધ ચારભૂજમાં ૧ સૂત્ર ૨ ગજ ૩ માળા ૪ કમંડળ ધારણ કરેલા છે. હંસનું વાહન છે. બ્રહ્માના અવતાર રૂપ છે.

શ્રી વિશ્વકર્મા હુન્નર કળાના આચાર્ય ગણાય છે. તેમના ચાર માનસપુત્રોને જ્ઞાન આપ્યાની કથા અપરાજિત પૃથ્વીમાં આપેલ છે. હિમાલયના ઉત્તર પ્રદેશના દેવદાઝ વનની શુક્ષ્મામાં તેમના ચાર શિષ્યોને ઉપદેશરૂપી જ્ઞાન આપ્યું.

૧ જ્યને શિલ્પ સ્થાપત્યનું જ્ઞાન તેમાં લિંગીકંઠ પ્રતિમા ભવનો, રાજગૃહો, મંદિરો, જળાશયો, નગર, દુર્ગ, પ્રતોવી, ગોપુર આદિ વિષયોનું જ્ઞાન આપ્યું. તેમાં સંવાદરૂપે ચોવીશ હજાર ગ્રંથ (શ્લોકની રચના થઈ).

૨. વિજયને નૃત્ય, ગીત, વાજિત્ર, રાગ, તાલ, હાસ્ય, લાસ્ય, તાંડવ નૃત્ય, સપ્તસ્વર, છશમ, છત્રીશ રાગિણી, વિષયનું જ્ઞાન આપ્યું. તેના બાર હજાર શ્લોક પ્રમાણ ગ્રંથની રચના થઈ, તે ભરતના નામે ઓળખાયું.

૩. સિદ્ધાર્થને તાલુકંઠ સ્વર શાસ્ત્ર ગણિત જ્યોતિષ, વ્યાકરણ, અલંકાર સહિત છંદ તથા તેને મુક્તિ માટેનું રહસ્ય સમજાવ્યું.

૪. અપરાજિતને વાસ્તુશાસ્ત્રનું જ્ઞાન જ્યના જેવું જ્ઞાન આપ્યું. તેના અઢીસો અધ્યાયો લખાયા. તેમાં શિલ્પના જ્ઞાનનો સંક્ષિપ્ત ઉલ્લેખ આપેલો છે.

વિધર્મીના અઠાર શિલ્પાદિ કર્મકારોના પૃથકપૃથક વિભાગમાં ભારતમાં પ્રસારાયેલા છે. તેનું સ્પષ્ટીકરણ મારા વેધવાસ્તુ ગ્રંથની પ્રસ્તાવનાના પાના ૧૦ પર વિગત સાથે આપેલા છે.

શિલ્પ સ્થાપત્ય કર્મની કુશળ ભતિઓ વર્તમાન કામમાં શેષરૂપ રહેવા પામી છે. પશ્ચિમ ભારતમાં સોમપુરા શિલ્પીઓ પૂર્વ ભારતમાં મહારાષ્ટ્ર, મહાપાત્ર, દ્રવિડ પ્રદેશમાં વિરાટ વિધિ આચાર્યો વસે છે. દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર, આંધ્ર અને કર્ણાટકમાં પંચાનન ભતિના શિલ્પીઓ પાંચ જુદા કર્મો વ્યવસાય કરતા. પાંચ ગોત્રના શિલ્પીઓ વસે છે. મધ્ય પ્રદેશના ખજુરાહોમાં ઈ. સ.ની નવમીથી બારમીના તેરમી સદી સુધીમાં ચારસો વર્ષ સુધીના નિર્માણ કરેલા કળામય પ્રાસાદોના શિલ્પીઓ કોણ હતા ? તેઓની શોધ કરતા હજુ પત્તો મળતો નથી. વિદ્યમી રાજ્યકર્તાના છસો વર્ષના રાજ્ય કાળમાં આવા શિલ્પીઓએ વ્યવસાય છોડી દેવા પડ્યો કે ધર્મ પરિવર્તન થયું હોય ! ઉત્તર ભારત, બિહાર, બંગાળ, પંજાબ, સિંધ, કાશ્મીર, સરહદ પ્રાંતમાંના શિલ્પીઓનું પણ મૂર્તિભંજન આ ધર્મીઓના ધર્મ પરિવર્તનના કારણે તે પ્રદેશોમાંના શિલ્પીઓનો પત્તો નથી.

સંસ્કૃત શિલ્પ ગ્રંથોના અનુવાદની આવશ્યકતા

પ્રાચીન શિલ્પ ગ્રંથો સંસ્કૃત ભાષામાં છે. પૂર્વના વિદ્વાન સ્થપતિઓ તે ગ્રંથો વાંચન-મનન કરી શકતા-વર્તમાનમાં સાતસો આઠસો વર્ષથી શિલ્પીઓમાં સંસ્કૃત ભાષાનું જ્ઞાન હુપ્ત થયું. આથી પંદરમી સદીમાં મંડન સૂત્રધારે પ્રયત્ન કરેલો તેને હવે પાંચસો વર્ષ થયા તેથી શિલ્પીઓને સમજી શકાય તેવી ભાષામાં તેના અનુવાદ આલેખન-નકશા સાથે ગ્રંથોનું પ્રકાશન થાય તો આ અસ્ત થતી વિદ્યા જળવાય રહે.

સદ્ભાગ્યે વર્તમાનકાળના શિલ્પીઓમાં ક્રિયાત્મક જ્ઞાન છે પિતા કરે તેવું પુત્ર કરતો હોય છે. પરંતુ હવે શિલ્પી વર્ગમાં-પાઠ્યાત્મક શાસ્ત્રીય જ્ઞાનનો અભાવ હોવાથી પોતે જે કાર્ય કરી રહ્યો છે, તેમાં કયાં ક્ષતિ છે તે તેનું જ્ઞાન ઘણી વખત નથી હોતું તે અફસોસની વાત છે. ક્રિયાત્મક જ્ઞાન સાથે શાસ્ત્રોક્ત જ્ઞાન બંને હોય તો સોનામાં સુગંધ જેવું ગણાય અને સ્થપતિ શિલ્પાચાર્ય કહેવાય.

પાછલા કાળમાં કેમશઃ શિલ્પ વર્ગમાં સામાન્ય કેળવણી તરફ ધેરધેરકાર બનતા ગયા. જો કે તેઓમાં ક્રિયાત્મક જ્ઞાન રહ્યું. પરંતુ પાઠ્યાત્મક જ્ઞાન પ્રત્યે હુલ્લેષ આપ્યું, આથી સામાન્ય શિલ્પ ગ્રંથોનું સાહિત્યની અગત્યતા માનવાની ગંભીર ભૂલ થઈ. તેમાં મહાપ્રાસાદો જેવા સાંધાર વિશાળ સ્થાપત્ય ગ્રંથો જેવા કઠિન ગ્રંથોનું જ્ઞાન કયાંથી હોય ? જો કે તેમાં દેશ-રાજ્ય કાળનું પણ કારણ છે. છસો વર્ષના વિદ્યમી રાજ્ય શાસનના કારણે ઉત્તર ભારતમાં તેવાં વિશાળ સ્થાપત્યો થતાં અટકી ગયાં.

શિદ્ધીઓ પાસેના પવિત્ર શિલ્પ ગ્રંથો પટારામાં પડી રહ્યા. કેટલાક તો ઊધર્મ ખાઈ ગઈ નાશ થયો. કાળજીવાળા વિદ્યા પ્રતિ રૂચિવાળા શિદ્ધીઓ પાસે કેટલુંક શેષ રહ્યું. પરંતુ સામાન્ય રીતે શિદ્ધીઓમાં કમવાર શિલ્પાલ્પાસ ન થવાથી આ વિદ્યાનો અસ્તકાળ હું માનું છે. પરમાત્માની કૃપાએ મારી જેવા વૃદ્ધને જે કોઈ અલ્પ જ્ઞાન છે તે જ્ઞાનનો વારસો અનુવાદો કરીને વીશેક ગ્રંથ પ્રકાશનો કરવા પ્રયત્ન કરવા પ્રેરાયો છું. જે કે મારી આર્થિક સ્થિતિથી પણ આ કાર્યનો બોબો વિશેષ છે. છતાં પણ વિદ્યાના અસ્તિત્વને ખાતર કરી રહ્યો છું. મારી આ ધગશ અને પ્રયત્નનો લાભ શિદ્ધીઓ લેશે એવી આશા રાખું છું.

પૂર્વ એશિયા

ભારતના રાજ્યોએ જવા સુમાત્રાના પૂર્વના બેટો પર કબજો કરી ત્યાં બેટો પર વિશાળ અને ભવ્ય મંદિરો ભારતીય શૈલીના નિર્માણ કર્યાં. જે દુનિયાની અભયળીમાં ગણાય તેવાં ભવ્ય અને સુંદર છે. પાછળ ત્યાં મુસ્લિમો અને સત્તરમી અઢારમી સદીમાં યુરોપનાં રાજ્યોએ ફેર્યોએ કબજો લીધો. આ સર્વ બેટો પર રામાયણ મહાભારતનાં દેશો ત્યાંનાં મંદિરોમાં કોતરાયેલાં છે ત્યાં બૌદ્ધ મંદિરો પણ બંધાયેલાં છે.

ઇજિપ્ત-આફ્રિકા ખંડના ઉત્તરે ઇજિપ્ત-મિસર

ઈ. સ. પૂર્વે બેક હજાર વર્ષ પૂર્વે ઇજિપ્તમાં મોટા ત્રિકોણાકાર પિરામિડો-રાજ્યોના મૃતદેહો પણ ઘણા જ વિશાળ બંધાયા છે. પિરામિડ એ બૌદ્ધના સ્તૂપની વિશાળ પ્રતિકૃતિ છે. પિરામિડ ત્રિકોણાકાર છે. જ્યારે સ્તૂપો બિંધા વાળેલા સુંડલા આકારના પિરામિડની નાની પ્રતિકૃતિ છે. ઇજિપ્ત ઘણો પ્રાચીન દેશ છે.

ત્યાં રાજ્યોની ભવ્ય મૂર્તિઓ અને મોટા ભવ્ય બેઠેલા સિંહ કે વૃષભના પાંખોવાળાં સ્વરૂપોને ભવ્ય મનુષ્ય મુખનાં રૂપો મોટા પાષાણના કરેલા છે તેને સ્પ્રીંગર કહે છે. તેને દેવહૂત મૂર્તિ માને છે.

મધ્ય એશિયામાં એસિરિયા અને બેબીલોન પણ ઇજિપ્ત જેટલા પ્રાચીન છે. ત્યાં ભવ્ય સ્થાપત્યોના અવશેષો ઇંટના છે. તેના ગ્રંથોની લાઇબ્રેરી પકવેલી ઇંટોની તકતીઓમાં કેરેલી હજુ પણ બેવા મળે છે.

ચીન એ પ્રાચીન દેશ આર્યધર્મને મળતો હતો. ઈરાન એ શુદ્ધ આર્ય જાતિના લોકોનો દેશ હતો. તેઓ અગ્નિને મુખ્ય માનતા. સૂર્ય અને સમુદ્રને પણ માનતા. યુરોપ અને એશિયાના પ્રદેશોમાં ઈસુ અને મહમદ પેગમ્બર પહેલાં આ સર્વ દેશોની પ્રજા મૂર્તિપૂજાને માનતી. હજુ પણ ત્યાંના બોદ્ધકામમાંથી મૂર્તિઓ મળે છે. ઈરાનનો ભક્ષ પર્સિયોલીનું ભવ્ય સ્મારક હાલ અવશેષરૂપે ઊભું છે.

મહમદ પેગમ્બરે ઇસ્લામ ધર્મની સ્થાપના કરી પરંતુ તેના અનુયાયીએ એ તે ધર્મ તલવારના નેરે એશિયામાં પ્રસરાવ્યો. ભારતમાં ઉદ્ભવેલા બૌદ્ધ ધર્મના આચાર્યો અને સાધુએ ભારત અને બહાર એશિયા ખંડમાં ઉપદેશ કરીને સાત્વિકતાથી ધર્મનો પ્રચાર કર્યો.

પાશ્ચાત્ દેશો

ઇજિપ્ત પછી ગ્રીક પ્રાચીન દેશ છે. તેના ભવ્ય અને સુંદર સ્થાપત્યો, તાદૃશ્ય મૂર્તિઓ થતી. આખા યુરોપમાં ઇસુ પહેલાં મૂર્તિપૂજકો હતા. ગ્રીકના પ્રસિદ્ધ તત્ત્વવેતા વિદ્વાનો થઈ ગયા.

ગ્રીક પછી રોમન સામ્રાજ્ય આવે છે. તેના પણ ભવ્ય અને વિશાળ ભવન-ચર્ચ નિર્માણ અને મૂર્તિઓ થઈ. તેઓએ ગ્રીકનું અનુકરણ કર્યું. પ્રસિદ્ધ ભવ્ય ખ્રિસ્તી દેવળોના નિર્માણ થયાં અને રાજભવનો થયાં.

રોમનના ઉત્કૃષ્ટ કાળમાં ઇસુ ખ્રિસ્તનો જન્મ થયો. પ્રારંભમાં તેના ઉપદેશનો વિરોધ કરીને તેની હત્યા કરી પરંતુ પાછળથી આખું યુરોપ ખ્રિસ્તીમય બની ગયું અને તેના સંકેતો દેવળો યુરોપમાં પ્રત્યેક શહેરોમાં થયા.

ઈ. સ. ૬૦૦ પછી થીયોડોસ અને હૂણ લોકોએ રોમનો વિનાશ કર્યો. તે બારમી સદી પછી રોમનો ફરી ઊભા થયાં.

અમેરિકા અને આફ્રિકા ખંડ જંગલો અને ત્યાંની પ્રજા અશિક્ષિત હતી. અમેરિકામાં મેક્સિકો ખાતે ભારતના દ્રવિડ પ્રદેશના હજારો વર્ષ પહેલાં મય લોકો ત્યાં પહોંચી વાસ કર્યો. ત્યાં સૂર્યમંદિરોના અવશેષો છે. તે આપણી ભારતીય કળાની પ્રતિકૃતિરૂપ છે ત્યાંના મેક્સિકન લોકોના વ્યવહાર, રીતરિવાજ વગેરે આપણી ભારતીય લોકોને મળતા વર્તમાનકાળમાં છે.

વર્તમાન જગતમાં અમેરિકા વિજ્ઞાન, ઉદ્યોગો અને આર્થિક રીતે સમૃદ્ધ દેશ છે યુરોપના પ્રદેશોની વસ્તી વધી જતાં તેઓએ બહારના ખંડોમાં વસવાટ માટેના પ્રયત્નો ચૌદમી સદીથી કરવા માંડેલા. હાલ અમેરિકામાં જુદી જુદી યુરોપિયન પ્રજા વસી રાખ્ય કરે છે. તેવું આફ્રિકા ખંડ જે જંગલી હતો ત્યાં યુરોપિયનોએ અમુક અમુક પ્રદેશો કબજે કરી રાખ્ય કરતા. આફ્રિકામાં અનેક જાતની ખનિજો-સોનું, ચાંદીની ધાતુ નીકળે છે. વર્તમાનમાં આફ્રિકાની સ્થાનિક પ્રજાએ માથું ઊંચકી પરદેશીઓથી ભારતની જેમ મુક્ત થયા છે.

ભારતનો રાજ્યવંશનો કાળ

શશુનાક અને નંદકાળ-ઈ. સ. પૂર્વે ૭૨૭ થી ૩૫૮ મગધ દેશમાં શૈશુનાક વંશના રાજાઓમાંના અબ્બતશત્રુ-ઈ. સ. પૂ. ૫૫૨ થી ૫૨૫ના રાજ્યકાળ. તેની મૂર્તિ મનુષ્ય કદથી પણ મોટી મથુરા મ્યુઝિયમમાં તે સુંદર છે તે કાળની એક રાણીની મૂર્તિ કેશા વિન્યાસ કરતી અલકૃત આભૂષણવાળી કલકત્તા મ્યુઝિયમમાં છે.

મૌર્યકાળ-૩૫૫ થી ૧૮૫ ઈ. સ. પૂર્વે મૌર્યવંશના સુપ્રસિદ્ધ સમ્રાટ અશોકનું રાજ્ય અફઘાનિસ્તાનથી આગળ રશિયાની સરહદ સુધી હતું. તેણે બૌદ્ધ ધર્મ અંગીકાર કરેલો. કલીંગના વિજયમાં થયેલ માતવહત્યાથી દ્રવીને બૌદ્ધધર્મ ગ્રહણ કરેલો. તેણે બૌદ્ધ સ્મારકો રચેલા, સ્તૂપો બંધાવેલ અને ધર્મસ્તંભો અને રાજ્યાસાના સ્તંભો ભારતના જુદાં જુદાં સ્થળે ઊભા કરાવેલા.

શુંગ અને કાણ્વકાળ-ઈ.સ. ૧૮૫ થી ઈ.સ. ૨૮ સુધી-છેલ્લો મૌર્ય સમ્રાટ બૃહસ્થને સેનાપતિ પુષ્પમિત્ર મારીને મધ્યપ્રદેશ પર અધિકાર કરી શુંગવંશે રાજ્યનો કબજો લીધો. તે કાળની મૂર્તિકળાના સુધી નસુના સાંચીમાં મળે છે. અશોકે બંધાવેલ સાંચીનો સ્તૂપ ઇંટનો હતો. તેના પર પથ્થર ચડાવી ફરતી કમ્પાઉંડ વોલ અને ચારે તરફ તોરણ કરાવ્યાં. તેઓ બૌદ્ધના પૂર્વજન્મનાં દૃશ્યો કોરેલા છે. શુંગકાળ સુધી બુદ્ધની મૂર્તિઓ બનાવાતી નહિ, તેના સ્થાને બોધિવૃક્ષ, ધર્મચક્ર, સ્તૂપ, છત્ર કે પાદુકા બનાવી પૂજા કરતા.

સાંચી જેવો બુદ્ધ સ્તૂપ ભારહૂતમાં પાષાણનો બંધાયો તેમાં લાલ પાષાણની મૂર્તિઓ મળી છે. તે કલકત્તા મ્યુઝિયમમાં છે. તે કાળની ઉડિયા, કલિંગમાં ઉદયગીરી અને ખંડગીરી પર્વતમાં શુક્રાઓ કરાયેલી.

શુંગ કાળની માટીની પકવેલ મૂર્તિઓ બહુ સંખ્યામાં વારાણસી, અલ્હાબાદ, મથુરા, પટણા અને ગુજરાતમાં (શામળાજી પાસે) મળી છે. તે એટલી સુંદર ને પ્રભાવિત છે. રાજરાણી, નરનારી યુગલ, બાલકબાલિકા સૌંદર્ય, દેવી પ્રેમ કરતા નાચતા યુગલ રમણીય અને સજીવતા તેમાં છે.

કુશાણકળા ઈ. સ. ૧ થી ૨૫૦ની કુશાણ કળા મથુરામાં શ્રેષ્ઠ કેન્દ્ર હતું. બુદ્ધ અને જૈન મૂર્તિઓ દેવ-દેવતાની મૂર્તિઓ મથુરામાં બનાવી ભારતનાં વિભિન્ન સ્થાનો પર મોકલાતી. લાલ પથ્થરની આ મૂર્તિઓ મથુરા શૈલીના નામથી ઓળખાતી. તે કાળની કળાનું બીજું ધામ કેન્દ્ર ગાંધાર (સરહદ પ્રાંત) હતું. તે મૂર્તિઓ શ્યામ સ્લેટીયા પાષાણની. યુનાની (ગ્રીક) શિલ્પીઓની તે બનાવટ કહેવાય છે. તે શૈલીને ગાંધાર શૈલી કહેવાય છે.

આંધ્રકાળ ઈ. સ. ૫. ૨૩૦ થી ઈ. સ. ૨૨૫-આંધ્ર-કર્ણાટકના ગાંતુર જિલ્લામાં કૃષ્ણા નદીના તટ પર અમરાવતી સ્થાન પર વિશાળ બૌદ્ધ સ્તૂપ આરસનો સુસજ્જિત સુંદર અલંકૃત બનાવેલ. તેમાં બુદ્ધપૂજા અને તેના પૂર્વજન્મની કથા કોરેલી છે તેના અવશેષો કલકત્તા, મદ્રાસ અને અમરાવતી સંગ્રહાલયમાં છે. ગાંતુર જિલ્લામાં બ્યાં નાગાર્જુન કોંડા નામનું સ્થાન છે, ત્યાં તે કાળના સુંદર સ્થાપત્યો અને તેની મૂર્તિકલા નમૂનોદાર મળ્યા છે. ત્યાં જળબંધ બંધાતાં તે ખસેડી અન્ય સ્થાને લાવવામાં આવેલ છે.

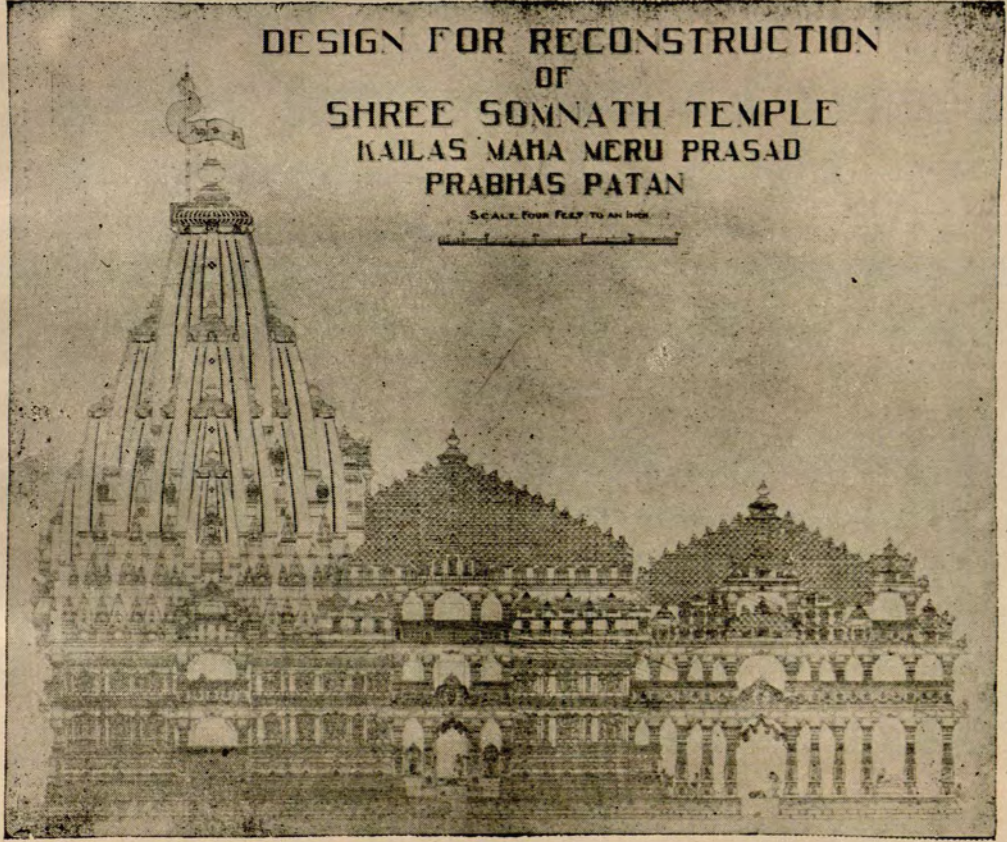
તે કાળની પહાડી શુક્રાઓ નાસિક, કનહેરી, મુંબઈ, કાલાં ભાબ (પુત્રા)ની શુક્રાઓ કોતરાઈ. તેમાં ચૈત્ય, સ્તૂપ અને વિહારો કોતરાયા છે.

નાગવંશ તથા વાકાટકકાળ-ઈ. સ. ૧૮૫ થી ૩૨૦-નાગવંશના તથા વાકાટકવંશના રાજાઓ શૈવ સંપ્રદાયના હતા. તેઓએ અનેક શૈવ કળામય મંદિરો એકમુખ, ચતુર્મુખ લિંગની તેમાં સ્થાપના મધ્યભારતના કેટલાયે નિર્માણ કરાવેલા. તેઓએ અશ્વમેધ યજ્ઞ કરાવેલ.

ગુપ્તકાળ-ઈ. સ. ૩૨૦ થી ૬૦૦-પ્રાચીન કાળનાં મંદિરો ને ભવનોનો વિશેષ સપાટ અગાશી પર અદ્વક કંઈક કરતા કેટલાક. તે ગુપ્તકાળથી મંદિરો પર શિખરો બનાવવાની શૈલી શરૂ થઈ. જુદા પ્રકારનાં શિખરો થવાં લાગ્યાં તેથી મંદિરોની શોભા અલંકૃત થઈ. તે

DESIGN FOR RECONSTRUCTION
OF
SHREE SOMNATH TEMPLE
KAILAS MAHA MERU PRASAD
PRABHAS PATAN

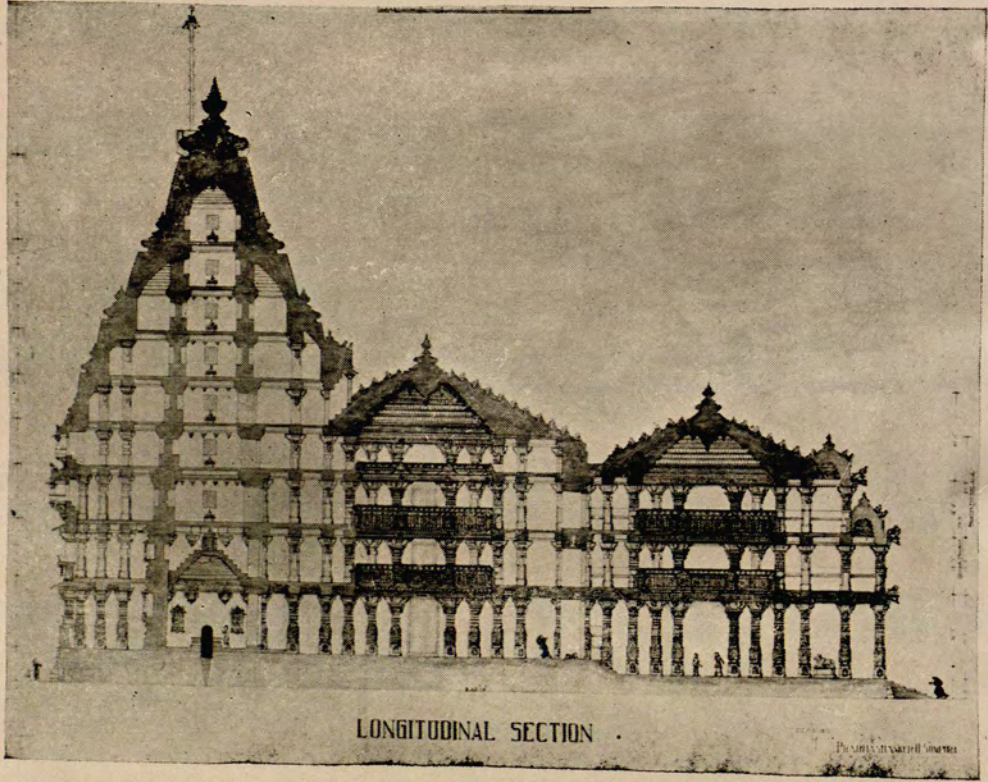
SCALE FOUR FEET TO AN INCH



ભગવાન સોમનાથજીના મંદિરનું સંપૂર્ણ પક્ષદર્શનનો પ્લાન પ્રભાસપાટણ

(સ્થપતિ પ્રભાશંકર બા. સોમપુરા)





ભગવાન સોમનાથજીના મંદિરના પૂર્વ પશ્ચિમ છેદ દર્શન

(સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓ. સોમપુરા)



श्री सरस्वत्यै नमः श्रीगणेशाय नमः श्रीविश्वकर्मणे नमः
श्री विश्वकर्माकृताया वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्याम् (पूर्वार्ध)

VASTUVIDYAM
BY
VISHWAKARMA

आयादिगणिताध्याय प्रथमोऽध्याय ॥१॥

श्री विश्वकर्मा उवाच—

अथातः संप्रवक्ष्यामि आयादिनां लक्षणे

प्रासादनिलयेपुरे वापिग्राकर मंडये ॥ ॥१॥

वास्तु कर्मसु सर्वेषु आयादिगणितं योजयेत् ।

ईदानीं कथयिष्यामि गणीतवास्तुकर्मके ॥ ॥२॥

१ आय-आयत्वं च पृथुत्वे न गुणयेदाकर्मणि ।

अष्टमिहरेतभाग यत्शेषं आयादिशु ॥ ॥३॥

ध्वजाधूमस्तथासिंह श्वानोवृषस्वरौगज ।

ध्वाक्षं चैव समं द्रष्टृवा प्राच्यादिपुप्रदक्षिणे ॥ ॥४॥

ध्वजोसिंहो वृषोगजो शय्यते श्रुभवेऽश्मशु

अधमानं खरोध्वांश्च धूमश्चानः सुखावहा ॥ ॥५॥

प्रासादं प्रतिमालिङ्गे जगतीपीठमंडपे

वेदीकुण्डेषु चैव पताकाछत्र ध्वजादेय ॥ ॥६॥

अग्निर्कर्मसर्वेषु होमशाला महानसे

धूमोऽग्निकुण्डसंस्थाने होमकर्मगृहेऽपि च ॥ ॥७॥

आयुधेषु समस्तेषु नृपाणां भवेनेषु च

नृपासने सिंहद्वारे सिंहतत्र निवेशयेत् ॥ ॥८॥

श्वानो भ्लेच्छगृहे प्रोक्तो वेश्यागारे नटस्य च



नृत्यकारेषु सर्वेषु श्वानःश्वानोपजिविनाम् ॥ १९॥

वणिजकर्मषु सर्वेषु भोजनपात्रेषु मंडपे

वृषास्तुरङ्गशालानां गौशालागोकुलेषुच ॥ १०॥

तत्त्वितध्नादिस्वरे वाजित्रेविविधे तथा

कुलाल रजाकादिका खरो गर्दभोपजिविनाम् ॥ ११॥

गजश्च गजशालायां सिंहयत्नेन वर्जयेत्

सिंहासने गजंदेयं यानस्यायगृहेषुच ॥ १२॥

मठेषु यंत्रशालासु जिनशालादिकपुत्त्व

ध्वांश्चैव प्रदातव्यं शिल्पकर्मोपजिविनाम् ॥ १३॥

वृषस्थाने गजंदद्यात् सिंहवृषमहस्तिनौ

ध्वज—सर्वेषुदातव्यं वृषो नान्यत्रदीयते ॥ १४॥

प्रासादेमंडपे बाहये गृहेभित्तिस्तुमध्यत ॥

आय स्वरूप

यथानामा तथामुखा ध्वजनर ध्वांक्षकाकरूपकं

मुखैःस्वनामा सदशाः नराकार करोदरा ॥ १५॥

हस्तभ्यां तदूरुपाढ्या पादाभ्यां विहंगाकृते

सर्वेषां सिंहवद्रीवा प्रवलाश्च महोकटा ॥ १६॥

२ नक्षत्रा फलेचाष्टगुणो तस्मिन् सप्ताविंशति भाजित

यदच्छेषं लभते तत्र नक्षत्र तद्गृहेषुच ॥ १७॥

३ गण—पुनर्वसुश्विनी पुष्य मृगश्रवणरेवती

स्वाति हस्तानुराधाय एतेदेवगणाःस्मृता ॥ १८॥

भरणी रोहिणि आर्द्रा पूर्वाणा तृतीयंतथा

उत्तरात्रयं श्रैव नवैतेमानुषागणा ॥ १९॥

विशाखा कृतिकाश्लेषा मघाच शतभिषास्तथा

चित्रा ज्येष्ठाधनीष्ठाच मूलअतेच राक्षसा ॥ २०॥

स्वगणेचोत्तमा प्रिति मध्येमानवराक्षसा

कलहोदेवदैत्यानां मृत्युमानव राक्षसै ॥ २१॥



૪ ચંદ્ર—કૃતિકાદ્યા સપ્ત સપ્ત પૂર્વાદિષુ પ્રદક્ષણે

અષ્ટાવિંશતિ ઋક્ષાણી તતઃચંદ્રમુદિયતે ॥ ૧૨૨॥

અગ્રતો હરતે આયુ પૃષ્ઠતો હરતેધન

વામદક્ષિણાતો ચંદ્રો ધનધાન્યકરસ્મૃતા ॥ ૧૨૩॥

પ્રાસાદે રાજવેશ્મેષુ ચંદ્રોદઘાત્ અગ્રતો

અન્યષાં ચ ન દાતવ્ય શ્રોમંતાદિગૃહેષુચ ॥ ૧૨૪॥

૫ વ્યય—નક્ષત્રં વસુર્મિર્મક્ત યદ્ચ્છેષ વ્યયોભવેન

સમવ્યયઃ પિશાચ રાક્ષસસ્યવ્યયોઽધિકં ॥ ૧૨૫॥

વ્યયન્યૂનો નરોઋક્ષો ધનધાન્યકર સ્મૃતા

૬ અંશક—મૂલરાશી વ્યયક્ષિપ્યં ગૃહનામાક્ષરાણિચ ॥ ૧૨૬॥

ત્રિમિરેવ હરેઙ્ગાગે યચ્છેષ તદંશકમ્

ઇંદ્રો યમશ્ચરાજાનાં અંશકે ક્રમેણતુ ॥ ૧૨૭॥

પ્રમાણં ત્રિવિધોત્કતવ્યા જ્યેષ્ઠ મધ્યમ કન્યસ

૭ તારા—ગણયેત્સ્વામિ નક્ષત્રં યાવદક્ષં ગૃહસ્યચ ॥ ૧૨૮॥

નવમિશ્ચ હરેત્માગં શેષ તારા પ્રકીર્તિતા

તારાષ્ટશ્રુમાપ્રોક્તા દેકાદ્વિચતુષ્ઠાષ્ટનવકે ॥ ૧૨૯॥

ત્રિપંચ સપ્તભિઃશૈવમિતારા વિવર્જિતા ॥ ૧૩૦॥

इतिश्री विश्वकर्माकृताया वास्तुवास्त्रे वास्तुविद्याय आयादिगणिताध्याय
प्रथमोध्याय क्रमांक १ पूर्वार्ध

श्री विश्वकर्मा कृतायां वास्तुविद्यायां वास्तुशास्त्रे प्रथमोध्याय

आयादि गणिताध्याय प्रथम पूर्वार्ध

શ્રી વિશ્વકર્મા કહે છે, હવે હું પ્રાસાદ કે ભવન વાસ્તુ, જગાશ્રયાદિયાના

૧ આયઃ આયાદિ ગણિત કહું છું. ક્ષેત્રની લંબાઈ-પહોળાઈને ગુણી આઠ ભાગતાં શેષ

રહે તે ધ્વજાદિ આઠ આય બાણવા. (૧) ધ્વજ (૨) ધૂમ (૩) સિંહ (૪) શ્વાન

(૫) વૃષભ (૬) ખર (૭) ગજ (૮) બાંક શ્વેત આઠ નાભામાં બાણવા ધ્વજ, સિંહ,

વૃષભ ને ગળય શુભ કર્મમાં દેવા. અન્યના સ્થાને સુખ આપનારા બાણવા. ધ્વજાદિ-પૂર્વાદિ દિશાઓથી ફરતા કહેલા છે. (૧) પ્રાસાદ, પ્રતિમા, લિંગ, જગતીપીઠ મંડપ. વેદી, કુંડ, સરવો ને ધ્વજને ધ્વજય દેવો. (૨) અગ્ની કર્મ કરનારા ભાડભૂજ હોમશાલા, અગ્ની, કુંડ, હોમ કર્મના સ્થાને. ધૂમાય દેવા. (૩) સર્વ શસ્ત્રોને રાખના મહેલને સિંહાસને સિંહદ્વારે સિંહાય દેવો. (૪) મ્લેચ્છના ઘરે, વેસ્થાને ત્યાં, નટને ત્યાં નૃત્યશાલા અને જેની આજીવિકા ધ્યાન પર હોય તેને ધ્યાન આય દેવો. (૫) વણિકકર્મ કરનારને ત્યાં લોજનપાત્રો ને તથા મંડપે, ગૌશાળા અને ગોવાળોના ઘરે વૃષ આર્ય દેવો. (૬) તત્ત વિતથ વાજિત્રો ગણિકા, ને વાજિત્રો ને કલાલ, ધોળી અને કુંભારને ત્યાં ગર્દભ પર જીવિકા હોય તેને ત્યાં ખરાય દેવો. (૭) હાથીખાનાએ સિંહાસને બધા વાહનોને ગળય દેવો, પરંતુ ત્યાં સિંહાય દેવો સાધુના મઠના સ્થાને જનશાળાએ યંત્રશાળા અને શિલ્પ કર્મ કરનારને ત્યાં ધ્વાંક્ષ આય દેવો. વૃષને સ્થાને ગળય. સિંહાયને વૃષાયને સ્થાને ગળય દેવો. સર્વસ્થાનોએ ધ્વજય દેવો પરંતુ વૃષાય ન દેવો. પ્રાસાદ અને મંડપને ભીતિ સાથે ગણીને અને ઘરની અંદરના ભાગે ગણિત મેળવવું. (૧૫)

આયનાં સ્વરૂપો કહે છે જેવાં તેનાં નામ છે તેવાં તેનાં મુખ સ્વરૂપ છે. ધ્વજયનુ પુરુષ જેવું ને ધ્વાંક્ષ આયનુ કાગડાં મુખ કરવું. મનુષ્યના આકારના હાથ અને પેટ હોય છે. હાથ તેમા રૂપ જેવા અને તેમા પગો વિહંગ પક્ષીના જેવા સર્વના ગ્રીવા સિંહના જેવી એવા આયો પ્રબળ કહ્યા છે.

૨ નક્ષત્ર : ક્ષેત્રની લંબાઈ-પહોળાઈના ક્ષેત્રફળને સત્તાવીસે ભાગવાથી નક્ષત્રની મુળ રાશિ બિપજે છે,

૩ ગણ : (૧) પુનર્વસુ (૨) અશ્વિની (૩) પુષ્ય (૪) મૃગશીર્ષ (૫) શ્રવણ (૬) રેવતી (૭) સ્વાતી (૮) હસ્ત અને (૯) અનુરાધા એ નવ નક્ષત્રો દેવગણના બાણવા.

ભરણી, રોહિણી, આર્દ્રા, પૂર્વાષાઢા, પૂર્વાભાદ્રપદ, પૂર્વાફાલ્ગુની, ઉત્તરાષાઢા, ઉત્તરાભાદ્રપદ, ઉત્તરાફાલ્ગુની અને આર્દ્રાએ નવ નક્ષત્રો મનુષ્ય ગણના છે. કૃતિકા, મૂળ, અશ્લેષા, મઘા, ચિત્રા, વિશાખા, ધનિષ્ઠા, શતાભિષા ને જ્યેષ્ઠા એ નવ નક્ષત્રો રાક્ષસ ગણના બાણવા. (૨૦) ઘરને ઘરધણીની એક જ ગણ હોય તો ઉત્તમ પ્રીતિ. એકનો મનુષ્ય ગણ અને બીજાનો રાક્ષસ ગણ હોય તો મધ્યમ પ્રીતિ, પરંતુ એકનો રાક્ષસ ગણ અને બીજાને દેવ ગણ હોય તો કલહ કરાવે. એકનો મનુષ્ય ગણ અને બીજાને દેવ ગણ હોય તો મૃત્યુ કરાવે. (૨૧)

૪ ચંદ્ર : નક્ષત્રો ચારે દિશાઓમાં વહેંચાયેલા છે. તે તે નક્ષત્રનો ચંદ્રમા કહેવાય કૃતિકાદી સાત સાત નક્ષત્રો ચારે દિશાઓમાં રહેલા છે. (૧) કૃતિકા (૨) રોહિણી (૩) મૃગશીર્ષ (૪) આર્દ્રા (૫) પુનર્વસુ (૬) પુષ્ય ને (૭) અશ્લેષા એ સાત નક્ષત્રો પૂર્વના છે. (૧) મઘા (૨) પૂ. ફાલ્ગુની (૩) ઉ. ફાલ્ગુની (૪) હસ્ત (૫) ચિત્રા

(૬) સ્વાતી (૭) વિશાખા એ સાત નક્ષત્રો દક્ષિણ મુખના છે. (૧) અનુરાધા (૨) જ્યેષ્ઠા (૩) મૂળ (૪) પૂ. પાઠા (૫) ઉ. પાઠા અને (૬) શ્રવણ એ છ નક્ષત્રો પશ્ચિમ મુખના છે. (૧) ધનિષ્ઠા (૨) શતાભિષા (૩) પૂ. ભાદ્રપદ (૪) ઉ. ભાદ્રપદ (૫) રેવતી (૬) અશ્વિની (૭) ભરણી એ સાત નક્ષત્રો ઉત્તર મુખના છે. નક્ષત્રોના ચંદ્રમા ઘરના આગળ આવેલ હોય તો આયુષ્ય હણે. જો ચંદ્રમા પાછળ હોય તો ધન હરે. પરંતુ ઘરની ડાબી જમણી તરફ ચંદ્રમા આવેલ હોય તો ધન-ધાન્યની વૃદ્ધિ કરે. પ્રાસાદને રાજભવને આગળ કે બાજુમાં ચંદ્રમા હોય તો તે શ્રેષ્ઠ બાણુવું. અન્ય શ્રીમંતોના ઘરને પણ ચંદ્રમા આગળ દેવો. (૨૪)

૫ વ્યય : નક્ષત્રના કંમાંકને આઠે ભાગતાં શેષ રહે તે વ્યય બાણુવો (૧) શાન્ત (૨) પૌર (૩) પ્રધોત (૪) શ્રિયાનંદ (૫) મનોહર (૬) શ્રીવત્સ (૭) વિજય (૮) ચિદાત્મક આઠ નામો બાણુવા આય અને વ્યયનો એ સમાન અંક હોય તો પિશાચ બાણુવું. આય તો વ્યયનો અંક વધુ હોય તો રાક્ષસ બાણુવું અને આયના અંકથી વ્યયનો અંક ઓછો આવે તો ધન-ધાન્ય વૃદ્ધિ કરાવે. (૨૫)

૬ અંશક : ક્ષેત્રફળના મૂળરાશિના અંકમાં વ્યયનો અંક ઉમેરવો અને તેમાં ઘરના નામાક્ષરના જેટલા અક્ષરોના અંક હોય તે મેળવી સરવાળો કરવો તેને ત્રણે ભાગવાથી જે શેષ રહે તે અંશક બાણુવો. ૧ શેષ વધે તો ઇદ્રાશક, બે શેષ વધે તો યર્માશક અને ત્રણ શેષ રહે તો રાજાશક બાણુવો. તે અનુક્રમે જ્યેષ્ઠ, મધ્યમ ને કનિષ્ઠ બાણુવા (૨૭)

૭ તારા : ઘરધણીના નક્ષત્રથી ઘરના નક્ષત્ર સુધી ગણતાં જે અંક આવે તેને નવશ્રી ભાગતાં જે શેષ રહે તે તારા બાણુવી તેનાં નામો (૧) શાન્તા (૨) મનોહરા (૩) કુંશ (૪) વિજયા (૫) કલહોદ્ભવા (૬) પન્નિની (૭) રાક્ષસી (૮) વીરા (૯) આનંદ એ નવ તારાના નામ બાણુવા. તેમાં છ તારા શુભ કહ્યા છે. એક, બે, ચાર, છ, આઠ ને છ તારા શ્રેષ્ઠ બાણુવી. ત્રીણ, પાંચમી અને સાતમી એ ત્રણ તારા તણ દેવી તે શ્રેષ્ઠ છે. (૩૦)

इतिश्रो विश्वकर्मा कृताया वास्तुविद्याया गणित लक्षणाध्याय प्रथमो कंभाक-१

પન્નશ્રી રથપતિ પ્રભાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા શિલ્પવિશારદે કરેલા ભાષા ટીકા.



આયોના જન્મનક્ષત્ર રાશિ આદિ કોષ્ટક

	આય	જન્મનક્ષત્ર	રાશિ	અધિપતિ	દેવતા
૧	ધ્રુવ	અશ્વિની	મેષ	મંગળ	અશ્વિનીકુમાર
૨	ધૂમ	અશ્વેષા	કર્ક	સૂર્ય	સર્વદેવો
૩	સિંહ	મઘા	સિંહ	સૂર્ય	પિતૃઓ
૪	શ્વાન	શ્રવણ	મકર	શનિ	સર્વદેવો
૫	વૃષ	આર્દ્રા	મિથુન	બુધ	રુદ્ર
૬	પર	ચિત્રા	કન્યા	શુક્ર	ત્વષ્ટા (વિશ્વકર્મા)
૭	મગ	ધનિષ્ઠા	કુંભ	શનિ	વાસ્તુ
૮	ધ્રાક્ષ	જેષ્ઠા	વૃશ્ચિક	મંગળ	શુક્ર

નક્ષત્ર વૈર-ઉત્તરા ફાલ્ગુની અને અશ્વિની એ બે નક્ષત્રોએ પરસ્પર વૈર
સ્વાતીને ભરણીને વૈર શ્રવણ અને પુનર્વસુને વૈર રોહિણીની ઉત્તરાષાઢાને વૈર ચિત્રા અને હસ્તને વૈર
પુષ્પ અને અશ્વેષાને વૈર જ્ઞેષ્ઠાને વિશાખાને પરસ્પર વૈર
પ્રાસાદ, ધર, આસન, શયન-વિશે ભવન અને ઘરઘરણી સાથે નક્ષત્ર વેરનો ત્યાગ કરવો.



भवन और भवनपति की राशि पर से इष्ट-अनिष्ट खडाष्टक फल दर्शक कोष्टक

भवन का नक्षत्र का अंक और मूलराशी			नामलक्ष	अ ल इ	व व ऊ	क छ ध	ड ह	म ट	र ठ ण	र त	न य	भ ध क ड	ज ख	ग स	द च झ थ
१ अश्विनी १७	२ भरणी ७	३ कृत्तिक २४	राशि	१ मेष	२ वृषभ	३ मि थुन	४ कर्क	५ सिंह	६ कन्या	७ तुला	८ वृ- श्चिक	९ धन	१० मकर	११ कुंभ	१२ मीन
४ रोहिणी १४	५ मृगशीर ४	—	१ मेष	इष्ट	दरिद्र	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	क्लेश	मरण	प्रीति	मरण	क्लेश	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	दरिद्र
६ आर्द्रा २१	७ पुनर्वसु ११	—	२ वृषभ	दरिद्र	इष्ट	दरिद्र	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	क्लेश	मरण	प्रीति	मरण	क्लेश	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ
८ पुष्य १	९ अश्लेषा १८	—	३ मिथुन	श्रेष्ठ	दरिद्र	इष्ट	दरिद्र	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	क्लेश	मरण	प्रीति	मरण	क्लेश	श्रेष्ठ
१० मघा ८	११ पू. फा २५	१२ उ. फा १५	४ कर्क	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	दरिद्र	इष्ट	दरिद्र	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	क्लेश	मरण	प्रीति	मरण	क्लेश
१३ हस्त ५	१४ चित्र २२	—	५ सिंह	क्लेश	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	दरिद्र	इष्ट	दरिद्र	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	क्लेश	मरण	प्रीति	मरण
१५ स्वाति १२	१६ विशाखा २	—	६ कन्या	मरण	क्लेश	इष्ट	श्रेष्ठ	दरिद्र	इष्ट	दरिद्र	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	क्लेश	मरण	प्रीति
१७ अनुराधा १९	१८ जेष्ठा ९	—	७ तुला	प्रीति	मरण	क्लेश	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	दरिद्र	इष्ट	दरिद्र	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	क्लेश	मरण
१९ मूल २६	२० पू. षाढ १६	२१ उ. षाढ ६	८ वृश्चिक	मरण	प्रीति	मरण	क्लेश	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	दरिद्र	इष्ट	दरिद्र	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	क्लेश
२२ श्रवण २३	२३ धनिष्ठ १३	—	९ धन	क्लेश	मरण	प्रीति	मरण	क्लेश	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	दरिद्र	इष्ट	दरिद्र	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ
२४ शतभि १३	२५ पू. भा २०	—	१० मकर	श्रेष्ठ	क्लेश	मरण	प्रीति	मरण	क्लेश	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	दरिद्र	इष्ट	दरिद्र	श्रेष्ठ
२६ उभा १०	२७ रेवती २७	—	११ कुंभ	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	क्लेश	मरण	प्रीति	मरण	क्लेश	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	दरिद्र	इष्ट	दरिद्र
			१२ मीन	दरिद्र	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	क्लेश	मरण	प्रीति	मरण	क्लेश	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ	दरिद्र	इष्ट

अंग १३ नक्षत्रवेर राशी परशी छल अनिष्ट पराष्टक इणदशक दीपक

वास्तुविद्यायाम्



श्री विश्वकर्माकृते वास्तुविद्याया वास्तुशास्त्रे क्रमांक द्वीतियोध्याय ॥२॥

ग्रंथपूर्ति

वास्तुप्रारंभ

शुभ लग्ने शुभ नक्षत्रे पंचग्रह बलान्विते
मास संक्रांतिवत्सादि निषिद्धकाल वर्जिते ॥ ॥३॥

भूमिपरीक्षा—सर्वदिक्षुप्रवाहोवा प्रागुदकशंकरप्लवा
केशांगाराकाष्ठलोहास्थिक्रान्त शोधयेत्भूमि ॥ ॥२॥

पाषाणान्ते जलान्तवा बालुकान्नखनेन भूमि
दिग्शुद्धिकृतेवास्तु पुरप्रासाद मंदिर ॥ ॥३॥

पंचवानवाशिला मध्येकर्मशिला स्थापयेत्
एक हस्तेतु प्रासादे शिलो वेदाङ्गुलोभवेत् ॥ ॥४॥

षडाङ्गुला द्विहस्तेच त्रिहस्तेच ग्रहाङ्गुला
चतुहस्तेय प्रासादे शिलास्याद द्वादशाम् ॥ ॥५॥

ततोऽपरेष्ट हस्तांते वृद्धिवेदाङ्गुलोभवेत्
पुनःत्र्यङ्गुलातोवृद्धि पंचाश हस्तकावधि ॥ ॥६॥

पादेन चोच्छिता शस्ताताङ्कुर्याद पंकजान्वितम्
दिग्पाल क्षेत्रपाल गणेशचंडीका वास्तौ ॥ ॥७॥

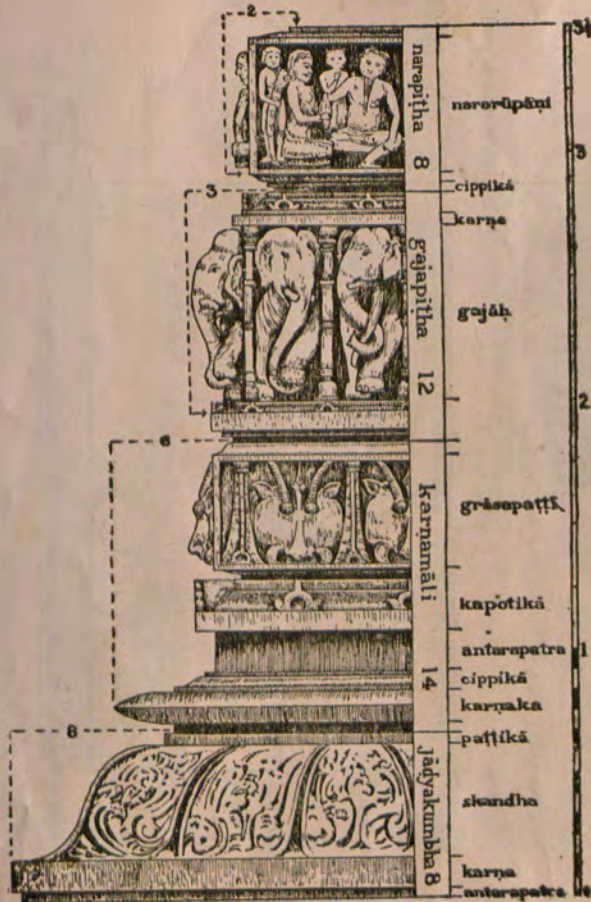
एतेषां विधिवत्पूजा कृत्वाकर्मसमारभेत्
शिलाधःनागकूर्मोपरिकुम्भ स्थापयेत् ॥ ॥८॥

एक हस्तादिप्रासादाद् यावद् हस्तशतार्धकम्
प्रमाणां कुम्भकेमुले नासिकेभित्ति बाह्यते ॥ ॥९॥

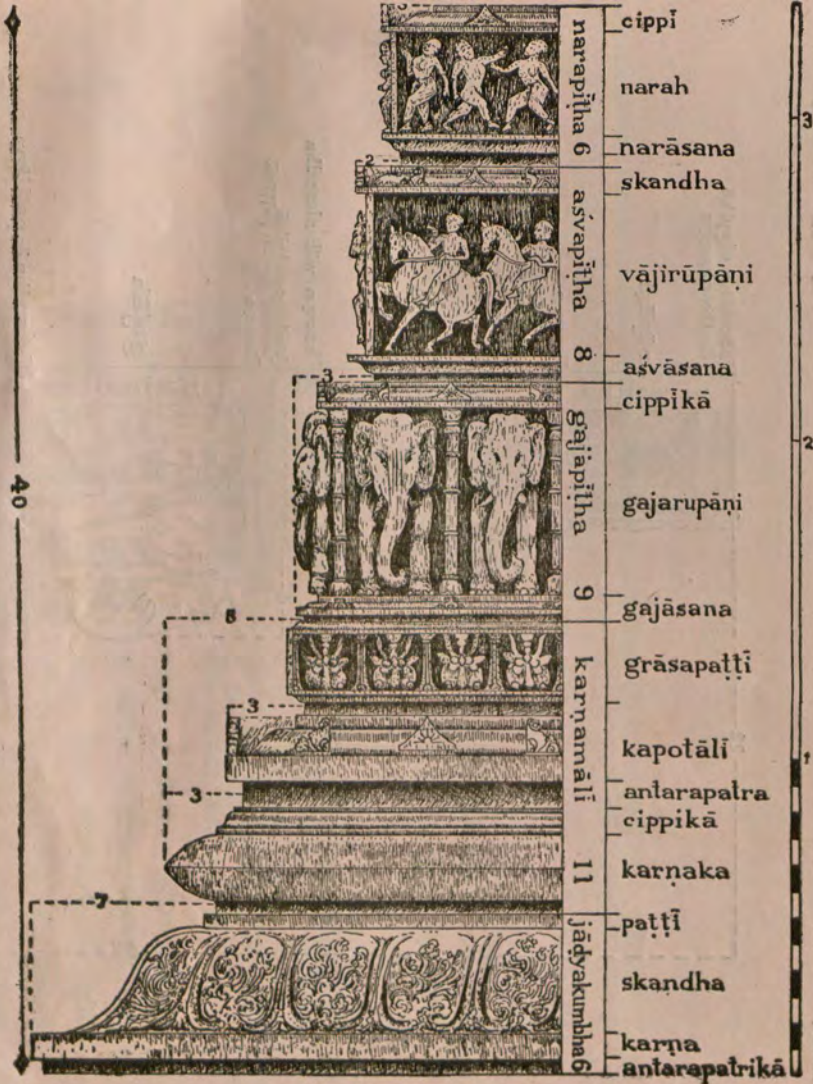
त्रिपंचसप्तनवोभि फलनाभिर्विभाजितम्
प्रासादस्याङ्गसंख्याच वारिमार्गान्तरस्थिता ॥ ॥१०॥

इतिविश्वकर्माकृते वास्तुविद्याया वास्तुशास्त्रे वास्तुप्रारंभाशिला स्थापना ध्याय

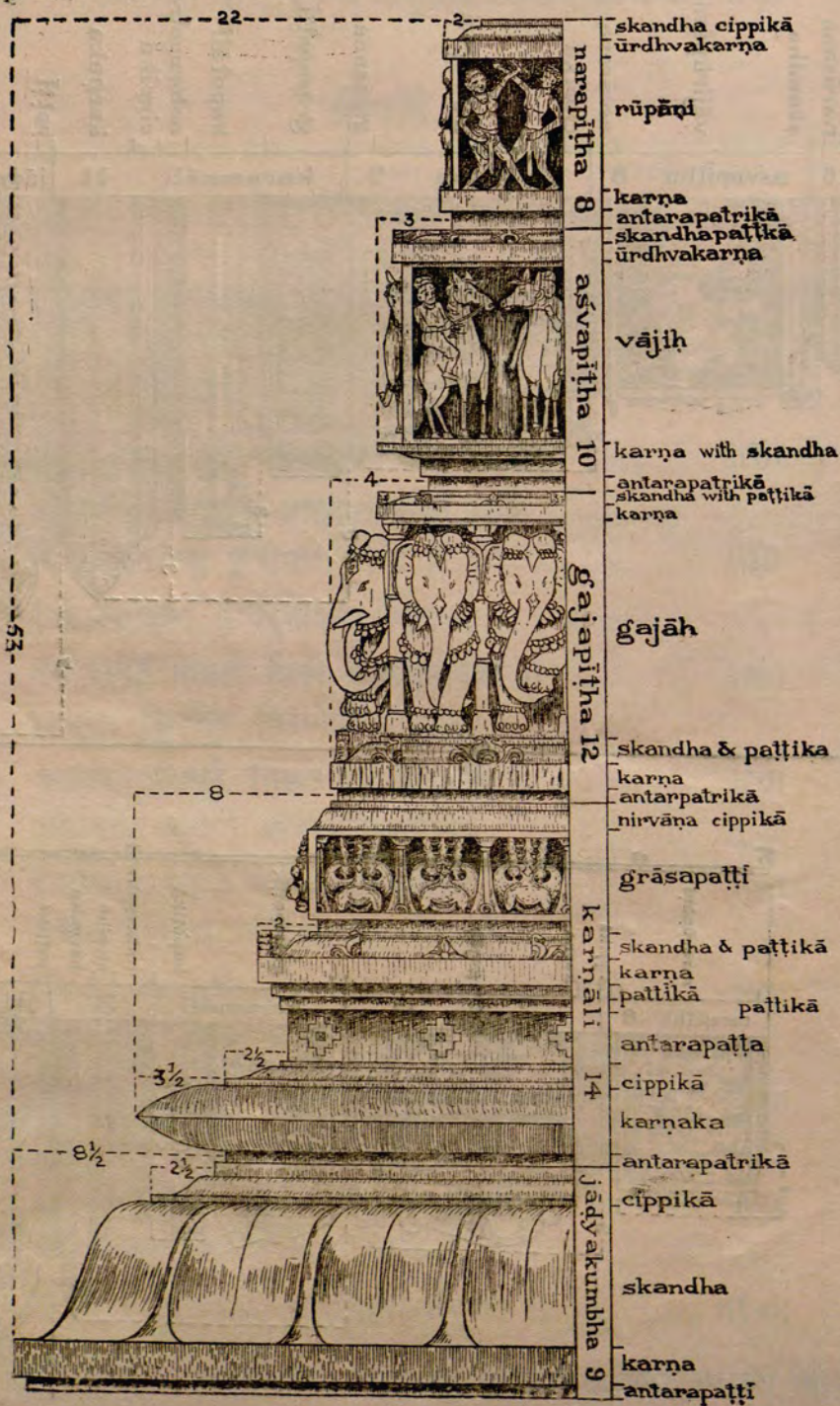
द्वीतियोध्याय ॥२॥

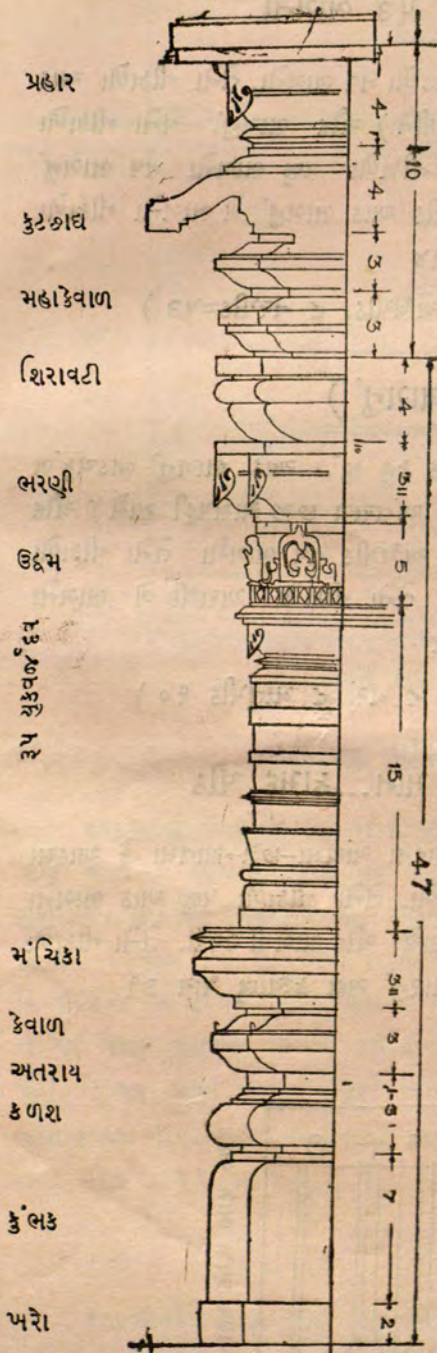


प्रथम—महापीठ विभाग ४२



महापीठ विभाग ४०





મંચિકાનાં વિભાગો

એકે નિદ્રાયતન
મહા નિદ્રા બહુમિષ્ટુ શિવ

કર્ણિકા કુલ ચૌદ ભાગની તેના પેટા વિભાગ હવે કહે છે. (૧૦) નીચે અર્ધા ભાગની અંધારી, દોઢ ભાગની કર્ણ ચીપલી, એક ભાગની અંતરપત્ર, બે ભાગ અઢી ભાગની કપોતાલી તેના પર અર્ધા ભાગની અંધારી ઘશી, આસપટી સાડાપાંચની તે પર ચિખ્પિકા અર્ધા ભાગની, અંતરપત્ર બે ભાગની અઢી ભાગનો કેવાળ (છાજલી) તે પર અરધા ભાગની અંધારી, સાડાપાંચ ભાગની આસપટી, તે પરની અર્ધા ભાગની ચિખ્પિકા મળી કુલ ચૌદ ભાગની કર્ણ આસપટીના ભાગ બાણુવા. હે વત્સ ! કર્ણનો નીકાળો છ ભાગનો રાખવો. ચીપલીનો એક ભાગ, કેવાળ છાજલીનો બે ભાગ, ચીપલીનો ને કર્ણકનો ત્રણ ભાગનો નીકાળો એ રીતે કર્ણવિકાનું, પ્રમાણ બાણુવું. (૧૬)

હવે ગજપીઠ બાર ભાગનું કહે છે. નીચે અંધારી અર્ધા ભાગની શેલલી એક ભાગની પટ્ટી (કર્ણ) તે પર અર્ધા ભાગની સ્કંધપટ્ટી. સાડા આઠ ભાગનો ગજ, તે પરની પટ્ટી એક ભાગની ઉપર અર્ધા ભાગની સ્કંધપટ્ટી ઘશી. ગજપીઠનો નીકાળો ત્રણ ભાગનો રાખવો. એ રીતે બાર ભાગનું ગજપીઠ બાણુવું.

નરપીઠ આઠ ભાગનું, તેમાં ઉપર ચિખ્પિકાને અંતરપત્ર એક ભાગનું નર રૂપે સાડા છ ભાગના નીચેના સ્કંધ પટ્ટીકા અર્ધા ભાગની કરવી. હે વત્સ ! નરપીઠનો નીકાળો

બે ભાગનો ખરાથી રાખવો. એ રીતે બેતાલીશ, ભાગનાં પીઠમાન પ્રાસાદને કરવું. (૨૧)

દ્વિતીય પીઠનો ખીજે પ્રકાર ૫૩ ભાગનો

મધ્ય માનનું ત્રેપન-૫૩ ભાગનું પીઠ કહે છે. બડંબો નવ ભાગનો, તેનો નીકાળો આઠ ભાગ, કણ્ણલિકા (કણ્ણ અંતરાયછજીને આસપટ્ટી મળીને) ચૌદ ભાગનું. તેનો નીકાળો છ ભાગનો રાખવો. ગજપીઠ તેર ભાગનું તેનો નીકાળો ત્રણ ભાગનો નવ ભાગનું અશ્વપીઠ, તેનો નીકાળો ત્રણ ભાગનો, તે ઉપર નરપીઠ આઠ ભાગનું બે ભાગનો નીકાળો એ રીતે ત્રેપન ભાગનું મધ્ય માનનું પીઠ બાણવું. ૨૪

(૬ બડંબો, ૧૪ કણ્ણવી, ૧૩ ગજપીઠ ૬ અશ્વપીઠ, ૮ નરપીઠ=૫૩)

તૃતીય પીઠ (સાઠ ભાગનું)

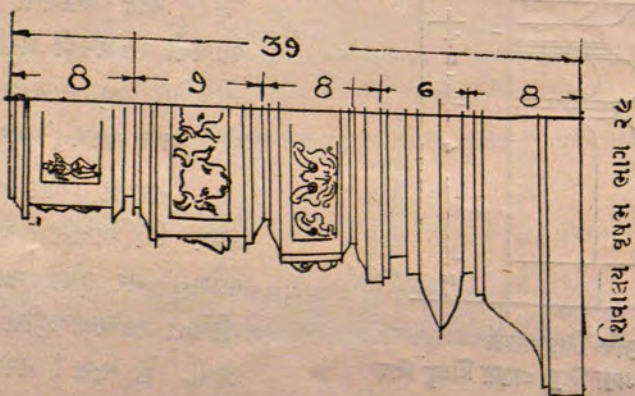
ઉત્તમ એવું જોઈ માસનું સાઠ વિભાગનું પીઠ કહું છું. આઠ ભાગનું બડચકુંલ બડંબો નીકાળે પણ આઠ ભાગનો, કણ્ણલિકા (કણ્ણ અંતરાય છજી આસપટ્ટી સાથે) ચૌદ ભાગનો તેનો નીકાળો, ત્રણ ભાગનો ગજપીઠ તેર અશ્વપીઠ નવ ભાગનો તેનો નીકાળો ત્રણ ભાગનો નરપીઠ ને માતૃપીઠનો આઠ ભાગનો. તેનો નીકાળો ખરાથી બે ભાગનો રાખવો. એવું જોઈમાનનું પીઠનો વિધિ બાણવો ૨૮

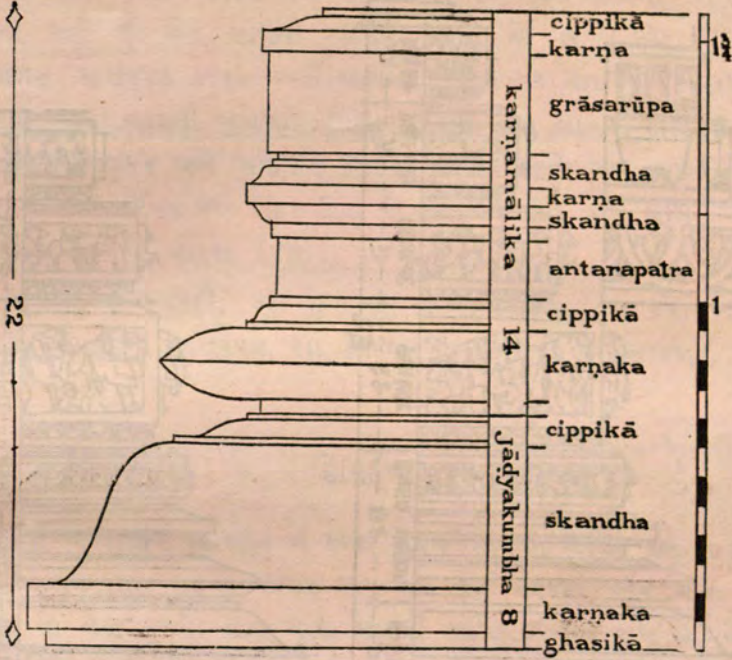
(૮ બડંબો, ૧૪ કણ્ણ, ૧૩ ગજ, ૬ અશ્વ, ૮ નર, ૮ માતૃપીઠ ૬૦)

ચતુર્થ પીઠ : પ્રકાર કનિષ્ઠ માન...કામદ પીઠ

ચોથું કનિષ્ઠપીઠ માન. પ્રાસાદના રૂપનું. પ્રાસાદના પાંચમા-છઠ્ઠા-સાતમા કે આઠમા ભાગે કરવું તેથી વધુ ન કરવું. આઠ ભાગનો બડંબો. તેનો નીકાળો પણ આઠ ભાગનો કરવો. કણ્ણલિકા (કણ્ણ અંતરાય છાજલીને આસપટ્ટી સાથે) ચૌદ ભાગની કરવી. તેનો નીકાળો ત્રણ ભાગનો રાખવો. તે કામદ નામનું પીઠ કરાવનારનું સદા કલ્યાણ થાય ૩૧

(૮ બડંબો, ૮ કણ્ણ, ૬ આસપટ્ટી = ૨૨)





નવમી સદીનું કામદ પીઠ વિભાગ ૨૨

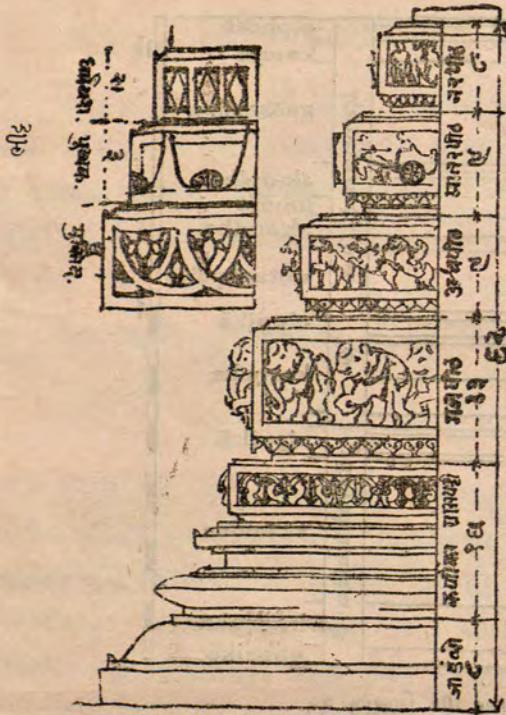
કામદ પીઠના આંતર વિભાગ

જડંબાના આઠ ભાગમાં નીચે અર્ધાભાગની ઘશી : પોણા બે ભાગનો કણ (પટ્ટી) પાંચ ભાગનો સ્કંધ ગલતો, તે પર પોણા ભાગની ચિખ્પિકા મળી આઠ ભાગનો સુશોભિત જડંબો ઉદયમાં કરવો, નીકાળો પણ આઠ ભાગનો રાખવો, ચૌદ ભાગની કણાલિકાના વિભાગ કહે છે. અર્ધા ભાગની ઘશી, અઢી ભાગની કણી, ચીપટી એક ભાગની, બે ભાગનો અંતરપત્ર, સવા ભાગનો સ્કંધ (ગલતી) વચ્ચેની પટ્ટી કણ પોણાબે ભાગ-તે પર પોણા ભાગનો સ્કંધ (નાની ગલતી) ઘશીકા કૃપ ભાગી સવાત્રણ ભાગની ગ્રાસ-પટ્ટી. તે પર અર્ધા ભાગની પટ્ટી અને અર્ધા ભાગની ચિખ્પિકા મળી કણાલિકાના ચૌદ ભાગ + જડંબાના અર્ધા આઠ ભાગ મળી બાવીશ ભાગનું કામદપીઠનું બીજુમાન બાણુવું. તેનો નીકાળો ૧૧ ભાગનો હે વત્સ રાખવો. ૩૭

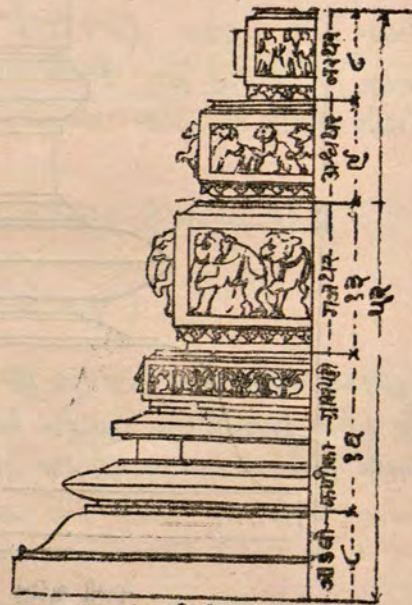
કર્મપીઠ

જડંબાનીને કણી એમ બે ભાગનું કણુપીઠ સાદું કરવું. તેની ઉપર ચિખ્પિકા એક ભાગની કણી અઢી ભાગની, અર્ધા ભાગની ઘશી ત્રણ ભાગનો સ્કંધ (ગલતી) અને બે ભાગની પટ્ટી મળી કુલ નવ ભાગનું કણુપીઠનું માન બાણુવું. ૩૮ નીકાળો આઠ ભાગનો

૧ ચિખ્પિકા, ૨૧ કણી, ૧૧ ઘશી, ૩ જડંબો, બે ભાગ પટ્ટી = ૬)



ભાતુકા મહાપીઠ



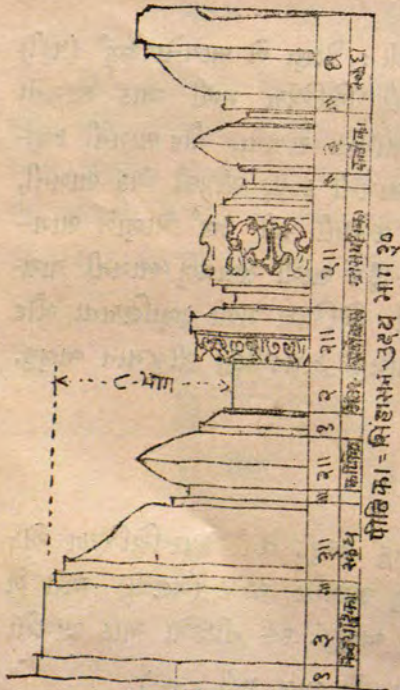
કામદપીઠ

દેવપ્રાસાદ પીઠ

પ્રાસાદના ચાર પ્રકારના પીઠ કેમ કરવા તે કહ્યું. શિવ, બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, સૂર્ય, બૌદ્ધ, જૈનને એ ચાર પ્રકારના પીઠ શોભિતા કરવા. ચક્ષચંડી, દુર્ગા ગૌરી, ગણેશ, મહાલક્ષ્મી, કાર્તિક સ્વામી. ચોસઠ યોગિની એ સર્વના પ્રાસાદના પીઠ તે પ્રમાણે કરવા. તેમ કરવાથી સર્વદળની પ્રાપ્તિ થાય છે.

દેવ ગર્ભગૃહ પીઠિકા સિંહાસન

દેવના ગર્ભગૃહમાં દેવની પીઠિકા સિંહાસનની ઊંચાઈના ત્રીશ ભાગ કરવા. તેમાં એક ભાગ ભૂમિમાં દબાવવો. ત્રણ ભાગની કંઠપટ્ટી, અર્ધા ભાગની મુખપટ્ટી (કંઠ) સાડાત્રણ ભાગનો સ્કંધ (ગલતો)



પીઠિકા

પીઠિકા = સિંહાસન ઉપર

બાંધે કરવો તેમાં અર્ધા ભાગનો કંદ કાઢવો. તે પર અર્ધા ભાગની અંધારી. તે પર અઢી ભાગની કણી પર એક ભાગની ચીપલી કરવી. એ પર બે એક ચીપલી કરવી. ઉપર બે ભાગનું અંતરપત્ર કરવું. અઢી ભાગનો કેવાળ પર આસપટ્ટી સાડાપાંચ ભાગની વિધિથી કરવી. અર્ધા ભાગની મુખપટ્ટી અંધારી કરવી. ત્રણ ભાગની કણીકા. તેના અર્ધા ભાગનો સ્કંધ પટ્ટીકા=કંદ અને સર્વોપર ઉપરનો સ્કંધક ગલતો ચાર ભાગનો કરવો. આ સર્વ થરોના ઘાટ અંતરત્રેપ એક ભાગ ઊંડા કોણવા. એ રીતે ત્રીસ ભાગનું દેવા સિંહાસનની પીઠિકાના વિભાગ બાણવા. (૪૭)

(૧ ભૂગર્ભ, ૩ કંદપટ્ટી, ૦૧ મુખપટ્ટી, ૩ સ્કંધગલતો, ૦૧ કંદ, ૦૧ અંધારી, ૨૧ કણી, ૧ ચીપલી, ૨ અંતરપત્ર, ૨૧ કેવાળ, ૫૧ આસપટ્ટી, ૦૧ મુખપટ્ટી, ૪ કણીકા, ૦૧ સ્કંધ ૪ ગલતો = ૩૦

દોષફળ

પ્રાસાદના અંગોચાંગ માનહીન ન કરવા તેમજ માનથી, અધિક પણ ન કરવા. માનહીન કરવાથી કરાવનારના કુલનો ઉચ્છેદ થાય તેમ તેનું નરકમાં પતન થાય. શિલ્પી જે માનહીન કરે તો તેના કુળનો નાશ થાય. માનથી અધિક કરવાથી રાષ્ટ્ર ભાંગનો ભય રહે. સ્થાપક સ્થપતિને યજમાને નિર્દોષ કાર્ય કરવો. જે તેમ ન કરે તો શિલ્પી દોષિત થાય છે. ૫૧

इतिश्री विश्वकर्मा कृते वास्तुविद्याया मीढ पीठ लक्षणाध्याय क्रमांक ४

પન્નશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા શિલ્પવિશારદે કરેલ સટીક ભાષાનુવાદ

ग्रंथपूर्ति

પ્રાસાદોદયમાન

પ્રાસાદનો ઉદયમાન. એક ગજથી પાંચ ગજ સુધીના વિસ્તાર પ્રાસાદ ઉદયમાન ઊભાણી જેટલા ગજ હોય તેટલી રાખવી. છ થી તેર ગજ સુધીના પ્રાસાદને ગજે બાર બાર આંગુલની વૃદ્ધિ કરવી. ચૌદ ગજથી એકવીશ ગજના પ્રાસાદને ગજે અગ્યાર અગ્યાર આંગુલની વૃદ્ધિ ઊભાણીમાં કરવી. બાવીશથી પચાસ ગજ સુધીના પ્રાસાદને ગજે દશ દશ આંગુલની વૃદ્ધિ ઉદયમાનની કરતા જવું. શિલ્પશાસ્ત્રના પારંગત એવા શિલ્પીએ એ રીતે પ્રાસાદની ઊભાણી ઉદયનું માન બાણવું.

દ્વારમાન

હવે હું પ્રાસાદનું દ્વારમાન કહું છું. એક ગજના પ્રાસાદનું દ્વારોદય માન સોળ આંગળ કરવું. તે ચાર હાથ સુધીને સોળ સોળ આંગળનું દ્વારમાન બાણવું. પાંચથી આઠ

ગજ સુધીનાનું ગળે ત્રણ ત્રણ આંદાની વૃદ્ધિ કરતા જવું, એ ઉપરથી પચાસ ગજ સુધી ગળે બળે આંદાની વૃદ્ધિ દારોદયની કરતા જવું. એ રીતે નાગર છંદના પ્રાસાદનું દારમાન બાણવું.

ભિતિમાન

ઇષ્ટિકા ચતુર્થાંશેન પંચમાંશેન શૈલંજા
દ્રારુજાનાં ષડાંશેન સૌવર્ણો સપ્તમાંશકે
રજતસ્ય તથા કાર્યા ચિતિનાંતુ પ્રમાણકમ્

છંદના પ્રાસાદને ચોથા અંશે, પથ્થરનાને પાંચમાં અંશે, કાષ્ટનાને છઠ્ઠા ભાગે, સોનાને સાતમા ભાગે ચાંદીના પ્રાસાદને સાતમા અંશે ભીંતની બડાઈનું પ્રમાણ રાખવું. ૨૯

ધનિશ્રી વિશ્વકર્મા કૃત વૃક્ષાણ્ય નારદ પૃચ્છાયાં જગતી લક્ષણ ભીટપીઠ પ્રસાદોદયમાન દ્વાર માન ભિતિમાન પ્રમાણાધિકારે શતાંત્રે સપ્તભોધ્યાય કંમાંક ૪ ॥ પદ્મશ્રી પ્રભાશંકર ઓ. સોમપુરા સ્થપતિ શિલ્પવિશારદે કરેલ ભાષાનુવાદ કંમાંક અ. ૪

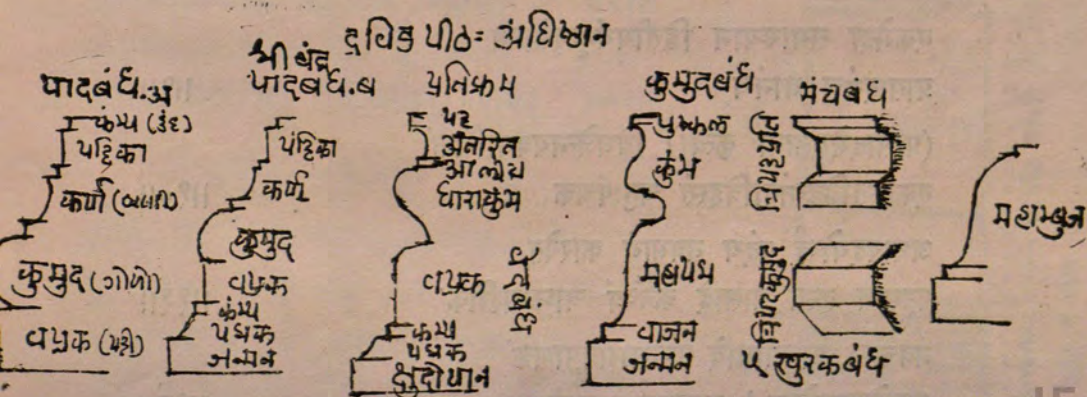


પ્રનાળનું મકર મુખ

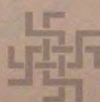


જન્મતી પ્રાસાદ લીટ પીઠ ઉદય દ્વારેમાન

પ્રાસવ ગજ	કુર્મ	જન્મતી	લીટ માન	પીઠ માન	પ્રાસાદોદય માન	દ્વારોદય માન
૧	૪	૧-૦૦	ગ. આ.	ગ. આ.	ગ. આ.	ગ. આ.
૨	૬	૧-૧૨	૦-૪	૦-૧૨	૧-૦	૦-૧૬
૩	૯	૨-૦૦	૦-૫	૦-૧૭	૨-૦	૧-૮
૪	૧૨	૨-૧૨	૦-૬	૦-૨૨	૩-૦	૨-૦
૫	૧૨૧૧	૩-૦૦	૦-૭	૧-૩	૪-૦	૨-૧૯
૬	૧૩૧૧	૩-૧૨	૦-૮	૧-૮	૫-૧૧	૨-૨૨
૭	૧૪૧	૪-૦૦	૦-૮૧	૧-૧૨	૬-૦૦	૩-૦
૮	૧૫	૪-૧૨	૦-૯૧	૧-૧૬	૬-૧૨	૩-૪
૯	૧૫૧૧	૫-૦૦	૦-૧૦૧	૧-૨૦	૭-૦	૩-૪
૧૦	૧૬૧૧	૫-૧૨	૦-૧૧	૨-૦	૭-૧૨	૩-૮
૨૦	૨૨	૬-૦૦	૦-૧૧૧૧	૨-૪	૧૨-૫	૩-૧૬
૩૦	૨૪૧	૧૨-૦૦	૦-૧૬૧૧	૩-૨૦	૧૬-૫	૪-૦૪
૪૦	૨૫	૧૪-૧૨	૦-૧૯૧	૪-૬	૨૦-૧૦	૫-૦૦
૫૦	૨૬	૧૭	૨૧૧૧	૫-૧૨	૨૪-૧૮	૬-૧૬



દ્વિવિધ પ્રાસાદના પીઠના પ્રકાર

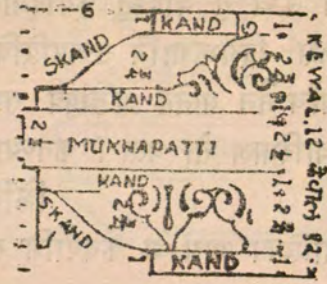


श्री विश्वकर्माकृते वास्तुविद्यायां प्रासाद कटयोच्छ्रय लक्षणां क्रमांक अ०५

मंडोवर प्रासादोदयमान

- अथातः संप्रवक्ष्यामि प्रासादस्यतुलक्षणं
प्रासादस्यतु यन्मानं ज्ञातव्यं मूलनासके ॥१॥
- अंगुलानि ततो ज्ञात्वा दशभागेविभाजित
एकहस्तं द्विहस्तं वा कूर्यात्तय समोदयं ॥२॥
- त्रिचतुःपंच हस्तंतु नवभागोदये स्मृतं
षट् सप्तहस्तके यैव अष्टभागमुच्छ्रयं ॥३॥
- नवाष्टकेषु प्रासादे सप्तसार्धं प्रमाणकं
दशमेकादशैव चैव सप्तभाग समुच्छ्रयं ॥४॥
- द्वादशेत्रयोदशेच षट्सार्धतुकाश्चेत्
अतःउर्ध्वं ततोऽकुर्यात्स्थानं द्विशस्तुहस्तके ॥५॥
- षट्भागस्य प्रमाणं तु कर्तव्यं शिल्पीबुध
विशहस्तात्यरे ज्ञात्वा यावत्षट्विशहस्तकं ॥६॥
- कटयुच्छ्रयंतुकर्तव्यं पंचसार्धं समुच्छ्रिता
षट्त्रिंशम तत्कृत्वा यावत्पंचाशहस्तक ॥७॥
- पंचभाग प्रमाणेन कर्तव्याशिल्पिनोबुधः
घटादौ छाद्यपर्यंत विभक्ति मध्यमध्यया ॥८॥
- एकभेदा समाख्यानं द्वितीययंश्रृणुसोप्रत
प्रासादयंच मानंच ॥९॥
- (प्रासादमेमुलाना कृत्वा) विभजेन्नयवभागिकं
एकहस्तद्विहस्तंवात्रिहस्तं चतुःपंचक ॥१०॥
- अधःपदयोर्ध्वं पदंय नवभागं कारयेत्
षट्सप्त हस्त प्रासादे कर्तव्यं चाष्टभागिकं ॥११॥
- नवचाष्ट हस्तप्रासादे सप्तभागप्रमाणकं
दशमेकादशेषुत्र ! षट्सार्धं भागमानक ॥१२॥

द्वादशेत्रयोदशे ज्ञात्वा पंचसार्धश्वभाजत्
अतउर्ध्वततः कुर्याद्वावद्विशश्च संख्यया ॥१३॥
पंचभाग प्रमाणेन कर्तव्या शिल्पिनो बुध
विशोर्ध्वततः कुर्याद्वावत्पंयाश हस्तकं ॥१४॥
तावत्यर्ध कर्तव्ये प्रासादस्यनुमेखला
नवभागप्रमाणेन उच्छ्रये भाग संख्यया ॥१५॥
नोट : आ अध्याय 'ज्ञानरत्न कोश शिल्प ग्रंथ' ने मळतो छे



सिद्धि प. १५५

शलिलान्तर

अथातो लक्षणं वक्ष्ये सलिलान्तर निश्चयं
यावद्दहस्तप्रमाणेन विस्तारक्रियतेकटि ॥१६॥
तावद्दहस्तप्रमाणेन निर्गमंतस्य कारयेत्
निर्गमं (पंच) मोशेन वारिमार्गान्तरक्षोभना ॥१७॥
क्षोभयानास्तुपादेन विस्तारतस्य कारयेत्
मद्रार्धं तु ततोवत्स ! ज्ञातव्यं मूलनासके ॥१८॥
दशधा भाजितं कृत्वा भागैः के मूल नासिक
द्वितिया फालना कार्या पादोनत्रयविस्तृता ॥१९॥
तृतीयाव त्रिमिर्भागैः कर्तव्या नामसंशय
भागार्धनुततः कार्यं सपादस्तुविस्तृता
(पादचयविरतश्च) ॥२०॥

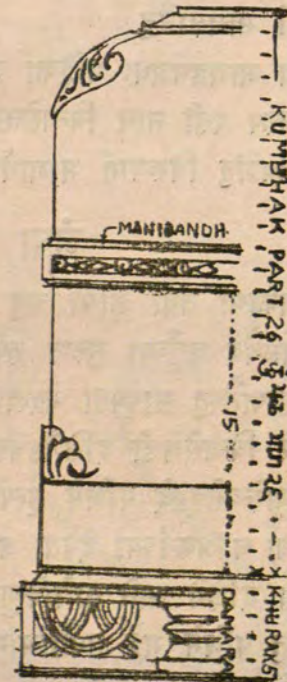
अनेनैवचभागेन निर्गमस्याफालना
यावद्दहस्तप्रमाणेन कटिमान विधीयते ॥२१॥
तावद्दहस्तप्रमाणेन फलादेना तु निर्गम
अनुगेषु तथा प्येयं एवं केणेषु मापयेत् ॥२२॥

मंडोवर विभाग १७०

अतोर्ध यैव कर्तव्यं शतमेकेनसप्तभिः
क्षुण्णमादो पादपर्यंतः विभक्त भाग योजयेत् ॥२३॥
एतेश्चैव भाजैस्तु क्षुरकस्तुक्रतु कल्पयेत्
भागविंश त्रयधिका ततोकुभे भागाश्च कारयेत् ॥२४॥



सिद्धि प. १५५



सिद्धि प. १५५

सिद्धि प. १५५

अत ऊर्ध्वं तु यदिस्तु कूर्याद्भागंपदात्कलं
कलशं दिग्भागानि उर्ध्वपद्वित्रिपादत ॥२५॥
अर्धाच्च तैन मानेन अंतरपत्रं तथाशृणु
चत्वारिभाज तो वत्स ! कर्तव्या

शिल्पिनातधः ॥२६॥

कुमालिका भाग श कथयामि सार्धनव
भागत

कर्णभाग द्वयं कुर्यात् स्कंध द्विभागितं ॥२७॥
स्कंधोर्ध्वं पट्टिका वत्स ! भागोर्ध्वं कारयेद्बुधः
कर्णं तलै पट्टिका वत्स ! उभयोर्द्वोभाग
मेवय ॥२७॥

(कर्णतु भाग मेकंतु) त्रिभाग स्कंध मित्युक्तं
वर्तनातुकुमालिका एवं सार्धं नव

भागत (९॥) ॥२८॥

मसुरकंतु वक्ष्यामि भागः सार्धदशेनतु
कर्णकभाग चतुष्केन तन्मध्येस्कंधपट्टीका ॥२९॥
कर्णो भागसार्धेन

स्कंध भागत्रयंअधः पट्टिका अर्धभूषिते ॥३०॥
कामरूप वती नाम विन्यसेत्सार्धभागिका
अंतरपत्रांतु विख्यातं भागार्धच कारयेत् ॥३१॥

जंघा

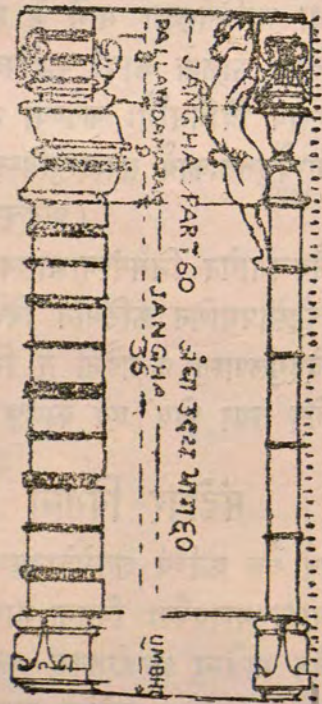
जंघाकायां तथा कार्या चतु चत्वारिंशतु भागत
जंघालथैव कर्तव्या सुरुप्त रूपसंयुत ॥३२॥
दिशापालैस्तु सायुक्ता भद्रखत्तक भूषिता
उत्तरे विन्यसेत्श्वडी दक्षिणैडधक भैरव ॥३३॥
नाटेश्वरंन्यसेद्भदे पश्चिमे नृत्यसंयुतं
अथवा च प्रकर्तव्या देवता त्रय संयुताः ॥३४॥
ब्रह्मा दक्षिणे भागे वामेविष्णुःप्रकीर्तित
रुद्रस्तु पश्चिमे भद्रे सर्वसोभाग्य संयुतं ॥३५॥



अंश २६ भाग १३



अंश २७ भाग २६



अंश २८ भाग ३५

रथिकैश्च विचियेस्तु अनुजेषुय योक्षितो
किंतु संपात कोर्णषु मुर्नि स्तत्र संस्थितेः ॥३६॥

सिंहकर्णार्धं मुत्सेध भद्रं उद्भमसमुद्धय
सर्धषादाधिकं चैवा विशभागाश्चकारयेत् ॥३७॥

अंतरपद् तथा भागं कारयेद्वियक्षणा
ग्रासस्थपट्टिका यैव पंच भागस्तु संख्यया ॥३८॥

दशभाग उद्रमो वक्ष्ये मध्ये संयोज्यसूनुतः
कर्णय पट्टोकायुक्त सार्धभागंतु कारयेत् ॥३९॥

सार्ध भाग समाख्याता भरण च निबोधये
कपोताली तथा वक्ष्ये भागमेक्यविन्यसेत्
स्कंधतथेतियुक्त सार्धभागतुकारयेत् ॥४०॥

सार्धभाग समाख्यात भरणोच निबोधयेत
भरणं च ततो प्राज्ञ (सार्ध)

द्वादश संख्यया ॥४१॥

कामरूपट्टिकाचैव भागमेकं समुच्छिता
पाद्न चिप्पिका कार्या कर्पापाद्नकद्वय ॥४२॥

गौभार्ध घसिका कार्या भागार्धनत् पट्टिका
द्विमिर्भागै स्तत स्कंध कर्ण भागेन कायेसत् ॥४३॥

सार्ध भागोच्छितं स्कंध कर्ण सार्ध समुच्छितं
कर्तव्ये चांतरपत्रं द्विमिर्भागै समुच्छितं ॥४४॥

एवं मेवं हि कर्तव्य भरण (सार्ध) द्वादश
भागै श्रुतदेशे श्रैव कपोताली वदाभ्यह ॥४५॥

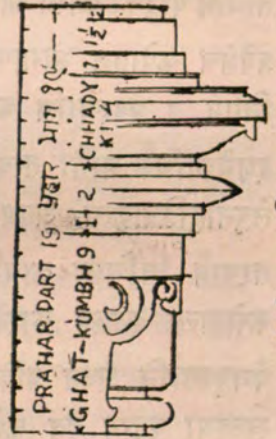
भागार्धे पट्टिका कार्या स्कंध सार्धसमुच्छिता
पट्टियांद्वयं कार्यं भागमेकं समुच्छितं ॥४६॥

भागद्वयो छितं स्कंध कर्णसार्धद्विभागक
भागार्धे चार्ध पट्टिस्तु कर्तव्या नात्रसंशय ॥४७॥

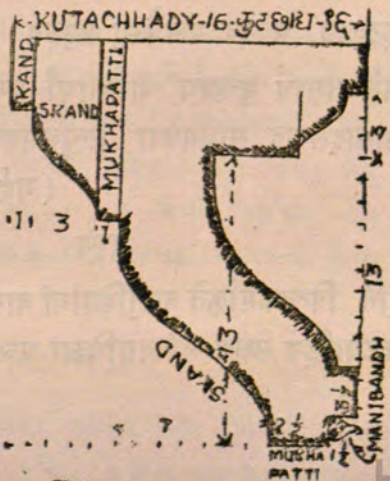
पंच भागोच्छिते कार्यं अंतरपत्र चशोभन
कपोताली समाख्याता कूटछाद्यं वदाभ्यह ॥४८॥



१२५ भाग भाग १२५



छाद्योर्ध्वं प्रहार-शिखर आरंभ

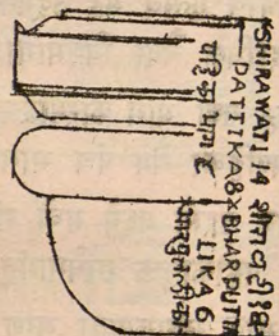


१३ इटछाद्य भाग १६

कूटछाद्यं ततो वक्षे भागैश्चैवतुषौऽशौ
 कामरूपं च कर्तव्यं भागपादेन संयुतं ॥४९॥
 चिप्पिका तत्प्रमाणेन त्रैश्वैवतु भूषित
 सार्धं भागोच्छ्रिता कर्णं दंडभागेन मुच्छ्रित ॥५०॥
 पादोनै कृतं मि मार्गैः स्कंधं कार्यमुवर्त्तित
 पादोनै घसिका कार्या मागार्धेन तु पट्टिका ॥५१॥
 सार्धं भागोच्छ्रिता कर्णं स्कंधं पादोनकं द्वय
 तस्योर्ध्वं पट्टिका कार्या मागार्धेन तु चौच्छ्रिता ॥५२॥
 प्रवेशं च कपोतश्च भागायत्तवारी नान्यथा
 निर्गमं यं प्रवक्ष्यामि कर्णं ध्वजाग्रतः स्त्रितं ॥५३॥
 दशमेकाधिकैः भागैः तत्त्वनातस्येकारयेत्
 लंबुनातुद्विधाकृत्यं अग्रभागदंगुलीकृत ॥५४॥
 तरयाग्रे चिप्पिका कार्या मणिवंधं तथापरे
 कपोताल्यं कर्णस्य कारयेच्चापरांदिश ॥५५॥
 पंचयुक्तानि अधनं प्रविशेत् प्रवेशिकं
 खल्वणा कारयेत् तत्र कर्णस्योर्ध्वं समाबुधः ॥५६॥
 तस्योर्ध्वपट्टिका कार्या सार्धं भागं समुद्धृता
 स्कंधं सार्धद्वयं कार्यं भागं नैकेन पट्टिका ॥५७॥
 शलिलान्तरं सप्तभिर्भिर्भागैः स्तद्वत्प्रवेशानं
 कूटछाद्यं भवेदेवं षोडशैस्तु समुद्धृत ॥५८॥
 गर्भन्यासार्धं मुच्छ्रायं गर्भकार्या प्रयत्नत
 प्रासादसपादं सार्धमर्धवा अत्युच्चभयकारक
 (गर्भगृह) ॥५९॥

अपूर्ण

इति विश्वकर्माकृते वास्तुविद्यायां वास्तुशास्त्रे प्रासाद
 कटयोद्ध्रियं लक्षणं मंडोवराधिकार अध्याय कर्मांक ५



શ્રી વિશ્વકર્માકૃતે વાસ્તુવિદ્યાયા પ્રાસાદ કટયોચ્છય લક્ષણ ત્રમાક ૫ મંડોવરધિકાર ૫

પ્રાસાદોદયમાન

હવે હું પ્રાસાદના મંડોવરનાં લક્ષણો કહું છું. પ્રાસાદનુમાન કણુ રેખાના મૂલના-સકથી જાણવું. (આંગુલના દશ ભાગે વિભાગ કરવા) એક અને બે હાથના પ્રાસાદની ઊભાણી સમ. તેટલી જ કરવી. ત્રણ, ચાર અને પાંચ હાથના પ્રાસાદને નવમાં ભાગે હીન ઊભાણી કરવી. છ, સાત અને આઠ ગજના પ્રાસાદને આઠા આઠ ભાગે હીન ઊભાણી કરવી. નવ અને આઠ ગજના પ્રાસાદને સાડી સાત ભાગે હીન ઊભાણી કરવી દશ ને અગિયાર ગજના પ્રાસાદને સાત ભાગે હીન ઊભાણી કરવી. બાર અને તેર ગજના પ્રાસાદને સાડા છ ભાગે હીન ઊભાણી કરવી.

એથી ઉપરના વિશ ગજના પ્રાસાદને છ ભાગે ઊભાણી હીન યુદ્ધિમાન શિલ્પીએ કરવી. વીશથી છત્રીશ ગજના પ્રાસાદને સાડા પાંચ ભાગે ઊભાણી હીન કરવી. છત્રીશથી પચાસ ગજના પ્રાસાદને પાંચમા ભાગે હીન ઊભાણી યુદ્ધિમાન શિલ્પીએ કરવી. ૭

ખરા કુંભાથી છબ્બ સુધીની મધ્યમાન ઊભાણીના મધ્યમાનના એક ભેદ કહ્યો. બીજો ભેદ હવે સાંભળો (પ્રાસાદની ઊભાણીના આંગુલના) નવ ભાગ કરવા. એક, બે, ત્રણ, ચાર અને પાંચના નીચેના પદ-ઉપરના પદના નવ ભાગ કરવા. છ, સાત હાથના પ્રાસાદના આઠ ભાગે હીન કરવું. નવ અને આઠ હાથના પ્રાસાદને સાત ભાગે હીન કરવું. દશ અગિયાર હાથના પ્રાસાદના....સાડા છ ભાગનું હીન માન રાખવું. બાર ને તેર ગજના પ્રાસાદને સાડા પાંચ ભાગે હીન અને તેથી ઉપર વીશ ગજ સુધીનાને પાંચ ભાગે હીન પ્રયાણુ ઊભાણીનું યુદ્ધિમાન શિલ્પીએ કરવી. વીશથી પચાસ ગજના પ્રાસાદને મેખલા નવ ભાગ પ્રમાણુ ઊંચાઈના ભાગ સંજ્યાની કરવી. ૧૫

હવે શલીલાંતર=અંતરાણ=કોળી જેટલા ગજ વિસ્તારની કરી રેખાએ હોય તેના (આંગુલના) માને તેનો નીકાળો રાખવો. તેના નીકાળાના પાંચમા ભાગે ક્ષેભતો પાણીતાર કરવો. તેની ક્ષેભણુ ઊંડાઈ ચોથા ભાગે વિસ્તારે રાખવી. હે વત્સ ! મૂળનાસકથી ભદ્રના અર્ધ ભાગ સુધીના દશ ભાગ કરવા. મૂળનાસક એક ભાગનું, બીજું કાલના પોણા ત્રણ ભાગનું ત્રીજું ત્રણ ભાગનું અને અર્ધું ભદ્ર સવા ત્રણ ભાગનું મળી અર્ધદશ ભાગ (કુલ વીશ ભાગ) તેના નીકાળો જેટલા ગજનો પ્રાસાદ હોય તેટલા આંગળના ચોથા ભાગે રાખવા. ૨૨

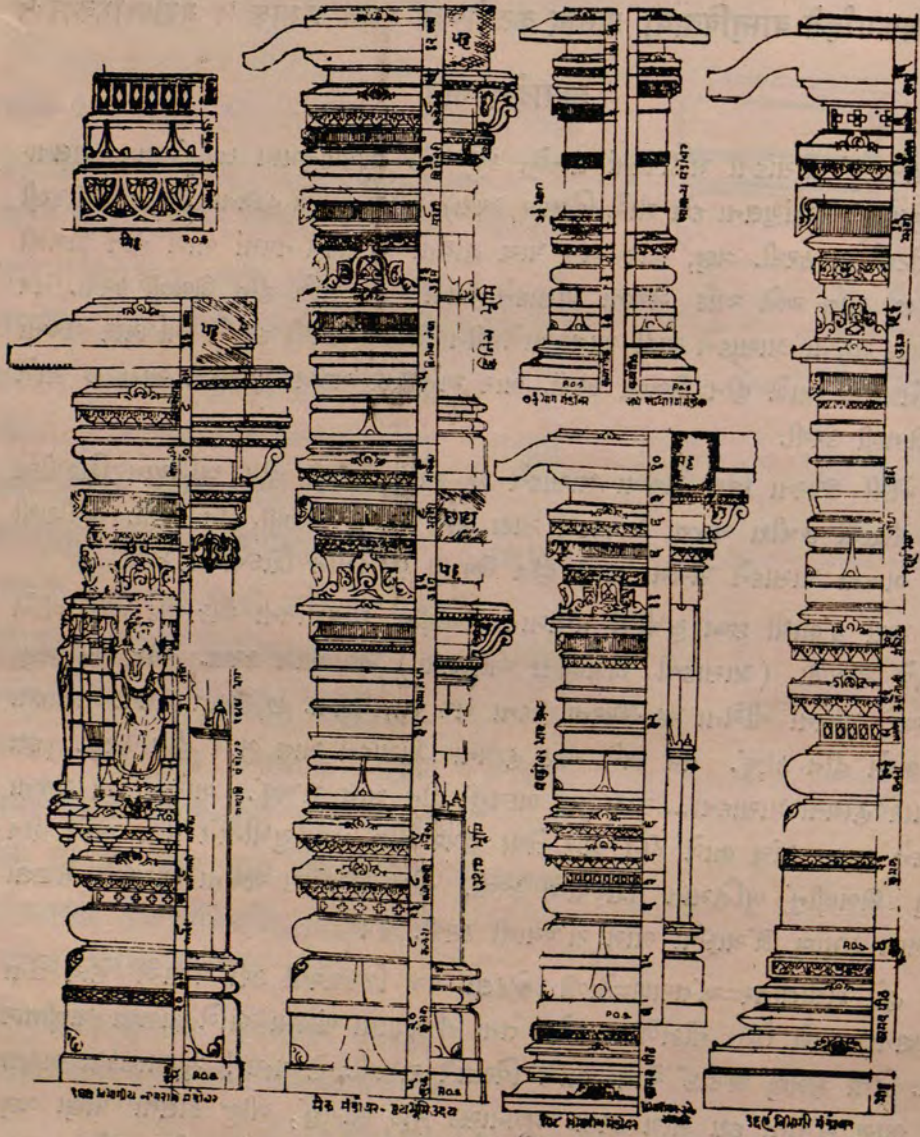
૧૭૦ એકસો સીતેર ભાગનો મંડોવર

હવે પ્રાસાદની ઊભાણીના માનના ૧૭૦ એકસો સીતેર ભાગ ખરાથી છબ્બ સુધીના કરવા. તેમાં ખરો છ ભાગનો, ત્રેવીશ ભાગનાં કુંભો, તે ઉપર દશ ભાગ કળશો,

लिङ्ग

बुद्धा बुद्धा भ'डोवर

सामान्य भ'डोवर

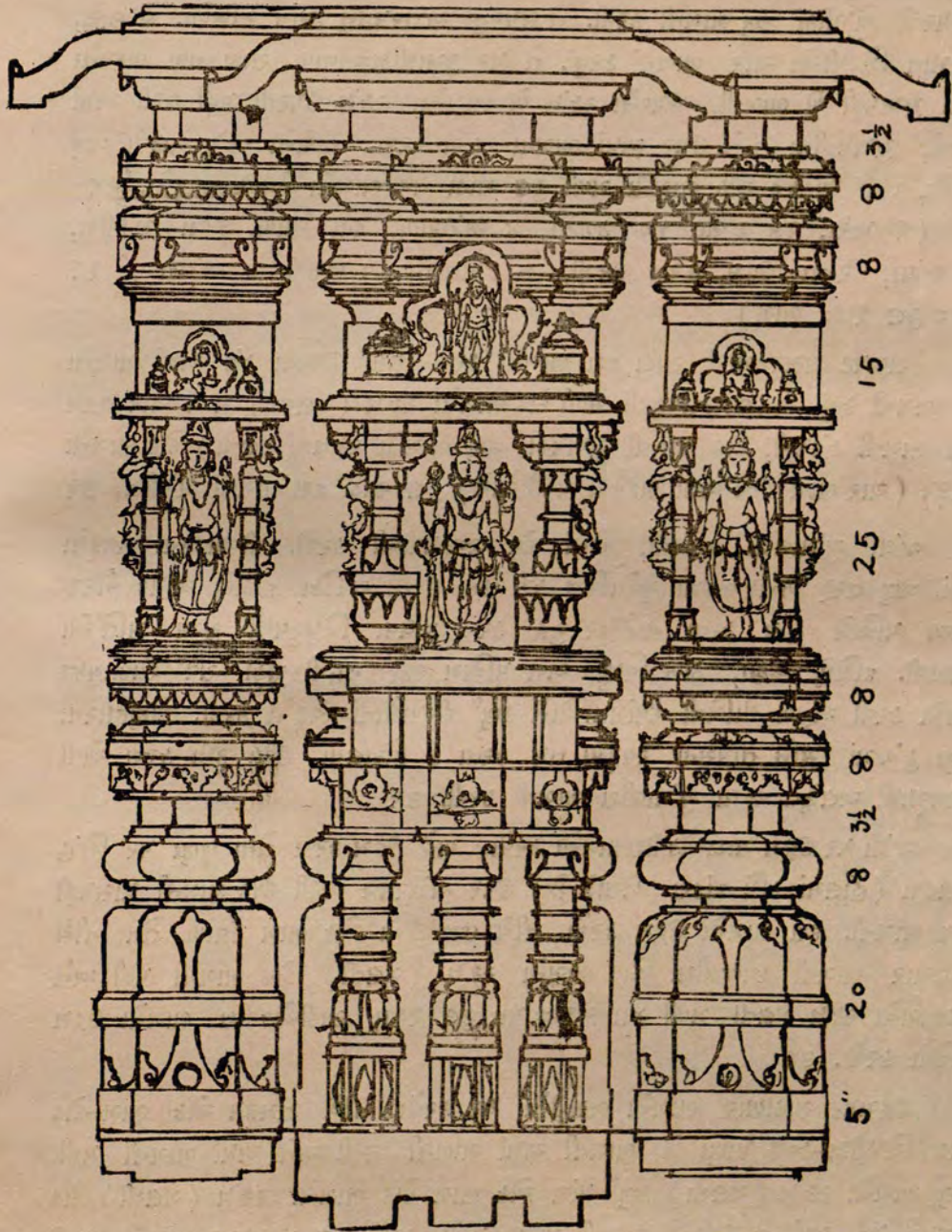


१४४ भागने
भ'डोवर

सांधारभेड़
भ'डोवर

१० भागने
भ'डोवर

५६ भागने
भ'डोवर



પૂજ્ય પિતાશ્રીએ નિર્માણ કરેલ ત્રિનેત્રશ્વર (થલ) સૌરાષ્ટ્રના મંદિરના
ભદ્રનો મ'ડાવર અને ગવાક્ષ

તે ઉપરની ચિખીકા ત્રણ ભાગની કરવી. તે ઉપરનું અંતરપત્રનું માન સાંભળો. હે વત્સ, યુદ્ધિમાન શિલ્પીઓ ચાર ભાગનું કરવું. તે પર કુમાલીકા=કેવાળ સાડા નભ ભાગનો કરવો. મુખપટ્ટી બે ભાગની, ઉપરનો સ્કંધ બે ભાગનો, સ્કંધ ઉપરની પટ્ટી ઘણી અર્ધા ભાગની, મુખપટ્ટીના નીચે ઉપર અર્ધા ભાગના કંદો કરવા. નીચેનો સ્કંધ ગલતો ત્રણ ભાગનો, તેની ચોડકંદ એક ભાગનો મળી કુલ સાડા નવ ભાગનો કેવાળ બાણુવો. ૨૮

(૬ ખરો, ૨૩ કુંભો, ૧૦ કળશો, ૪ અંતરાળ, ૯ા કેવાળ, ૧૦ા મંચીકા, ૪૪ જંઘા, ૨૦ા ઉદ્રમ, ૧૨ા ભરણી, ૯ કપોતળી, ૫ ભરણી ૪ અંતરાળ, ૧૬ છગુ = કુલ ૧૭૦ ભાગ)

કેવાળપટ મસૂર=માચી સાડા દશ ભાગની કરવી તેમાં ઉપરના કંદ અર્ધા ભાગનો દોઢ ભાગની કણી અર્ધાભાગની ઘણી મળી દોઢ ભાગનો સ્કંધ (ગલતો) મળી ચાર ભાગ અર્ધા ભાગની કંદપટ્ટી, દોઢ ભાગની મુખપટ્ટી. ત્રણ ભાગનો સ્કંધ (ગલતો) દોઢ ભાગનો કામરૂપ (ચાર ભાગ વચ્ચે અર્ધા ભાગની ઘણી સાથે) કુલ સાડા દશ ભાગની મંચીકા. ૩૧

જંઘા ચુંભાલીશ ભાગની, તેમાં દેવ સ્વરૂપવાળી કરવી. હીંગ્ખાલોનાં સ્વરૂપો કરવાં. ત્રણ તરફ ખત્તક ભદ્રમાં સુશોભિત કરી તેમાં ઉત્તરે ચંડિકા, દક્ષિણે અંધકૌરવ-પાછળ પશ્ચિમે નૃત્ય કરતા નાટ્યેશ્વર રુદ્ર કરવા અથવા ત્રિપુરુષની યુગ્મ મૂર્તિઓ બેસાડવી. દક્ષિણે બ્રહ્મા, ડાબે વિષ્ણુ અને પશ્ચિમ ભદ્રે રુદ્રની મૂર્તી સર્વ શોભાયુક્ત ગવાક્ષો કરવી અનુગે યોગિની દેવાંગનાઓને કણું હીંગ્ખાલોનાં સ્વરૂપો કરવાં. પાણીતારના ખૂણા કુંજમાં મુનિ તાપસનાં સ્વરૂપો તપ કરતા કે વિરાલના ઉભા રૂપો કરવા એવી દેવસ્વરૂપથી અલંકૃત જંઘા ચુંભાલીશ ભાગની કરવી. ૩૬

જંઘા પર ઉદ્રમ સાડાએકવીશભાગનો કરવો....ભદ્રે ઉદ્રમ કરવા તેના ખૂણા પર સિંહ બેસાડવા (હાલમાં કપિ-વાંદરા બેસાડે છે) ઉપર અંતરપત્ર ઘણી એક ભાગની ગ્રાસપટ્ટી પાંચ ભાગની. દશ ભાગનો ઉદ્રમ કરવો. નીચે છાજલીનો એક ભાગ કેવાળ, તેના નીચે સાડાચાર ભાગની છાજલીમાં દોઢ ભાગનો સ્કંધ (ગલતી) દોઢ ભાગની પટ્ટી અને દોઢભાગનો સ્કંધ ગલતી મળી ૪ા + ૧ = ૫ા કુલ ૨૧ા સાડીએકવીશ ભાગનો ઉદ્રમ દોઢિયો કરવો. ૩૯

ઉદ્રમપટ સાડાબાર ભાગનો ભરણીનો થર કરવો. નીચે કામરૂપ એક ભાગ-દોઢ ભાગ ચિખીકા-કણી પોણા બે ભાગની અર્ધા ભાગની ઘણી અને અર્ધા ભાગની પટ્ટી, ત્રણ ભાગનો સ્કંધ (ગલતો) કણું પાંચ એક ભાગ દોઢ ભાગનો સ્કંધ (ગલતી) દોઢ ભાગની પટ્ટી કણું તે ઉપર બે ભાગની અંતર પટ્ટીકા કરવી. કુલ સાડાબાર ભાગની ભરણી ખૂણાપટ પત્રોથી અલંકૃત ભરણી કરવી. ૪૪

હવે મહાકેવાળના અંતરપત્ર સાથે ચૌદ ભાગ કહું છું. આઠ ભાગનો મહાકેવાળ અને પાંચ ભાગનો અંતરાળ. અર્ધા ભાગની પટ્ટીકા. વચ્ચે અઢી ભાગની પટ્ટીનો તેની બે બાજુ અર્ધા અર્ધા ભાગનો કંદ અને નીચે ઉપર સ્કંધ (ગલતો) બપો ભાગના નીચે

અર્ધા અર્ધા ભાગના બે કંદ મળી નવ ભાગનો કેવાળ બન્યો. તે ઉપર પાંચ ભાગનો અંતરાળ મળી ચૌદ ભાગ. (તેર ભાગ) ૪૭.

મહાકેવળ પર હવે કુટછાદના વિભાગ કહું છું. કુટછાદ સોળ ભાગ બંડું કરવું. નીચે કામરૂપ પોણા ભાગનું, ચિખીકા પણ પોણા ભાગની, દોઢ ભાગ ઊંચી પટ્ટી દંડ ભાગની જેટલી. પોણા ભાગનો સુવર્ત સ્કંધ (ગલતો) કરવો. પોણા ભાગની ઘશીકા અર્ધા ભાગની પટ્ટીકા-દોઢ ભાગ ઊંચી પટ્ટી કરવી. સ્કંધગલતી પોણા બે ભાગની તે ઉપર પટ્ટીકા અરધા ભાગની ઊંચી કરવી. તેનો પ્રવેશ નીકાળો કેવાળથી ચાર ભાગનો નીકાળો કહું છું. કણું (પટ્ટી)ના સૂત્રથી આગળ ઊંચું અગિયાર ભાગ કાઢવો. લાંબન () અગ્ર ભાગ....તેની આગળ ચીપલી કરવી....આગળ નીચે મણીખંધ કરવા. કેવાળની પટ્ટી.... છબ્બનું ખલવણ પટ્ટીની ઉપર બરાબર કરવી. તે ઉપર પટ્ટીકા દોઢ ભાગ ઊંચી કરવી. સ્કંધ અઢી ભાગનો કરવો. તેની એક ભાગની પટ્ટીકા કરવી. શલિલાંતર....સાત ભાગ પ્રવેશ. એ રીતે સોળ ભાગનું કુટછાદ ઊંચું કરવું. ૫૭

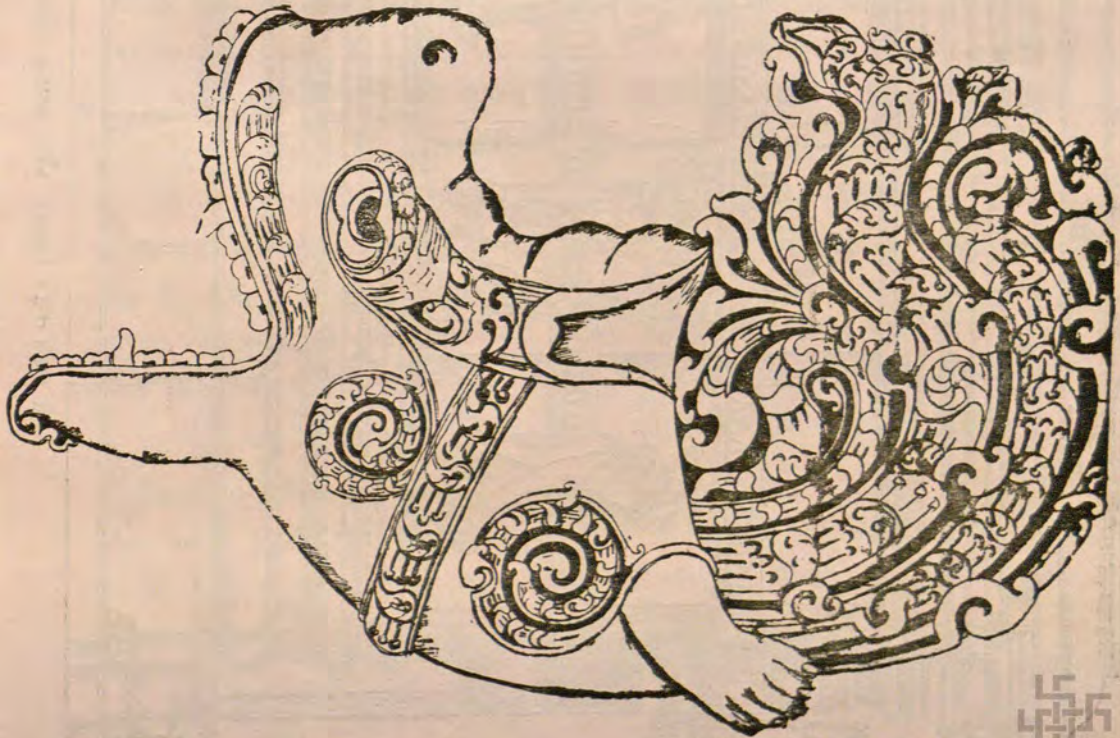
ગર્ભની ઊંચાઈ સવાઈ કે દોઢી કરવી. ગર્ભગૃહ સવાયો-દોઢ કે અર્ધો....અતિ ઊંચું ભયકારક બન્યું.....

અપૂર્ણ

इतिश्रो विश्वकर्मा कृताया वास्तुविद्याया वास्तुशास्त्रे कटयोर्ध्व लक्षण मंडोवराध्याय

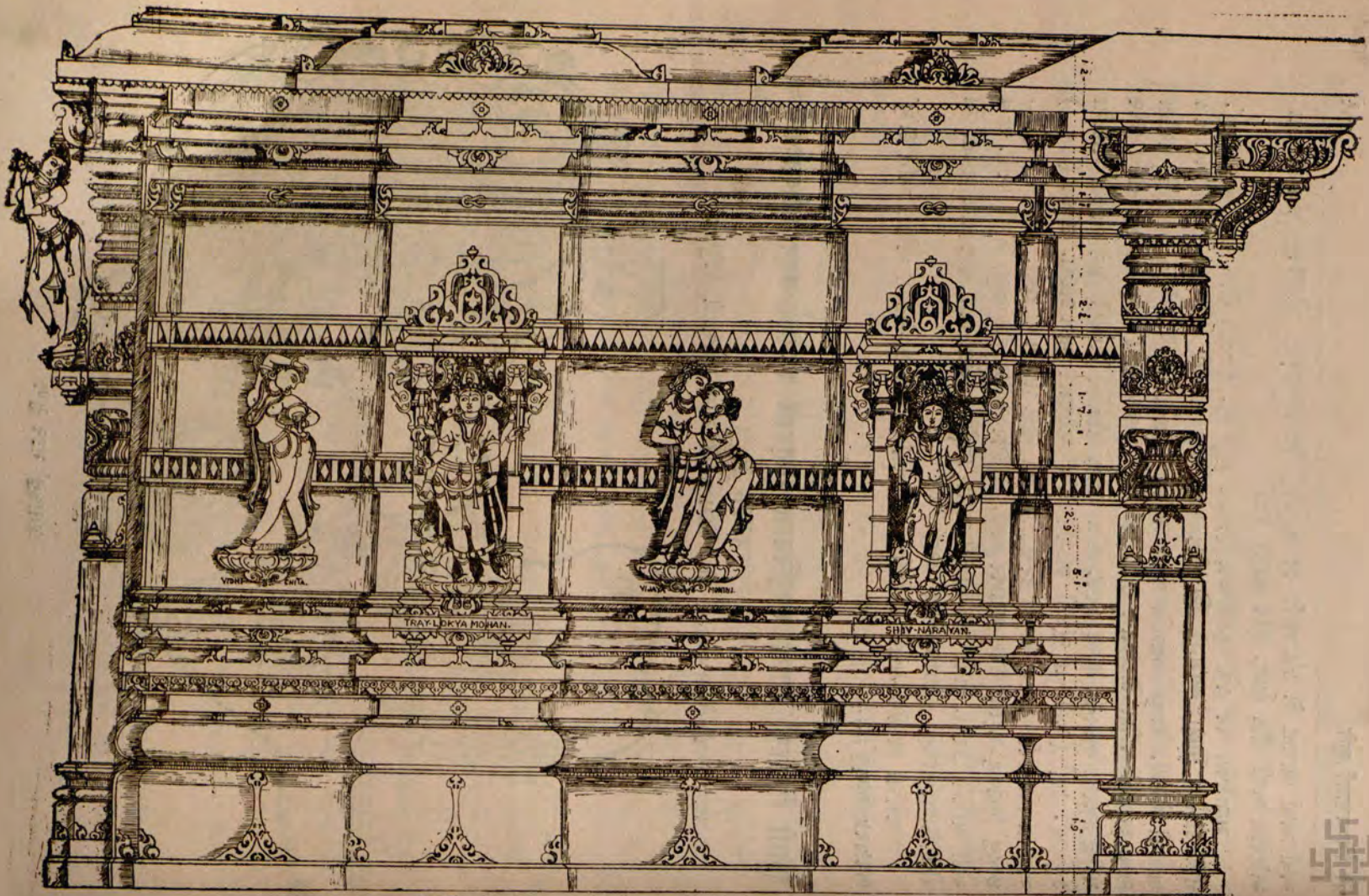
क्रमाक अ ५

પન્નશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓ. સોમપુરાએ કરેલ ગુજરાતી અનુવાદ



પ્રનાલનું મકર મુખ





શ્રી બલવંતરાયે નિર્માણ કરેલ કલ્યાણ ખીરલા મંદિરનો કળામય મંડોલર સ્તંભો સાથે

કુટનોટ : વૃક્ષાર્ણવ અંતરગત

પીઠના અન્ય વિભાગ કહે છે. પાંચ ભાગનો બડાંબો નવ ભાગની કણાલીકા (કણી અંતરાળ છાજલી ગ્રાસપટ્ટી) સાત ભાગનું ગજપીઠ છ ભાગનું અધપીઠ અને પાંચ ભાગનું નર પીઠ રીતે બત્રીશ ભાગ ઉદ્દગમનુ પીઠ અને સોળ ભાગ નીકાળો રાખવો-૨૧-૨૨ પીઠભાગ ૩૨

(બડાંબો ૫, કણી છગુ ૬, ગજપીઠ ૭, અધપીઠ ૬, નરપીઠ ૫ કુલ = ૩૨)

(૧) હવે નરપીઠ ઉપરથી પ્રહાર સુધીના સાડી સુડતાલીશ ભાગના મંડોવરના ભાગ સંખ્યા વિધિથી કહું છું. ખરો બે ભાગ, કુંભો સાત ભાગ, કળશો ૩ ભાગ, અંતરાળ અર્ધો ભાગ, કેવાળ ત્રણ ભાગ, મંચીકા ત્રણ ભાગ, તે પર તેર ભાગની જંઘા ઉદ્દગમ સાડા ચાર ભાગ, ભરણી ત્રણ ભાગ, કેવાળ પણ ત્રણ ભાગ, અંતર પણ અર્ધો ભાગ. કુટછાદ પાંચ ભાગ બડાંબોનો ચરી એમ કુલ સાડી સુડતાલીશ ભાગનો મનોહર નામે મંડોવર બાણવો. છબ ઉપર પ્રહાર સાડા ત્રણ ભાગનો “મનોહર” પ્રકારનો કરવો.

(ખરો ૨, કુંભો ૭, કળશો ૩, અંતરાળ ૦.૫, કેવાળ ૩, મંચીકા ૩, જંઘા ૧૩, ઉદ્દગમ ૪.૫, ભરણી ૩, કેવાળ ૩. અંતરાળ ૦.૫, છગુ ૫ કુલ = ૪૭.૫ ભાગ

(૨) હવે દ્વિતીય મંડોવર નરપીઠ ઉપરથી છબ સુધીના વિભાગનો યોગણીશ ભાગનો કમે કરીને કહું છું. ખરો અર્ધો ભાગ, સવા બે ભાગ કુંભો, સવા ભાગનો કળશો, પા, ૧ ભાગનો અંતરપત્ર, કેવાળ સવા ભાગનો, મંચીકા પણ સવા ભાગની, તે પર જંઘા છ ભાગ, બે ભાગનો ઉદ્દગમ-ભરણી સવા ભાગની કેવાળ, સવા ભાગનો અંતરાળ પા. ૧ ભાગનો અને દોઢ ભાગનું છગુ એ રીતે યોગણીશ ભાગનો મંડોવર કહ્યો.

(ખરો ૦.૫, કુંભો ૨.૫, કળશો ૧.૫ અંતરાળ ૦.૫, કેવાળ ૧.૫, મંચીકા ૧.૫, જંઘા ૬, ઉદ્દગમ ૨, ભરણી ૧.૫, કેવાળ ૧.૫, અંતરાળ ૦.૫, છગુ ૧.૫ કુલ = ૧૬

(૩) હવે ત્રીજા મંડોવર નરપીઠ ઉપરથી છબ સુધીના શરોના સાડા ચૌદ ભાગનો કહે છે. ખરો અર્ધો ભાગ, કુંભો અઢી ભાગ, કળશો એક ભાગ, અંતરાળ પા. ૧ ભાગ, કેવાળ એક ભાગ, મંચીકા, એક ભાગ, જંઘા ચાર ભાગ, ઉદ્દગમ એક ભાગ, ભરણી એક ભાગ, કેવાળ એક ભાગ, અંતરપત્ર પા. ૧ ભાગ અને કુટછાદ છગુ એક ભાગનું.

એવા સર્વ લક્ષણ યુક્ત મંડોવર સર્વ કામનાને આપનાર બાણવા. સામાન્ય.

(૪) હવે ચોથો સામાન્ય મંડોવર દશ ભાગનો કહે છે. ખરો અર્ધો ભાગ, કુંભો સવા ભાગ, કળશો પોણા ભાગ, કેવાળ પોણા ભાગ અને સવા ચાર ભાગની જંઘા, તે પર પોણા ભાગનું ભરણુ, અને કેવાળ પોણા ભાગનો તે પર કુટછાદ છગુ એક ભાગનું એમ મળીને દશ ભાગનો સામાન્ય મંડોવર બાણવો.

(ખરો ૦.૫, કુંભો ૧.૫, કળશો ૦.૫, કેવાળ ૦.૫, જંઘા ૪, ભરણી ૦.૫, કેવાળ ૦.૫, છગુ ૧ કુલ = ૧૦)



કુટનોટ : સાંધાર મહાપ્રાસાદના મંડોવર બ્રમ કે મંડપની બે કે ત્રણ ભૂમિ મજત્તા કરતાં બહારના મંડોવરના ઉદ્દગમના થરમાં પાટ-ભારવટ સમસૂત્રે રાખેા. (ઉદ્દમે વચ્ચ પેટકે) બે, ત્રણ કે ચાર ભૂમિને બે છબ્બ કરવાના કલાં છે.

કુટનોટ : મહાપીઠ. કામદપીઠ અને કણ્વપીઠ એમ ત્રણ પીઠ દ્રવ્યાધિ દ્રવ્ય પ્રમાણે કરી શકાય. મહાપ્રાસાદને કે જેને દ્રવ્યવ્યય કરવો હોય તેા ગજ અથ્થ નર પીઠવાળું પીઠ કરવું. સામાન્ય રીતે કામદપીઠ થાય છે તેમાં જડબો કણ્વી-અંતરાળ છજ અને ગ્રાસપટ્ટીના થરો થાય, બહુ અલ્પ દ્રવ્ય વ્યય કરવું હોય તે આયતનોની દેવકુલ્લોકાઓ કે સાધારણ મંદિરને કણ્વીપીઠ થાય, તેમાં જડબો અને કણ્વી એમ બે જ થર થાય તે કણ્વીપીઠ

આ સાથે સોમનાથના મહાપીઠ અાંકૃતનો ખોડ સાથે તેના દ્વિભૂમિનો મંડોવરનો ખોડ બીજા પાંચ, છ મંડોવરનો ખોડો આપેત્રા છે સાંધાર નીરધાર પ્રાસાદમાં મંડોવર અને અંદરના સ્થંભના છોડ સાથેનો સમન્વય આપેત્ર છે. તે અરામર સમજવું.

મંડોવરની જઘામાં દેવાડનાનાં સ્વરૂપો



જયી



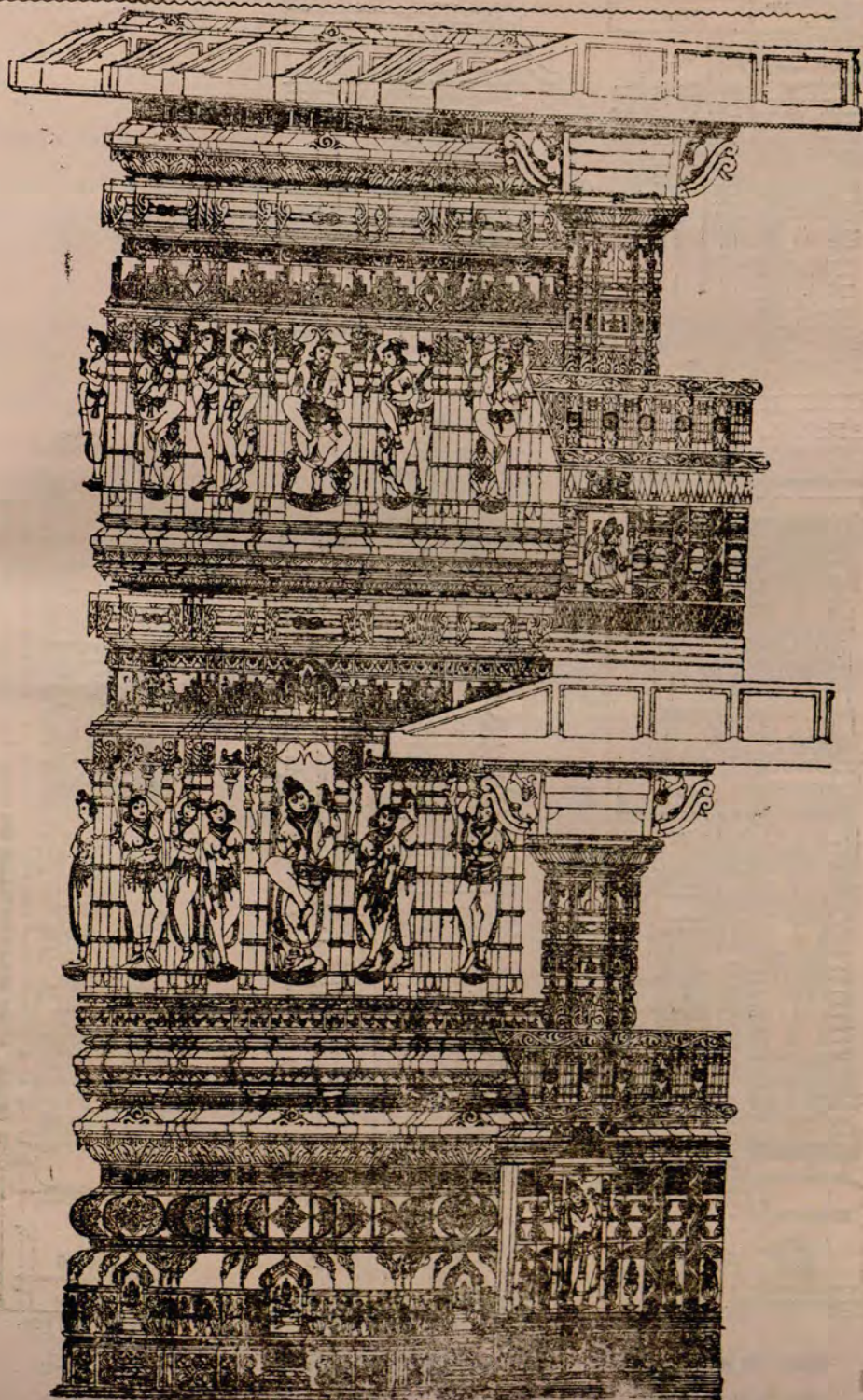
મોહિની



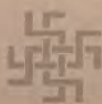
ચંદ્રવકા

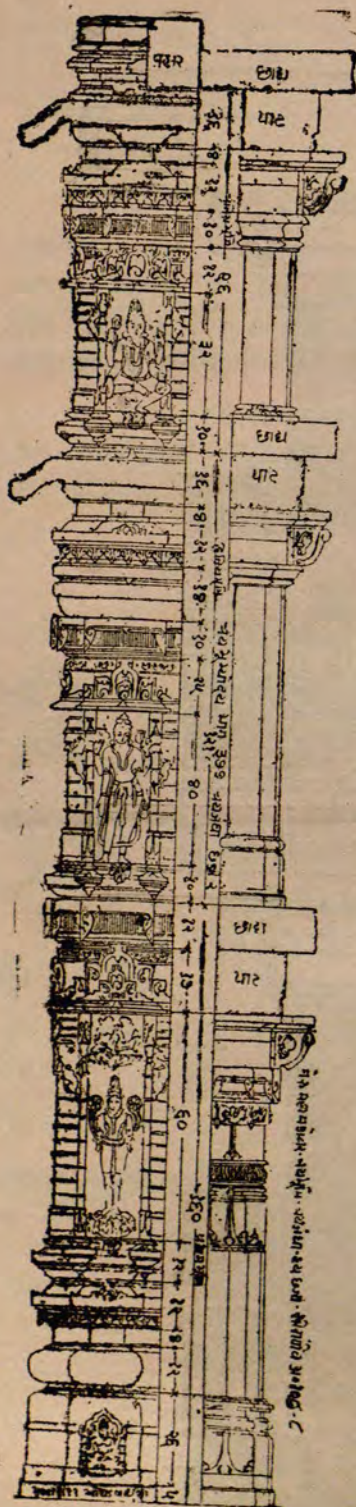


કામરૂપા

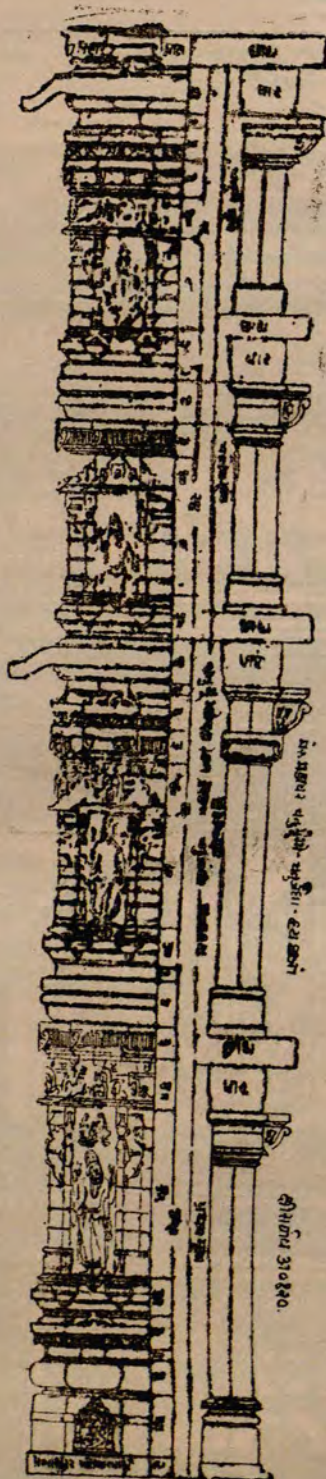


साधार महाप्रसादरो द्विभूमि भंडोवर सोमनाथ





सांधार प्रासाद त्रयभूमि
मेरु मंडोवर द्वयछाद्य



સાંધાર મહાપ્રાસાદ ચતુર્ભૂમિ
મેરૂ મંડોવર દ્વયજાલ

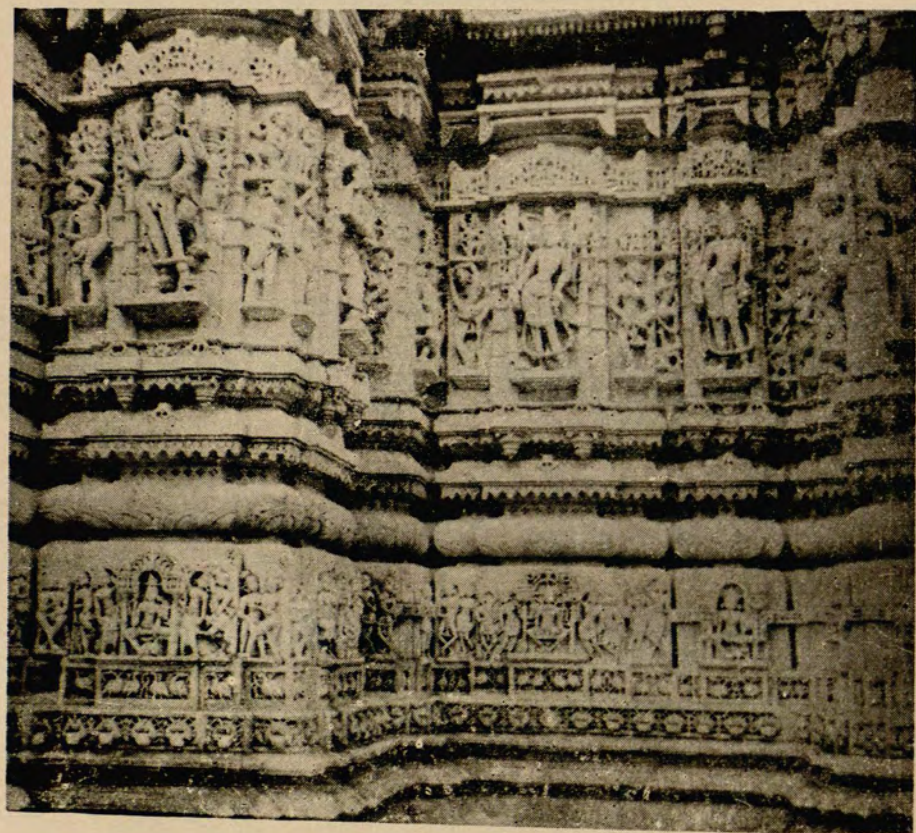


૪૮૧૧ તાગને
કનિષ્ઠ મંડોવર



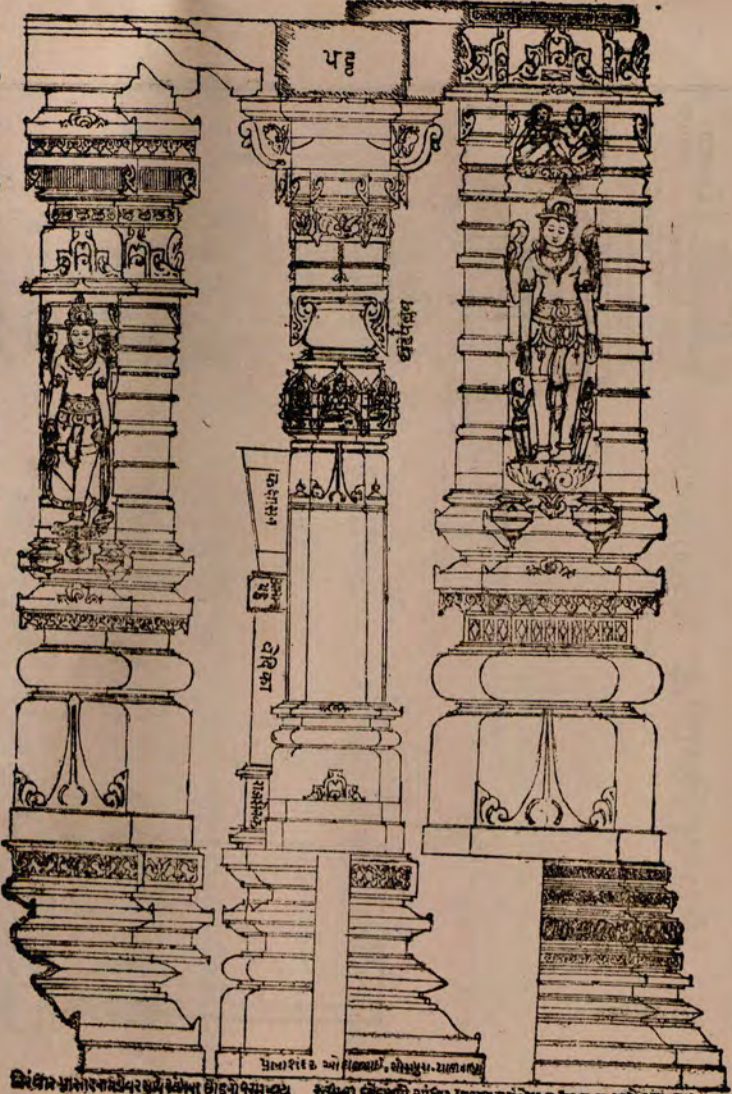
કડય મહાદેવ ખનુરાહોના મંદિરનું પીઠ અને ત્રણજંઘાયુક્ત
મંડોવર અને ભદ્રનો ગવાક્ષ



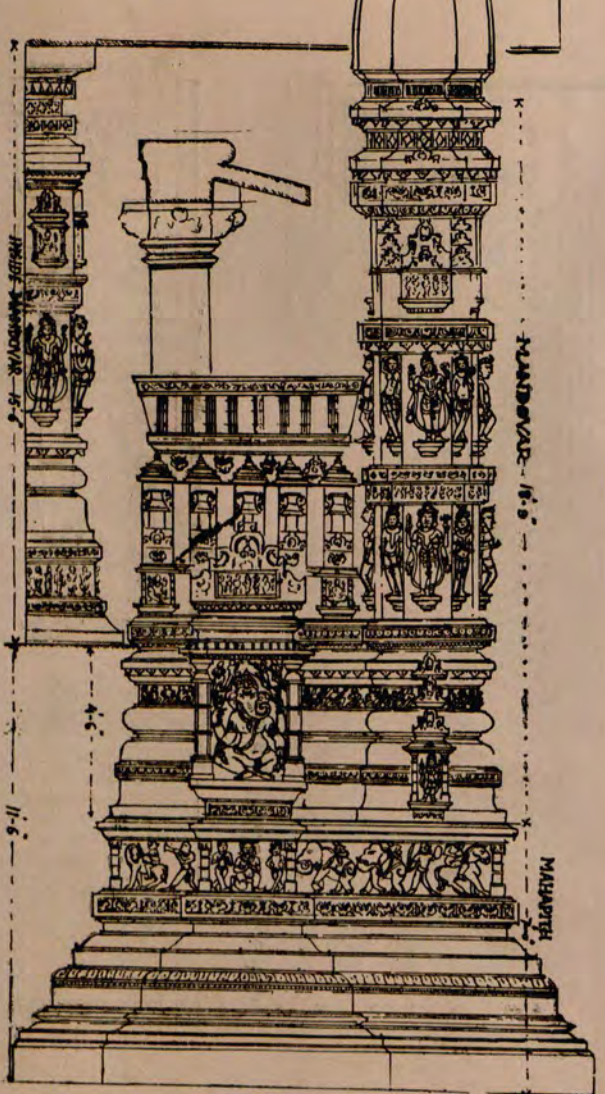


नागरादि प्रासादो भोवर





નાગરાદિ સાંધાર નિરધાર પ્રાસાદિના મોંઘર અને સ્તંભ સમન્વય જુદા જુદા પીઠ સાથે

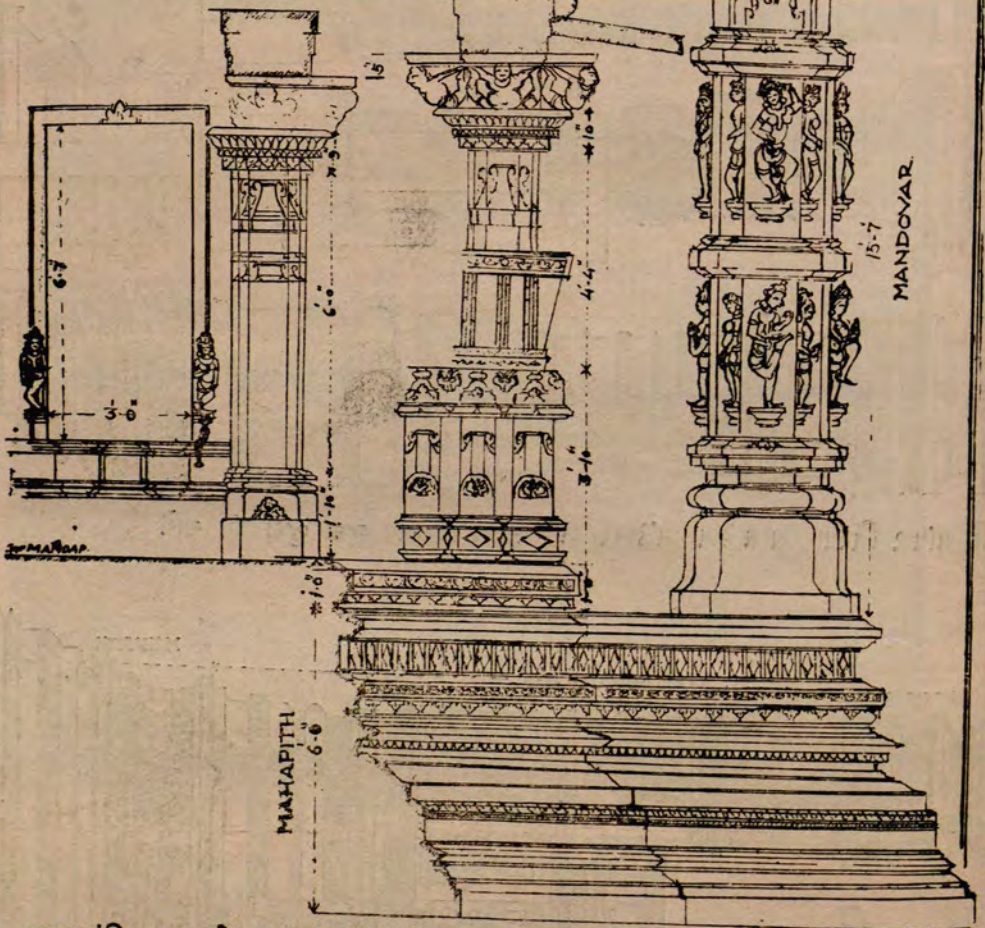


અજુરાહિનં ચોક મંદિર મધ્યપ્રદેશ

VAMAN TEMPLE KHAJURAH (MP)

SCALE: 1 INCH = 2 FEET

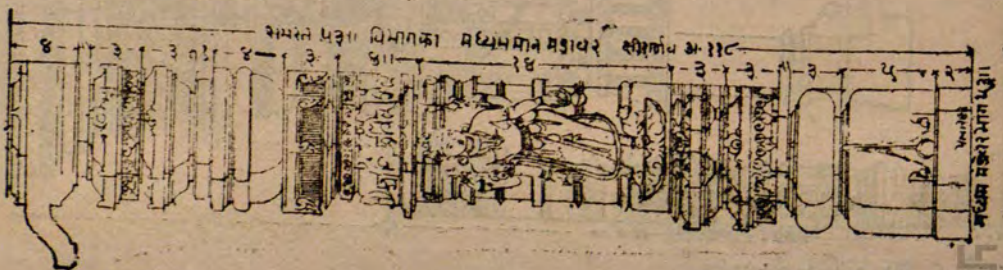
EKANDI SHIKHAR



MAHAPITH 6-6

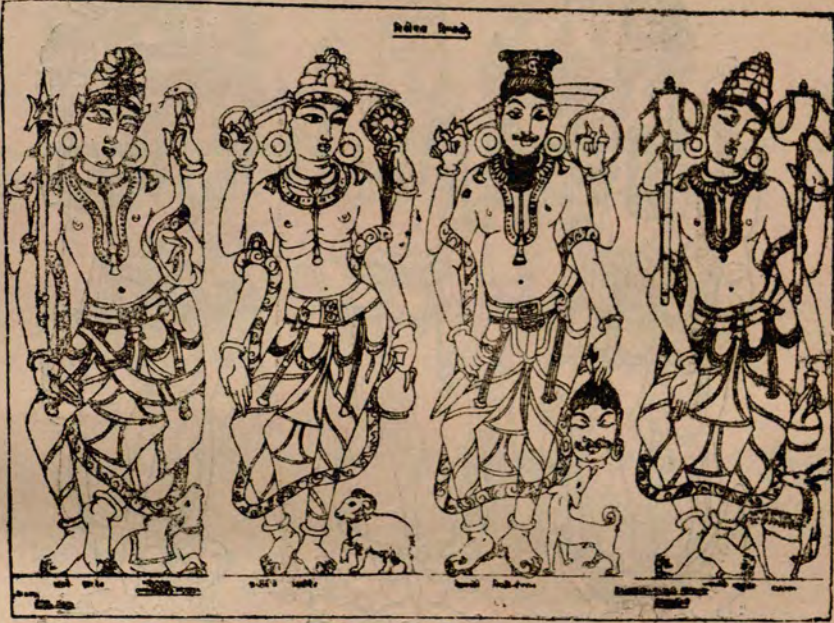
MANDOVAR 15-7

वाग्नमन्दिर खजुराहो (मध्यप्रदेश)

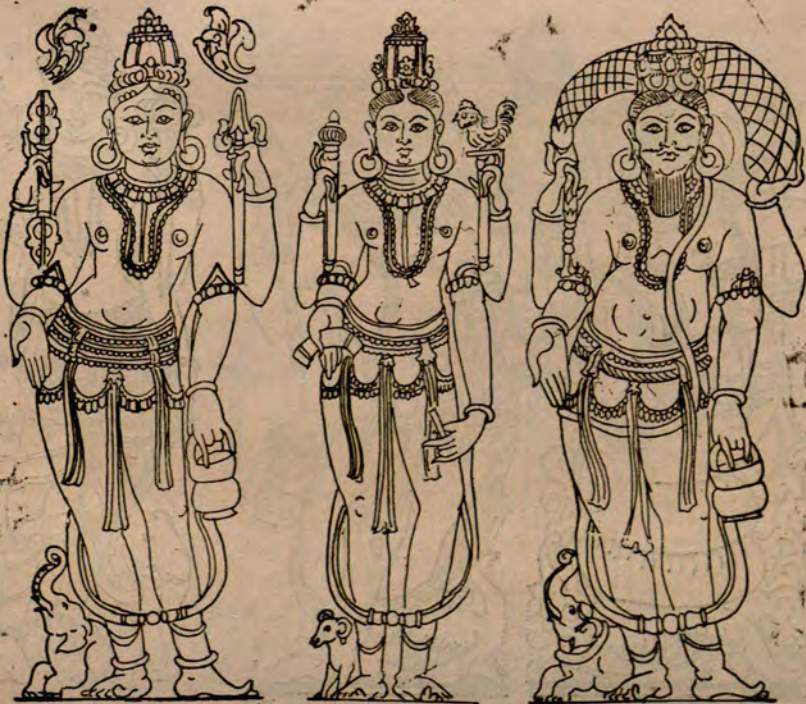


मंडोवर

મહોવરની જઘામારૂપા વિદિશાના દિગ્પાલો ઇશાનેઈશ અગ્નિકોણેઅગ્રી દેવ



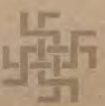
૮ ઇશાનેઈશ ઇશ ૫ અગ્નિકોણે અગ્રી ૬ નૈઋત્યે નિરજત ૭ વાયવ્યે વાયુદેવ
દિશાના દીગ્પાલો



પૂર્વે ઇન્દ્ર

દક્ષિણે યમ

ઉત્તરે કુબેર



મંડાવરની જાંઘામા દિગ્પાલો



૩ પશ્ચિમે વરુણ



ધશાને ઈશ



અગ્નિ કોણે અગ્નિદેવ



૯ પાતાળના દિગ્પાલ અનંત



૧૦ આકાશના દિગ્પાલ બ્રહ્મા



૪ ઉત્તરે સોમ



૨ દક્ષિણે યમ



૧ પૂર્વે ઈન્દ્ર

મંડાવરની જાંઘામા દિગ્પાલ



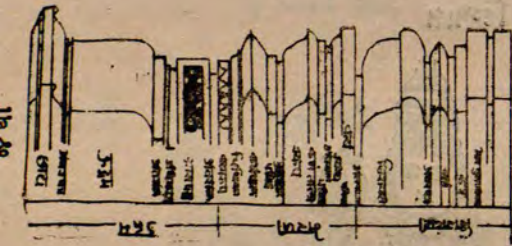
૬. નૈઋત્યે રાક્ષસ નીરૂતી



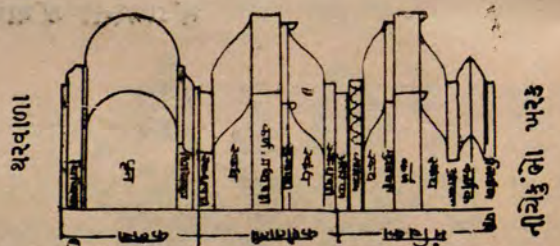
૭. વાયવ્ય વાયુદેવ



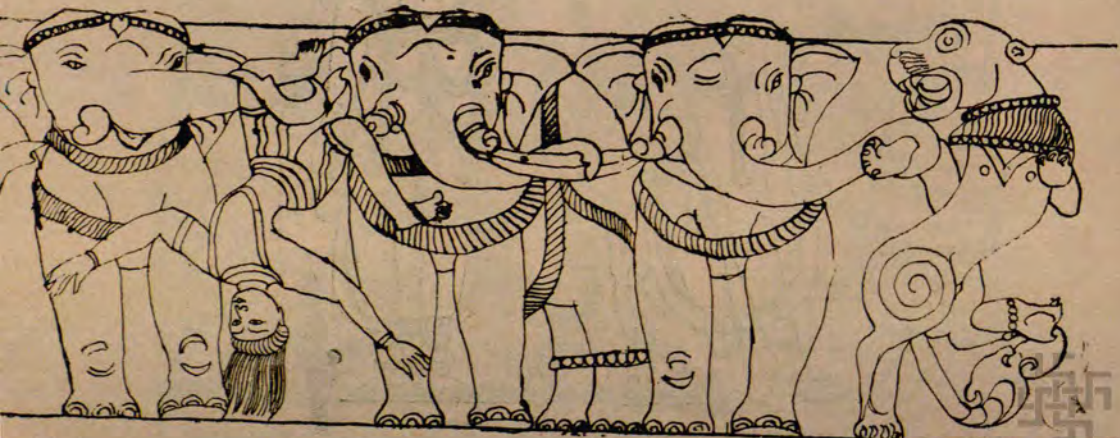
જંઘાપરનાં સ્ત્રી-પુરુષનાં યુગ્મરૂપો

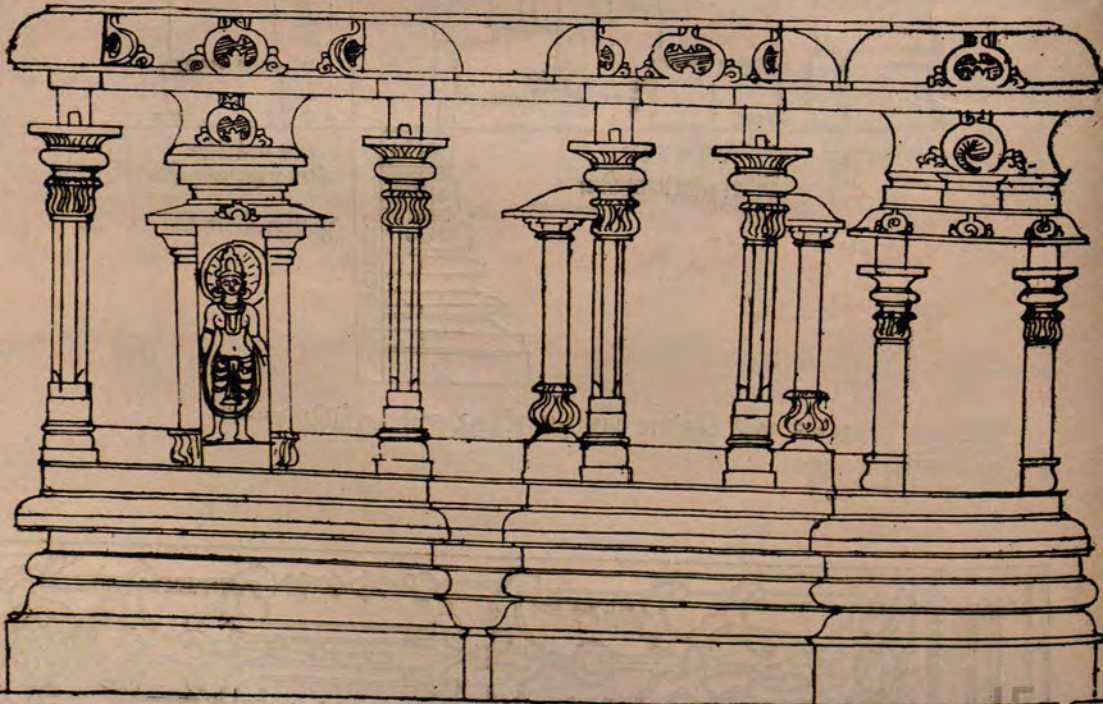
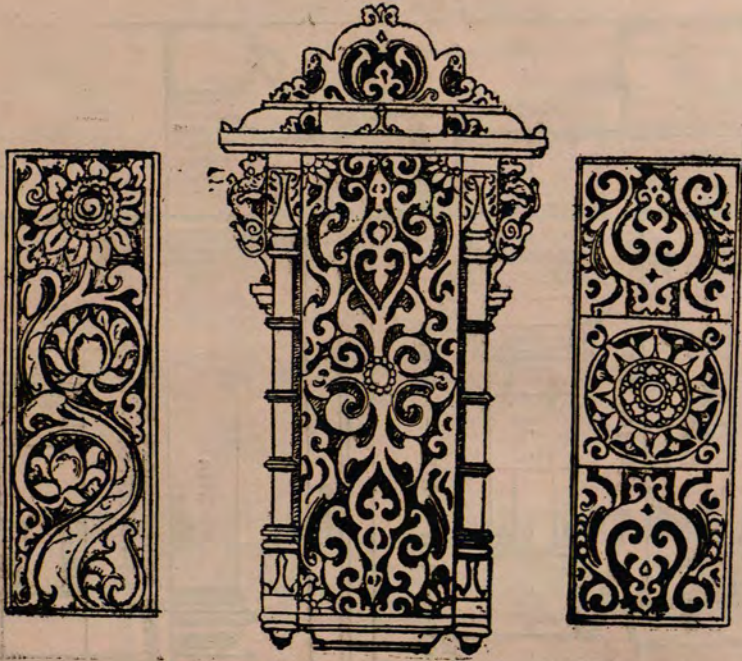


ઉચ્છ્રમ શિરાવટી



મરિકા કેવળ કળશ





અધિ કણુટિક પ્રદેશના પ્રાસાદોના મંડોલર

श्री विश्वकर्माकृते वास्तुविद्याया वास्तुशास्त्रे द्वारमानलक्षणाध्याय क्रमांक-६

श्री विश्वकर्मा उवाच—द्वार लक्षणं मान प्रमाण

द्वारस्य लक्षणं वत्स कथयामि यथार्थत

(एकहस्तेतु प्रासादे द्वारस्यात् षोडशाङ्गुलम् ॥१॥

षोडशाङ्गुलवृद्धि पर्यंत चतुर्हस्तकम्

गुणङ्गुकाभवेद् वृद्धिर्यावम् वसुहस्तकम् ॥२॥

अतः ऊर्ध्वं द्वयाङ्गुलावृद्धि पंचाश हस्तकम्)

यं दृष्ट्वा त्रिदशाः सर्वे विस्मय परमंगलः ॥३॥

ज्ञातव्यं द्वार मुत्सेधं शिल्पिनेन तुतच्चतः ॥४॥

पञ्चमांशेन पादेन त्रिभागेन तु कार्यतः

प्रासाद द्वार विस्तारं द्विगुणं तस्य चोत्थयम् ॥५॥

द्वारस्य विस्तरं ज्ञात्वा शाखा लक्षणम् ब्रवीत्

पञ्च मांशेन हीना च षोडशोना तदर्धतः ॥६॥

त्रिभागेन प्रकर्तव्या पादूना वाथ कार्यत्

शाखास्य विस्तरं वत्स ! अकैकस्य तु प्रकल्पयत् ॥७॥

शाखास्य विस्तर वत्स ! भागैश्चैव विभज्यत्

शाखास्य विस्तरं ज्ञात्वा त्रयोविंशार्ध संयुतैः ॥८॥

+ + कर्तव्यं तु सदा तत्रे

+ + शिल्पिनिः शास्त्रपारगैः ॥९॥

भद्रशाखा तु कर्तव्या भागै श्रुतभिखेच

रूपशाखां द्वयोर्भागा द्वितीया तत्समा भवेत् ॥१०॥

तृतीया चैव त्रिभागा द्वौभागौ च चतुर्थिका

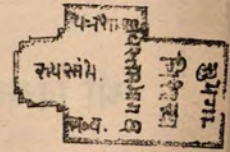
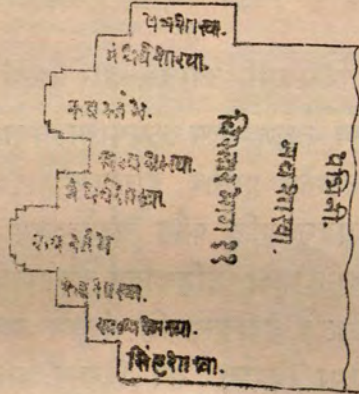
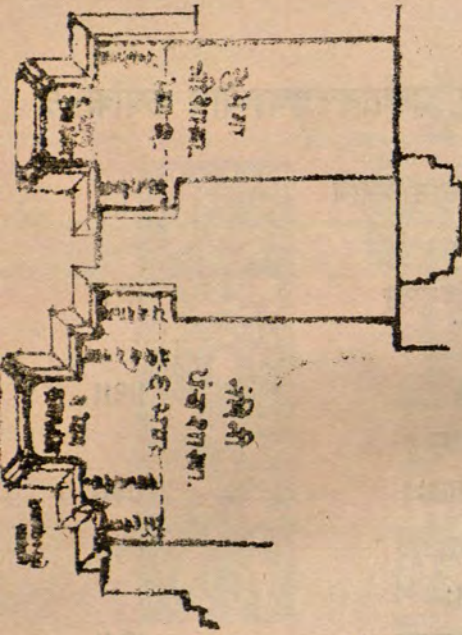
पत्रशाखां त्रिभिर्भागै रुमयोः पार्श्वयोः समाः ॥११॥

वकुली सार्ध भागेन भागं भागं च चिपिका

घसिका सुर संयुक्ता (वौलिका ? वल्लिका) भगत स्थिताः ॥१२॥

पत्रशाखा द्विभिर्भागै पट्टिका द्वय संयुता





यार प्रकारनी शाखायेनां नामे अने उपशाखानां नामे

- | | |
|--|------|
| +++++ खल्वशाखा च भागतः | ॥१३॥ |
| शाखाश्च पेटकं पुत्र ! द्वार विस्तार पादतः | |
| उदयं च प्रवक्ष्यामि यथा वदनु पूर्वशः | ॥१४॥ |
| द्वारस्य चोच्छ्रयं ज्ञात्वा विशभागैर्विभाजयेत् | |
| दशपञ्च तथा कुर्यात् अर्तोर्ध्व भज्जनं शृणु | ॥१५॥ |
| रथिका भद्र शाखास्य भागाश्चत्वारि दापयेत् | |
| निगमं चाष्टभिर्भागैः शेषं चैवो परिस्थितिम् | ॥१६॥ |
| यस्यपदादेवाप्रतिहारातस्यकारयेत् | |
| सीमा मधेयदेवान् उपरे तत्र कारयेत् | ॥१७॥ |
| निगरे वामा शाखायां महाकालं तु कारयेत् | |
| दक्षिणे तु स्थितो नन्दी सर्वोपद्रवनाशनः | ॥१८॥ |
| शिवस्याग्रे भवेद्द्वैवं नान्येषां तु सुरालये | |
| निगरस्योपरिष्ठा तु शिवरूपाणि कारयेत् | ॥१९॥ |
| त्रिरथिकं च कर्तव्यं चतुर्भिर्वाथ कारयेत् | |
| उपर्युपरि विन्यस्य रथिका शाखमानतः | ॥२०॥ |



उत्तरङ्गम्

- उत्तरङ्ग च वक्ष्यामि यथोक्तं च स्वयंभुवा
द्वारोच्छ्रयस्य पादौ त्रिभागेवाथ चार्धतः ॥२१॥
- उच्छ्रयं चैव कर्तव्यं कथितेन यथार्थतः
भद्रेषु पल्लवैर्युक्तं भरणेषु विशेषतः ॥२२॥
- मालाधरस्तथायुक्तं मध्यभागे विनायकम्
ग्रहैश्चैव समोपेतं अधिनायक रूपकैः ॥२३॥
- रथिको द्वि द्वि वधेषु भूषितव्यं प्रयत्नतः

उदम्बरम्

- उदम्बरो ततो वक्ष्ये उच्छ्रयेण विशेषतः ॥२४॥
- द्वारोच्छ्रयस्य पादेन बाहुल्यो उदम्बरस्य च
कर्तव्यं सर्वतस्तेषां घटां तस्य समोदयम् ॥२५॥
- द्वारविस्तारं त्रिभागेन मध्यकन्दं कारयेत्
मृणालेन समायुक्तं पद्मं कुर्यात्ततोपरि ॥२६॥
- पार्श्वयोरुभयोः कार्यं ग्रासरूपं सपत्रकम्
धनदं वामदेशे तु दक्षिणे तु विनायकम् ॥२७॥
- युग्मेन सहितं वाथ कर्तव्यं नात्र संशयः
पीठोपरि तु कर्तव्यं मृणालं रूपसंयुतम् ॥२८॥
- मूलनासिकयोर्मध्ये समसूत्रं तु शोभनम्
शाखायांमित्तितुल्यं न न्यूनं न ततोऽधिकम् ॥२९॥
- सीमाधिक्यं हने दृष्टं भृत्यां श्वैवस्तु बान्धवान्
सीमा मध्यगतं वाथ स्वसुतं स्वामीनं हनेत् ॥३०॥
- ऋजुसूत्रस्य चक्रस्यात् प्रजाहानिस्तदाभवेत्
अज्ञानात्स्थापयेदस्तु शिल्पीन च बुद्धिमान् ॥३१॥
- निष्कुलं शिल्पीनस्तत्र कारकं मृत्युमाप्नुयान्
अथ शास्त्रप्रभाणेन उभयोरन्तरं चिरम् ॥३२॥



શ્રી વિશ્વકર્મા કૃતે વાસ્તુવિદ્યાયા વાસ્તુશાસ્ત્રે દ્વારમાન લક્ષણાધ્યાય ક્રમાંક અ. ૬

શ્રી વિશ્વકર્મા કહે છે : હે વત્સ ! દ્વારનું યથાર્થ લક્ષણ કહ્યું (એક ગજના પ્રાસાદને સોળ આંગળ ઊંચું દ્વાર કરવું. તેમ ચાર ગજ સુધીના પ્રાસાદને સોળ સોળ આંગળની વૃદ્ધિ પ્રત્યેક ગજે ઠરવી. ચારથી આઠ હાથના પ્રાસાદને પ્રત્યેક ગજે ત્રણ ત્રણ આંગુલથી વૃદ્ધિ કરવી. આઠથી પચાસ ગજના પ્રાસાદને પ્રત્યેક ગજે બપ્પે આંગુલની વૃદ્ધિ કરવી. (૨)

એ રીતે દ્વારની ઊંચાઈનું તત્ત્વ શિલ્પીએ જાણવું. પ્રાસાદ વિસ્તારના અર્ધમાં પાંચમા ભાગ કે ત્રણ ભાગનું વિશેષ પ્રાસાદનું દ્વાર પહોળું કરવું. બમણું દ્વાર ઊંચું કરવું. (આ સામાન્ય પ્રમાણ કહ્યું.) દ્વારના વિસ્તાર માનથી. શાખા પાંચમા ભાગ કવીષ્ટમાને ઊંચાઈના સોળ અંશ અર્ધ અથવા દ્વારના વિસ્તારથી ત્રીજા ભાગે જાડી કે ચોથા ભાગે જાડી શાખા કરવી. ૬

હે વત્સ શાખાના વિસ્તાર જડાઈમાં એકેક ભાગની પ્રતિશાખાઓ એકેક ભાગની કદપના કરવી. શાખાની જડાઈમાં સાડા અગિયાર ભાગ મેળવવા....તજ્જ પારંગત શિલ્પીએ વિભાગ કરવા, ભદ્રશાખા ચાર ભાગની રૂપ શાખા બે ભાગની. બીજી શાખા પાંચ બે ભાગની. ત્રીજી શાખા ત્રણ ભાગની. ચોથી બપ્પે ભાગની. પત્રશાખા ત્રણ ભાગની બંને પડબે. બંકુલી (ચંપાછડી) દોઢ ભાગની. એકેક ભાગની ચિખ્પીકા કરવી. ૧૦ ઘશી કંદ સાથે વલીકા () બંને બાજુ કરવી. પચશાખા બે ભાગની બે પટ્ટી સાથે કરવી. ૧૧ ખલ્લશાખા એક ભાગની કરવી. દ્વારશાખા વિસ્તારના ચોથા ભાગે ઊંચાઈ આગળ કહી છે. ૧૨ પ્રતિશાખાઓમાં નીકાળા સમઢલ રાખવા. એવી રીતે આગળ (ઋષિમુનિઓએ) કહ્યું છે. ૧૩ દ્વારનો ઉદય કહ્યું છું. દ્વારની ઊંચાઈના વીશ ભાગ કરવા. ઊંચાઈના પંદર ભાગ કરી તેનું અર્ધના મંજન () કસાણુ સાંભળો રથિકા ભદ્રશાખાના ચાર ભાગ નિગર (રૂપકેક) આઠમે ભાગે કરી બાકીના ઉપર પરિસ્થિતિ-એ દેવનો પ્રાસાદ હોય તેના પ્રતિહારનાં સ્વરૂપો શાખાઓમાં કરવા. તે ઉપરના ભાગમાં દેવદેવીઓ યુગ્મ રૂપો કરવા....ડાબી નિગર. (શાખામાં રૂપકેકમાં મહાકાલનું અને જમણી શાખામાં નંદીનું શિવના પ્રાસાદને પ્રતિહારે પૂર્વે કરવા તે સર્વ ઉપદ્રવોનો નાશ કરનાર જાણવા. શિવપ્રાસાદ દ્વારના આગળ તે અને અન્ય દેવાલયોને શાખામાંના ઠેકાડોમાં તેના પ્રતિહારોનાં સ્વરૂપો કરવા. શિવના પ્રાસાદના દ્વારની શાખા શિવનાં સ્વરૂપો કરવાં. ૧૬ શાખાના મધ્યમાં ત્રિરથિકા કરવી કે તેની ચાર રથિકા બપ્પે બાજુ શાખા કરવી. તેમ ઉપર (ઉત્તરગંગમાં) પર તેના માન પ્રમાણથી કરવી. ૨૦

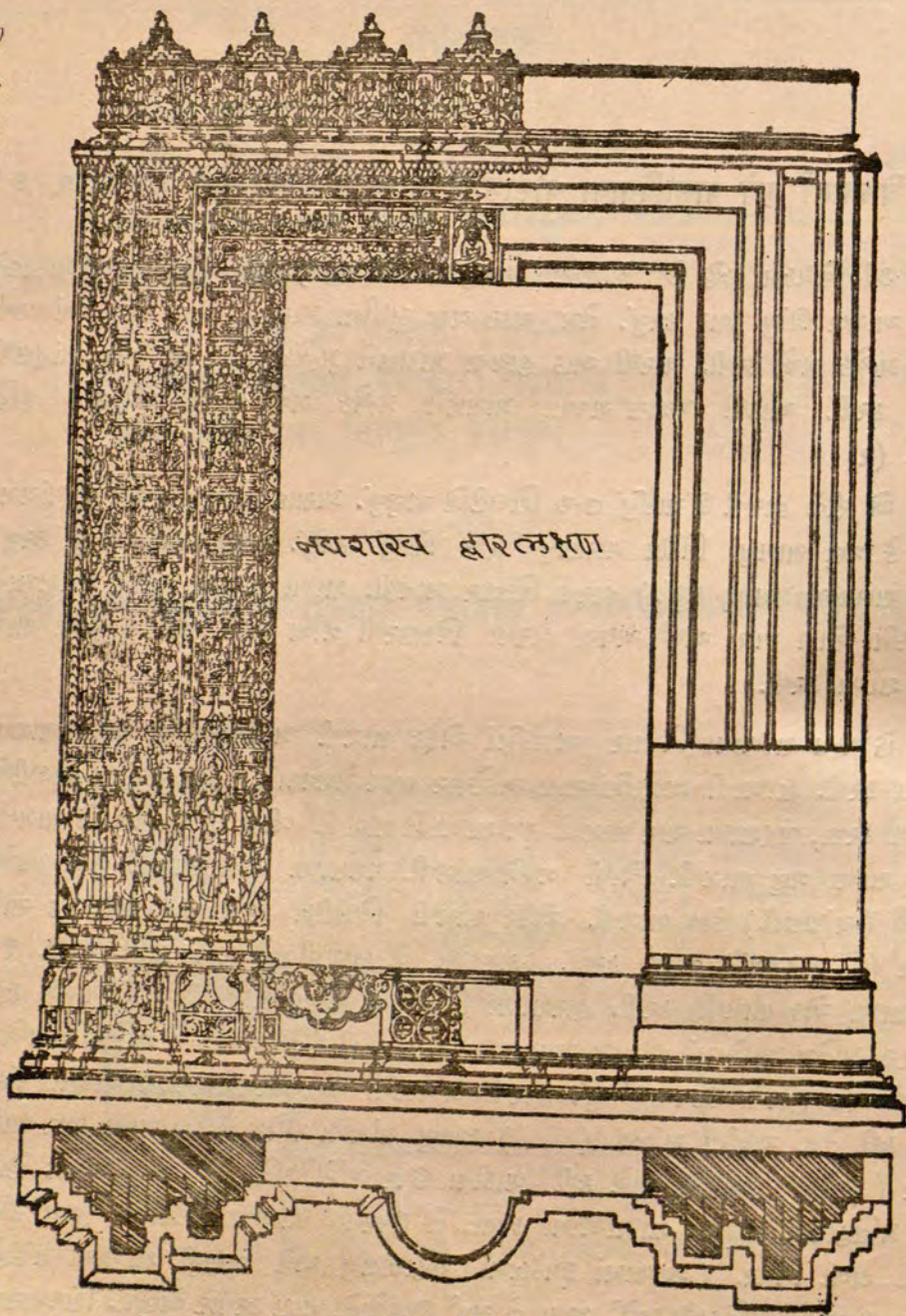


ઉત્તરંગ રૂપવાળું

શાખા

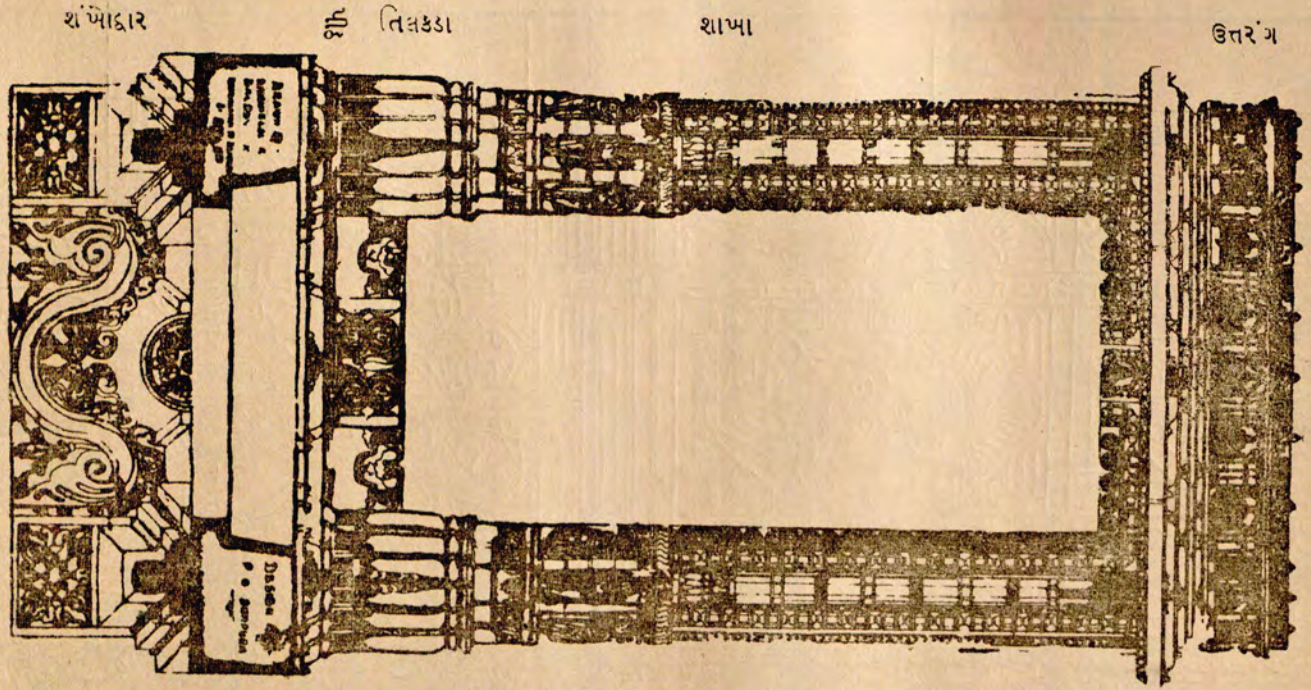
તિલકડા

શબ્દાદાર



શિવને પદ્મિની નવ શાખાનું દાર
ઉત્તરંગ

હવે દારશાખા પરના ઉત્તરંગ યથાવિધિ કઢું છું. દારની ઊંચાઈના ચોથા ભાગના તેના ત્રીજા ભાગે ઉત્તરંગ બાંધો કરવો. તેની ઊંચાઈ બાંધાઈમાં રથિકામાં યથાચોગ્ય સ્વરૂપ



શાખાદાર

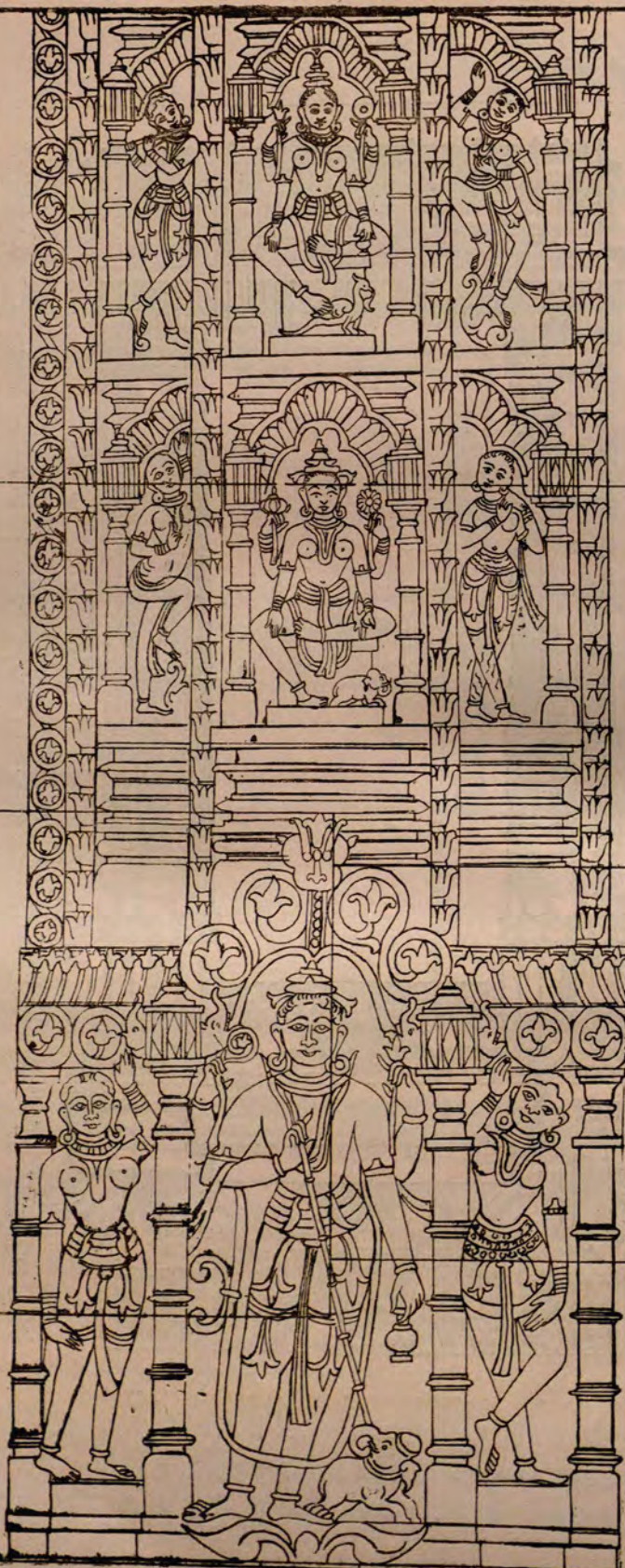
શી તિલકડા

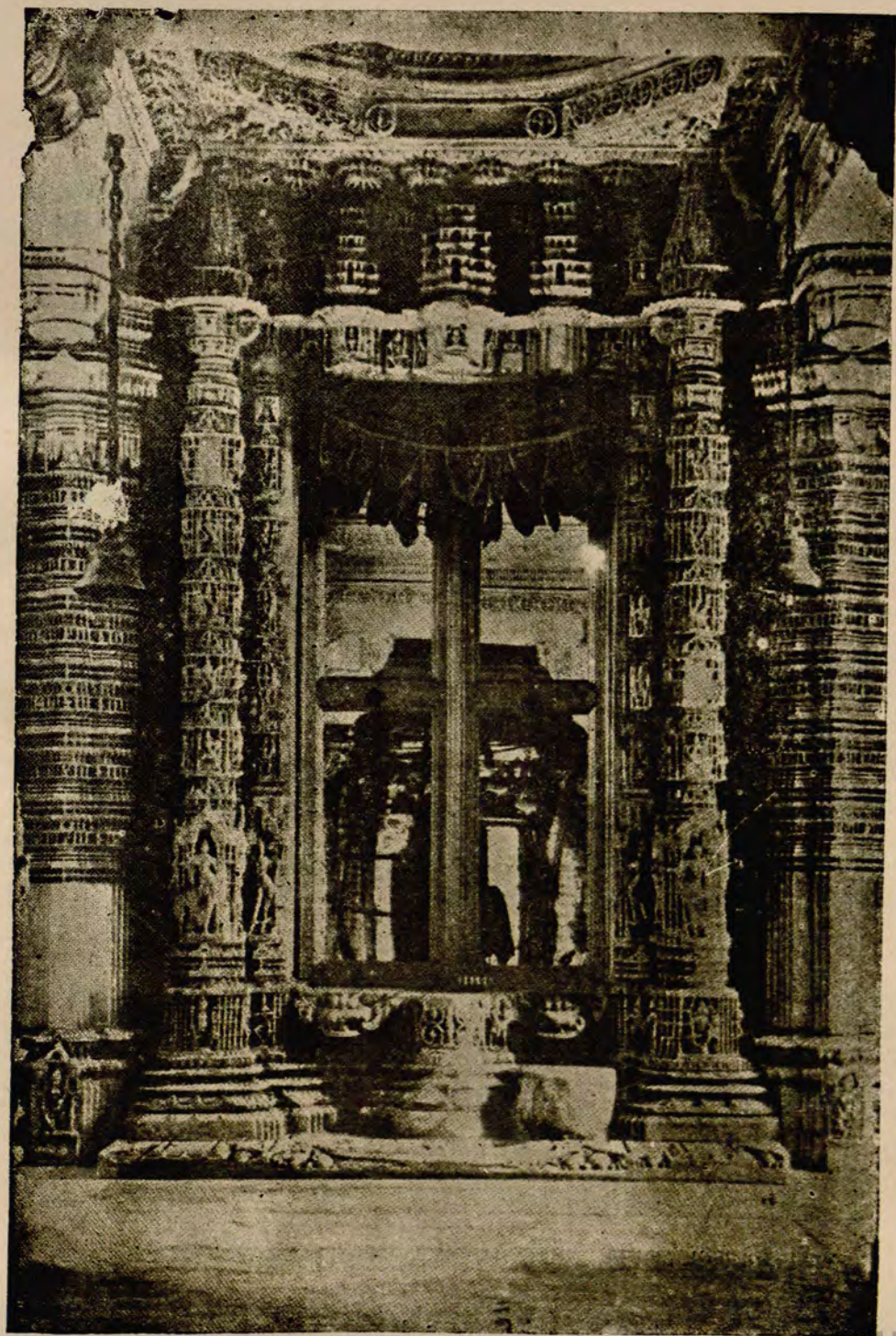
શાખા

ઉત્તરંગ

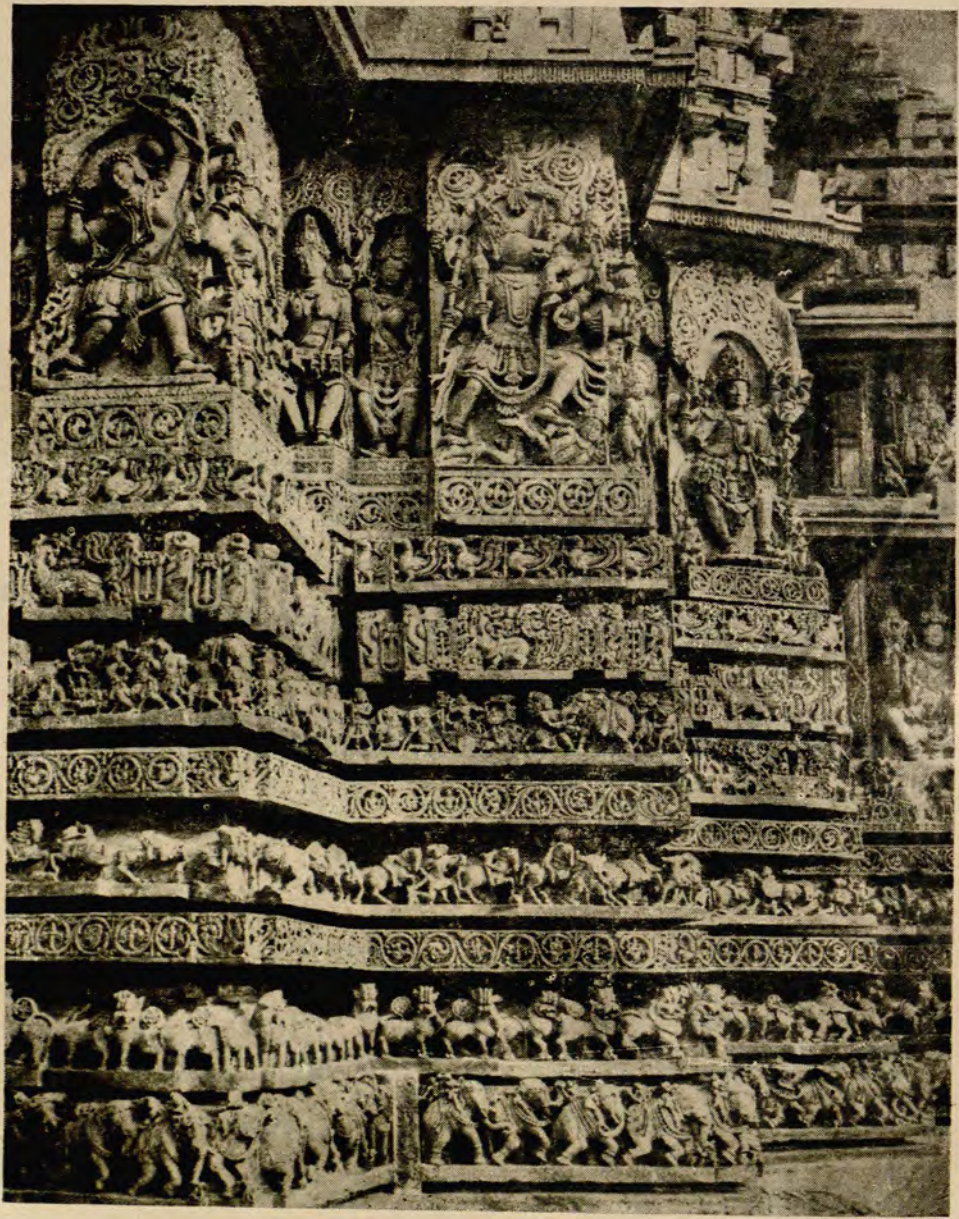
કહું છું. શાખાઓના ઉપર ભદ્રે પલ્લવયુક્ત પાંદડાંવાળી ભરણી કરવી. મધ્યભાગનો વિનાયકના રૂપ કરી તેની (શાખા પ્રતિશાખા પર) બે બાજુ માલાધરોનાં સ્વરૂપો કરવાં. તે પર છાજલી પર મુખ્યદેવના સ્વરૂપને નવચહોનાં સ્વરૂપો કરવાં. તે સ્વરૂપની રચિદાઓ પર ઉદ્રમ કે પંચાંડિક કૂટોથી શોભતું કરી (ગાળામાં ગ્રાસનાં મુખો કરવાં). ૨૩







માહિંત આણના મંદિરનું સમદલ શાખાનું દાર અને સ્તંભ



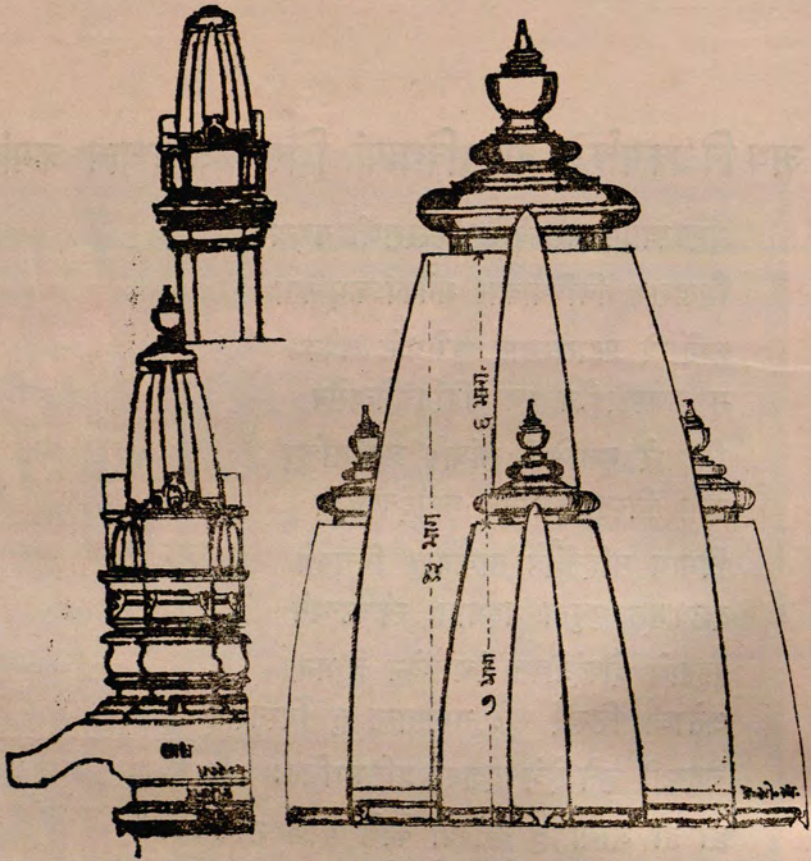
કર્ણાટક એલુરના કળાપૂર્ણ મંદિરનું પીઠ (હસ્ત, અશ્વ, સિંહપીઠ) દેવસ્વરૂપી જંઘા



श्री अथ विश्वकर्माकृते वास्तुविद्यायां शिखरलक्षणाध्याय क्रमांक अ०८

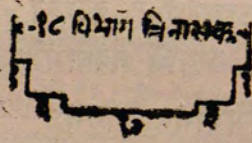
(एकस्थापि तलस्योर्ध्वे शिखराणी बहून्यपि	
शिखराश्च विविधाकार मनेकांस्कभूषिता	॥१॥
छाद्योर्ध्वे प्रहारास्यात् श्रुंगेश्रुने तथैवय	
मूलकर्णस्थादौय एक द्वितिकमेन्यसेन	॥२॥
निरंधारे मूलभित्तौ सांधारे भ्रमभित्तिषु	
रेखा विस्तार मानेन सपादंतदूच्छय	॥३॥
त्रिभाग सहितंश्चैव सार्धवातु विचक्षणं	
दशधामूल पृथुत्वे षड्भागः स्कंधउच्यते	॥४॥
षड्बाह्ये दोषदंष्ट्रोक्त पंचमध्येन शोभनम्	
अतोर्ध्वं शिखरं मूले समासान्न तु विस्तरात्	॥५॥
चतुरश्री कृते क्षेत्रे दशधा प्रतिभाजितः	॥६॥
द्वौ द्वौ भागो तु कर्तव्यौ कोणे कोणे न संशयः	
भद्रभाग त्रयं कार्यं सार्धभागं तु चानुगम्	॥७॥
व्यासमानं सपादं च उच्छ्रयेण तु कारयेत्	
स्कन्धं षड्भागिकं कार्यं तस्यार्धे नवधाभजेत्	॥८॥
चतुर्भागायतं कोणं त्रिभिर्भागस्तु चानुगः	
भद्रार्धं तु द्विभिर्भिगस्ततःसाधयते कला	॥९॥
आदिकोणं द्विधाकृत्वा प्रथमं वेद भाजितम्	
द्वितीयं त्रिभिर्भागै रेवंसप्तकलाभवेत्	॥१०॥
उदयं चाष्टभिर्भागैः कृत्वा रेखा समालिखेत्	
उर्ध्वं तिर्यक् भागानां भागे भागं तु लाञ्छयेत्	॥११॥
अवं सिद्धयेद्देखा भद्रेकोणे च चानुगे	
विषमा भूमिका ज्ञेया पञ्चसप्तनवस्तथा	॥१२॥
दशमेकाधिका कार्या त्रयोदश तथा परा	
पञ्चाधिकं दशै कार्या आघाटैश्चोपल क्षिताः	॥१३॥

શ્રૃંગોવાવરશ્રૃંગ

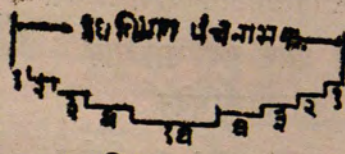


શ્રૃંગોપરશ્રૃંગ

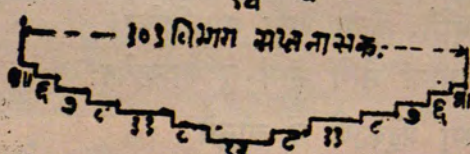
એક ઉરશ્રૃંગથી બીજું ઉરશ્રૃંગ ભાગ ૭ + ૬ = ૧૩



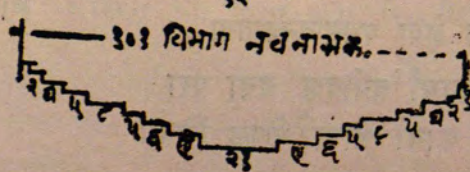
ત્રિનાસક



પંચનાસક



સપ્તનાસક



નવનાસક



(आमलसार लक्षणम्)

दशभोभिर्गणे षड्भागे स्कंध विस्तरात्	
मूलरेखाः + + + + + + +	
सप्तभागे आमलासारो विस्तारा स्यार्धोदयेकृतः	
प्रतिरथोबुभौमध्येऽमलसारस्य विस्तरम्	॥१४॥
ततो विस्तरमर्धेन कृत्वा चैव ततोच्छ्रयम्	
उच्छ्रयं त्रीणि सार्धानि विभजेतदनन्तरम्	॥१५॥
ग्रीवा पादोन भागेन सपादामलसारकम्	
चन्द्रिका भाग पादोन पादोनामलसारिको	॥१६॥
ग्रीवायांसंय विस्तरं आमलसारं सप्तभि च	
चन्द्रिका पंचमी ज्ञेया त्रिभिस्तु मालसारिका	॥१७॥
पद्मच्छत्रे तथा पद्म आमलसारे तथाऽमलम्	
कलशे च स्थितो रुद्रो व्योम व्यापि सदाशिव	॥१८॥
सद्योवामस्तथा धोरं तत्पुरुषीशानमेवः	
एतेदेवासमारव्याता प्रासादो समाश्रिते	
कर्णं प्रतिरथे भद्रे रथे पञ्जरभद्रयोः	॥१९॥
पच्चवक्त्रे दिक्षुभद्रे अङ्ग सङ्ख्या प्रशस्यते	
एतादेवाः समाख्याता प्रासादेषु समाश्रिता	॥२०॥

(कलशम्)

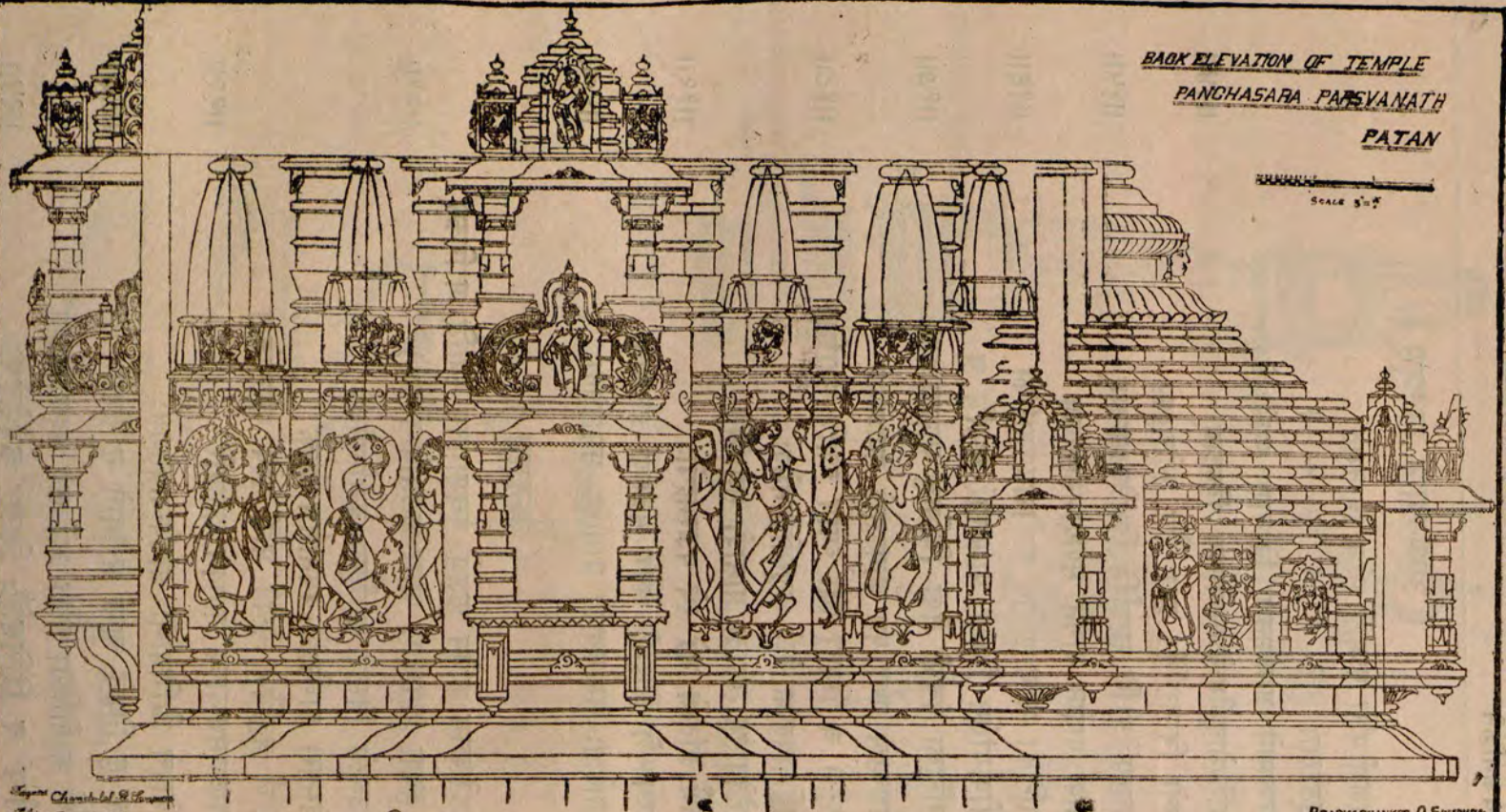
मूलरेखास्य मानेन कलशं पंचभागतम स्याद्वि भागिकम्	
(अथवा प्रासादोष्ट भाग कलशविस्तरेतत)	॥२१॥
(उच्छ्रये विस्तरे सार्धतुल्य कर्णान्नसंशये	
विस्तारो सार्धतुल्ये त्रयभागच अङ्के	
आर्धं चतुर्भिर्भाज्येत्सर्वं भागं तस्य परित्यजेता	
भागत्रयमधस्ताच्च भागेवृत्तं ततोपरि	॥२२॥
अघोवृत्तं द्विभिर्भागैः भ्रामयेन्नात्रसंशयः	
अथ तु सिद्धते चाण्डं अघोभागे न संशय	॥२३॥
अर्धं भागोल्लिता ग्रीवा अर्धे कर्णं पद्मपत्रिकाम्	
कर्तव्यं च द्विभिर्भागैः विस्तारं कर्णयोर्द्वयोः	॥२४॥



શિખરની જગ્યા—શૃંગ અને ભદ્રનાગવાક્ષ

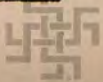
BACK ELEVATION OF TEMPLE
PANCHASARA PARSVANATH
PATAN

SCALE 3"=1'



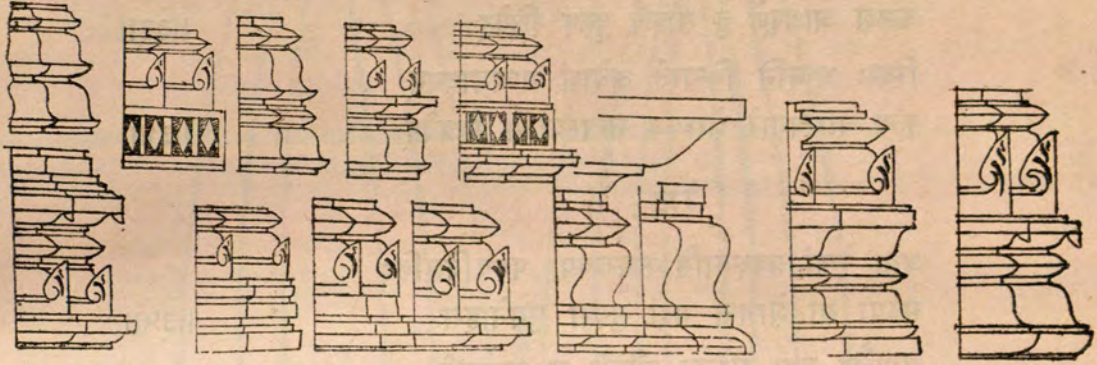
Engine Chaudhary S. K. Sharma
Drawing S. K. Sharma

PRADYASHANKER Q. SOMPURA
ARCHITECT



Indira Gandhi National
Centre for the Arts

छाद्योर्ध्व प्रहारना जुहा जुहा प्रकार



विस्तारं भागमेकेन कण्ठस्यैव तु कारयेत्
मातुलिङ्गं च कर्तव्यं द्विभिर्भागैः समुच्छिद्यम् ॥२५॥
अधोमेकभागंय उर्ध्वे नार्धं विस्तरा
कर्तव्यं सर्वतस्तेवं न न्यूनं न ततोऽधिकम् ॥२६॥

(प्रासाद पुरुषम्)

अतः परं प्रवक्ष्यामि पुरुषं विन्यसे ध्यथा ॥२७॥
न्यसेत् देवालयेन चतुर्वर्गफलंलभेत्
छाद्यनोपप्रदेशे तु शृङ्ग मध्येथ चोपरि ॥२८॥
शुकनासावसाने तु विधुव वेदयाभूमिकान्तरे
मध्यगर्भे विद्यातव्यो हृदावरण को विधिः ॥२९॥
पुंसस्तु (र्य मय ?) तत्र सर्वतः पुटिते न्यसेत्
(कलशाधृतोपूर्ण परिपर्यकोर्धस्थापने)
शयी तस्यामि (निप्रस्थ ?) पद्मं च दक्षिणे करे ॥३०॥
त्रिपताकं करे वामे कारये हृदि संस्थितम्
प्रमाणं यास्य वक्ष्यामि प्रासादो चैक हस्तके ॥३१॥
अर्धमङ्गुल सङ्ख्या च कर्तव्यो नात्र संशयः
अर्धाङ्गुला भवेद् वृद्धिर्यावत् पंचाश हस्तकं ॥३२॥



हेमजे रनरजे वापि ताम्रजे वापि भागशः
कलश आज्ञपूर्णं तु सौवर्णं पुरुषं क्षिपेत् ॥३३॥

स्थिरः अध्वनि विन्यस्तं अधोर्धं मध्यमाधमम्
पूज्य वास्त्वगारे शोध्यन मन्त्रस्याभि मन्त्रयेत् ॥३४॥

(रेखाः)

अतो रेखां प्रवक्ष्यामि सङ्ख्याया पञ्चविंशतिः
सच्या सा शोभना भद्रा सुरवा सुमनोहरा ॥३५॥

शुभाचैव तथा शान्ता कौवेरी च सरस्वती
कोला च कलवीरा च कुपुदा पद्मिनी तथा ॥३६॥

कनका विकटा चैव रम्या च रमणी तथा
वसुंधरा तथा हंसी विशाखा नंदिनी भवेत् ॥३७॥

जया च विजया चैव सुमुखा च प्रियानना
इत्येतानि च रेखाणि सङ्ख्यायां पञ्चविंशति ॥३८॥

ध्वजलक्षणाधिकारः

(जयोवाच)

को ध्वजो ध्वजमित्या (तुर्ध्वजा) रोहणं च कीदृशम्
निर्धारं किं प्रमाणं च कथं वा तस्य कल्पना ॥३९॥

(श्री विश्वकर्मा उवाच)

ध्वजानुरोहणं वक्ष्ये कृते येन फलं लभेत्

(ध्वजदण्डस्थाननिर्णयम्)

सुदृढं विषमं पर्व ध्वजं वंशं परीक्षयेत् ॥४०॥

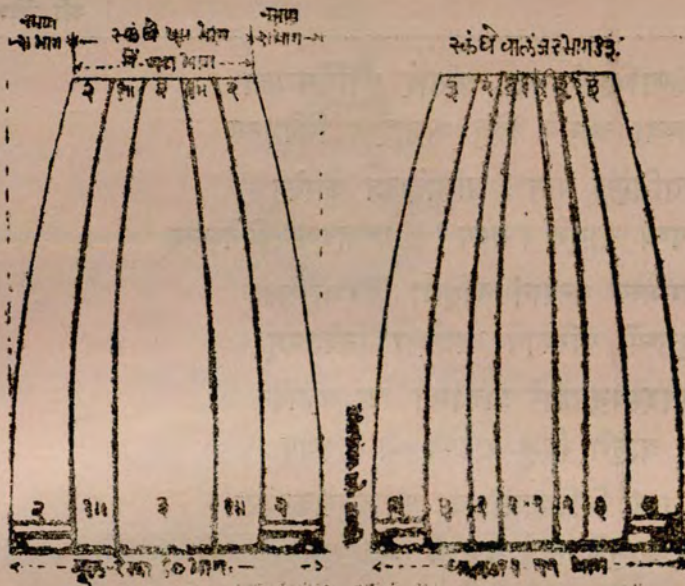
+ + + + +

अनुगोपरि संस्थाप्य ध्वजं तु दक्षिणां दिशम् ॥४१॥

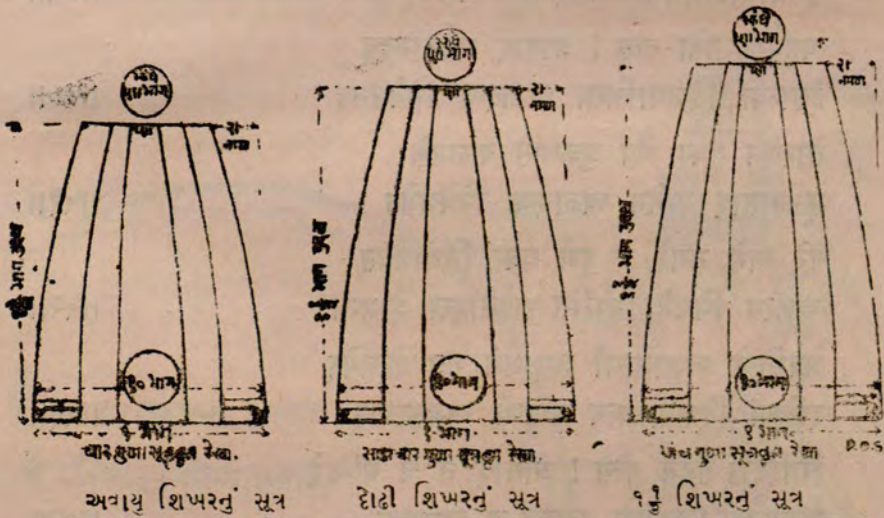
पश्चिमा मुखकार्या प्रासाद पुरभूषणः
इशान्यादिशिमाश्रित्य ध्वजादण्ड निवेशनम् ॥४२॥

पूर्वमुखे तु प्रासादे दृष्टव्या सुरवल्लभा
नैऋत्यां तु प्रकर्तव्यां ध्वजादण्ड निवेशनम् ॥४३॥





शिखरना वातं जरे



दक्षिणाभिमुखं कार्यं प्रासाद कीर्त्तिसम्भवा वायव्या चानुगे दिक्षु ध्वजादण्ड निवेशनम्	॥४४॥
उत्तराभिमुखं वत्स ! प्रासादोतत्र कारयेत् वायव्ये चानुगे (तस्य ?) ध्वजादण्ड निवेशनम्	॥४५॥
मूलगर्भस्य यन्मानं दक्षिणा दिशमाश्रितम् अनुगस्यो परिकार्यं ध्वजदण्ड निवेशनम्	॥४६॥
प्रासादस्यनुयद्धारं प्राचीस्था तत्र कल्पयेत् पृष्ठ श्रानुगे दिक्षु दृष्टव्यं ध्वजलक्षणम्	॥४७॥
दिशायां विदिशायां च प्रासादमुखकल्पना पृष्ठ श्रानुगे दिक्षे दृष्टव्यं ध्वजलक्षणम्	॥४८॥
मेरु शृङ्गे तु प्रासादे भद्रको (गेतु चानुगे ?) मूलप्रासादमानेन ध्वजादण्ड निवेशनम्	॥४९॥
चतुर्मुखं ततो वत्स ! प्रासादं सर्वकामदम् ईशान्यां दिशमाश्रित्य ध्वजादण्ड निवेशनम्	॥५०॥
तारणेन तथा चैव शुक्नासे बलानके मूलप्रासाद मानेन ध्वजादण्ड निवेशयेत्	॥५१॥
पूरे ग्रामे नगरे च दुर्गं यत्रा नियोजयेत् ध्वजस्य नियमो नास्ति सर्वतोमुख शोभना	॥५२॥
अत्रतिष्ठे ध्वजाकार्या जलाश्रयं तत्र शोधयेत् दक्षिणां दिशमाश्रित्य दृष्टव्यं ध्वजलक्षणम्	॥५३॥
गिरिदोष हिते वत्स ! प्रासादे न च मन्दिरे स्थानानैव प्रकर्तव्या इत्युक्तं च स्वयंभुवा	॥५४॥
पञ्चगव्यं समायुक्तं पञ्चवर्णं च संयुतम् (प्लावधे ?) तत्र मध्यस्थे तत्रकार्यं समाचरेत्	॥५५॥

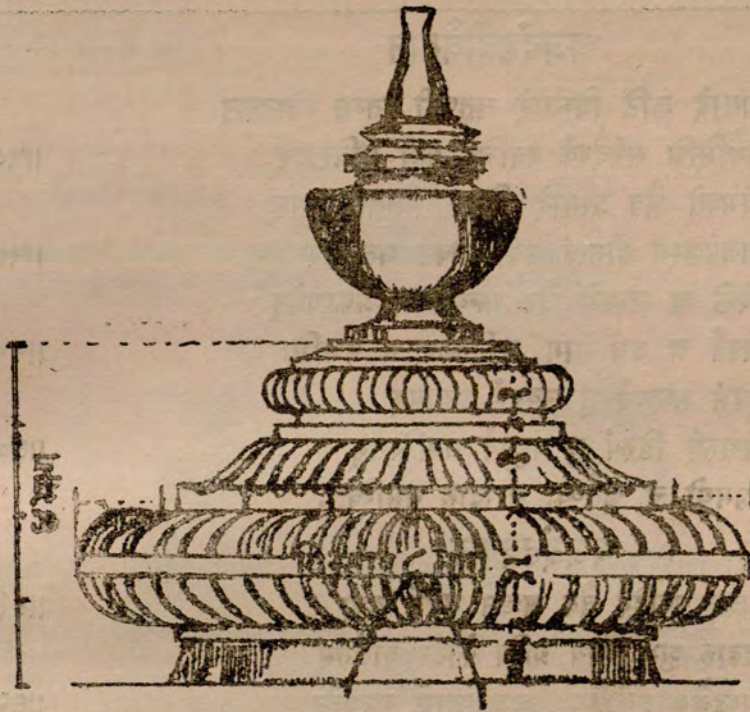
(ध्वजदण्ड प्रमाणा)

विजयश्चशक्ति रूपं च सुप्रभं तु जयावहम्
पञ्चमं विश्वरूपं च प्रमाणं तस्य कल्पयेत्

॥५६॥



कुशी



मी
मी
मी
मी
मी

शिवरक्षा स्तंभिका आगना भामना
दो प्रविष्टिका कोषा भामना
आमलसागिका गोतृपुत्र रक्षणा



प्रसाद सुयम पुनः

प्रसाद ५३५

ध्वजदंडदीर्घमान

प्रासादे कटि विस्तारे चतुष्की स्तम्भ विस्तरात्

गर्मभित्ति समदैर्घ्यं ववचित् कर्णं प्रविस्तरम्

॥५७॥

विभवते चैव प्रासादे शिखरं विस्तर तत्सम्

ध्वजवंशस्य दीर्घत्वं मया प्रोक्तं मतान्तरे

॥५८॥

ज्येष्ठे च मध्यमे चैव कन्यसे च प्रकल्पयेत्

त्रिपर्वं च जयं नाम शक्तिरूपं च पञ्चभिः

॥५९॥

सुप्रभं सप्तपर्वं तु नवपर्वं जयावह

विश्वरूपं द्विरूपं तु बहुपर्वं समन्वितम्

॥६०॥

वंशमयो च कर्तव्यः सारदारु समन्वितः

ध्वजदंडकाण्ट

शिशवं खदिरं चैव अञ्जन मधुकं तथा

॥६१॥

दृढदारु शुभं कार्यं ग्रन्थि कोटर वर्जितम्

पिण्डश्चैव प्रकर्तव्यः ध्वजदण्डस्य कल्पयेत्

॥६२॥

अंशे द्वात्र्यंशके चैव चत्वारिंशं तु मध्यमे

ज्येष्ठे चैव प्रकर्तव्या पण्टिः अंशकाः स्मृता

॥६३॥

अवविधं तु कर्तव्यं हेमरूपेन वेष्टिता

मर्कटिकाः

तदूर्ध्वं चैव वक्ष्यामि मर्कटिकां सुशोभनम्

॥६४॥

तदूर्ध्वं तु षडंशेन मर्कटी चार्धं विस्तरा

ततस्त्रिभाग उत्सेधं किंकिणी मण्डिता शुभा

॥६५॥

कलशं कारयेत्तस्य पञ्चमांशेन दीर्घतः

आयुधं वाहनं वापि ध्वजाग्रेतस्य धारयेत्

॥६६॥

(नव)भागेन वंशस्य प्रमाणं तस्य कल्पयेत्

शिखराधं त्रिभागोर्ध्वं वंशाधा सुनिश्चियम्

॥६७॥

पताका

विजया वैजयंती च शक्तिरूपा तथैव च

अपराजिताः सुरुपाः पताका परिकीर्तिताः

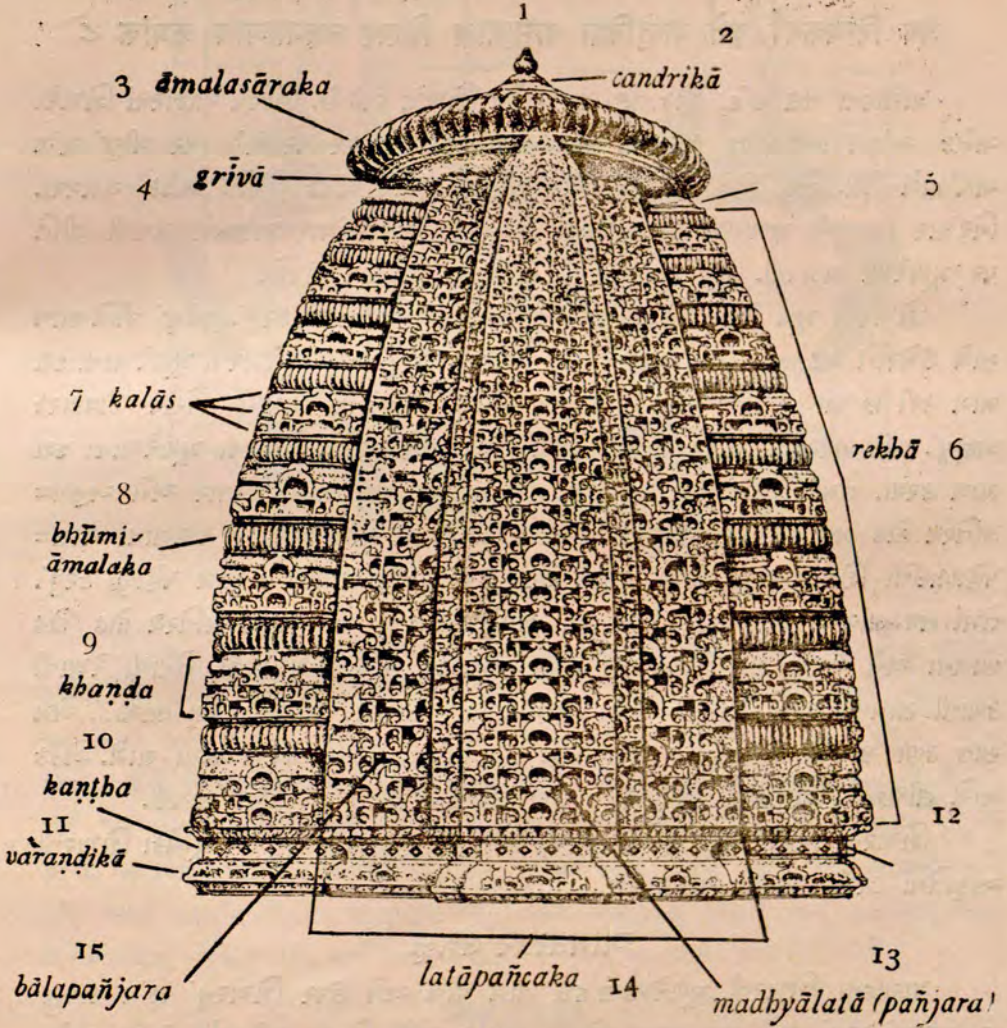
॥६८॥

दिव्य वस्त्र पताका च पञ्चवर्णकं संयुता

तारकैरर्धचन्द्रश्च किंकिणी घुघुरान्विता

॥६९॥





(निष्पन्नं ? निष्पिन्नं) शिखरं दृष्ट्वा ध्वजहीनं न धारयेत्

असुरा वासमिच्छन्ति ध्वजहीनं सुरालवे

॥७०॥

वाताहुनं पताकानां फोफारो यत्र दृश्यते

तत कृतं निष्कलं यान्ति पूयं तस्य न विद्यते

॥७१॥

तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन ध्वजहीनं न धारयेत्

इदशंकुरुते यस्तु स्थापकः स्थपकः सदा

॥७२॥

राज्यवृद्धिः स्थानवृद्धिः प्रजा सौख्येन नंदति

+ + + + + + + + + +

॥७३॥

इति श्री विश्वकर्माकृते वास्तुविद्यायां वास्तुशास्त्रे शिखर लक्षणध्याय क्रमांक ८

અથ વિશ્વકર્મા કૃતે વાસ્તુવિદ્યા વાસ્તુશાસ્ત્રે શિખર લક્ષણાધ્યાય ક્રમાંક ૮

પ્રાસાદના તલ છંદ, એક તલ પર અનેક શિખરો ચડે છે. વિવિધ આકારનાં શિખરો અનેક અંડકોથી શોભીત થાય છે. છબ્બ પરના પ્રહારના થર પર શૃંગ પર બીજું શૃંગ અર્ધભાગે ખેસે. તેવા એક, બે, ત્રણ એમ અનુક્રમે (નવ અંડક સુધી) અંડક ચડાવવા. નિરંધાર પ્રાસાદને મૂળ ભીતપટ મૂળરેખા ચડાવવી અને સાંધાર પ્રાસાદને ભ્રમની ભીતિ પર મૂળરેખા ચડાવવી. મૂળરેખા સંકીર્ણ સંકોચાય તો દોષ બપજે.

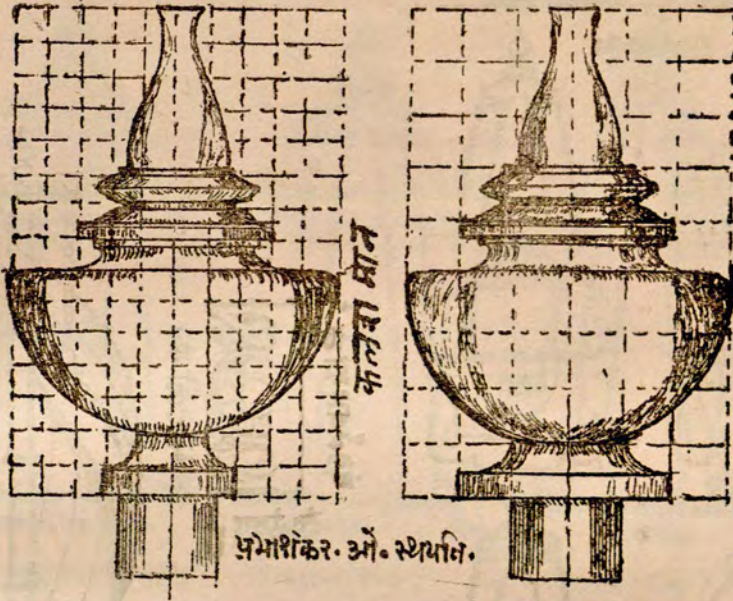
શિખરની મૂળ રેખા વિસ્તારના માને સવાયું ઊંચું શિખર કરવું. બીજું ત્રીજે ભાગ સાથે ઉમેરીને ચડાવવું. ત્રીજા પ્રકારે દોડું શિખર ઊંચું કરવું. શિખરની મૂળરેખાના દશ ભાગ કરી છ ભાગે સ્કંધ બાંધણે શિખર પહોળું કરવું. છ ભાગથી વિશેષ દોષકારક બાણવું. પાંચ ભાગની અંદર સ્કંધ પહોળો શોભે નહિ. હવે શિખરના મૂળરેખાના દશ ભાગ કરવા. તેમાં બે બે ભાગ કર્ણરેખા. આખું ભદ્ર ત્રણ ભાગ વિસ્તાર અને અનુગ= પ્રતિરથ દોઢ ભાગનું કરવું એ રીતે શિખરના પાયથે દશ ભાગ કરવા. તે પાયથાના વ્યાસ= પહોળાઈની શિખર સવાયું ઊંચું કરવું. તેના ઉપર સ્કંધે બાંધણે છ ભાગ પહોળું કરવું. તેમાં નવ ભાગ કરવા. તેમાં રેખા-કર્ણ બપજે ભાગની અને અનુગ-પ્રતિરથ દોઢ દોઢ ભાગના અને આખું ભદ્ર બે ભાગનું કરવા, તેમ નવ ભાગ સ્કંધ કરવા. તેનાથી રેખાની કળાની સાધવી. આદિકોણ બે કરવી. પ્રથમના ચાર ભાગવા, બીજાના ત્રણ ભાગવા....એમ સાત કળા સાધવી. ઊંચાઈના આઠમા ભાગે રેખા સાધવી....ઉપર તીર્થંગ ત્રાંસા ભાગે. એકેક ભાગે લાંચ્છન ચિહ્ન કરવું. એવી રીતે રેખા ભદ્રની ને ચાનુગની રેખા સાધવી.

શિખરના વિષમ એકી ભૂમિકા. પાંચ, સાત, નવ, અગિયાર અને તેર ભૂમિકા શિખરની આકૃતિમાં કરવી. પાંચથી અધિક દશ.....૧૩

આમલસાર લક્ષણુ

પ્રાસાદના શિખરની મૂળરેખાના દશ ભાગ નીચે અને ઉપર શિખરનું સ્કંધ બાંધણું છ ભાગનું કરવું અને સાત ભાગ પહોળો આમલ સાથે વિસ્તાર કરી અર્ધો ઊંચો કરવો. આમલસારા વિસ્તારનું બીજું પ્રયાણ સ્કંધના ઉપાંગોના પ્રતિરથના વિકર્ણે બે ખૂણા જેટલો આમલ સાથે પહોળો કરવો. આમલસારાના વિસ્તારથી અર્ધ ઊંચો કરવો. તેમ કુલ સાડા ત્રણ ભાગ ઊંચાઈના કરવા. નીચે ગળું પાંચ ભાગ પહોળું આમલસારો સાત ભાગ પહોળો કરવો. ચંદ્રિકા પાંચ ભાગ પહોળો અને ઉપરની મામલસારી ત્રણ ભાગ પહોળી કરવી.

આમલસારાના પન્નછત્ર (ચંદ્રિકા) પન્ન (મામલસારી) આમલસારો તે ઉપર રુદ્ર કળશ બેસાડવો. એમ ઉપર આકાશના સદાશિવ ૧. સદ્યો ૨. વામ ૩. અધાર ૪. તત્પુરુષ અને ૫. ઈશાન. એ દેવો પ્રાસાદનાં અંગોમાં સ્થાપવા. ૧. રેખા ૨. પઢરો ૩. ભદ્ર ૪. રથ અને ૫. ઉપરથ ઉપાંગો દિશાઓના ભદ્રાદિમાં પંચમુખની સ્થાપના અંગોએ કરવી. ૨૦



કળશ

શિખરના મૂળનાશકના પાંચમા ભાગે કળશ વિસ્તાર કરવો અથવા પ્રાસાદના અષ્ટમાં કરવો. વિસ્તારથી દોઢો ઊંચો કરવો. મધ્યનો અંડક ત્રણ ભાગ પહોળો કરવો ત્યારે સાડા ચાર ભાગ કળશના સર્વ ભાગો ઊંચાઈમાં કરવા. મધ્યના અંડક ત્રણ ભાગ પહોળો ગોળ કરવો. નીચે જે ભાગ પહોળી પડઢી ગોળ કરવી. નીચે પડઢી ત્રીજા અર્ધા ભાગની ઊંચી. કણું પદ્મપત્રિકા અર્ધા ભાગની એમ જડાઈમાં કરવી, કણી પદ્મપત્રિકા જે ભાગ પહોળી કરવી. માતુલિંગ-ઉપરનો દોડો જે ભાગ ઊંચો કરવો. તેની નીચે એક ભાગનો અને ઉપર અર્ધા ભાગનો દોડો માતુલિંગ કરવું. એમ ત્રણ ભાગ પહોળો અને સાડાચાર ભાગ ઊંચો કળશ કરવો. તેમાં સર્વ સ્તર ઓછા કે વધતા ન કરવા. ૨૬

પ્રાસાદપુરુષ

હવે હું પ્રાસાદ પુરુષ વિષે કહું છું. પ્રાસાદમાં તે પદ્મરાવવાથી ચાર વર્ગ (૧. ધર્મ ૨. અર્થ ૩. કામ ને ૪. મોક્ષ)નું ફળ મળે છે. પ્રાસાદપુરુષ પદ્મરાવવાનાં સ્થાનો કહે છે. ૧. છત્રુ વિભાગમાં ૨. શૃંગો અંડકના ઉપર ૩. શુકનાશમાં ૪. તે ભૂમિ ઉપર ૫. આમલ-સારામાં. એમ પ્રાસાદના મધ્યગર્ભે હૃદય સ્થાને પદ્મરાવવા પ્રાસાદપુરુષ તે જ સ્થાન રૂપ છે. આમલસારામાં ગાયનું ઘી ભરેલા ત્રાંબાના કળશ ઉપર ચાંદીના પલંગ ગાદી પર સુવર્ણ કે ચાંદીના પ્રાસાદપુરુષની મૂર્તિને સુવરાવવી, તેના જમણા હાથમાં કમળ અને ડાબા હાથમાં પતાકા છાતી સાથે હાથ રાખેલ એવી મૂર્તિ કરાવવી. ૩૦

મૂર્તિનું પ્રમાણ હવે હું કહું છું. એક હાથના પ્રાસાદને અર્ધા આંગળના પ્રાસાદ-પુરુષની મૂર્તિ કરવી. એકથી પચાસ ગજ સુધીના પ્રાસાદને અર્ધા અર્ધા આંગુલીની વૃદ્ધિ

शिवजी की अष्टवक्त्र कल्पिते का मन्दिर

कल्पिते अष्टवक्त्र शिवजी की अष्टवक्त्र

शिवजी की अष्टवक्त्र



दंडलंबा का दे



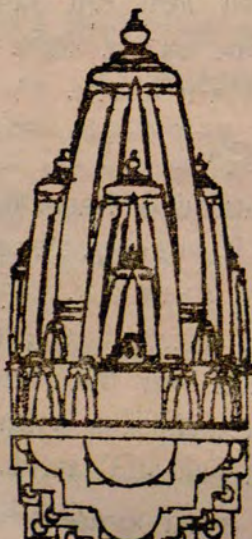
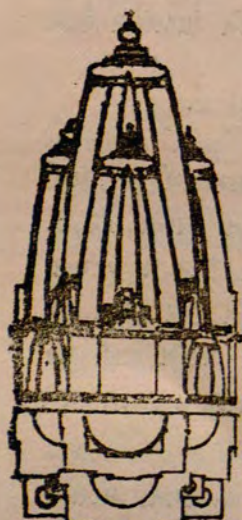
पाटलीमान

दंडलंबा का दे



दंड

दंड



नंदीश

नंदीश

नंदीश शीपर



द्वयजंरु

प्रताका

रेखाका २२ वीं भाग

रेखाका २२ वीं भाग

मंदिर शीपर



શુક્રાન્ત રેખા. (કિર્તી)

શુક્રાન્ત રેખા



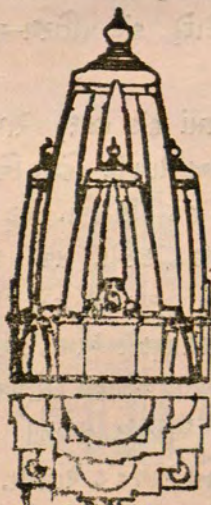
ધ્યાન્ત રેખા. (કિર્તી)

ધ્યાન્ત રેખા

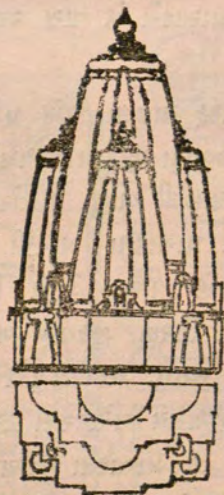


કાંકશાન્ત રેખા. (કિર્તી)

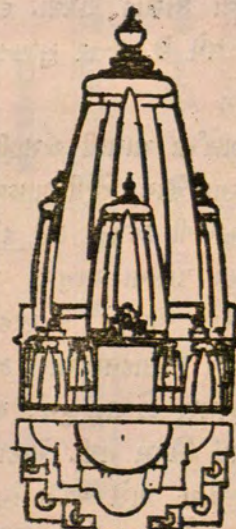
કાંકશાન્ત રેખા



સર્વતોભદ્ર

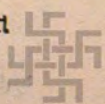


નંદન



નંદશાલિક

પ્રત્યેક ગળે કરવી. પુરુષની મૂર્તિ સોનાની, ચાંદીની કે ત્રાંબાની કરાવવી. ઘી ભરેલા કાંકશ પર સુવર્ણ પુરુષની મૂર્તિ પલંગ ગાદી પર પધરાવવી....મૂર્તિની પૂજા કરી મંત્રો સહિત મૂર્તિ પધરાવવી. ૩૪



રેખા

હવે રેખા વિષે કહું છું. તે રેખાની સંખ્યા પચ્ચીસની છે ૧. સંધ્યા ૨. શોભના ૩. ભદ્રા ૪. સુરૂપા ૫. સુભદ્રા ૬. શુભા ૭. શાન્તા ૮. કૌંઘેરી ૯. સરસ્વતી ૧૦. કોલા ૧૧. કણ્ઠવીય ૧૨. કુમુદા ૧૩. પદ્મિની ૧૪. કનકા ૧૫. વિકરા ૧૬. રમ્યા ૧૭. રમણી ૧૮. વસુધરા ૧૯. હંસી ૨૦. વિશાખા ૨૧. નંદિની ૨૨. જ્યા ૨૩. વિજ્યા ૨૪. સુમુખા ૨૫. પ્રિથાનના એ રીતે શિખરની પચ્ચીસ રેખાનાં નામ બાણવા ૩૮

દ્વન્દ્વલક્ષણાધિકાર

(જ્યોવાચ)

પ્રાસાદની ધ્વજ કેવી કયાં આરોહણ કરવી? સાંધાર પ્રાસાદનું કેવું કેટલા પ્રમાણનું તે મને કહો

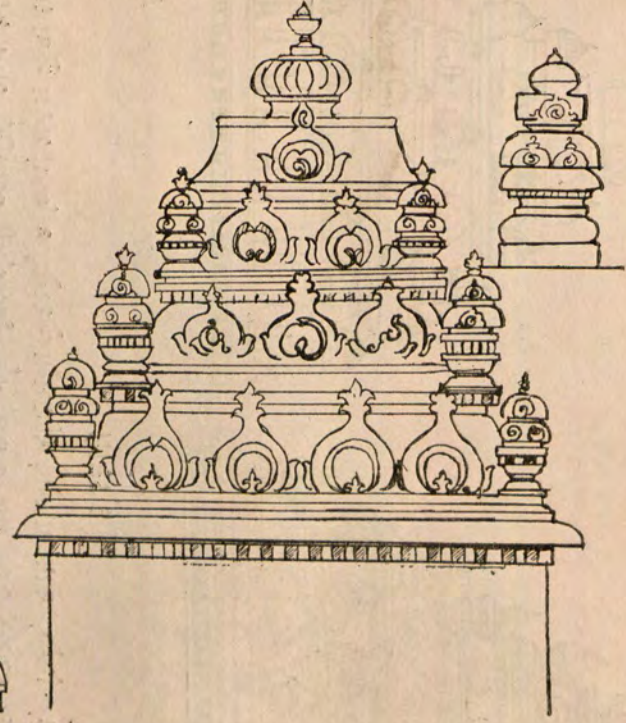
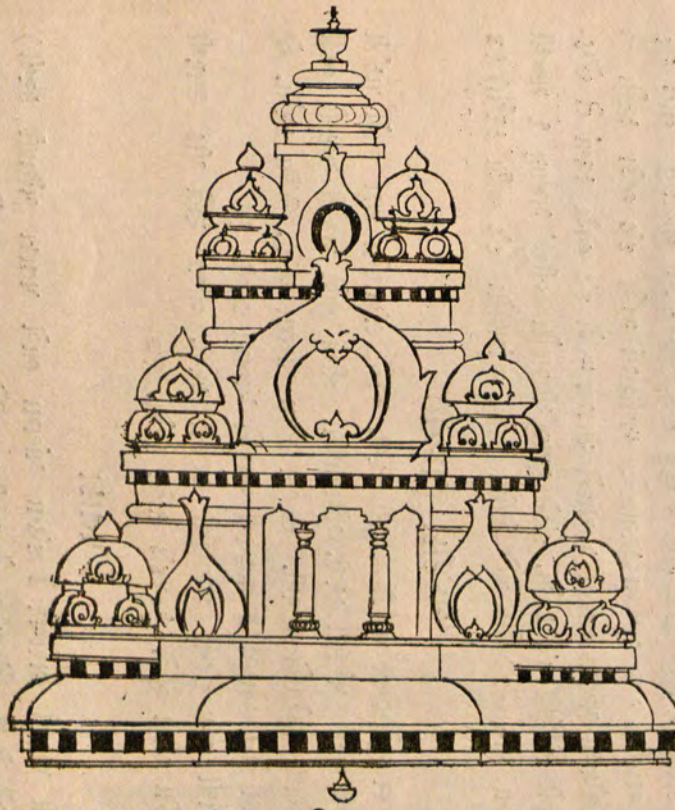
શ્રી વિશ્વકર્મા ઉવાચ :

ધ્વજદંડ સુદૃઢ કાષ્ટનો વિષય એકી ગાળાનો. વાંસનો પરીક્ષા બેઠેને કરવાં. પ્રાસાદ પૂર્વ મુખનો હોય તો પાછળ જમણી તરફ વાયવ્ય કોણમાં સ્થાપન કરવો. પુરપ્રાસાદના પશ્ચિમ મુખના પ્રાસાદનો ઈશાન કોણમાં દંડ રોપવો. પૂર્વ મુખના પ્રાસાદને દેવોને વદલબ એવો પ્રાસાદ રોપવા. દક્ષિણ મુખના પ્રાસાદને નૈઋત્ય કોણમાં દંડ રોપવાથી પ્રાસાદની કીર્તિ વધે છે. ઉત્તર મુખના પ્રાસાદને હે વાસ અગ્નિકોણે દંડ પ્રતિસ્થ-આનુગમાં રોપવો.

મૂળગર્ભના માનથી જમણી તરફ પાછલા કોણે પ્રતિસ્થમાં દંડ (૪૬) રોપવો. જે મુખનો પ્રાસાદ હોય, તેની પાછળ જમણા ખુણે પ્રતિસ્થમાં ધ્વજ રોપવી. દિશા વિદિશાએ પ્રાસાદની મુખની કલ્પના કરી દંડ પાછલી બાજુ પ્રતિસ્થમાં દંડ રોપવો. મેરૂ શૃંગના પ્રાસાદને ભદ્ર પાસેના આનુગે, મૂળ પ્રાસાદના માનથી ધ્વજદંડ કરવો. સર્વ કામનાને વિદેનારો એવો ચોમુખ પ્રાસાદને હે વત્સ ઈશાન દિશાના આશ્રયે કમે ધ્વજદંડ સ્થાપવો. મૂળ પ્રાસાદના માને કરીને તોરણ, શુકનામ અને બલાણકને ધ્વજદંડ સ્થાપવો. પુર ગ્રામ, નગર, કિલ્લા, દુર્ગ, યથા સ્થાને. સર્વતોમુખે શોભતા ધ્વજદંડ સ્થાપવા. તેના સ્થાનનો કોઈ નિયમ નથી. મોટા જળાશ્રય સરોવરના સ્થાને ધ્વજદંડ જમણી દિશામાં રોપવો. હે વત્સ, પાસે પર્વત હોય તો પ્રાસાદના ચોગ્ય સ્થાને ધ્વજદંડ રોપશો. સ્વયંભૂ લિંગના પ્રાસાદને સ્થાનની કલ્પના ન કરવી. પંચગવ્ય પંચવર્ણની પતાકા.....મધ્યમાં....પપ પ્રાસાદના ધ્વજદંડનાં નામે પાંચ કહ્યાં છે. ૧. વિજય ૨. શક્તિરૂપ ૩. સુપ્રભ ૪. જ્યાવહ અને (૫) વિશ્વરૂપ એ પાંચેના પ્રમાણની કલ્પના કરવી. (પા૭)

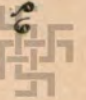
દ્વન્દ્વદંડ દીર્ઘમાન

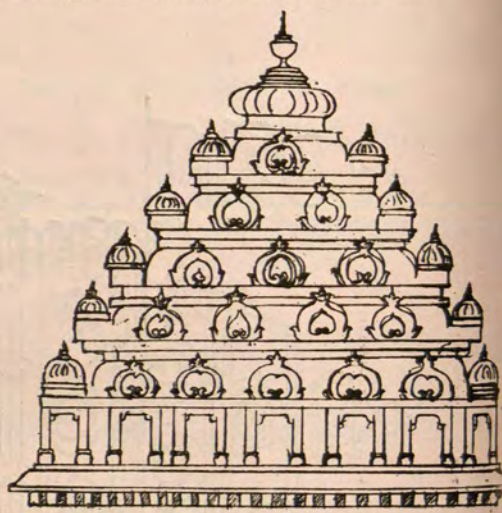
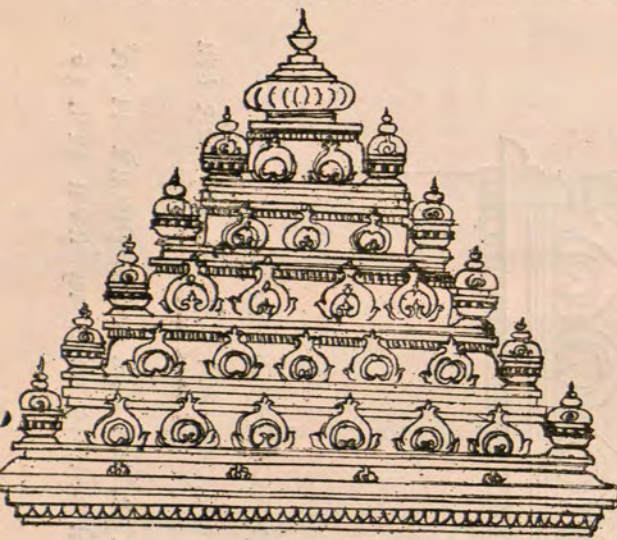
૧. પ્રાસાદની રેખા બરાબર ૨. ચોકીના બે સ્તંભોના વિસ્તાર બરાબર ૩. ગર્ભાગૃહની ભીત બરાબર લાંબો દંડ ૪. રેખાના વિસ્તાર બરાબર પ્રમાણે શીખરની મૂળરેખા



સૌરાષ્ટ્રના ડિનારા પરના પાંચમી સદી સુધીના કાળનાં પ્રાચીન મંદિરો પરનાં શિખરોના પ્રકાર બરાબર પણ કહાય કરવો. એમ શિખરની લાંબાઈના મત રમતાંનત કહ્યા છે. જેષ્ઠ, મધ્ય અને કનિષ્ઠ એ ત્રણ પ્રકાર કહ્યા છે. ૫૮

ત્રણ પર્વ ગાળાનો ધ્વજદંડ વિજ્યા નામે પાંચપર્વ (ગાળા)નો દંડશક્તિ રૂપ, સાત ગાળા પર્વનો સુપ્રભનામે નવ પર્વ (ગાળા)નો જ્યાવહ અગિયાર પર્વ ગાળાનો ધ્વજદંડનું નામ વિશ્વરૂપ બાણુવું. એકી અને બહુ પર્વની પણ યોજના કરવી. ૬૦





દંડકાટ

ધ્વજદંડનું કાષ્ટ વાંસનો, સારા કાષ્ટનો, શીશમનો ખેરડનો, અંજન, મહુડા એવા દંડ કાષ્ટનો ગાંઠો કે કોતર વગરનું કાષ્ટ શુભ જાણવું હવે, ધ્વજદંડની બહાઈનું માન કહું છું. એક ગજથી ચાલીશ ગજ સુધીના પ્રાસાદને બત્રીશમાં અંગે દંડ બડો કરવો તે મધ્યમાન, એકતાલીશથી પચાસ ગજના પ્રાસાદને સાઠમા અંગે દંડ બડો કરવાં તે જ્યેષ્ઠમાન જાણવું. એવી વિધિથી દંડ કરવો. દંડને સુવર્ણથી મઢવો (ખીનું) પ્રમાણ ૧ ગજથી પચાસ ગજ સુધીના પ્રાસાદને પ્રત્યેક ગજે પોણા પોણા આંગળનો દંડ બડો કરવો) ૬૩

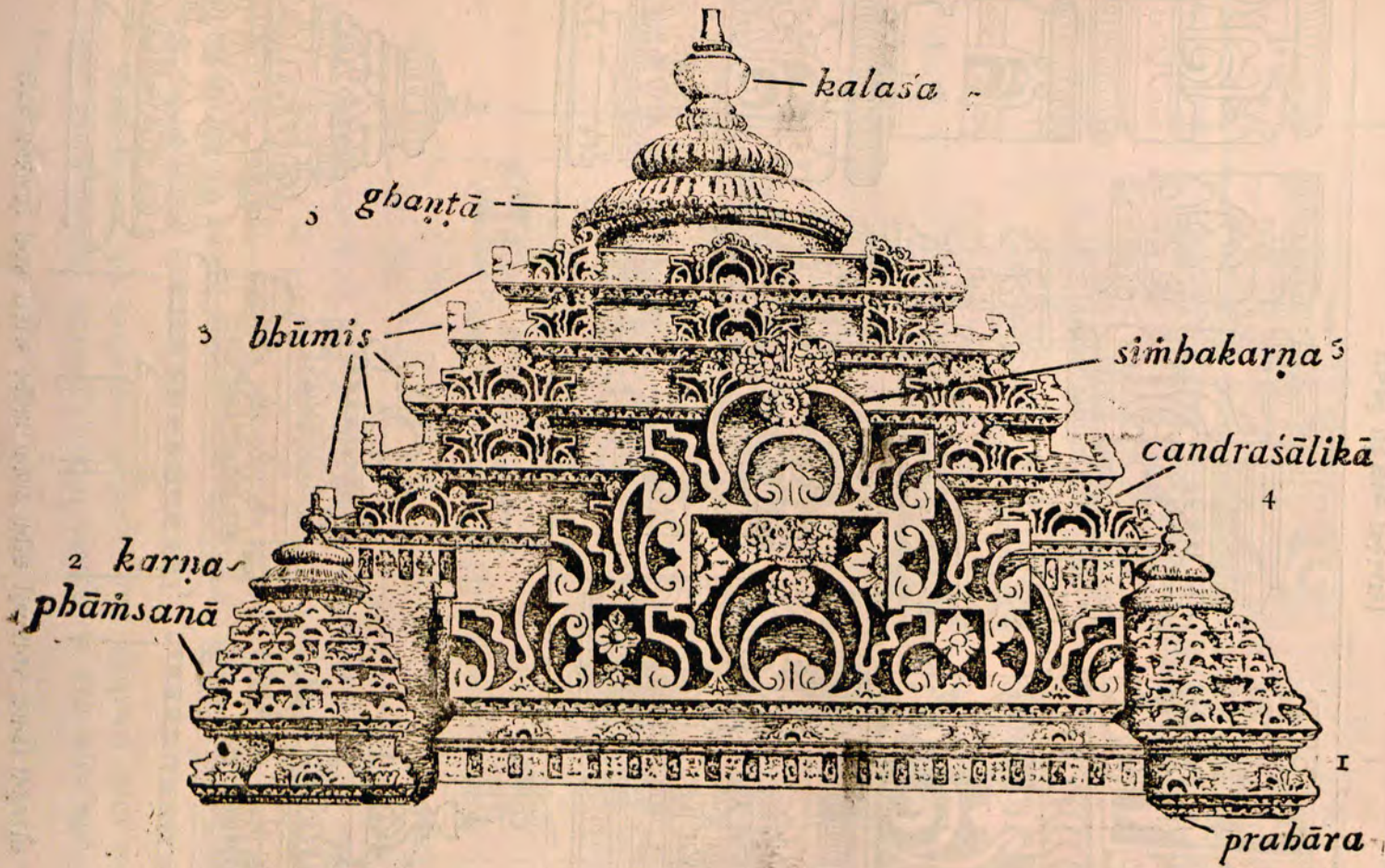
મર્કટીકા (પાટલી)

ધ્વજદંડ ઉપર સુશોભિત મર્કટી-પાટલી કરવી. દંડની લાંબાઈના છઠ્ઠા ભાગે મર્કટી લાંબી અને તેમાંથી અર્ધ પપોળી કરવી. પહોળાઈના ત્રીજા ભાગે મર્કટી-પાટલી બડી કરવી. તે કાંકણીઓથી સુશોભિત કરવી. તે પર કળશ પાંચમા અંશે. જાંચો કરવો. જે દેવનો પ્રાસાદ હોય તેનું આયુધ કે વાહનની આકૃતિ ધ્વજમાં કરવી. ૬૬

કહેલા માનથી વંશ દંડના પ્રમાણની કલ્પના કરવી. ખીજ રીતે પીઠ ઉપરથી શિખરની જાંચાઈના ત્રીજા ભાગે ધ્વજદંડ લાંબો કરવો. ૬૭

પતાકા

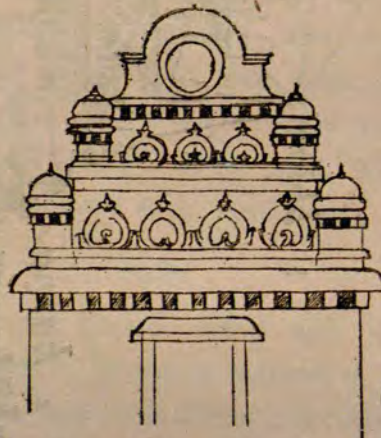
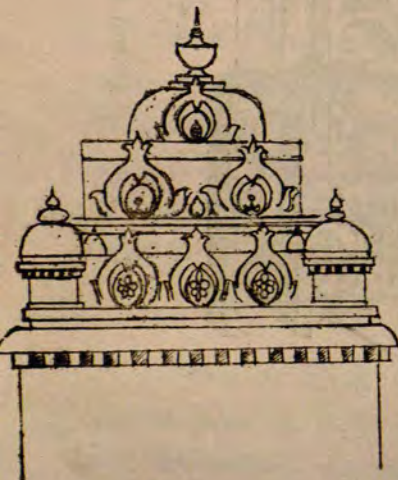
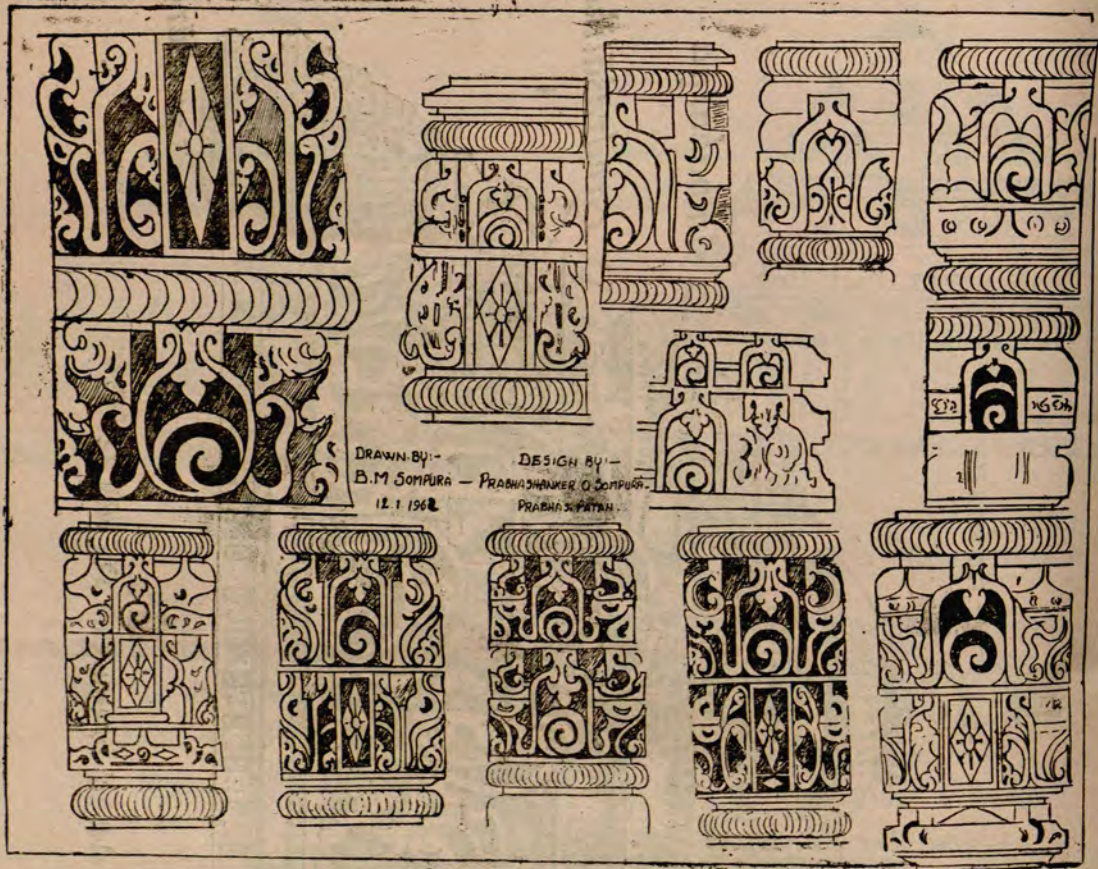
(ધ્વજદંડની પાટલી બરાબર કે દંડના પાંચમા ભાગે પતાકા પહોળી કરવી) પતાકાનાં નામો કહે છે ૧. વિજય ૨. વૈજયંતી ૩. શક્તિરૂપ ૪. અપરાજિતા ૫. સુરૂપા એમ પાંચ પતાકાનાં નામ જાણવા. દીવ્ય વસ્ત્રની પંચવર્ણવાળી પતાકા કરવી. પાટલીને અર્ધ ચંદ્રની આકૃતિ કરવી. કાંકણીઓ અને હુમરીઓથી શોભતી પાટલી કરવી. ૬૮



शिवसना कार शैली कोर शिप्पना स्थान करेन विशेष मंडप पर

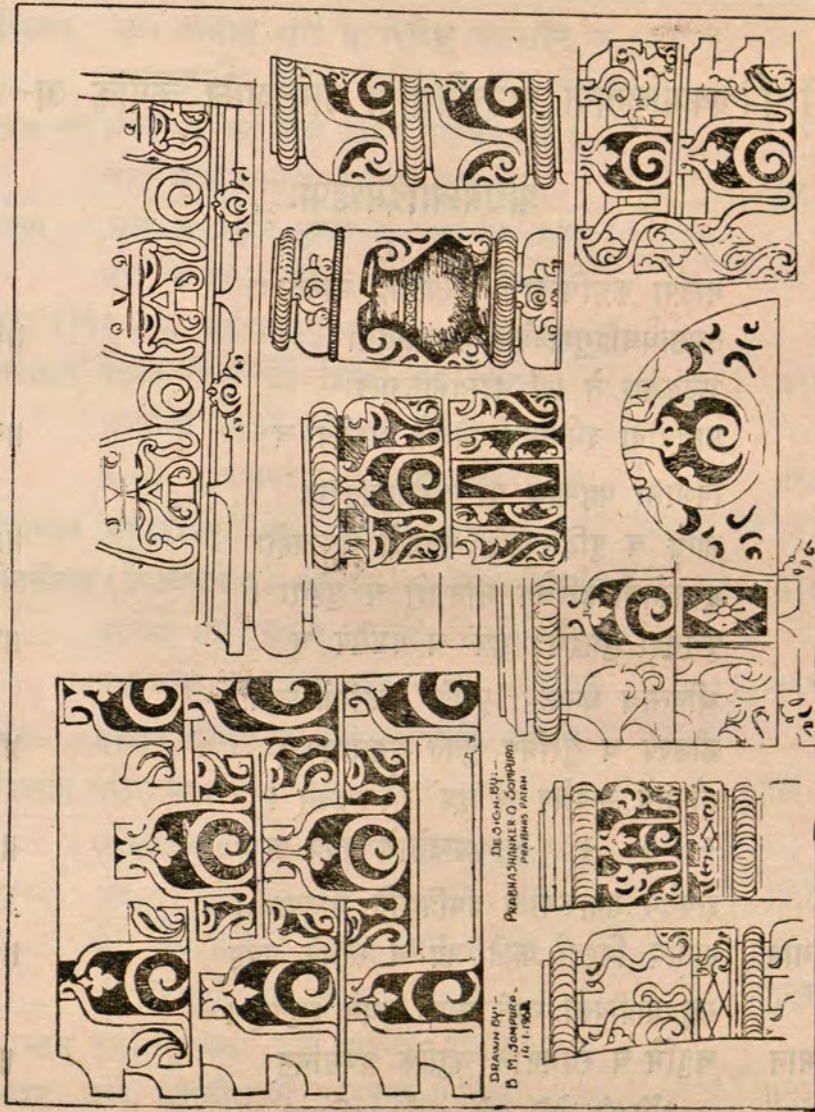


શિખરના અલંકૃત કુડચલ



સૌરાષ્ટ્રના કિનારા પરના જૂઠી સહીના કાળનાં પ્રાચીન મંદિરો પરનાં શિખરોના પ્રકાર

શિખરના અંતર્કૃત ફલક



ધ્વજ પતાકા વગરનું શીખર જોવાથી રાક્ષસો-ભૂતનો મંદિરમાં વાસ થઈ જાય. ૭૦

પવન વગર જો પતાકા ફડફડતી દેખાય તો મંદિર કરાવનારને ક્ષણ મળે નહિ. તેનું પુણ્ય તેને મળે નહિ માટે ધ્વજ વગરના પ્રાસાદ ન રાખવો. ધ્વજયુક્ત વિધિથી પ્રાસાદ કરાવનાર સ્થાપક, સ્થપતિ, વજમાની વૃદ્ધિ થાય. રાજ્ય વૃદ્ધિ થાય સ્થાન વૃદ્ધિ થાય અને પ્રજાની હિંમેશા સુખ મળે. ૭૩

ઇતિશ્રી વિશ્વકર્મા કૃતે વાસ્તુવિદ્યાયાં વાસ્તુશાસ્ત્રે શિખર લક્ષણાધ્યાય ક્રમાંક અ. ૮
પદ્મશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા શિલ્પવિશારદે કરેલ સરીક ભાષાનુંવાદ.
ક્રમાંક અ. ૮



श्री विश्वकर्माकृताया वास्तुविद्याया वास्तुशास्त्रे क्रमांक अ-७

प्राग्ग्रीवादिमण्डपाः

मण्डपा कथयिष्यामि पूर्वप्रासाद मानतः ।

समसार्धश्चद्विगुणाज्येष्ठ मध्यकन्यसा

॥१॥

अनुक्रमेण ते सर्वे पदस्तंभानुपूर्वतः

प्राग्ग्रीवो वर्धमानश्च विजयो भद्रमेव च

॥२॥

विशालः यज्ञभद्रश्च सुल्लिष्ठोमृत्मर्युदनः

भाग्यं च बुद्धिसंकीर्णः सर्वभद्रो जयावहोः

॥३॥

मुक्तकोणो हरिश्चैव मानभद्रो च सुवृत्तः ।

पुष्पभद्रः सुभद्रश्चैव छत्रं च पद्ममेव च

॥४॥

श्रीवत्सश्च धनालयः पुष्पकं पुण्डरिकं च ।

कौशल्यं च सुरप्रियं सुव्रतं शङ्खनाभकम्

॥५॥

सौभाग्यं कुन्दमेव च सूत्रं पूर्णचन्द्रकम् ।

+ + + + अष्टकोणं तथैव च

॥६॥

इत्यतेन समाख्याता त्रयत्रिंशति मण्डपाः ।

१ प्रागोव

प्रासाद विस्तरं कल्पे अग्रे च स्तंभकं द्वयम्

॥७॥

सतु प्राग्रीवको नामं मण्डपं प्रथमं स्मृतम् ।

२ वर्धमान

चतुर्भि च स्तंभमान चतुष्कि वर्धमानम्

॥८॥

३ विजय

चतुर्भागेकृते क्षेत्रे अग्रे कुर्यादचतुष्किा ।

कर्तव्यो विजयो प्राज्ञः षडभिः स्तम्भकैर्युतम्

॥९॥

४ भद्रम

तस्य भद्रे पदा त्रीणि दशस्तम्भैस्तु भाजितम् ।

भद्रं चैव समाख्यातं भद्रभागेक निर्गतम्

॥१०॥

५ विशाल

विशालं तु प्रवक्ष्यामि चतुर्भाग कृते भुवि ।

द्विषट् स्तम्भकैर्युक्ते कथयामि यज्ञभद्रः

॥११॥

६ यज्ञमंडप

चतुःक्षेत्रं च प्राग्रीवं भागद्वयं विनिर्गतम् ।

चतुर्दशयुतेस्तंभैर्मण्डपं यज्ञभद्रकम्

॥१२॥

- ७ सुश्लिषम् क्षेत्रे विशाल संज्ञं तु त्रिदिक्षु भद्रकानि च ।
अष्टादशयुतैः स्तम्भैः सुश्लिष्टो नाम कीर्तितः ॥१३॥
- ८ मृत्युमर्दनम् अष्टाष्टके कृते क्षेत्रे द्विरष्ट स्तम्भैर्युता ।
चतुष्किकोन्नतामध्ये कर्तव्यो मृत्युमर्दनः ॥१४॥
- ९ भाग्यम् क्षेत्रं अष्टाकृति कृत्वा कर्णभाग द्वयं मतम् ।
भद्रं च तत्समं कर्यात् भाग्यं चद्विनयैचै ॥१५॥
- १० बुद्धिसंकीर्णम् मध्ये चतुष्किकायुक्तं कर्तव्यं बुद्धिसंकीर्णम् ।
११ सर्वभद्रम् दशधा विभजेत्क्षेत्रे द्वियदं कर्णं विस्तरम् ॥१६॥
भद्रशाला षडंशेन भागत्रयं विनिर्गतम् ।
सर्वभद्रं (चैवोक्तं ?) स्तम्भैः दशचाष्टभिः ॥१७॥
- १२ जयावहम् चतुःस्तम्भयुतं मध्ये मण्डपेस्तु जयावहः ।
१३ मुक्तकोणम् (विदिष्टते ?) पदे क्षेत्रे अष्टौर्कर्णं द्विभागिकौ ॥१८॥
भद्रकर्णं समं कर्यात् स्तम्भैः विंशतिर्युतम् ।
मुक्तकोणं तु कर्तव्यं कक्षस्तम्भा समावृत्तम् ॥१९॥
- १४ हरिः प्राग्रीवे निर्गतं च हरिःष्टाविंशति स्तम्भैः
१५ मानभद्रम् अष्टस्तम्भधरैर्मध्ये मानभद्रः स उच्यते ॥२०॥
स्तम्भैश्चतुर्त्रिंशं तु कर्तव्यं शुभलक्षणम्
- १६ सुवृत्तम् अष्टवर्गं कृते क्षेत्रे कर्णं भागं द्वयं मतम् ॥२१॥
भद्रं द्विपदमेवोक्तं अनुगं भागं संयुतम् ।
अष्टाविंशधरैर्युक्तो सुवृत्तो मुनिसत्तमः ॥२२॥
- १७ पुष्पभद्रम् सर्वाश्चतुष्किका बाह्ये पुष्पभद्रं प्रकीर्तिताः ।
१८ सुभद्रम् मध्ये चतुष्कीकार्या चतुस्तम्भ समाकुला ॥२३॥
अष्टाविंशधरैर्युक्तौ मण्डपोयं सुभद्रकः
- १९ छत्रम् दिवाकरकृतेक्षेत्रे त्रियतुभ्रमततः ॥२४॥
कर्णद्विपदमेवोक्तं अनुगं भागं मेव च
भद्रं भागं चतुष्केन द्विपदं तस्य निर्गमम् ।
चतुष्कोन्नतं मध्ये अष्टस्तम्भ विभूषितम् ॥२५॥
तच्छत्रमण्डपं प्रोक्तं कर्तव्यं प्रीतिवर्धनम् ।
- २० पद्मम् चतुस्त्रिंशच्च बाह्ये तु सूक्तयेनात्र संशयः ॥२६॥
चतुर्दश कृते क्षेत्रे भद्रषड्भागं विस्तृतम् ।



- द्विभाग निर्गतं बाह्ये कर्णभाग (गेष्टयं?) भवेत् ॥२७॥
 सूत्रेष्टांशं जायते + स्फुटं स बाह्याभ्यन्तरम् ।
- कुर्यात् विंशधरा + + + + पद्मे प्रकीर्तिता ॥२८॥
- २१ श्रीवत्सम् चतुरश्रं दशधाक्षेत्रे भद्रं भागं यथान्वितम् ।
 निर्गतं भागमेकेन सार्धभागेन चानुगः ॥२९॥
 द्विभाग कर्ण विस्तारं + + + + + ।
 त्रिंशस्तम्भ समायुक्तं श्रीवत्स शुभलक्षणम् ॥३०॥
- २२ धनालयम् द्विसप्तति कृते क्षेत्रे भद्रं भागं द्वयमतम् ।
 द्विपदं निर्गमं प्रोक्तं नंदिका भाग संयुता ॥३१॥
 द्वादश द्विपदा कर्णा नंदिका स्तम्भ संयुता ।
 चतुषष्टि धरैर्युक्तो मण्डपो च धनालयः ॥३२॥
- २३ पुष्पकम् क्षेत्रे षोडशधा भक्ते द्विपदा कर्ण विस्तरा ।
 शालायां द्विधा प्रोक्ता विस्तरावेन निर्गता ॥३३॥
 स्तम्भका चतुर्मध्येन अष्टस्यान्तरालये
 (द्वा)विंशति विधा प्रोक्ता पुष्पको नाम सुव्रतो ॥३४॥
- २४ पुण्डरिकम् भू भागे दशधा प्राज्ञः ससूत्रपद (संव्रतै?) संचितै
 द्वादशं द्विपदा कर्णा भद्रहीनं चतुर्दिशम् ॥३५॥
 अष्टस्तम्भान्वितं मध्ये कर्तव्यं चान्नतं शुभम् ।
 षट्त्रिंशति धरैर्युक्तं पुण्डरिकं हरिप्रियम् ॥३६॥
- २५ कौशल्यम् (षट्चाष्ट?) कृते क्षेत्रे त्रिपदं कर्ण विस्तरम् ।
 अनुगं द्विपदं ज्ञेयं त्रिगुणं भद्रकं भवेत् ॥३७॥
 निर्गमं द्विपदं प्रोक्ते मध्यस्तम्भा तु द्वादशः ।
 केचित्तदन्तरे प्रोक्ते चतुः पञ्चाश सङ्ख्यया ॥३८॥
 मण्डपं कारयेत्प्राज्ञः कौशल्यं च सुखावहम् ।
- २६ सुरप्रियम् द्विरष्ट भाजिते क्षेत्रे कर्ण षड्भाग विस्तरम् ॥३९॥
 चतुर्भागायुतं भद्रं निर्गमं च पदत्रयम् ।
 द्विपदा नेधराका कार्या चत्वारिंश प्रमाणतः ॥४०॥
 चतुष्किकाकोनविशो मण्डपो यं सुरप्रियः ।
- २७ सुव्रतम् क्षेत्रे द्वादशधा भक्ते कर्ण त्रिपदं विस्तरम् ॥४१॥
 द्विपदा चतुष्कीत्रीण सर्वभद्रेषु कीर्तिता ।

- द्वादशे मध्यदेशे तु षट्त्रिंशं द्वाह्यतोधरा ॥४२॥
सुव्रतं नाममेवोक्तं मण्डपं सर्वकामदम् ।
- २८ शङ्खनाभम् चतुर्षाष्ट पदे क्षेत्रे द्विपदं कर्णं विस्तरम् ॥४३॥
भद्रभागं चतुष्केन बाहुल्यं निर्गतं तथा ।
(अर्धं) सङ्ख्यामिती चोर्ध्वं विंश स्तम्भधरैर्युतम् ॥४४॥
शङ्खनाभं प्रकर्तव्यं नारायणो अतिप्रियम् ।
- २९ सौभाग्यम् (विस्तारः ?) भाजिते क्षेत्रे द्विपदं कर्णं विस्तरम् ॥४५॥
भद्रभागे चतुष्केन हीनं च निर्गमंसम ।
मध्ये तु अष्टभिर्भागैः त्रिंशचाष्टो तदन्तरे ॥४६॥
चत्वारिंशच्चतुर्युक्ता बाह्यतररा प्रकीर्तिता ।
(अशितिः) स्तम्भकैर्युक्तः मध्ये रङ्गोपशोभितः ॥४७॥
सौभाग्यं च समाख्यातं मण्डपं मकसालयम् ।
- ३० कुन्दम् भूभागैः षोडशैर्भक्तैः कर्णाद्विपदं विंशति ॥४८॥
त्रिपदा निर्गता सर्वे भद्रं द्विपदं विस्तरम् ।
निर्गतिं च त्रिभागेन मध्ये षोडशभिर्धरैः ॥४९॥
भद्रान्तरे तथा चाष्टौ षट्सप्तति स्तम्भकैः ।
विंशतिश्च सदा सौम्यं कर्तव्यं कुन्दं सम्भवम् ॥५०॥
- ३१ सूत्रम् चतुरश्रं सप्तधा क्षेत्रे सर्वपदि चतुष्किका । ॥५१॥
सङ्ख्यया चतुःषष्टी तु चतुरश्रं समाश्रुमा
चतुसिति धरैर्युक्तः स सूत्रश्चेति कीर्तितः ।
सूत्रस्तम्भं चतुःषष्टिं बाह्या वा चतुशिती च ॥५२॥
क्षेत्रे त्रिमण्डले प्राज्ञः अष्टमूसापातं संवृत्तम् ।
त्रिकोणं विषमेवोक्तं चतुर्विंशधरैर्युतम् ॥५३॥
वृत्तं तु कारयेत् सर्वं पूर्णचन्द्रं तु मण्डपम् ।
- ३३ अष्टकोणम् अष्टकोणे कृते क्षेत्रे मध्यकोणानि ज्ञापयेत् ॥५४॥
चतुष्की तत्पदे कार्याः चतुरश्राश्चेति कीर्तिता ।
अष्टकोणं भवेत्प्राज्ञः विंश स्तम्भं समावृत्तः ॥५५॥
सर्वं करोटकं कार्या तद्विलतौ क्षिप्तं लंबिका ।

संवरणोदयमूर्ध्वे तु सुत्र संपातं अथ च ॥५६॥

केचिध्वेदिकाहीना च गवाक्षा स्तम्भ (जालकै) सखावृत्तः

भद्रालिन्दको केचित् सव्यते सिक्षयतं षट्त्रिंशः क्रमात् ॥५७॥

प्रमाणो वेदिका कर्णो केचित्स्तम्भं च विस्तरात् ।

केचित् भित्ति प्रमाणेन विस्तारं मण्डपस्य तु ॥५८॥

इति श्री विश्वकर्माकृते वास्तुविद्याया वास्तुशास्त्रे प्राग्गीवादि मंडयाधिकार क्रमांक अ-७



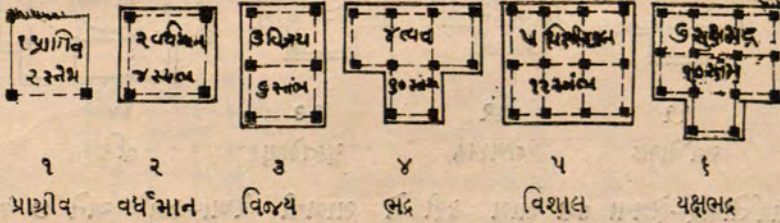
શ્રી વિશ્વકર્મા કૃતે વાસ્તુવિદ્યાયાં પ્રાગ્રોવાદિ મંડપાધિવાટ ક્રમાંક ૭

વિશ્વકર્મા કહે છે. હવે હું પ્રાસાદના આગળ મંડપનું માન કરું છું ૧ પ્રાસાદના માન જેટલો ૨ તેથી દોઢો. ૩ પ્રાસાદથી બમણો એમ જેષ્ઠ મધ્ય અને કનિષ્ઠ પ્રકારના અનુક્રમે પદના સ્તંભના માન પ્રમાણે કરવા. પ્રાગ્રીવાદિ ૩૩ તેત્રીસ મંડપોના નામ કહે છે,

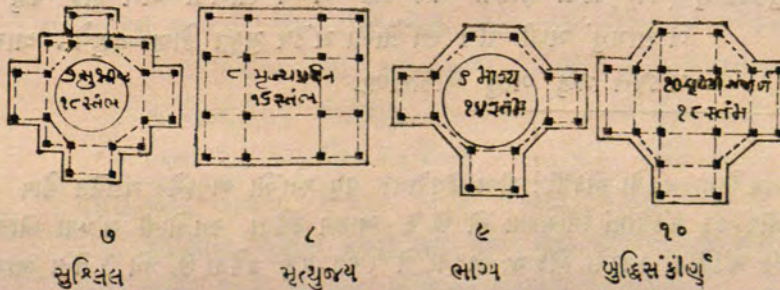
૧. પ્રાગ્રીવ, ૨. વર્ધમાન, ૩. વિજય, ૪. ભદ્ર, ૫. વિશાલ. ૬. યક્ષભદ્ર, ૭. સુશ્રિલ, ૮. મૃત્યુમર્હન. ૯. ભાગ્ય, ૧૦. બુદ્ધિસંકીર્ણ, ૧૧. સર્વભદ્ર, ૧૨. જયાવહ, ૧૩. સુકોટાણુ, ૧૪. હરિ, ૧૫. માનભદ્ર, ૧૬. સુવૃત, ૧૭. પુષ્પભદ્ર, ૧૮. સુભદ્ર, ૧૯. છત્ર, ૨૦. પદ્મ, ૨૧. શ્રીવત્સ, ૨૨. ધનાલય, ૨૩. પુષ્પક, ૨૪. પુંડરિક, ૨૫. કૌશલ્ય, ૨૬. સુરપ્રિય, ૨૭. સુવૃત, ૨૮. શંખનાભ, ૨૯. સૌભાગ્ય, ૩૦. કુંદન, ૩૧. સુસ્મૃત, ૩૨. પૂર્ણચંદ્ર, ૩૩. અષ્ટકોણ.

એ રીતે પ્રાગ્રીવાદિ તેત્રીસ મંડપોનાં નામે જાણવા હવે તેનાં સ્વરૂપ કહું છું.

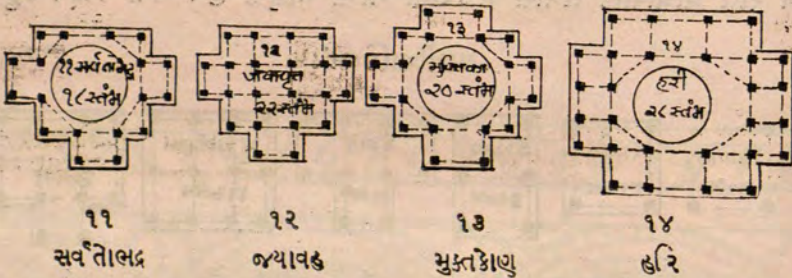
પ્રાગ્રીવાદિ મંડપ



૧. પ્રાગ્રીવ મંડપ પ્રાસાદના વિસ્તાર જેટલો આગળ બે સ્તંભો, ચોક્કી.
૨. વર્ધમાન— પ્રાસાદના આગળ ચાર સ્તંભોની એકપદની ચોક્કી.
૩. વિજય—ચોરસક્ષેત્રના આગળ ચોક્કી કરી આગળ બે સ્તંભો મૂકી છ સ્તંભોના વિજય મંડપ જાણવો.



૪. ભદ્ર-એક પંક્તિમાં ગણપદો કરી આગળ એક ચોડી કરવાથી દશ સ્તંભોનો ભદ્ર મંડપ બાણવો.
૫. વિશાલ-ચોરસ ભાગમાં છ પદ કરી બાર સ્તંભોનો વિશાલ મંડપ બાણવો.
૬. ચરભદ્ર-ચોરસક્ષેત્રના છ પદ આગળ એક ચોડી કરતા ચૌદ સ્તંભોનો ચરભદ્ર મંડપ બાણવો.
૭. સુશ્ચિદ્ધ-વિશાળ (બાર) સ્તંભોના મંડપને ત્રણ બાજુ ભદ્રે (ચોડીઓ) કરવાથી અઠાર સ્તંભોના સુશ્ચિદ્ધ મંડપ બાણવો.
૮. મૃત્યુમર્દન-આઠ આઠ પદના ક્ષેત્રમાં (મધ્યનું બે પદ) મધ્યની (૪ પદની) ચોડી કરી કુલ સોળ સ્તંભોના મંડપને મૃત્યુમર્દન બાણવો.
૯. ભાગ્યમંડપ-અષ્ટાશ્રતુ ક્ષેત્ર કરી (ત્રણ બાજુ ચોડીયા કરતાં) ચૌદ સ્તંભોનો ભાગ્ય નામે મંડપ બાણવો.
૧૦. બુદ્ધિસંકીર્ણ-ઉપર કહેલા અષ્ટાશ્રતુ ભાગ્યમંડપના સ્વરૂપમાં વચ્ચે ચાર સ્તંભો મૂકવાથી અઠાર સ્તંભોનો બુદ્ધિ સંકીર્ણ મંડપ થાય.

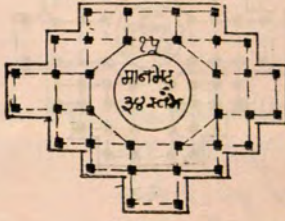


૧૧. સર્વતોભદ્ર-ક્ષેત્રના દશ ભાગ કરી બે ભાગની રેખા-કર્ણ અને છ ભાગનું ભદ્ર. ત્રણ ભાગ બાજુમાં નીકળતું એવો અઠાર સ્તંભોને સર્વતોભદ્ર નામે મંડપ બાણવો.
૧૨. જ્યાવહ-ઉપરના સર્વતોભદ્ર મંડપના સ્વરૂપમાં વચ્ચે ચાર સ્તંભો મૂકવાથી બારીસ સ્તંભોનો જ્યાવહમંડપ બાણવો.
૧૩. મુક્તકોણ-(તેર) પદના ક્ષેત્રમાં આઠ કર્ણ બળે ભાગની અને ભદ્ર પાણુ તેટલું જ બે ભાગનું મળી વીસ સ્તંભોનો મંડપ મુક્ત કોણ બાણવો. બાર સ્તંભોના મંડપને ત્રણ બાજુ ચોડીવાળા.

કુટનોદ

અન્યથોના મંડપો એકથી બીજા ઉતરોતર વધુ સ્તંભો અનુક્રમે ચડાવેલ હોય છે. જ્યારે અહીં પ્રાચીન ૩૩ મંડપોમાં વિચિત્રતા એ છે કે આગળ કહેલા સ્તંભોની સંખ્યા ઓછી કહી છે. વળી કેટલાંક મંડપોનાં સ્વરૂપો એક જ જાના બે વખત પચુ કહેલા છે, જો કે તેના ભાગ વિભાગમાં ભિન્નતા છે.

૧૪. હરિમંડપ-બાર સ્તંભોના મંડપને ત્રણે બાજુ ત્રણ ત્રણ પદના ચોકીયાળા કરવાથી અષ્ટાવીશ સ્તંભોનો મંડપ હરિ નામે બાણુવો.



૧૫

માનભદ્ર



૧૬

સુવૃત



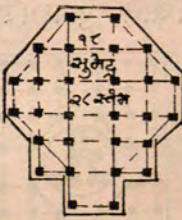
૧૭

પુષ્પભદ્ર

૧૫. માનભદ્રમ-મધ્યના બાર સ્તંભના મધ્યના આઠ સ્તંભો ફરતું ચારે તરફ ત્રણ ત્રણ પદો વધારી ત્રણ બાજુ એકેક ચોકીયાળું કરવું, ત્યારે ચોવીસ સ્તંભોનો માનભદ્ર મંડપ બાણુવો.

૧૬. સુવૃતમ-બાર સ્તંભોની અષ્ટાશ કરવી. કર્ણ બે ભાગ બે, ભાગ ભદ્ર, બે ભાગ અનુગ સહી પદો કરવા બાર સ્તંભોના ચારે તરફ ત્રણ ત્રણ પદો કરી ૨૮ અઠાવીસ સ્તંભોનો સુવૃત મંડપ બાણુવો.

૧૭. પુષ્પભદ્રમ-સુવૃતને બૃણે એક ચોકીયાળું કરવા. બાહ્ય ભાગમાં ફરતો ચોકીયાળા કરવાથી ૩૨ બત્રીસ સ્તંભોનો પુષ્પભદ્ર મંડપ બાણુવો.



૧૮

સુભદ્ર



૧૯

છત્રમ



૨૦

પન્નમ

૧૮. સુભદ્ર-મધ્યે નવપદના આગળ ત્રણ ચોકીયાળા અને ફરતા મધ્યે એકેક ચોકી કરી અઠાવીસ સ્તંભોનો સુભદ્રમંડપ બાણુવો.

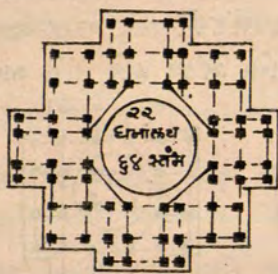
૧૯. છત્રમ-દશ ભાગતું ક્ષેત્ર. (ત્રણ ચાર ભ્રમ) કર્ણ રેખા બે ભાગની અનુગ એક ભાગ અને ભદ્ર ચાર ભાગ મળી દશ ભાગ ચાર ભાગના ભદ્રનો નીકાલો બે ભાગ બાર સ્તંભના અષ્ટ સ્તંભો ફરતા ચારે તરફ ત્રણ ત્રણ પદો કરતા ૨૮ અઠાવીશ સ્તંભોનો છત્રમ મંડપ પ્રીતિ વધારે છે.

૨૦. પન્નમ-ચૌદ ક્ષેત્રના ૬ ભાગ ભદ્ર, બે ભાગ નીકાલો રેખા બે ભાગની. બાર સ્તંભોના અષ્ટાશ ફરતી પદો પાંચ પાંચ કરી આગળ એક પદતું ચોકીયાળું કરતાં ચોત્રીસ સ્તંભોનો પન્નમમંડપ બાણુવો.

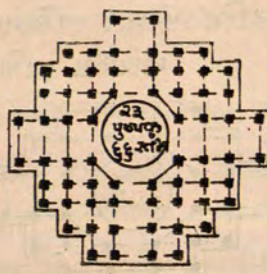




૨૧
શ્રીવત્સ



૨૨
ધનાલય

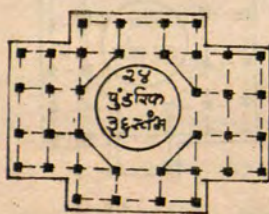


૨૩
પુષ્પક

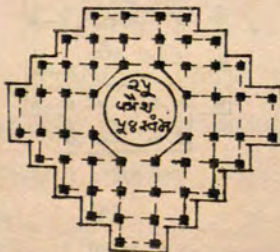
૨૧. શ્રીવત્સ-ચોરસ ક્ષેત્રના દશ ભાગ કરવા. ત્રણ ભાગનું ભદ્ર, દોઢ ભાગનો અનુગ અને બે ભાગની રેખા એવો ત્રીસ સ્તંભોનો શ્રીવત્સ મંડપના શુભ લક્ષણ બાણવા ૩૦.

૨૨. ધનાલય-ચૌદ ભાગના ક્ષેત્રમાં બે ભાગનું ભદ્ર તેની બાજુ એકેક ભાગની નંદી, બે ભાગનો અનુગ અને બે ભાગની રેખા મળી બાર ભાગ બાજુના ચોકીયાળ ભદ્રનો નીકાલો એકેક ભાગનો મળી ચૌદ ભાગ મળી ૬૪ ચોસઠ સ્તંભોનો ધનાલયમંડપ બાણવો.

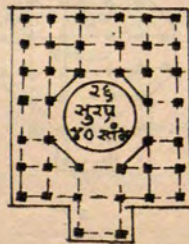
૨૩. પુષ્પક-સોળ ભાગના ક્ષેત્રના બે ભાગની કર્ણુ રેખા શાલા ભદ્ર ચાર ભાગનું તે બે ભાગ નીકળતું મધ્યે અષ્ટાંશને ફરતા બંને પહોનો બ્રમ કરી ચારે તરફ ચોકીયાળા કરવાથી (૨૪×૩૨) ૬૬ સ્તંભોનો પુષ્પકમંડપ બાણવો.



૨૪
પુંડરિક



૨૫
કૌશલ્ય



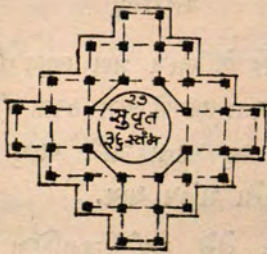
૨૬
સુરપિય

૨૪ પુંડરિકમ-ક્ષેત્રના દશ ભાગ કરવા બે પહોના બાર કર્ણુ કરવા ચારે દીશામાં ભદ્રહીન કરવું મધ્યના અષ્ટ સ્તંભો અઠાંસના કરવા. તેની ચારે તરફ ત્રણ પહોના ચોકીયાળા કરવા બે બાજુ ત્રણ ત્રણ વધુ ચોકીયાળા કરવાથી ૩૬ છત્રીક સ્તંભોનો પુંડરિકમમંડપ બાણવો.

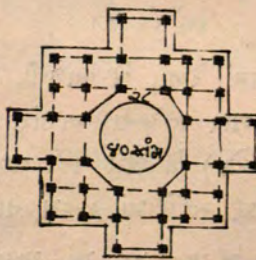
૨૫ કૌશલ્યમ-(પચ્ચીસપહ)નો કોષ્ટકનો કરવો. બે ભાગની રેખા-કર્ણુ, બે ભાગનો અનુગ, બે ભાગનું ભદ્ર, નીકાળો બે ભાગનો, મધ્યના બાર સ્તંભોની અષ્ટાંશને ફરતા પાંચ પાંચ પહો કરી, ત્રણ ત્રણ પહોની બીજે બ્રમ કરી

ત્રણ બાજુ ચોકીયાળા કરવાથી કૌશલ્યમ્ નામે ૫૪ ચોપન સ્તંભનો મંડપ બાણુવો. તે સુખને આપનાર છે.

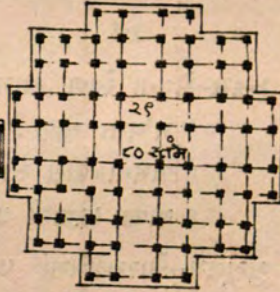
૨૬. સુરપ્રિય-સોળ પદના ક્ષેત્રના કર્ણ ત્રણ ત્રણ છ ભાગના બે અને ભદ્ર ચાર ભાગનું ત્રણ ભાગે નીકળતું મધ્યના અષ્ટાંશને પાંચ પાંચ પદના ભ્રમ કરી આગળ એક ચોકીયાળું કરવું, ત્યારે ૪૦ સ્તંભનો મંડપ દેવોને પ્રિય બાણુવો. મંડપની ત્રણ ત્રણ પદની ભીતિકા કરવી ઓગણીસ પદો કરવી.



૨૭
સુવૃત



૨૮
શંખનાભ



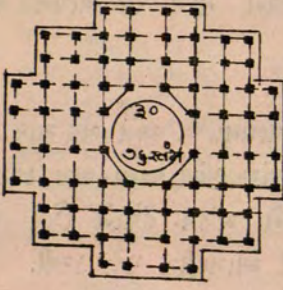
૨૯
સૌભાગ્ય

૨૭. સુવૃતમ્-ક્ષેત્રના બાર ભાગ કરી ત્રણ ત્રણ ભાગનો કર્ણ રેખા અને ભદ્ર છ ભાગ-મધ્યના બાર સ્તંભોના અષ્ટાંશને ફરતા ત્રણ ત્રણ પદના ભદ્ર કરી ચારે દિશામાં ચાર ચોકીયાળા કરવા. તેવા છત્રીસ સ્તંભોનો સુવૃતમ્ મંડપ સર્વ કામનાને આપનાર બાણુવો.

૨૮. શંખનાભ-ચોસઠ પદના ક્ષેત્રમાં બે ભાગની રેખાકર્ણ, ભદ્ર ચાર ભાગનું-પહોળાઈ પ્રમાણેની નિર્ગમ રાખવું બાર સ્તંભની અષ્ટાંશને ફરતો એક ભ્રમ પાંચ પદનો કરી ચારે તરફ એકેક ચોકીયાળું કરવાથી ૪૦ ચાલીસ સ્તંભોનો શંખનાભ નામનો મંડપ થાય.

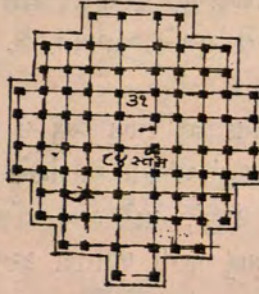
૨૯. સૌભાગ્યમ્-સાત x સાતના ૪૯ પદના ક્ષેત્રમાં બે પદ કર્ણ, ચાર ભાગ ભદ્ર, પદોનો નીકાલો ન કરવો, મધ્યના બાર સ્તંભોના અષ્ટાંશ ફરતા બધાં આગળ ભ્રમ કરવો અને ત્રણ બાજુ ત્રણ ત્રણ પદના ભદ્ર કરવા અને ભદ્રનો છ પદનું ભદ્ર કરવું એટલે કુલ એંસી સ્તંભોનો સૌભાગ્ય મંડપ બાણુવો.





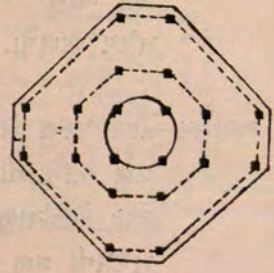
૩૦

કુન્દ



૩૨

પૂર્ણચંદ્ર સૂત્ર



૩૩

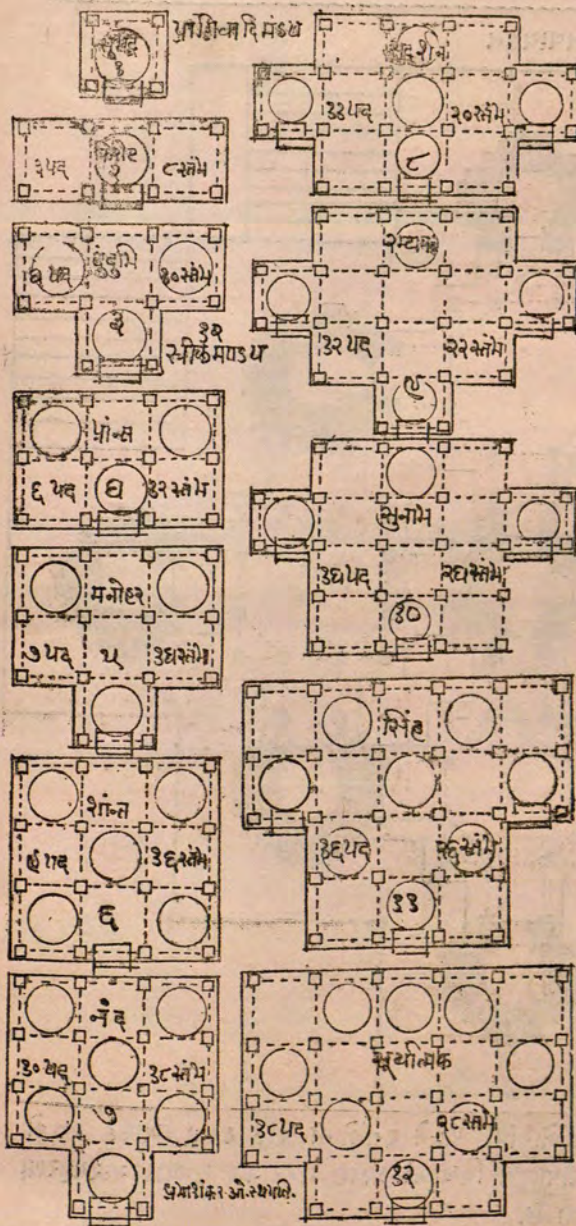
અષ્ટકોણ

૩૦. કુન્દમ-ક્ષેત્રના સોળ ભાગમાં રેખા, બે ભાગની, ભદ્ર બે ભાગ ત્રણ ભાગ નીકળતું મધ્યના સોળ ? બાર સ્તંભના અષ્ટાંશ ફરતા બળે બ્રમ કરવા (પહેલા બ્રમના વીસ સ્તંભો) બે બ્રમ પછી ત્રણ ત્રણ પદના ચારે બાજુ ચોક્કી-યાળા કરવાથી ૭૬ સ્તંભોમાં કુન્દમ નામનો મંડપ થાય.
૩૧. સુસૂત્રમ-ચોરસક્ષેત્રમાં $૭ \times ૭ = ૪૯$ પદ પાડવા. તેને સર્વ ચતુષ્ઠિકા કરવી. (મધ્યમાં અઠાશન કરવી) ત્રણ તરફ ત્રણ ત્રણ પદોની ચતુષ્ઠિકા કરવી અને આગળ પાંચ ચતુષ્ઠિકા કરી વળી એક ચોક્કી આગળ કરવાથી ૯૪ પદો થશે અને ચોરાશી સ્તંભો થશે ત્યારે સુસૂત્રમ નામે મંડપ બાંધવો.
૩૨. પૂર્ણચંદ્ર-અષ્ટાંશના ક્ષેત્રના ત્રણ મંડળ બ્રમ કરવા ત્રણ અષ્ટાંશના ૨૪ ચોવીસ સ્તંભોનો પૂર્ણચંદ્રમંડપ બાંધવો.
૩૩. અષ્ટકોણ-અષ્ટકોણનું ક્ષેત્ર કરી મધ્યમાં બાર સ્તંભોનો ચોરસમંડપ કરવા. તેની મધ્યમાં ચાર સ્તંભોની ચોક્કી કરવી ત્યારે ફરતા કુલ વીસ સ્તંભોનો અષ્ટકોણમંડપ બાંધવો.

આ તેત્રીસ મંડપોની છતમાં કરોટક, વિતાન, ક્ષીપ્ત-ઉક્ષીપ્ત કે સમતલ છતો ન્યાં બે આવે તેવી કરવી. તે ઉપર સંવર્ણ કરવી. સ્તંભોના ગાળામાં વેદિકા કક્ષાસન-જાળીઓ કરવી. સંવર્ણના ભદ્રમાં ગવાક્ષ કરવા અલિંદના ભદ્રમાં સિદ્ધાચને () છ પ્રકારના કરવા. ખૂણા પરના સ્તંભોના ગાળામાં વેદિકા કક્ષાસન કરવા. તે સ્તંભો પદના વિસ્તારના પ્રમાણમાં બાંધ કરવા ને કેટલાકને બાહ્ય ભાગે ભીતિ મંડપના વિસ્તાર પ્રમાણે કરવી.

ઇતિ શ્રી વિશ્વકર્મા કૃતાયાં વાસ્તુવિદ્યાયાં પ્રાચીવાદિ મંડપાધિકારનો પદ્મશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા શિલ્પવિશારદનો ભાષાનુવાદ ક્રમાંક ૭





પ્રાગ્યાવાદિ ૧૨ મંડપ

ક્રમ	નામ	પદ	સ્તંભ
૧	સુભદ્રા	૧	૪
૨	કિરિટ	૩	૮
૩	હુડુંલી	૪	૧૦
૪	પ્રાંત	૬	૧૨
૫	ગનોહર	૭	૧૪
૬	શાંત	૮	૧૬
૭	નંદાપથ	૧૦	૧૮
૮	સુદર્શન	૧૧	૨૦
૯	રમ્યક	૧૨	૨૨
૧૦	સુનાભ	૧૪	૨૪
૧૧	સિંહ	૧૬	૨૬
૧૨	સૂર્યાન્યક	૧૮	૨૮

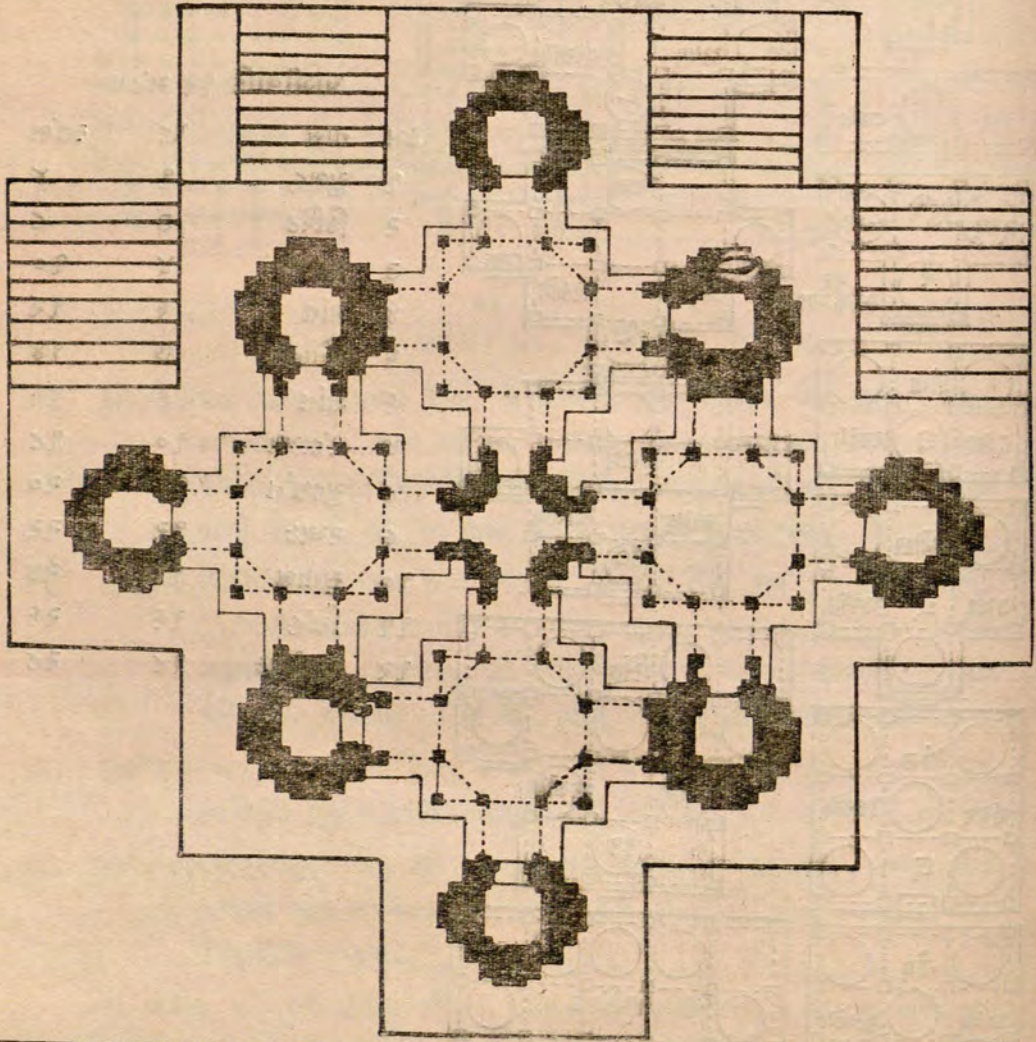
પ્રાગ્યાવાદિ ૩૩ મંડપો

કુટનોટ :

પ્રાગ્યાવાદિ ૩૩ મંડપો

અહીં આપેલા મંડપોના સ્તંભ વૃદ્ધિ ક્રમનથી નથી એ આશ્ચર્ય છે. આ સિવાય પ્રાસાદના ખીજ (૧) બાર મંડપો પ્રાગ્યાવાદિ ચારથી અષ્ટાવીસ ૨૮ સ્તંભો સુધીના કલા છે. (૨) મેવાદિ પચ્ચીસ મંડપો, ૬૪ સ્તંભોથી ૧૧૨ સ્તંભો સુધીના પાંચ ભૂમિ ઉદયના કલા છે

નવાયતન

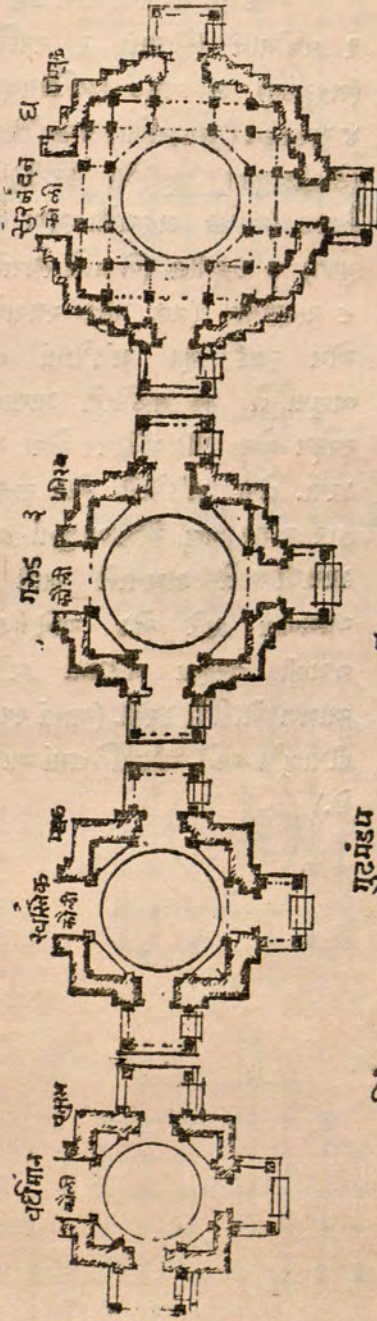


(૩) પુષ્પકાદિ ૨૭ મંડપો આર સ્તંભોમાંથી બળ્યે સ્તંભોની વૃદ્ધિ કરતા ચોસઠ સ્તંભો સુધીના ૨૭ મંડપો કહ્યા છે. તે ક્ષીરાણુવ દીપાણુવ વિશ્વકર્મા પ્રકાશ સમરાંગણ સૂત્રધાર મત્સ્યપુરાણ ગ્રંથોમાં આ સતાવીસ મંડપોના પાઠ આપેલા છે.

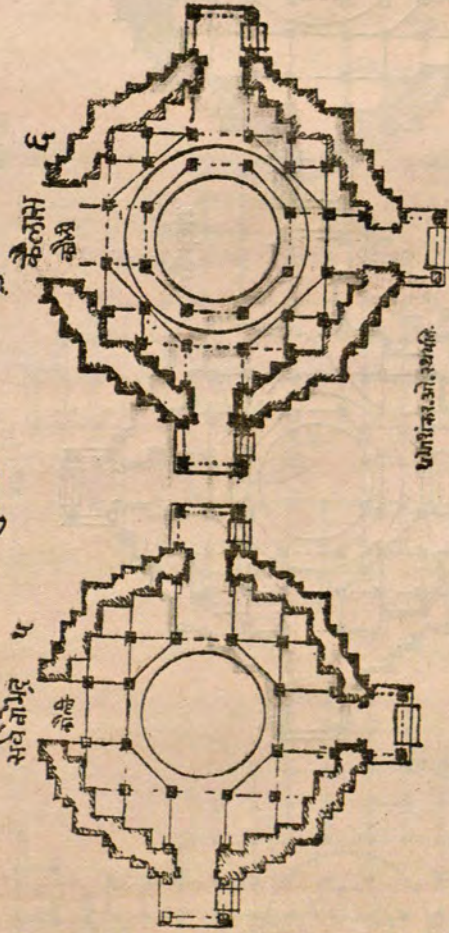
(૪) આઠ પ્રકારના ગૂઢ મંડપો કહ્યા છે. ગૂઢ મંડપોને ફરતી ભીતિ પ્રાસાદના થરવાળા વાળી કરવાનું કહ્યું છે.

(૫) મહામંડપો ૭ ૧. શિવનાદ, ૨. હરિનાદ ૩. બ્રહ્મનાદ ૪. રવિનાદ ૫. સિંહનાદ ૬. મેઘનાદ એમ ૭ મહામંડપો પ્રાસાદને યોગ્ય કહ્યા છે.

ભોજદેવરચિત સમરાંગણ સૂત્રધારના અધ્યાયમાં કાષ્ઠના મંડપોના રાજભોગાદિ માટે ઘણા કહેલા છે. “માનસાર” ગ્રંથમાં પાષાણ અને કાષ્ઠના મંડપો જુદા જુદા પ્રયોગાર્થ લખાણથી કહ્યા છે. દેવાલય આગળ, નગર આગળ, પુણ્યક્ષેત્રે, તીર્થક્ષેત્રે, જળાશ્રયે, સ્મુદ્રતીરે, દેવરામમંડપો, નૃત્યગીત મંડપો, યાત્રામાર્ગમંડપો, યત્રયાગાદિ કાર્યાર્થ મંડપ, સુખાન્વિત મંડપો, સ્નાનમંડપો, તપસ્વી મંડ



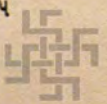
ગુરુમંડપ

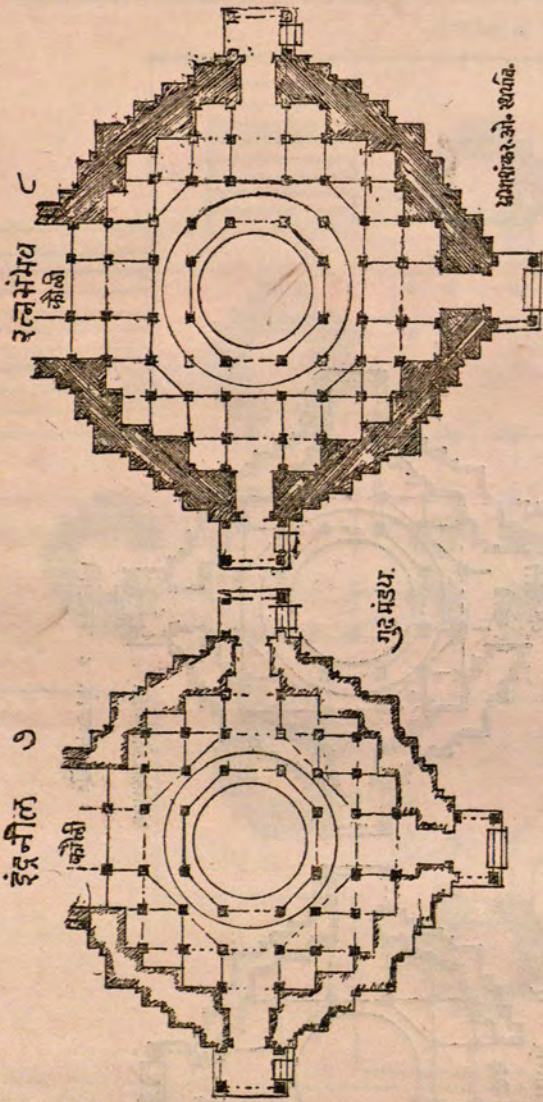


ધર્મોપાસનાદિ

ગૃહ મંડપ ૮ પ્રકાર મંડપ

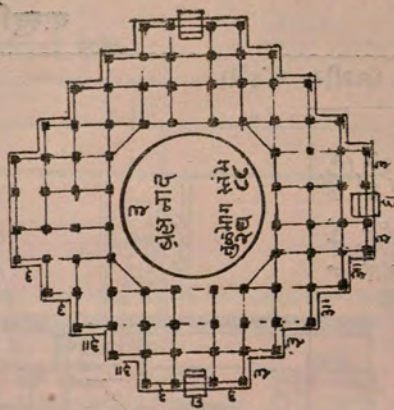
મેડેમ રાજ્યાભિષેક મંડપ, આયુર્ધર્મ મંડપ, ભૂપઅભ્યાસાર્થ મંડપ, નૃપભોજનાલય મંડપ, મહલ મેષ યુદ્ધાર્થ મંડપ, નાટકાદિ મંડપ ઉપનાત મંડપ, યુવરાજ લોક લીસાર્થ મંડપ આદિ મંડપો કલા છે. પ્રાસાદના બહાર ગૃહમંડપ આગળ સ્ત્રીકમંડપ કક્ષાસનવાળો કરવો. તેનાથી આગળ નૃત્યમંડપ ૧. ગૃહ ૨. સ્ત્રીક તથા ૩. નૃત્ય એમ ત્રણ મંડપો દેવાલય આગળ કરવાના કલા છે. ઓરીસા-હૃદીયા-પ્રદેશના માટા દેવમંદિરોમાં એક વિશેષ મંડપ ભોગમંડપ કરેલા છે.





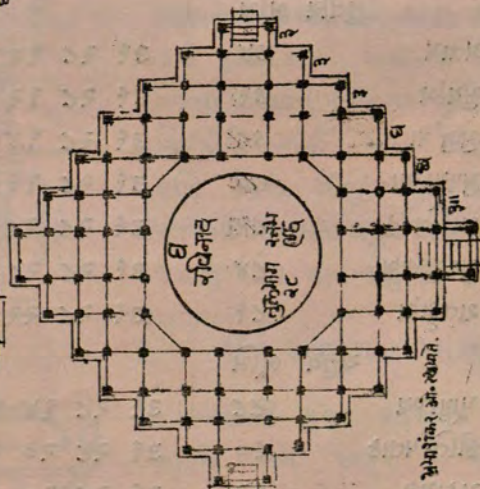
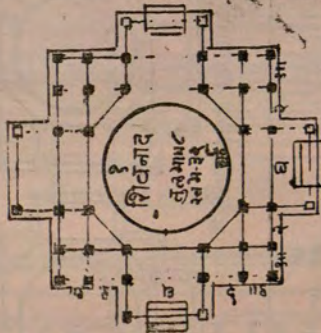
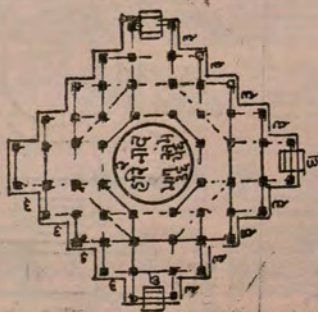
આઠ ગૂઢ મંડપનાં નામ કહે છે.
 ૧ વર્ધમાન (ચારસ) ૨ સ્વસ્તિક
 (ભદ્રયુક્ત) ૩ ગરુડ (પ્રતિરથયુક્ત)
 ૪ સુરનંદન (પ્રભદ્રવાળો) ૫ સર્વતોભદ્ર
 (કોણીકાયુક્ત ખૂણીઓ કરવી.) ૬
 કૈલાસ (અધિક ભદ્રવાળો=મુખ ભદ્ર-
 યુક્ત) ૭ ઇંદ્રનીલ (બે પ્રતિ રથવાળો)
 ૮ રત્નસંભવ (ત્રણ પ્રતિ રથવાળો)
 એમ આઠ ગૂઢ મંડપોનાં નામ
 બાળુવા તે ગૂઢ મંડપોને પ્રાસાદના
 સ્વરૂપ જેવા પીઠ મંડોવર જેવા થરો
 કરવા. તેવા મંડપોને એક સન્મુખ
 દ્વાર અગર ત્રણ એમ બાજુનાં દ્વારો
 કરવાથી તે કામનાને આપે છે.
 આગળના દ્વારે એક અને ડાબી
 જમણી તરફના મંડપનાં દ્વારોએ
 આગળ ચોકીયો કરવી. (આનાં સ્વરૂપો
 હીપાલુવ અને અપરાજિતમાં આપેલાં
 છે.)



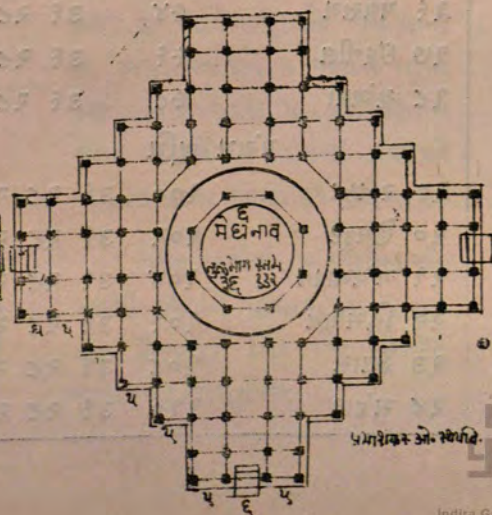
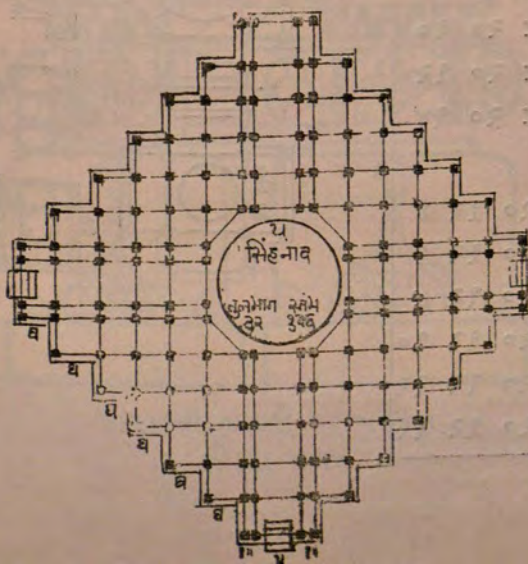


હવે શિવનાદાદિ છ મંડપોનાં નામ અને માન વૃક્ષરાજમાં કહેલા છે. ૧ શિવનાદ ૨ હરિનાદ ૩ પ્રહ્લનાદ ૪ રવિનાદ ૫ સિંહનાદ ૬ છઠ્ઠો મેઘનાદ એ સર્વ દેવાંને તેનાં નામ પ્રમાણે મંડપ કરવા—તેના મધ્યમાં અઠાંશના આઠ સ્તંભોને ગડદી=ઠેકી ચડાવીને ફરતાં તોરણો કરવાં રથયુક્ત પ્રાસાદને વેદિકાવાળા મંડપો કરવા ॥ ૨૦ ॥

इतिमहामंडपा



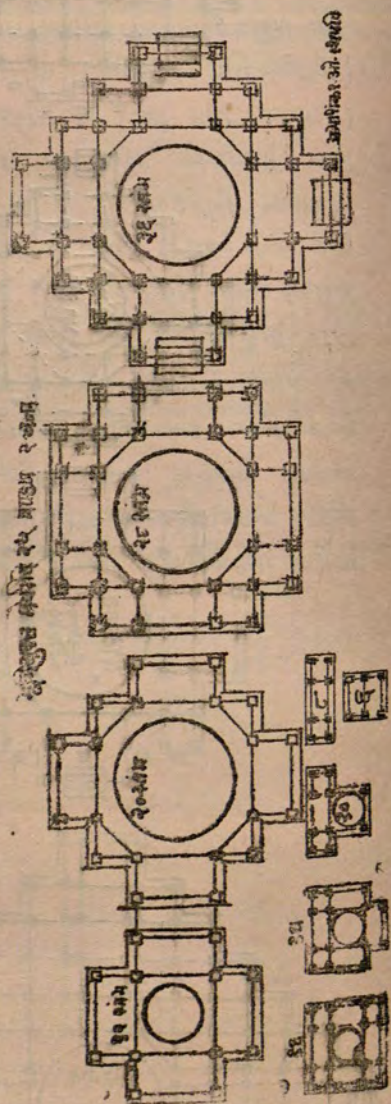
પ્રમાણસ્વરૂપે આ રહેલો છે.

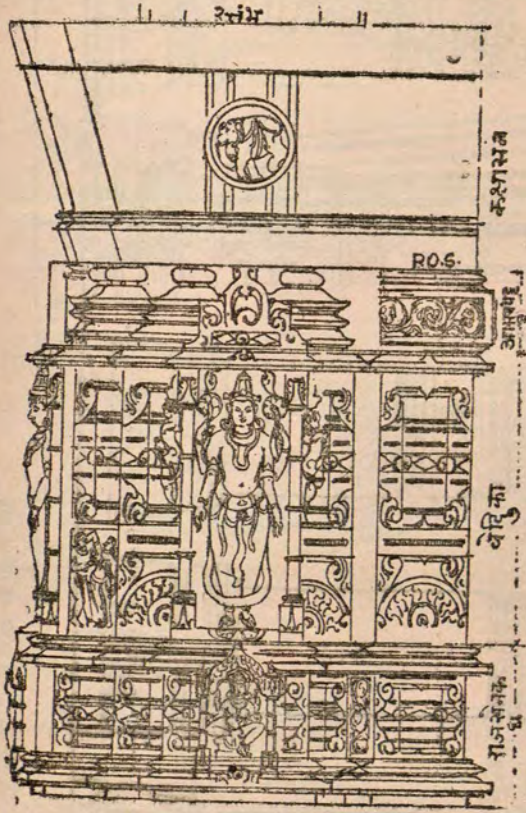


પ્રમાણસ્વરૂપે આ રહેલો છે.

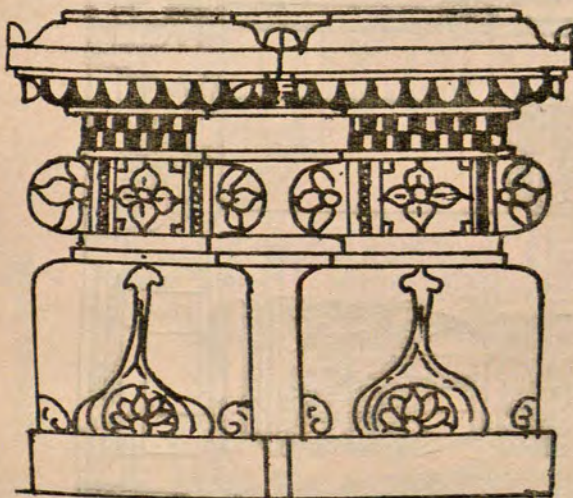
મેવાદી પંચભૂમિના પરચીસ મંડપો

ક્રમાંક	મંડપોનાં નામ	સ્તંભ સંખ્યા	ભૂમિ	પ્રથમ ભૂમિ	દ્વિતીય ભૂમિ	ત્રીતીય ભૂમિ	ચતુર્થ ભૂમિ	પંચમ ભૂમિ
૧	ત્ર્યેલોક્ય વિજય	૬૪	પ્રથમ	૩૬	૨૮			
	દ્વિતીય ભૂમિ							
૨	લક્ષ્મીવિલાસ	૬૬		૩૬	૩૦			
૩	પદ્મ સંભવ	૬૮		૩૬	૩૨			
૪	વિમાન	૭૦		૩૬	૩૪			
૫	તેજવર્ધન	૭૨		૩૬	૩૬			
	ત્રીતીય ભૂમિ							
૬	પ્રતાપ	૭૪		૩૬	૨૮	૧૦		
૭	સુર્યાગ	૭૬		૩૬	૨૮	૧૨		
૮	ભુભુવા	૭૮		૩૬	૨૮	૧૪		
૯	પુણ્યાત્મા	૮૦		૩૬	૨૮	૧૬		
૧૦	શાન્તિદેહ	૮૨		૩૬	૨૮	૧૮		
૧૧	સુરવલ્લભ	૮૪		૩૬	૨૮	૨૦		
૧૨	શતશ્રંગ	૮૬		૩૬	૨૮	૨૨		
	ચતુર્થ ભૂમિ							
૧૩	પૂર્ણાંજય	૮૮		૩૬	૨૮	૧૪	૧૦	
૧૪	કીર્તિપતાક	૯૦		૩૬	૨૮	૨૦	૬	
૧૫	મહાપદ્મ	૯૨		૩૬	૨૮	૨૦	૮	
૧૬	પદ્મરાગ	૯૪		૩૬	૨૮	૨૦	૧૦	
૧૭	ઈંદ્રનીલ	૯૬		૩૬	૨૮	૨૦	૧૨	
૧૮	શૃંગયા	૯૮		૩૬	૨૮	૨૦	૧૪	
	પંચમ ભૂમિ							
૧૯	રત્નકૂટ	૧૦૦		૩૬	૨૮	૨૦	૧૨	૪
૨૦	હિમકૂટ	૧૦૨		૩૬	૨૮	૨૦	૧૨	૬
૨૧	ગંધમાદન	૧૦૪		૩૬	૨૮	૨૦	૧૨	૮
૨૨	હિમવાન	૧૦૬		૩૬	૨૮	૨૦	૧૨	૧૦
૨૩	કૈલાસ	૧૦૮		૩૬	૨૮	૨૦	૧૨	૧૨
૨૪	મંદાર	૧૧૦		૩૬	૨૮	૨૦	૧૨	૧૬





પીઠ પર કક્ષાસન



પ્રાસાદની જગતી પર મંડપના
પીઠનો પ્રકાર

પ્રાસાદના સ્તંભનું માન પ્રમાણુ કહે છે. એક ગજના પ્રાસાદને ચાર ઈંચ બડો સ્તંભ કરવો. બે હાથ પ્રાસાદને સાત આંગુલનો, ત્રણ હાથના પ્રાસાદને નવ આંગુલ બડો સ્તંભ કરવો. ચાર હાથના પ્રાસાદને બાર આંગળ બડો સ્તંભ. પાંચ હાથથી બાર હાથ સુધીના દોઢ દોઢ આંગુલની વૃદ્ધિ કરવી. બારથી બત્રીસ ગજના પ્રાસાદોને પ્રત્યેક ગજે એકેક આંગુલની વૃદ્ધિ કરવી. બત્રીસથી પચાસ ગજના પ્રાસાદને પ્રત્યેક ગજે બુદ્ધિમાન શિલ્પીએ અર્ધા અર્ધા આંગુલની વૃદ્ધિ કરવી. બીજું સ્થૂલ પ્રમાણુ સ્તંભની ઊંચાઈના ચતુર્થાંશ બડાઈનું પ્રમાણુ સ્થૂલ માન કહ્યું છે. ૩૦

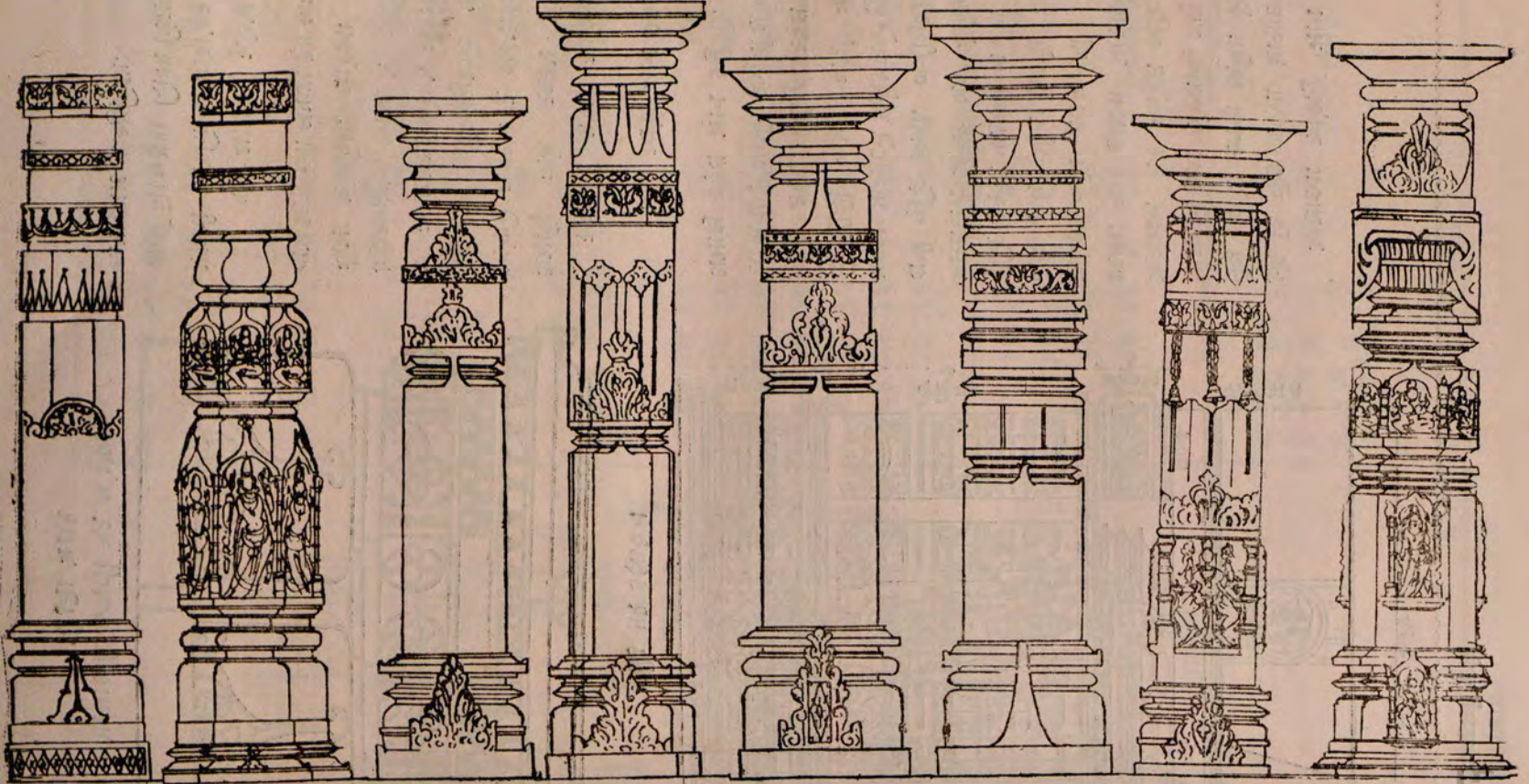
ઈતિ સ્તંભ માન પ્રમાણુ

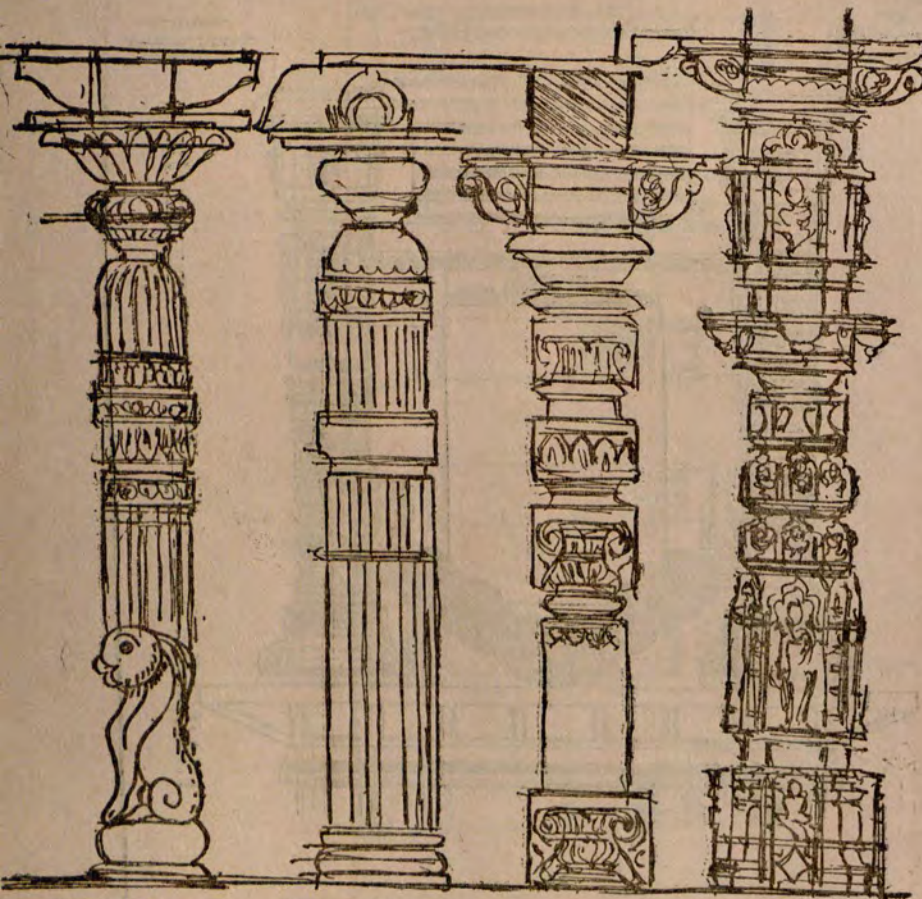
સ્વચકાદિ પંચ સ્તંભના નામ પ્રમાણુ અને સ્વરૂપ ૧ ચૌરસ સ્તંભને ચતુરસ્ર ૨ ભદ્રવાળા સ્તંભો ભદ્ર ૩ પ્રતિભદ્રચુકાને વર્ધમાન, ૪ અષ્ટાશ્રસ્તંભને ૫ અષ્ટાશ્ર નામ; કક્ષાસનયુક્ત સ્તંભ ૫ સ્વસ્તિકનામ એમ પંચવિધ. સ્તંભના સ્વરૂપને નામ પ્રાસાદના ભૂષણા રૂપ બહુવા. ૨૫

વાસ્તુશાસ્ત્રના મંડપાધિકારનો પદ્મશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર આઘડ-ભાઈ સોમપુરા શિલ્પ વિશારદે કરેલ ભાષાનુવાદ વાસ્તુવિદ્યા.



પૃથક્ પૃથક્ પ્રાદેશિક શૈલીના રૂપ નકશીના સુંદર સ્તંભો

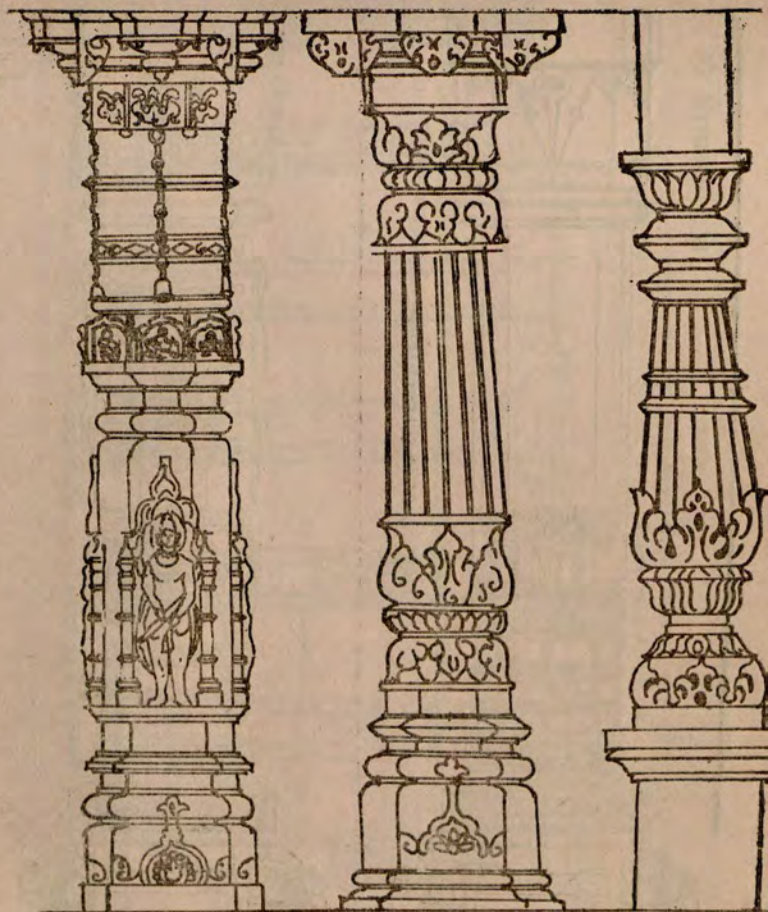




ગુફા સ્તંભ

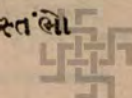
ગુફા સાદો સ્તંભ

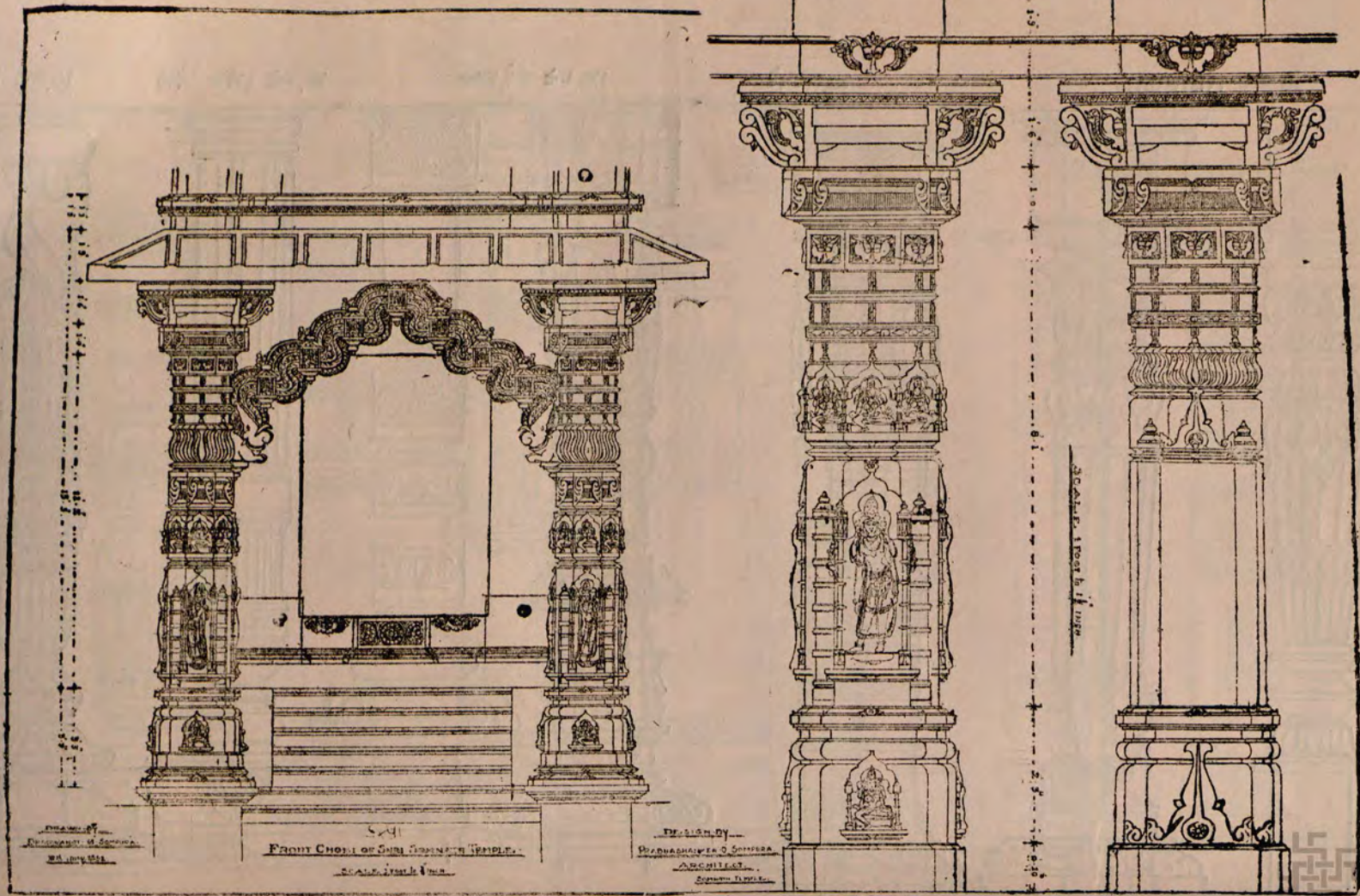
અલંકૃત સ્તંભો



રૂપસ્તંભ

શીશોહીઘરા સ્તંભો

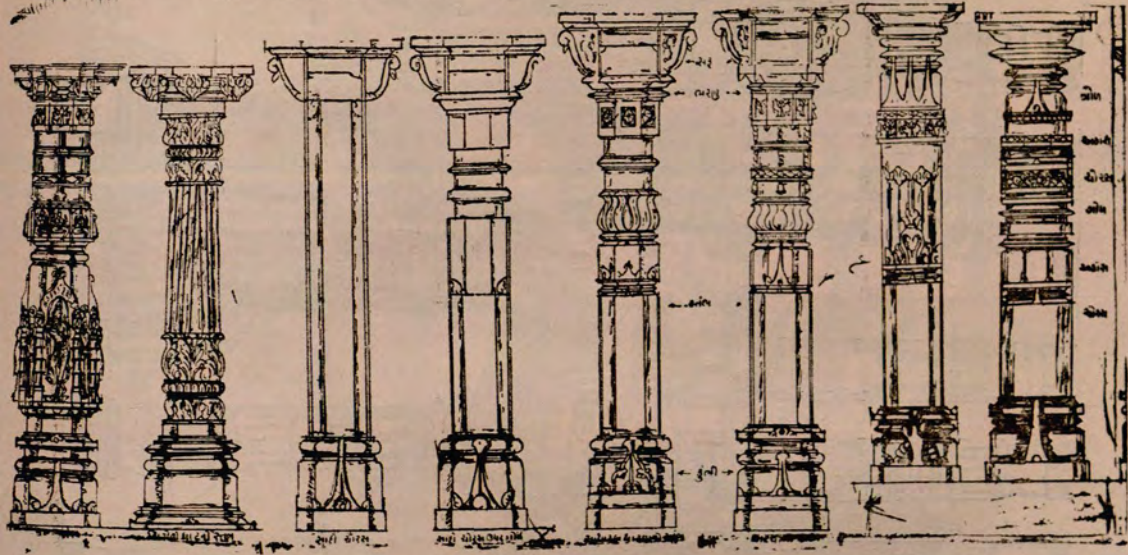




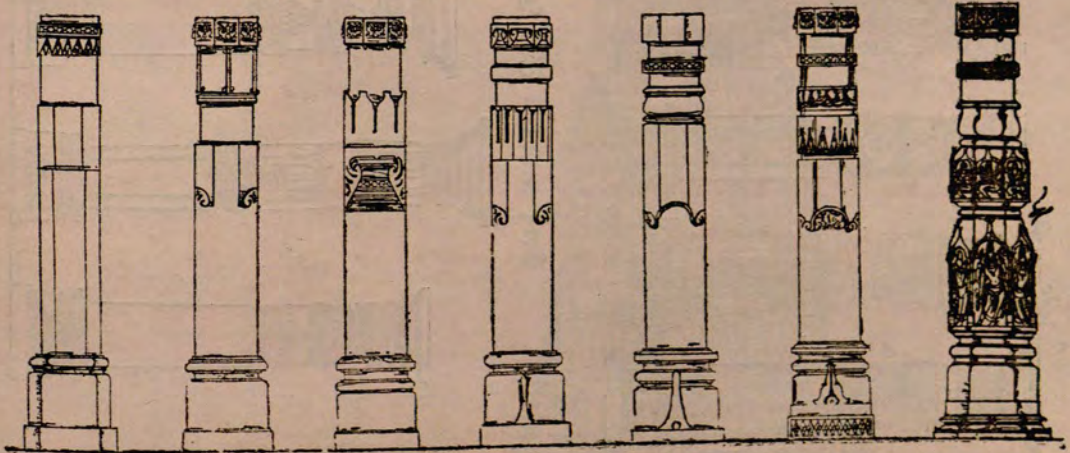
રૂપવાળા સ્તંભો અને તોરણ અને દ્વાર

રૂપ સ્તંભ

ધારવાળો સ્તંભ



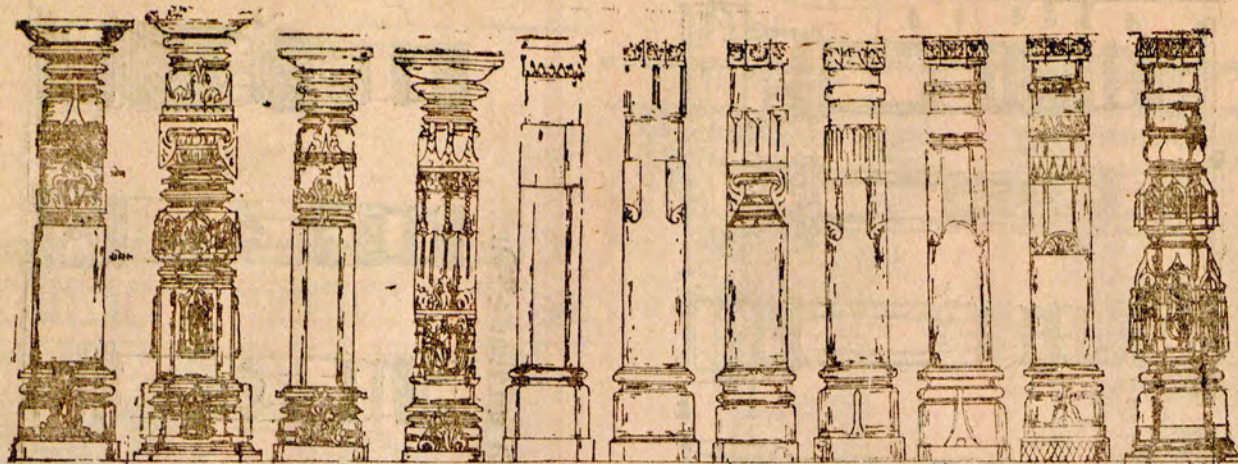
ઉત્તર ભારતના સ્થાપત્ય ૩૫ નકશીને ઘાટવાળા સ્તંભો



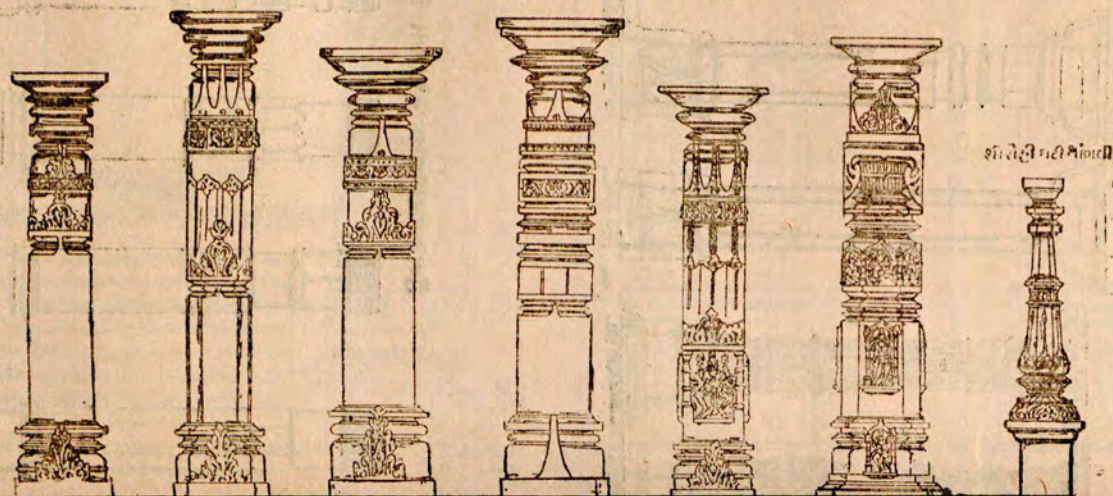
સાદા સ્તંભ

૩૫ સ્તંભ



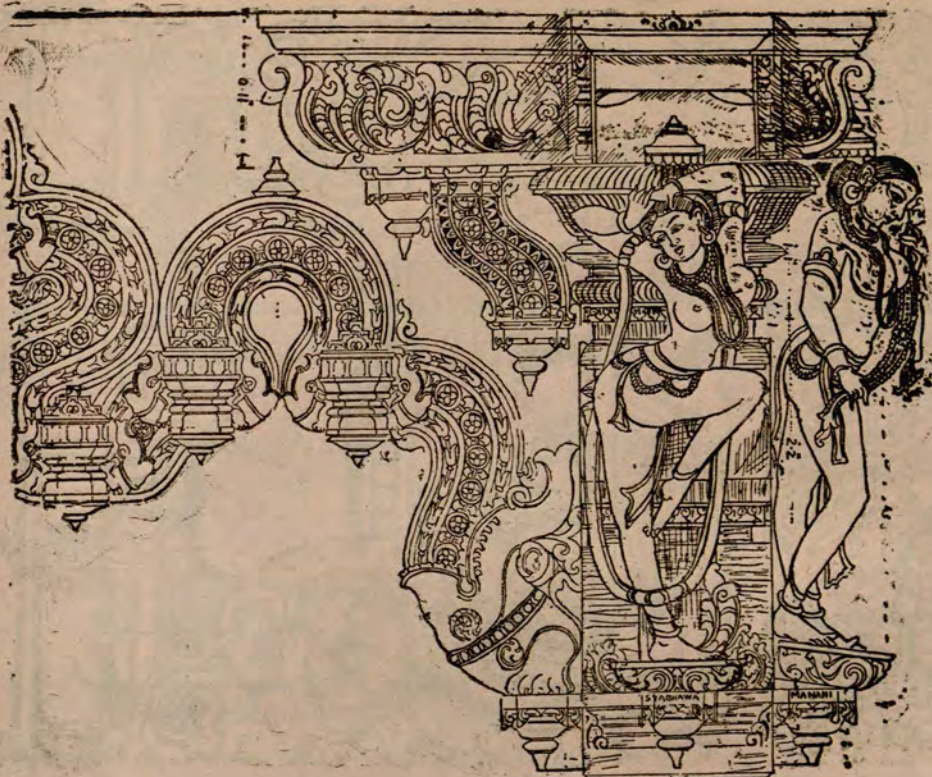


ઉત્તર ભારતના જુદા જુદા પ્રદેશોના સ્તંભો કે પ નકશીને ઘાટવાળા સ્તંભો



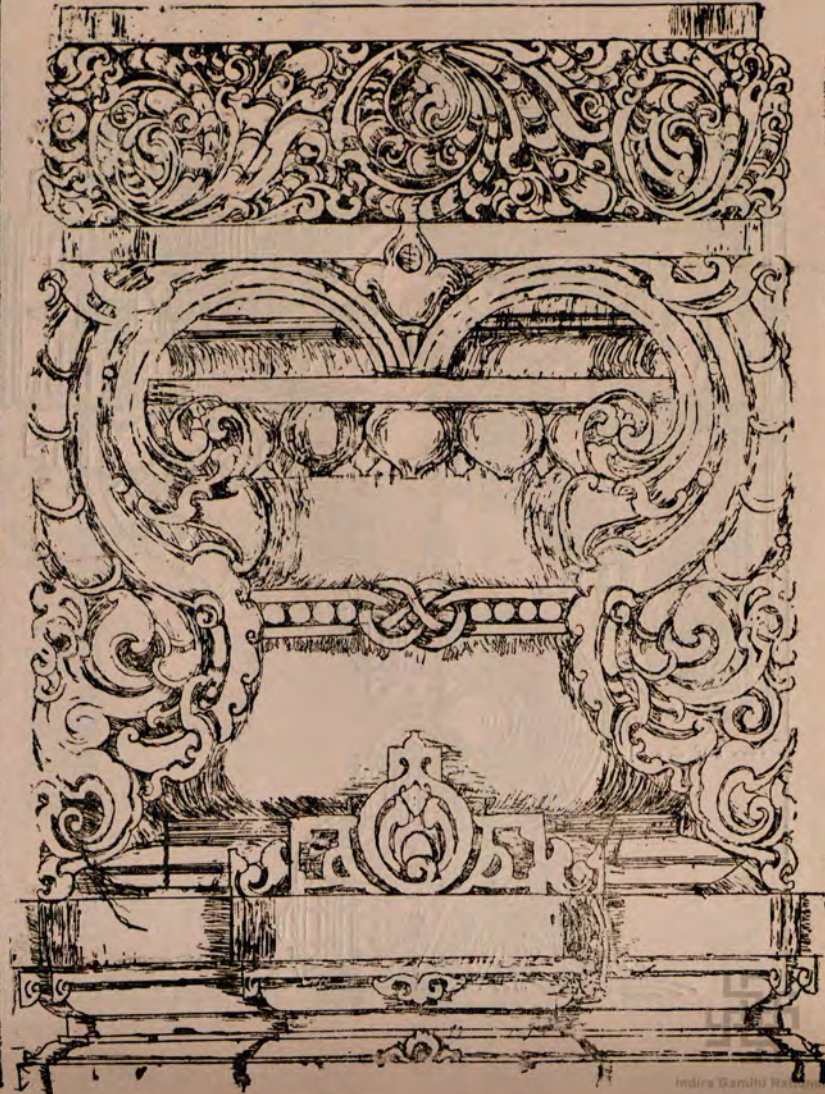
આંધ્ર-કર્ણાટક-દ્રવિડ પ્રદેશોના જુદા જુદા સ્તંભો

શીશોલી ધારી

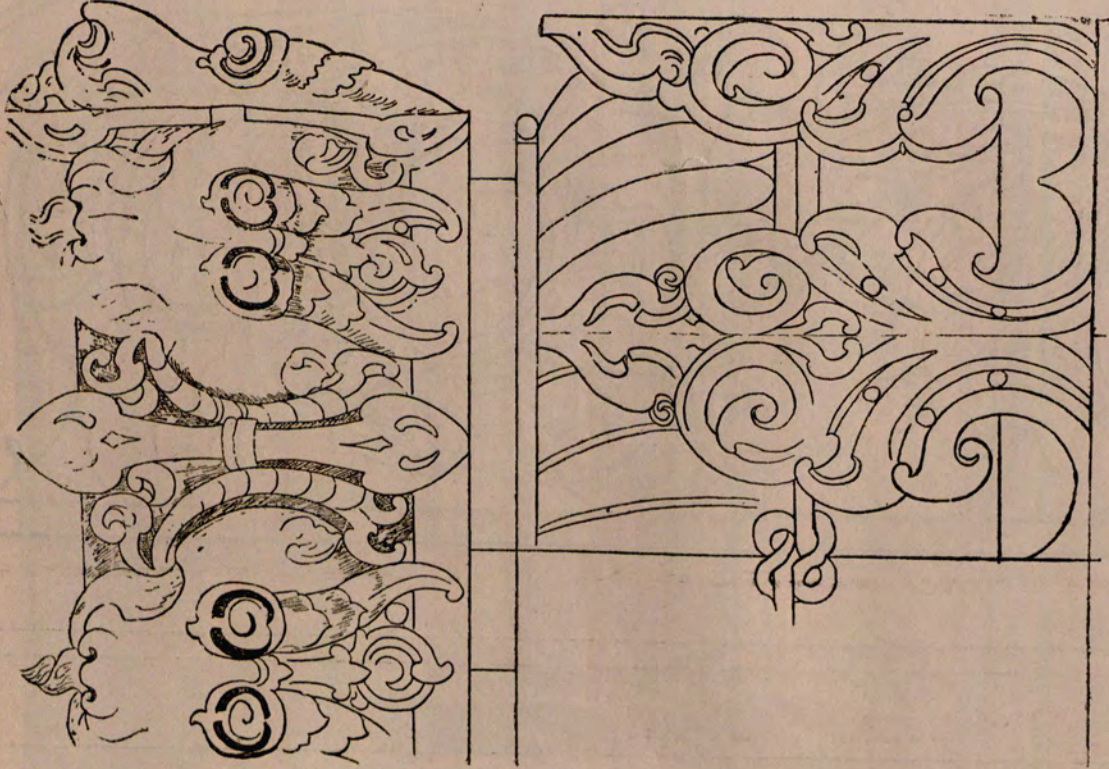


ઘટપદલવચુક્ત રૂપ સ્તંભ ઉપર ગહરી
(ઠેરી) ભરણ સરૂ અને હીંડાલક તોરડું





અઘાંશ સ્તંભના પદ્મવ અને સ્તંભ પરના ગ્રાસમુખ





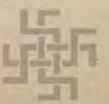
સરાના લાંબા પક્ષમાં ગ્રાસ અને વેલપત્ર



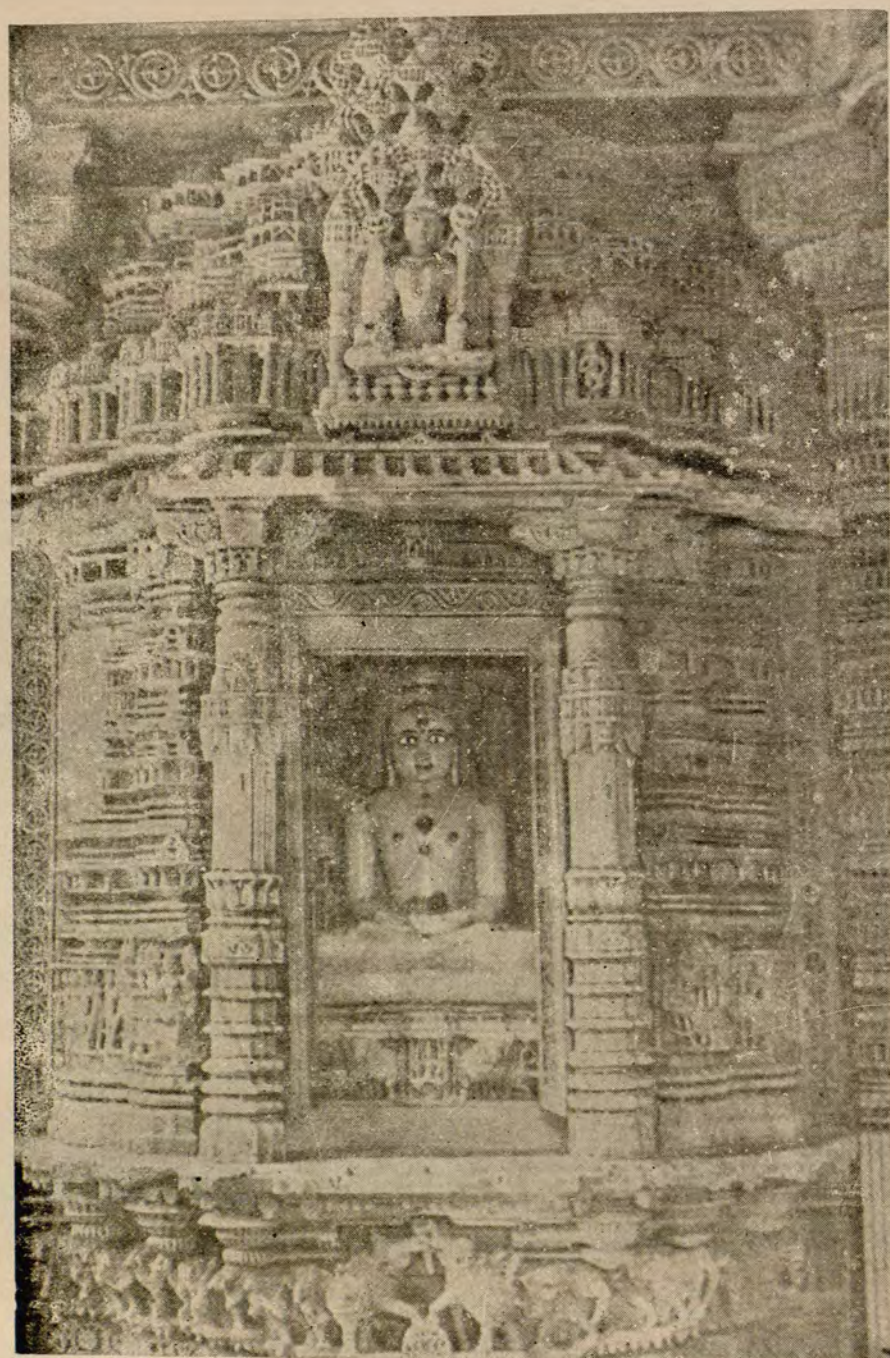


માઉન્ટ આયુના મંડપના સ્તંભ અને હીંગોલક તોરણ

(સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓ. સોમપુરા)

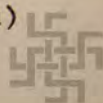


Indira Gandhi National
Centre for the Arts



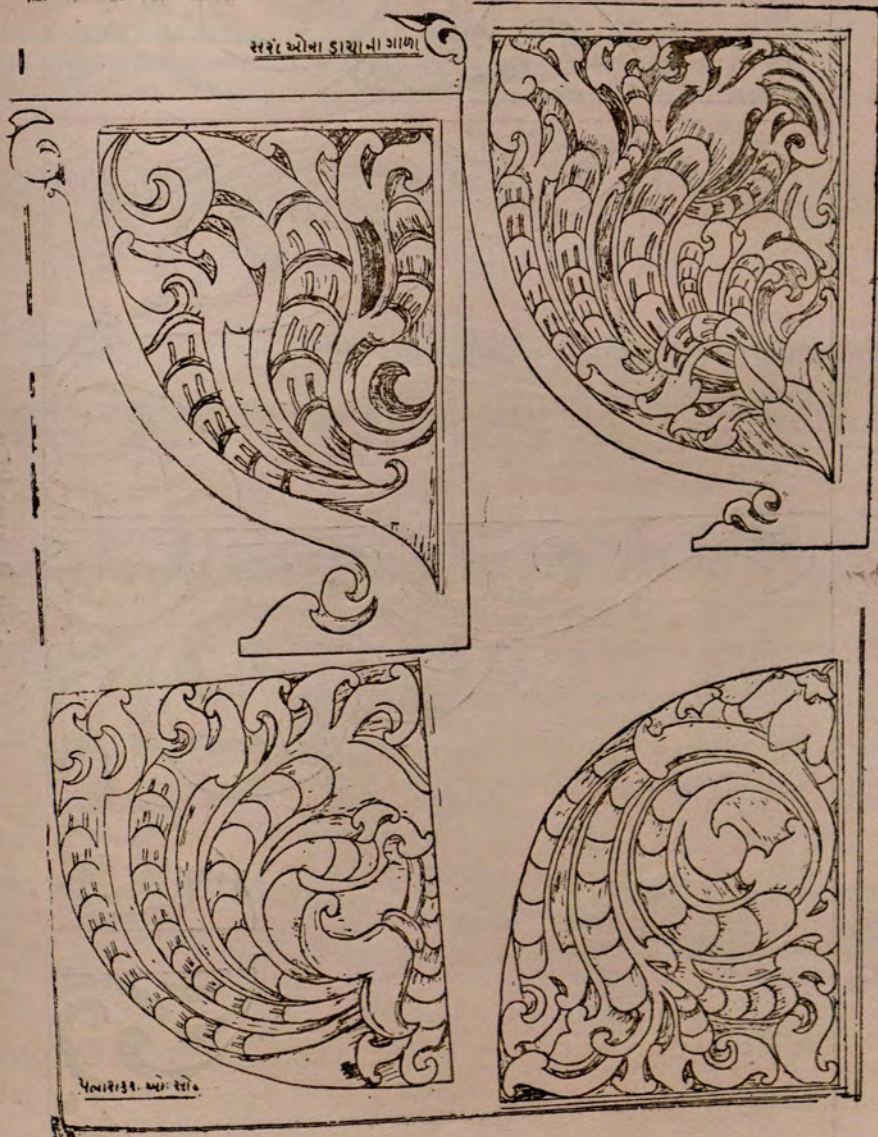
गवाक्ष भाङ्गिन्ट आभु

(स्थपति प्रभाशंकर आ. सोमपुरा)



सराना पक्ष अलंकृत वेलपत्र

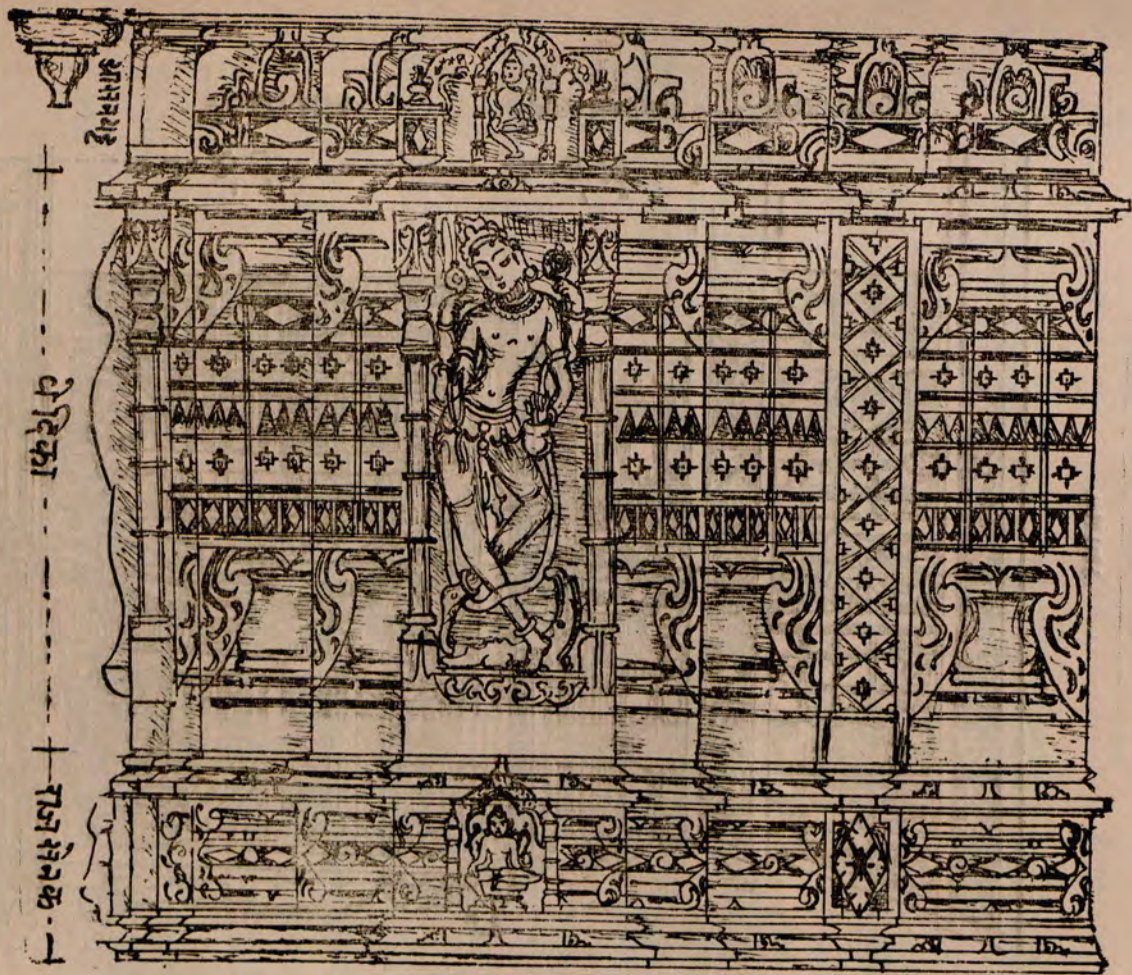
सराना ओला डायना गाथा





કાંભાની દાતરડીઓ



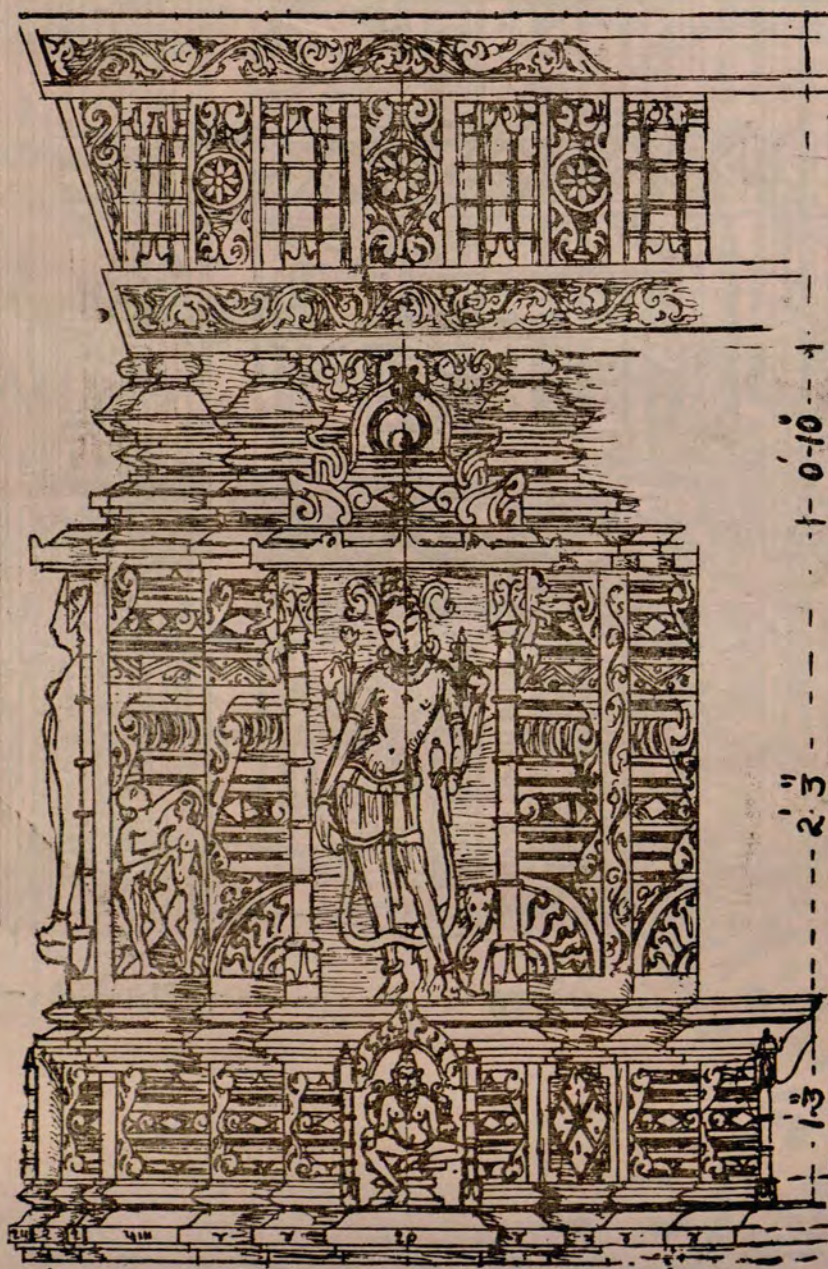


पश्चिम

राजभवन

कक्षासन पश्चिम भारत शैली

कक्षासन

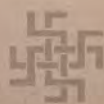
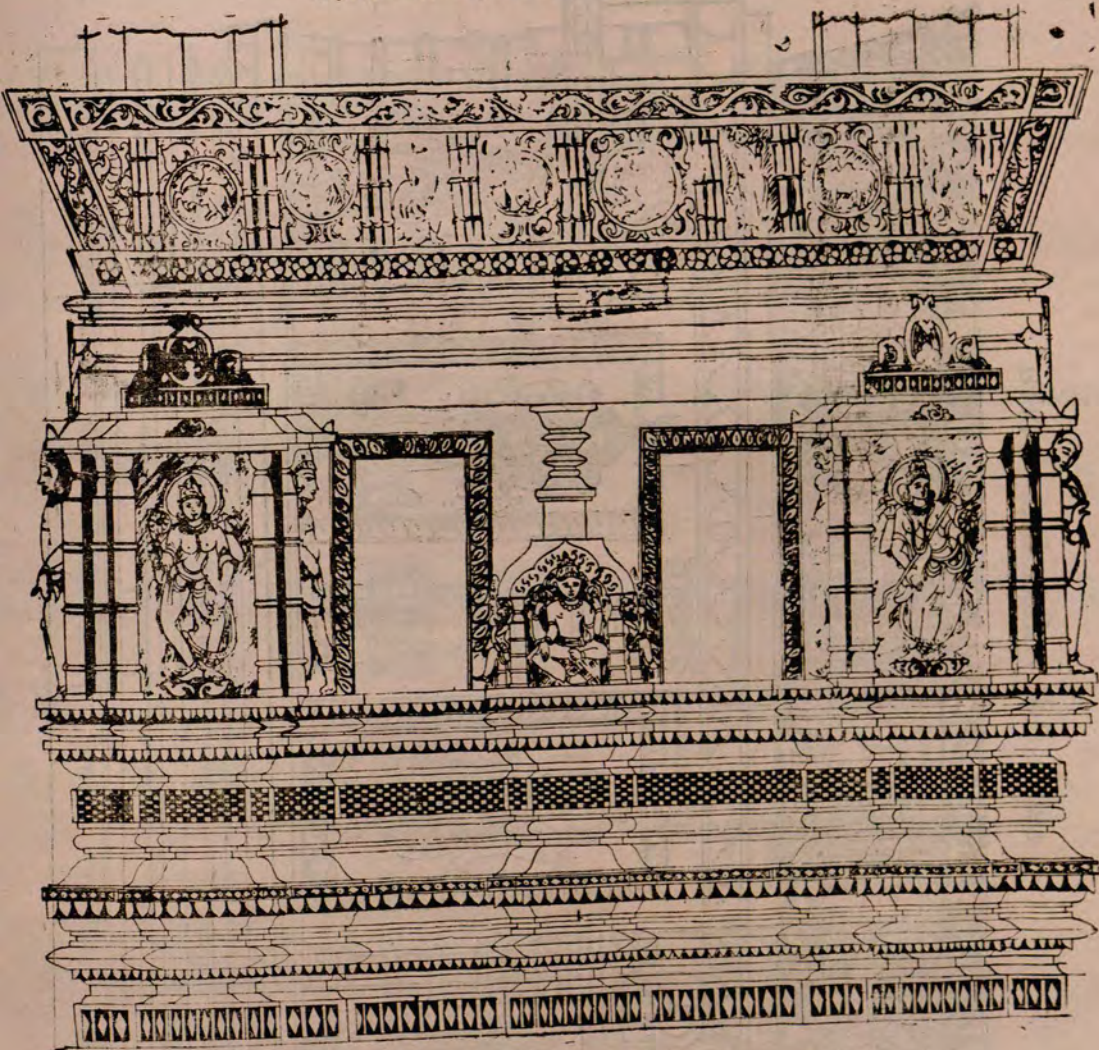


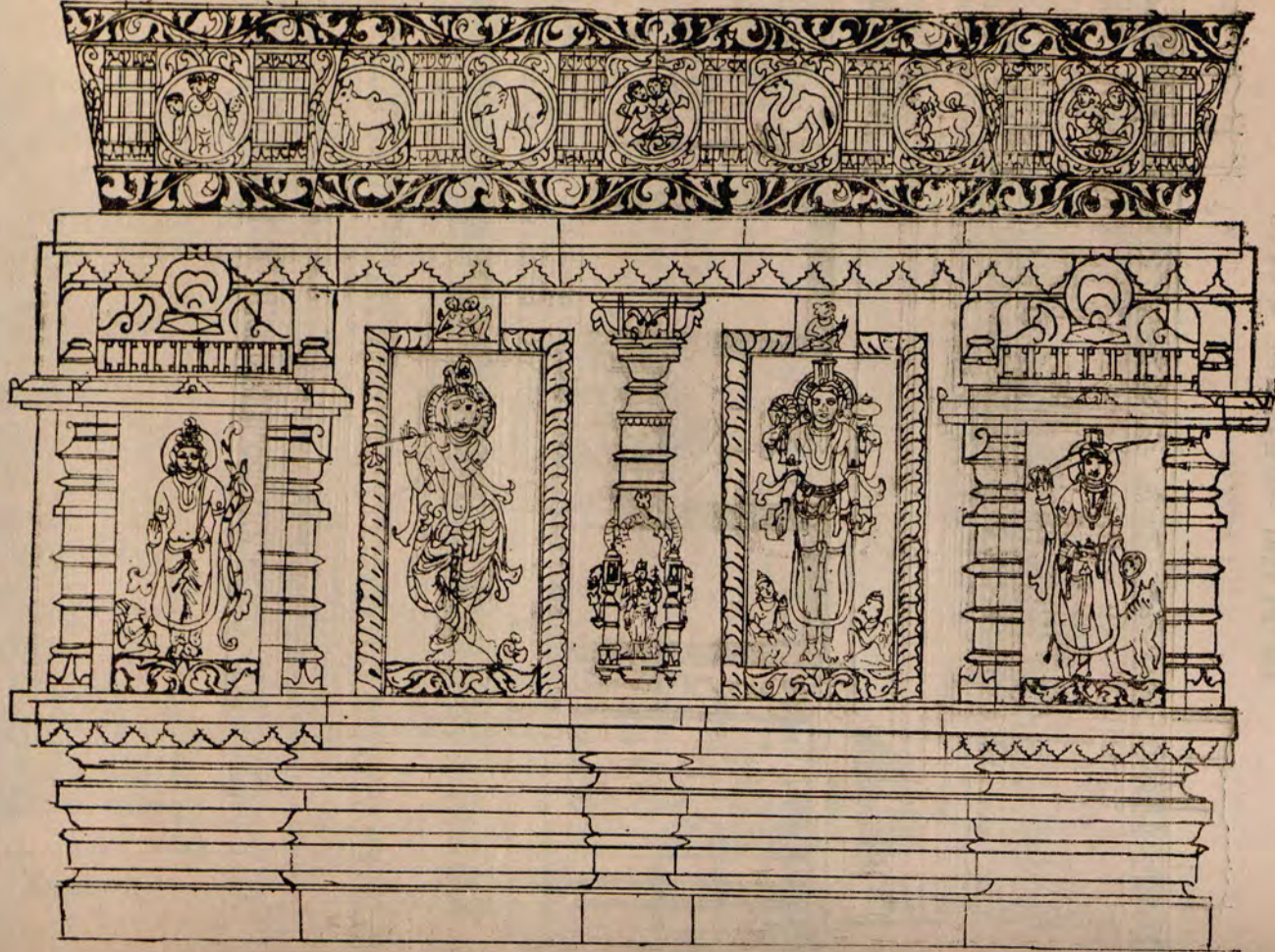
KASHANA

VEDIKA

Rajsewak

इक्ष्वासन शैली ग्वालियर कील्ला मध्य प्रदेश





વેદિકાના ૬ છંદ

માનની

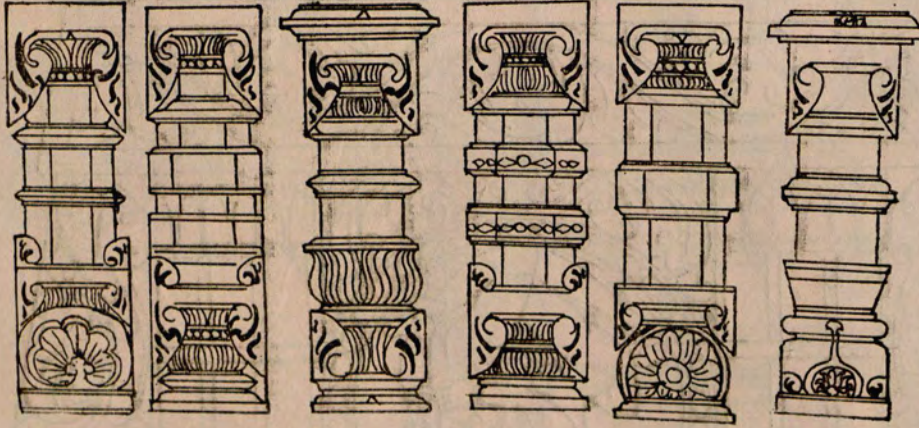
માનવની

પશ્ચિની

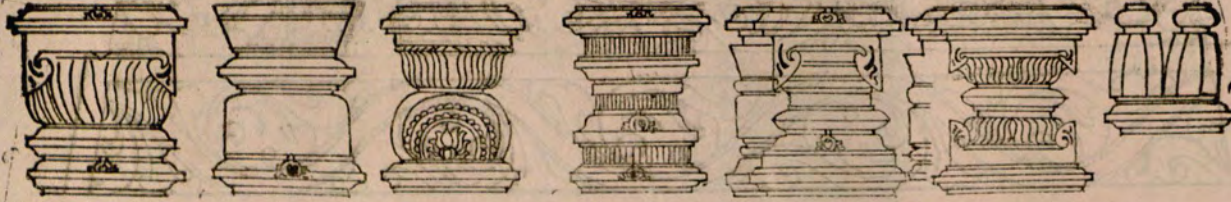
પશ્ચાવતી

સરસા

સાગર



રાજસેનકના ૭ છંદ



૧ મોહક

૨ પ્રવાલ

૩ વર્તુલ

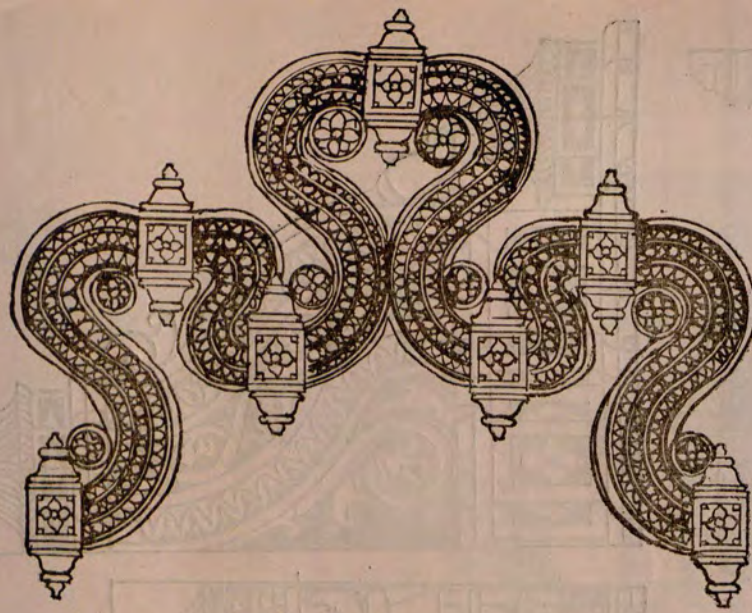
૪ તુંગ

૫ સુવર્તિકા

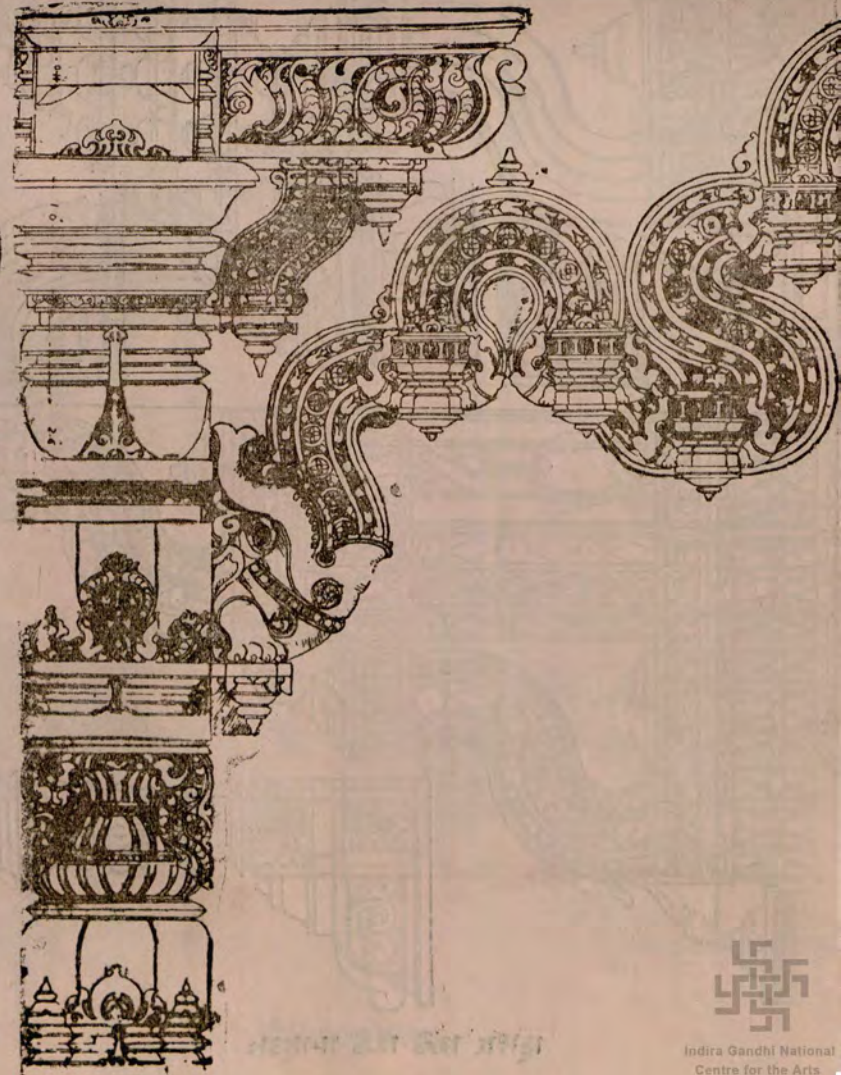
૬ દ્વી પુષ્પક

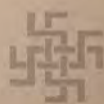
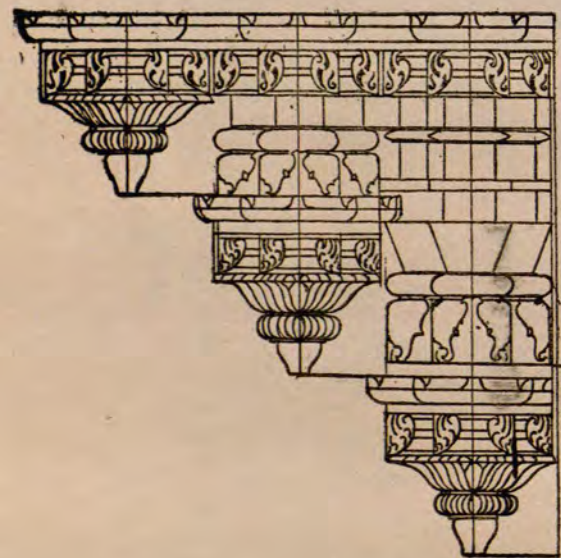
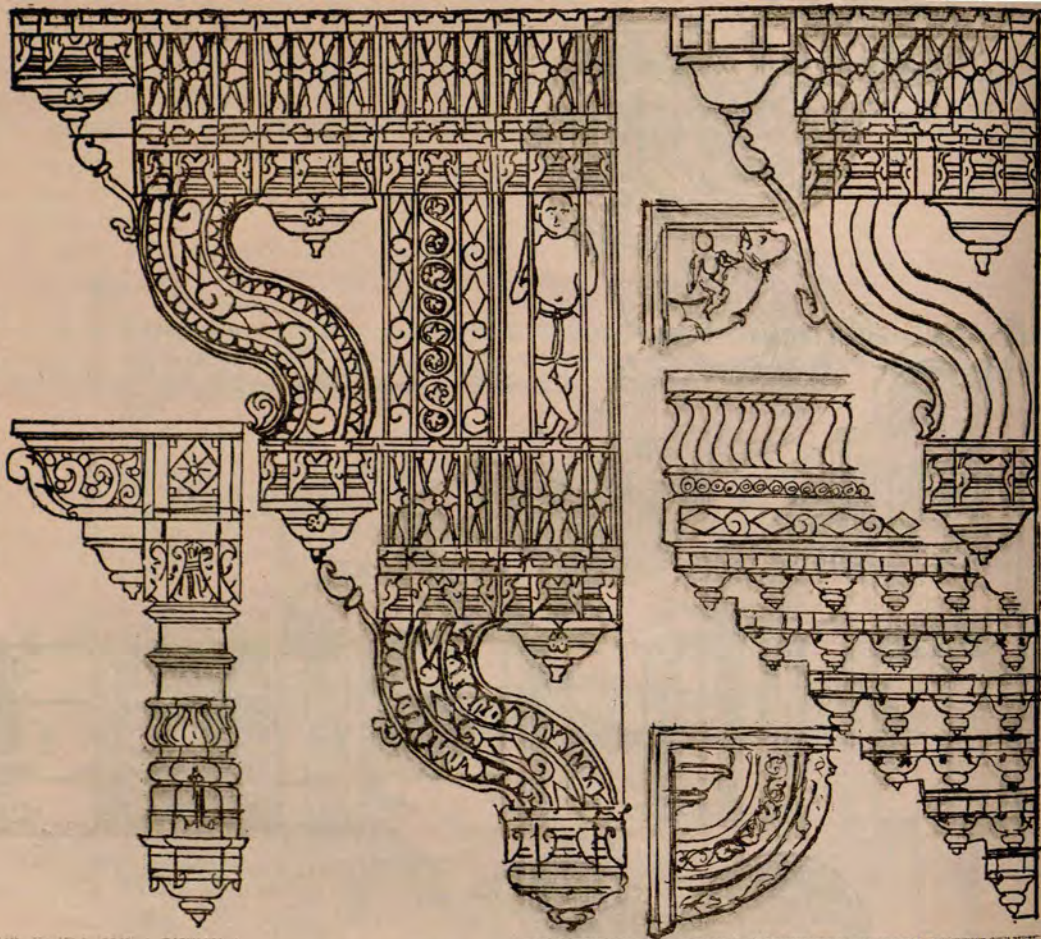


कक्षासन-लीलासन

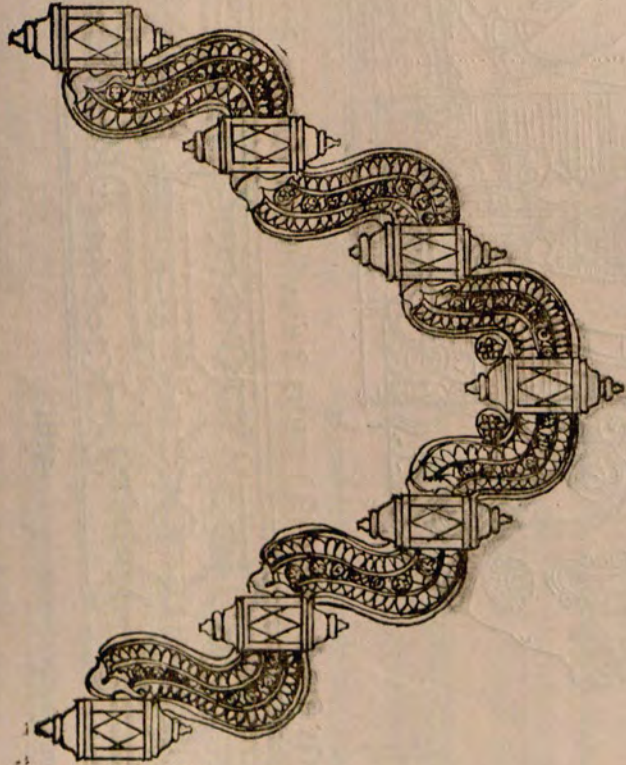
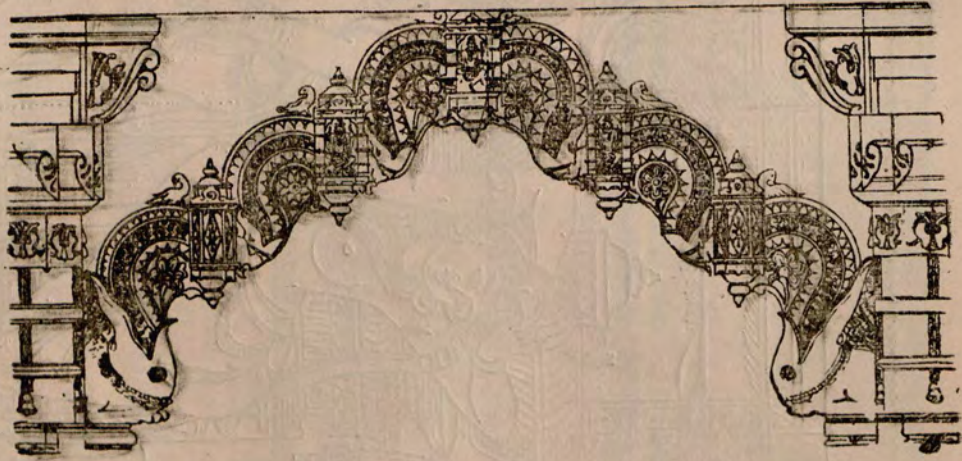


હીંડાલક તોરણ





ધલિકા તોરણ

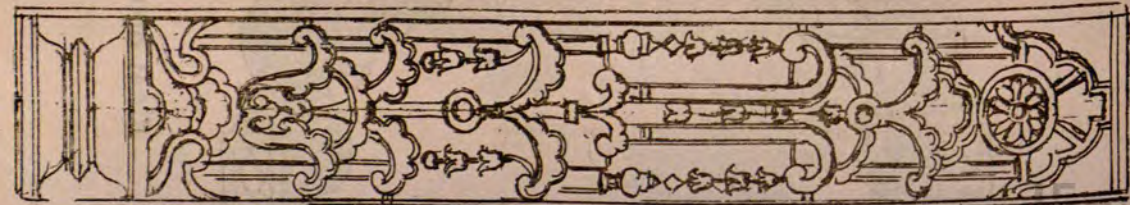


ધલિકા તોરણ

હીરાલક તોરણ



સ્તંભનો ઉપરની ગડદી (ઠેરી) અલ્લાયર દેવાંગનાઓ અને હીન્ડોલક તોરણ

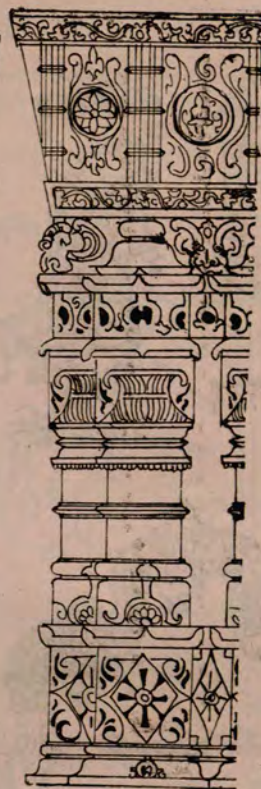
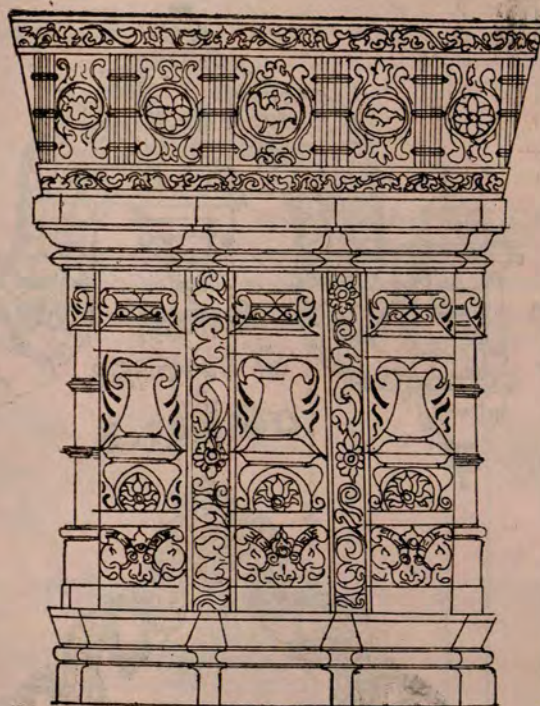


જાલી

આસનપદ્ધતિ કક્ષાસન

વોદા

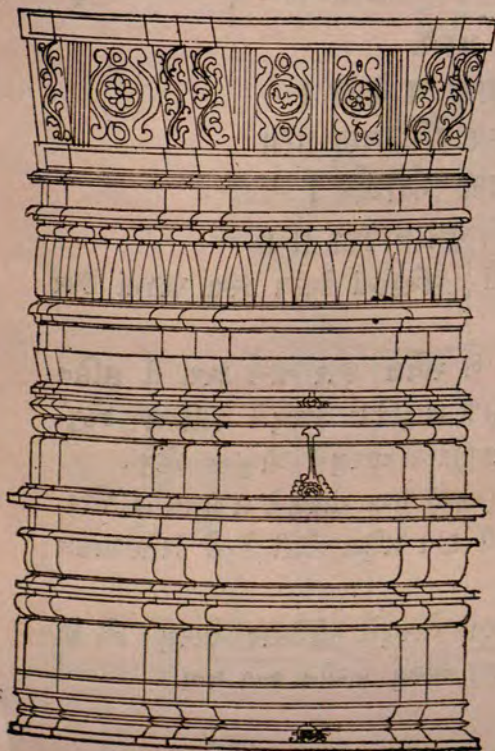
રાજસેનક



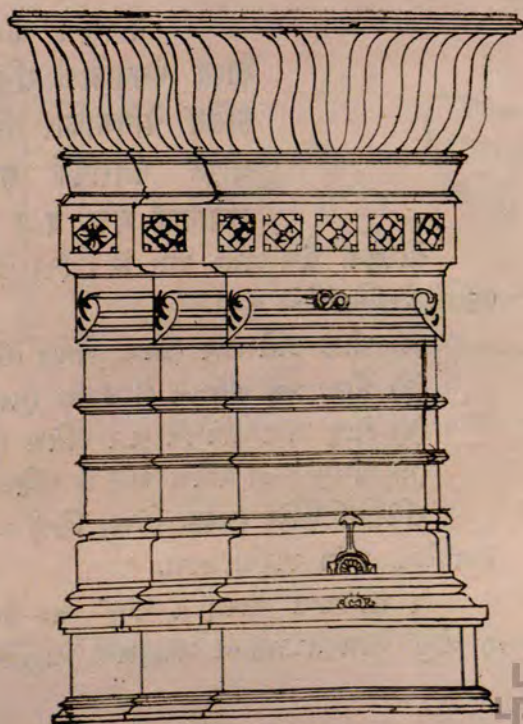
આસનપદ્ધતિ કક્ષાસન

વોદા

રાજસેનક



કક્ષાસન



પોલી સારથેશ્વર કક્ષાસન

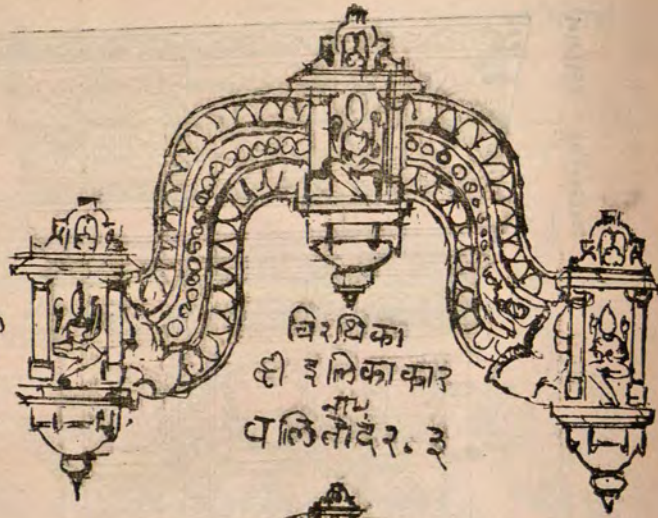


રથિકા ૧



લલિત ૨

રથિકાકાર



વિરથિકા
દી રથિકાકાર
વલિતોદર ૩



પંચરથિકા-પંચરથિકા
નામ શ્રીપૂજ. ૬



સપ્તરથિકા-સપ્તરથિકા
નામ નંદીવર્ધન ૫

તોરણના પાંચ પ્રકારો

તોરણં પંચધામોક્તં રથિકાયાં ચ દેવતો ।

લલિતં ચેતિકાકારં ત્રિયથ વલિતોદરસ્તુ ॥૧॥

શ્રીપૂજ પંચરથિકાં સપ્તમા નંદીવર્ધન ।

રથિકાયાં ભવેદ વ્રજા વિષ્ણુશ્વરચંડિકા ॥૨॥

તોરણના પાંચ પ્રકાર કહ્યા છે : (૧) તેમાં રથિકામાં દેવરૂપ કરવા પંચધામો ઉપર ઉદ્દગમ દોડીયો નીચે લુગી.

(૨) બીજી ઇલિકાકાર (ધ્યન જેવા) તેને બે રથિકા ઉપર નીચે કરવા તે લલિત

(૩) ત્રીજી ત્રણ રથિકાને બે ઇલિકા (મહા)ની આકૃતિના તોરણને વત્રીકાદર કહેવું.

(૪) ચોથું પંચ રથિકાને ચાર ઇલિકા (મહા)વાળા તોરણને શ્રીપૂજ કહેવું.

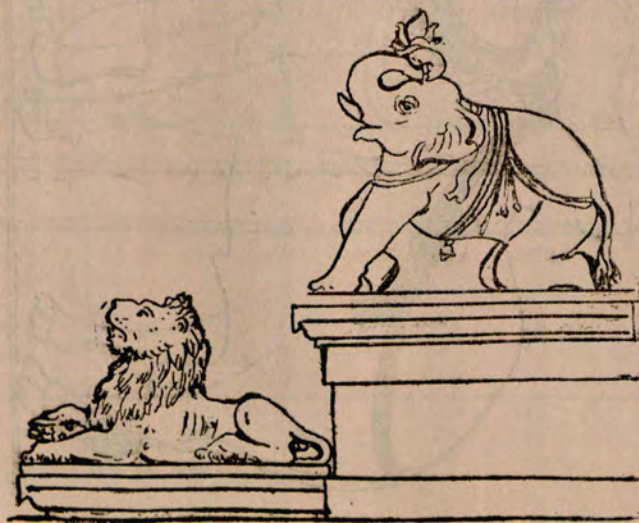
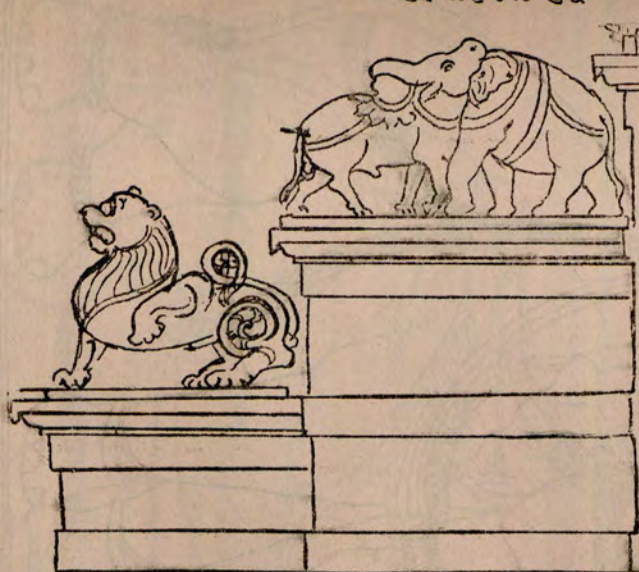
(૫) પાંચમું સાત રથિકા અને છ ઇલિકા (મહા) વાળા તોરણને નંદીવર્ધન કહેવું.

રથિકામાં ત્રિદેવ (બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શિવ) ચંદી છન ગણેશ-ગૌરી કે જે દેવનો પ્રાસાદ હોય તેમાં પચાથ સ્વરૂપો કરવા.

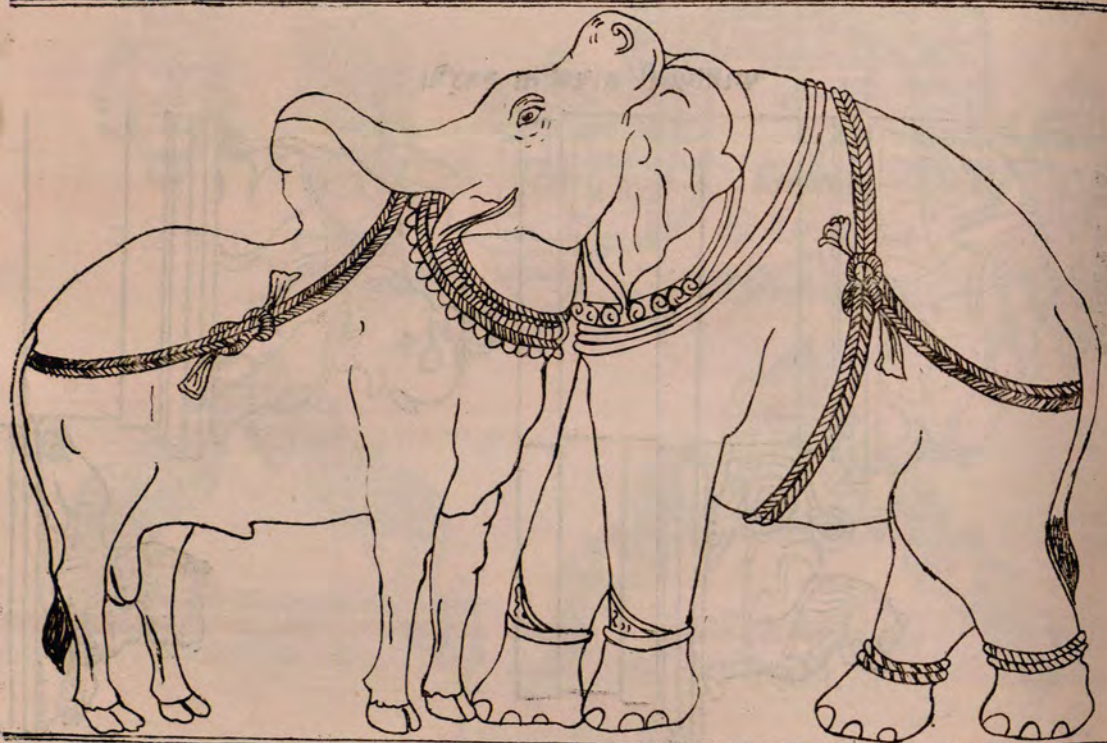
૧ મહાવાળા તોરણ ૨ બીજું ચડ-ગિતરતા તોરણને હીડોલક તોરણ કહે છે.
૩ ત્રીજું ગોળવૃત્ત કમાનને ગવાલુકાની આકૃતિવાળા તોરણ પ્રાચીન કાળ થતા.



હસ્તીવૃષભ ચક્ર



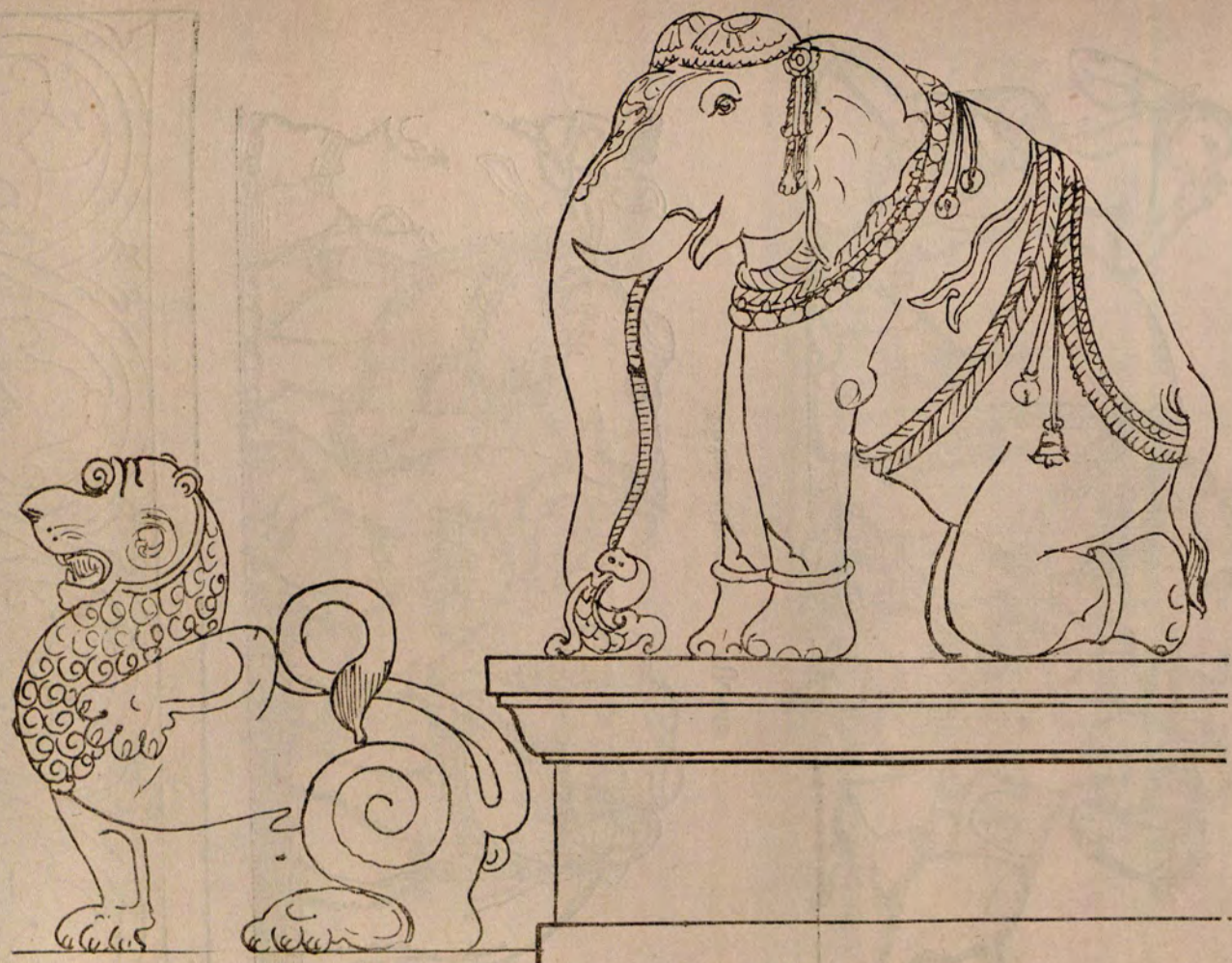
પગથીઆની હાથણી પર વૃષભહસ્તી ચુમ્મરૂપ



વ્યાધ



કે ર રિ રિ



પગથીઆની હાથણી પરના સિંહ હસ્તીરૂપ

ગજપીઠ ગજ અધ્યયુદ્ધ



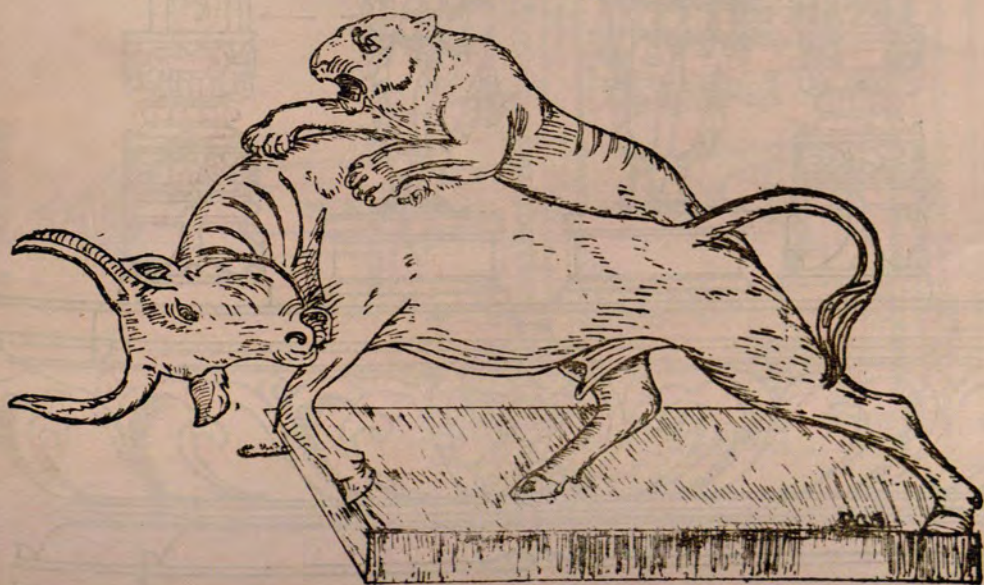
ગજપીઠ

ગજ ઉઠયુદ્ધ

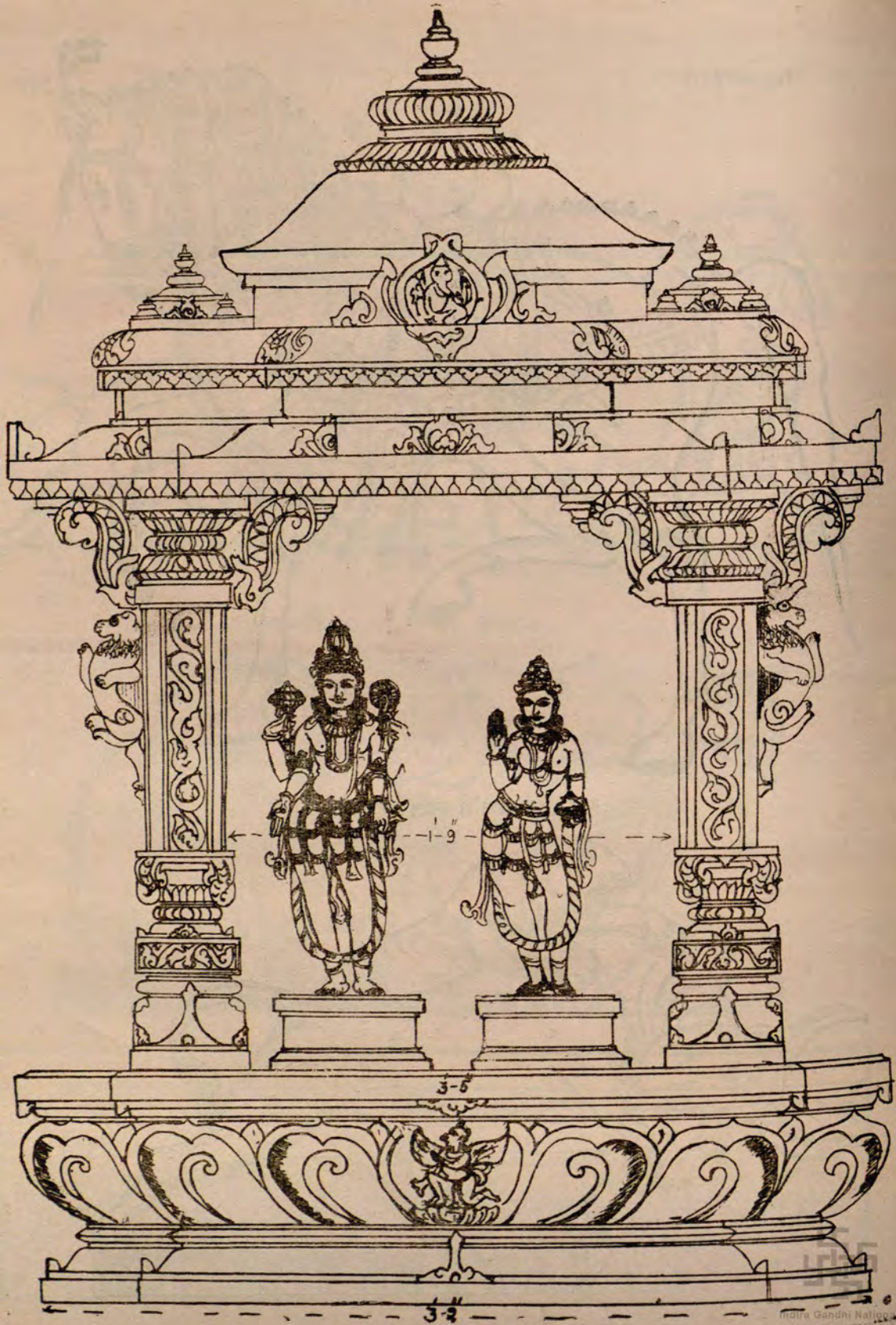




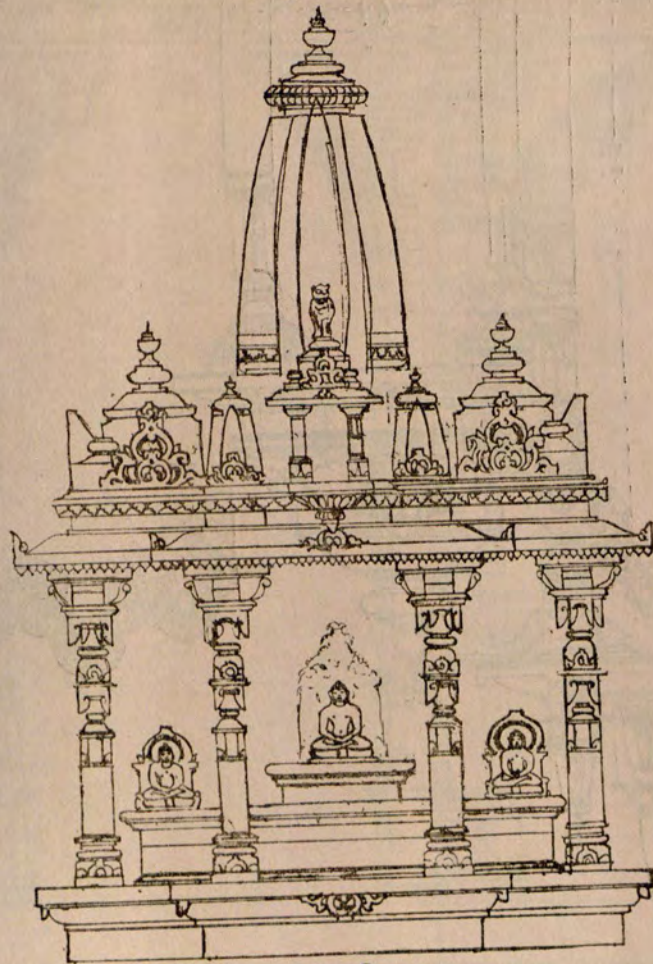
અશ્વમેધ યજ્ઞનો અલંકૃત અશ્વ



વૃષભવ્યાગ્ર યુદ્ધ

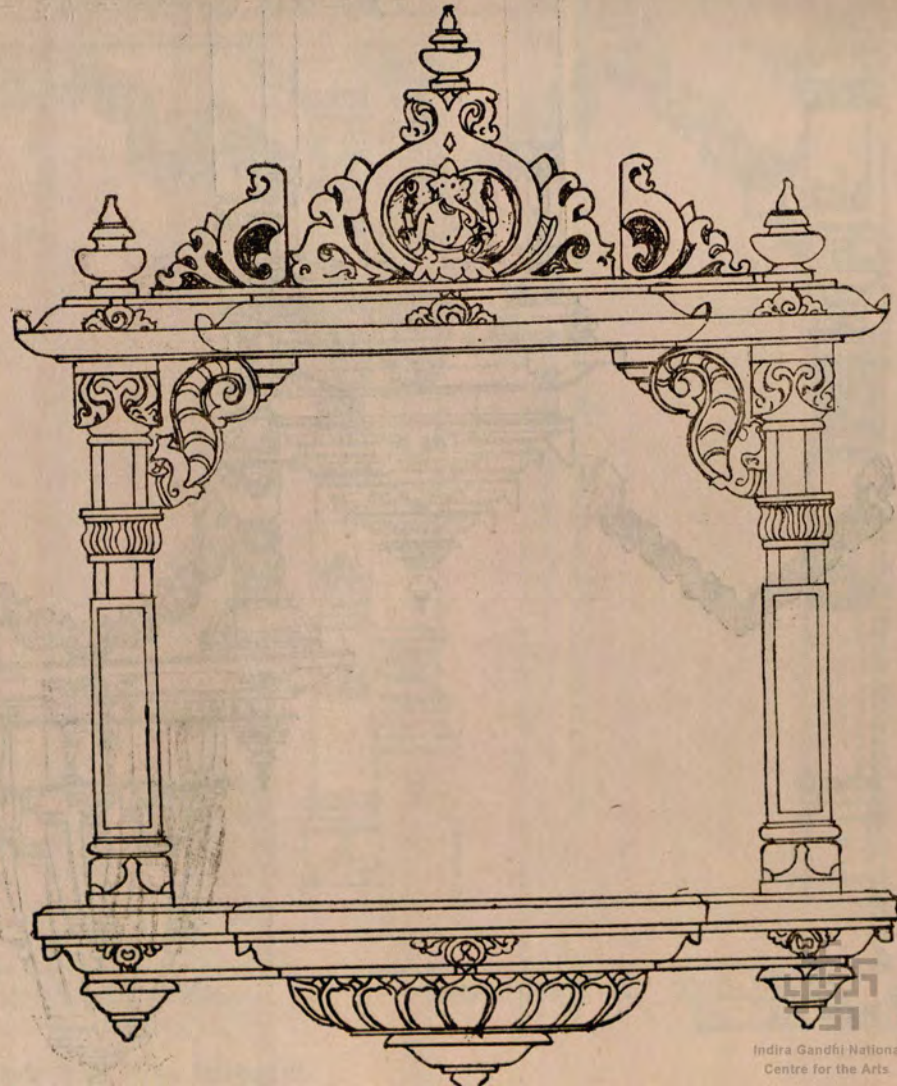


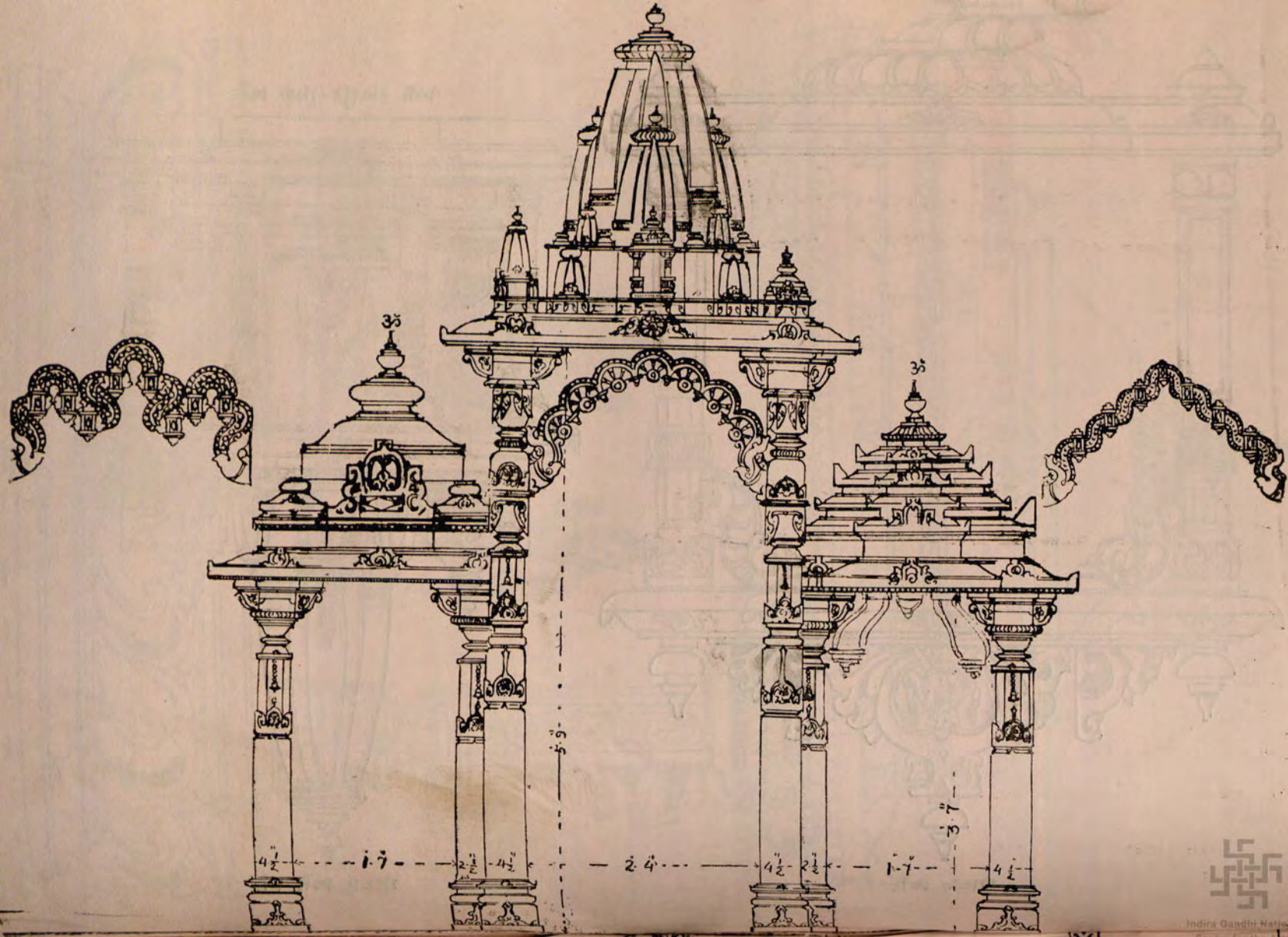
ગ્રહ પૂજા ગવાક્ષ

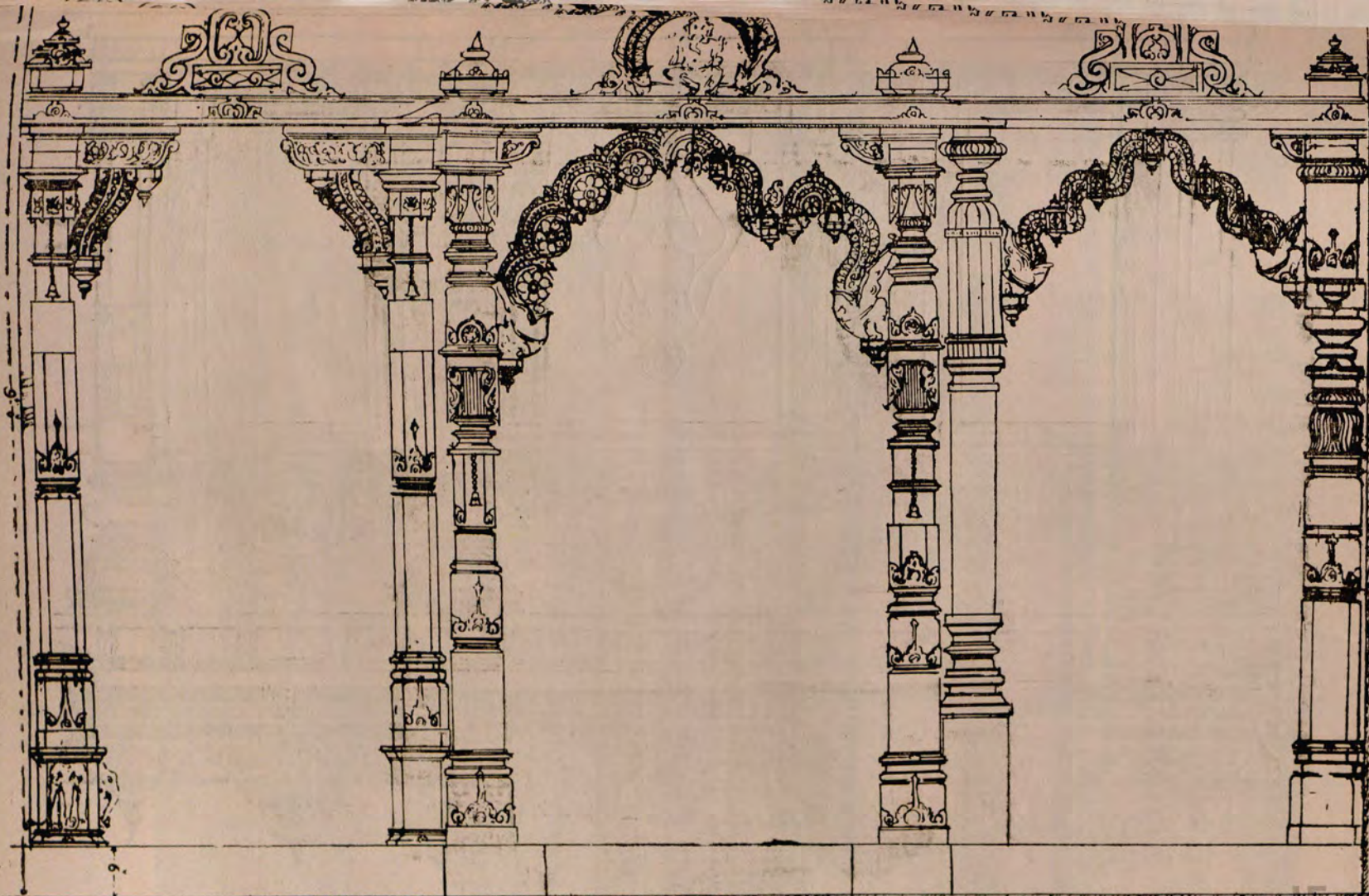


પૂજા છત્રી-શીખર યુક્ત

પૂજા ગવાક્ષ





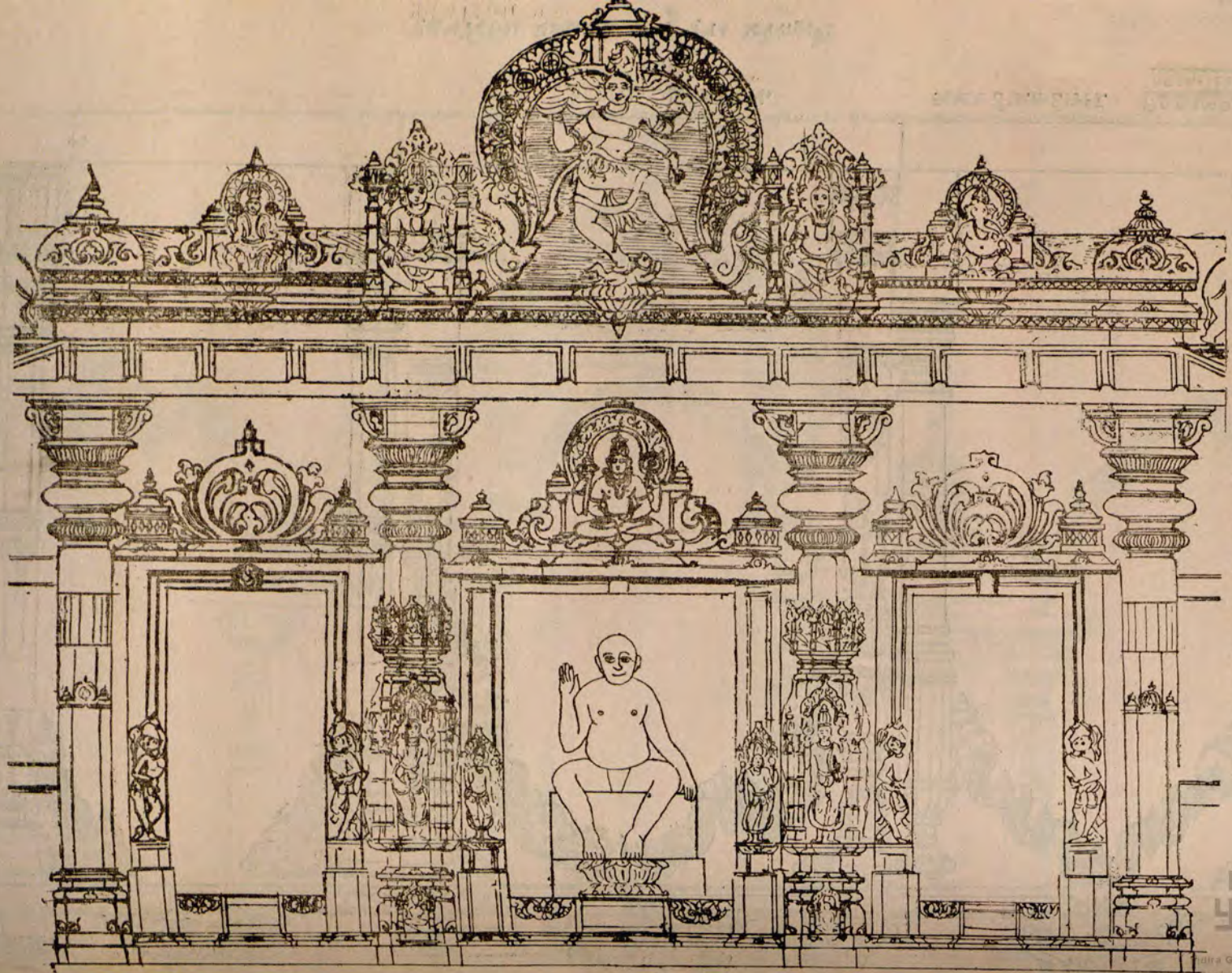


FRONT ELEVATION.

SCALE 3/4 INCH = 2 FEET.

POSOMPURA.
ARCHITECT. 27, 762.

શ્રીમદિરના પ્રાસાદના પૃથક પૃથક પ્રવેશદ્વારો



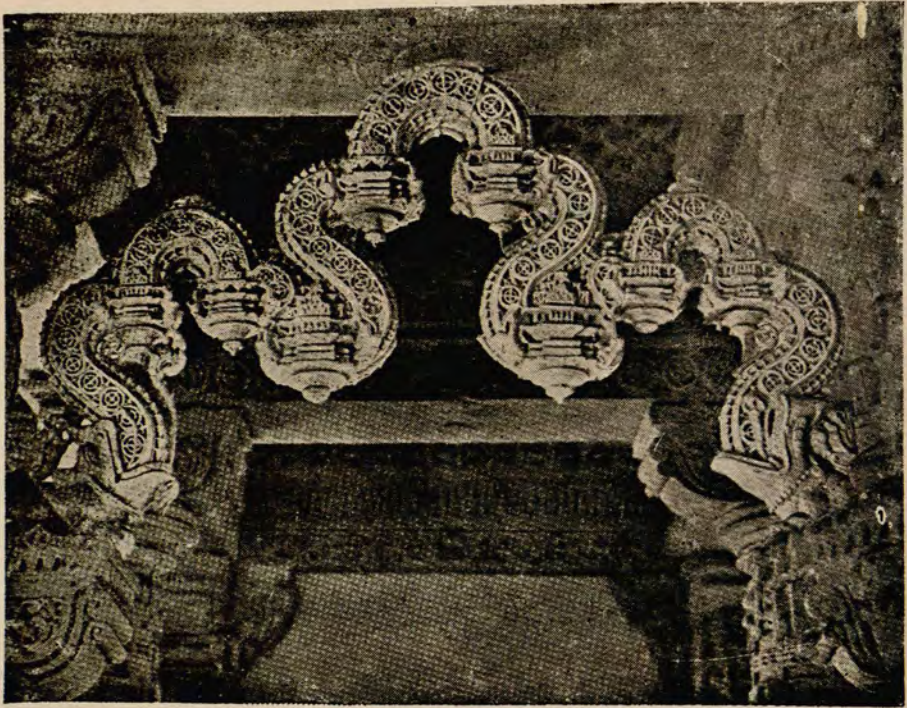
ગણેશપુરી (મુંબઈ થાણા જલદા) મંદિરનું દર્શન



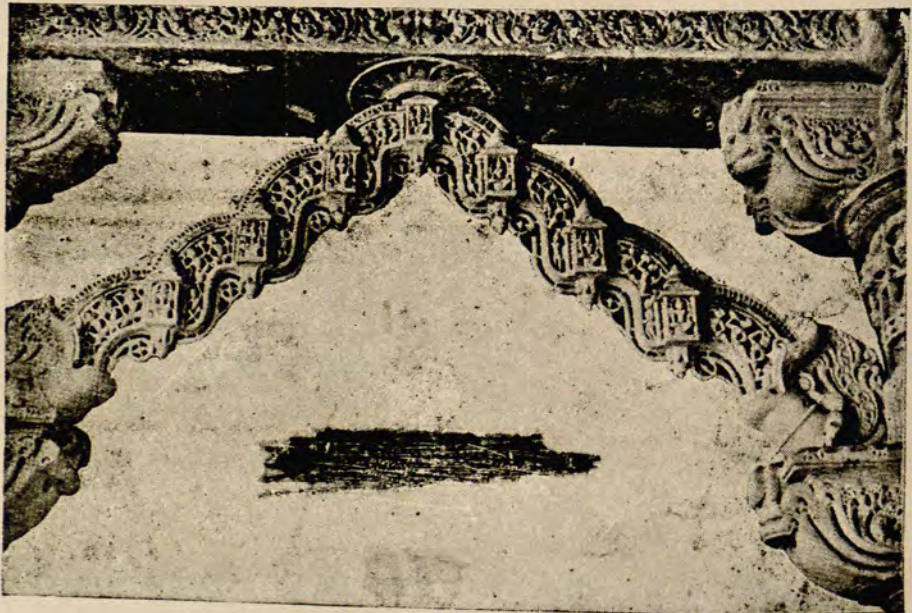


દુર્ગા-શ્રીલાલા પ્રવેશ કારતું પક્ષદર્શન (ડબોઇ)

(પ્રભાશંકર ઓ સોમપુરા)



હીંગોલક તોરણ



મદલ તોરણ

श्री विश्वकर्माकृते वास्तुविद्यायां वास्तुशास्त्रे क्रमांक अ-९

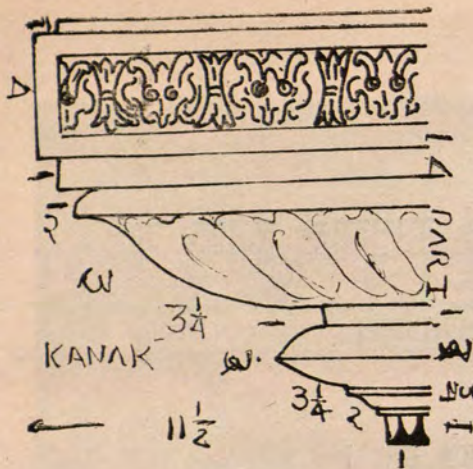
करोटक लक्षणाध्याय

अतोर्ध्वं मण्डपं वक्ष्ये अंतरः क्रियते यथा ।	
मण्डपस्य प्रमाणं स्यात् ज्ञातव्यं सूत्र साधितम् ॥१॥	॥१॥
चतुरश्र कृते क्षेत्रे गर्भसूत्रं तु पातयेत् ।	
व्यासार्धं तु ततो ग्राह्यं द्विषड्भागं तत्र भागयेत् ॥२॥	॥२॥
गर्भार्धपंचभागाय दशभागैक अस्य ।	
अष्टास्रः सिध्यते ह्येवं नात्रकार्या विचारणा ।	
पूर्वोक्त भागमानेन सार्धस्य षट् विस्तरम् ॥३॥	॥३॥
तन्त्रकेन समायुक्तं ज्ञातव्यं शिल्पिना त्वया ।	
अतोर्ध्वं भ्रामयेद्वत्स ! सूत्रं तु भ्रमसाधितम् ॥४॥	॥४॥
षट्पदयोर्भयोर्मध्ये विस्तारं च प्रलक्षयेत् ।	
विस्तारार्धेन तत्रैव कर्तव्यं च ततोच्छ्रयम् ॥५॥	॥५॥
उच्छ्रयेण शतं कुर्यात् अष्टादश विनिश्चितम् ।	

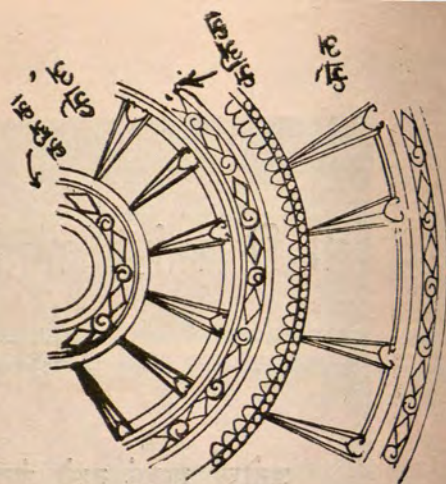
कर्णदर्दरिका

अतो दर्दरिकां वक्ष्ये भागाश्चैव चतुर्दश ॥६॥	॥६॥
कामरूपं च भागेन भागं पादोन चिप्पिका ।	
कर्णकं तु द्विभिर्भागैः भागैकं पदिकान्तरम् ॥७॥	॥७॥
त्रिभि स्क्रन्धं च कर्तव्यं भागैकं षट्पिकाद्वयम् ।	
चतुर्भागा स्ततश्चोर्ध्वे ग्रासपट्टीश्च शोभना ॥८॥	॥८॥
पादोनकर्णमुत्सेधं (अर्ध ?) चान्तरपत्रकम् ।	
चतुर्दशैस्तु कर्तव्या भागै दर्दरिका शुभा ॥९॥	॥९॥
निर्गमं ततो वक्ष्ये दर्दरिका सुशोभनम् ।	
भागैकं कामरूपं च चिप्पिका द्वय निर्गता ॥१०॥	॥१०॥
सपादैस्तु त्रिभिर्भागै कर्णं तु तत्र कारयेत् ।	

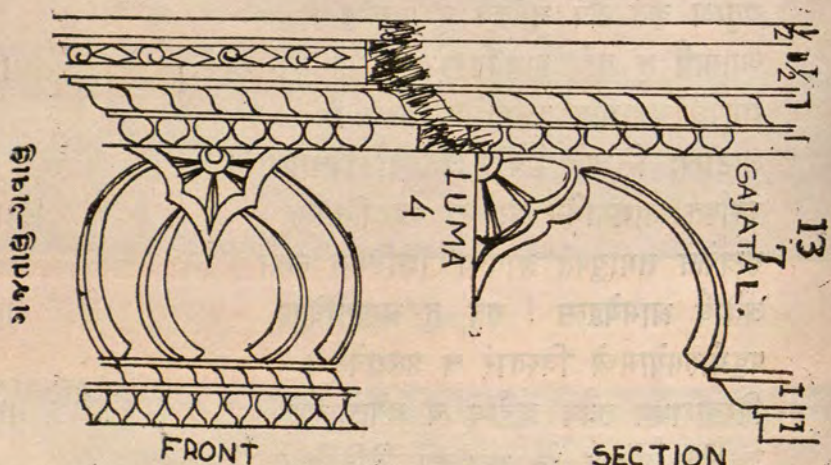




कलहट्टिका



कोल

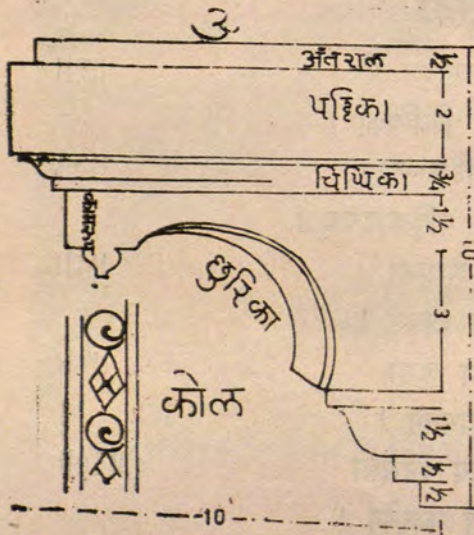


गजताल-गजताल

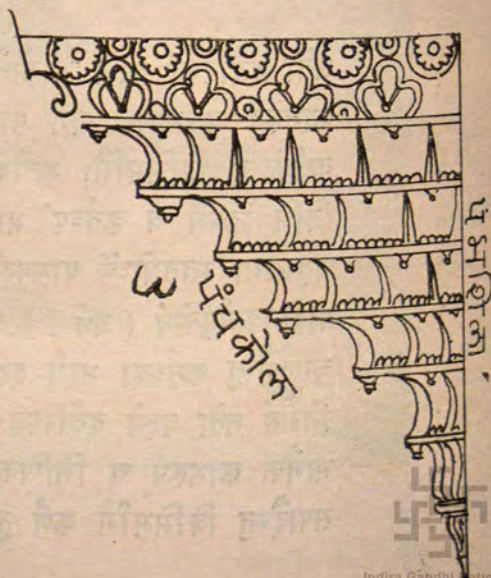
FRONT

SECTION

पद्मशिला



कोल



पद्मशिला

स्कन्धश्चैव ततः कार्यः सपादत्रयनिर्गतः ॥११॥
 द्वौ भागौ निर्गमेणैव कर्तव्यं पट्टिका द्वयम् ।
 सार्धकादशभागे [तु] निर्गमेणैव कारयेत् ॥१२॥
 अत्र दर्दरिका कार्या उदये निर्गमेन च ।

रूपकंठ

रूपकंठं ततो वक्ष्ये भागं चैव तु द्वादशे ॥१३॥
 कामरूपं च भागेन सार्धभागेन चिप्पिका ।
 भागार्धं च ध्रुवं कार्यं पञ्चसार्धार्थरूपकम् ॥१४॥
 [छुरकं] चार्धं भागेन पादेना चैव चिप्पिका ।
 पादेन घसिका कार्या पादूने चोर्ध्वचिप्पिका ॥१५॥
 कर्णं च भागपादेन अर्धेनान्तरपत्रकम् ।
 तस्योर्ध्वं द्वादशोत्सेधं रूपकंठं सुशोभनम् ॥१६॥
 निर्गमं चैव वक्ष्यामि त्रिभिर्भागैस्तु कारयेत् ।
 विद्याधरान् ततो कुर्यात् षोडशैव तु सङ्ख्यकान् ॥१७॥
 रूपकंठाच्छिता कार्या निर्गमान् तत्प्रमाणतः ।
 विस्तृता तत्प्रमाणेन मूले चैव तु कीर्तिताः ॥१८॥
 विद्याधरणामूध्वेन कामदेवं सुशोभनम् ।
 प्रावृत्तं नायिकाभिश्च सुरुपैः सुमनोरमैः ॥१९॥
 इशान्याभिमुखं कार्यं धनुर्हस्तं पुष्पबाणकम् ।
 अत्र विधं प्रकर्तव्यं सर्वदापापहारकम् ॥२०॥
 पद्दर्शनेषु प्रासादेषु अग्रेश्चैव तु कारयेत् ।
 अन्यथा कुरुते यस्तु सगच्छेन्नरकं ध्रुवम् ॥२१॥
 शिल्पिनो निष्कुलं यान्ति राष्ट्रभङ्गभयंभवेत् ।
 म्रियते यजमानस्तु नात्र कार्या विचारणा ॥२२॥

गजतालु

भागोस्त्रयैदशैश्चैव कुर्यात् गजतालुका ।
 उच्छ्रयेण ततः कुर्यात् यथा भवति शोभनम् ॥२३॥
 भागैकं कामरूपं च भागं कुर्याच्च चिप्पिकाम् ।
 लुमावै सप्तभिः कुर्यात् भागैकं कामरूपकम् ॥२४॥



१५५

भागैकं चिप्पिका कार्या कर्णसार्धं समुच्छ्रितम् ।

भागार्धं चान्तरपत्रं कर्तव्यं नात्रसंशयः

॥२५॥

अवं त्रयोदशभागैः उच्छ्रयेण तु कारयेत् ।

निर्गमं चास्य वक्ष्यामि यथावदतु पूर्वतः

॥२६॥

भागार्धं कामरूपस्तु चिप्पिकाद्वयनिर्गता ।

त्रिभिश्च गजतालुका चतुर्भिस्तु लूमास्मृता

॥२७॥

चिप्पिका पृष्टिसूत्रेण खल्वणा तत्र कारयेत् ।

द्विभिर्माणिवन्धस्तु चिप्पिका द्वयनिर्गता

॥२८॥

अवं त्रयोदशैः सार्धं निर्गमं गजतालुके ।

द्वितीय गजतालु

गजतालु द्वितीया च भागैश्चैव तु द्वादशैः

॥२९॥

उच्छ्रयेण ततः कुर्यात् निर्गमः सार्धं द्वादशः ।

भागैरेकादशैश्चैव उच्छ्रयेण गजतालुका

॥३०॥

सार्धं अेकादशाभागा निर्गमेण तु कारयेत् ।

तृतीयां कारयेत् प्राज्ञः सर्वकामफलप्रदाम्

॥३१॥

केल

गजतालुकोध्वं कर्तव्यं केलं चैव सुशोभनम् ।

पुष्पकण्ठं समायुक्तं लुरिकैस्तु समावृत्तः

॥३२॥

भागार्धं च ध्रुवं कुर्यात् द्वितीय ह्येवमेव च ।

पुष्पकण्ठं च सार्धं लुरिका भाग त्रयेण तु

॥३३॥

कामरूप सपादेन चिप्पिका भाग पादुन

पट्टिका द्वयभागेन अर्धयान्तरपत्रिका

॥३४॥

कोलं च दशभिर्भागैः उच्छ्रये निर्गमे तथा

(चिप्पिका भागपादेन लूमापादाष्टका स्मृता

॥३५॥

पिंड कार्योनु भागेन एवं केल समुच्छ्रय)

सार्धं त्रिक एवं कार्यं केलकं तस्य मध्यतः

॥३६॥

ध्रुवकेण समायुक्ता चिप्पिकाभिर्वि निर्गता ।

सार्धद्वि निर्गतं कार्यं टेकरं (केल) तत्र शोभनम्

॥३७॥

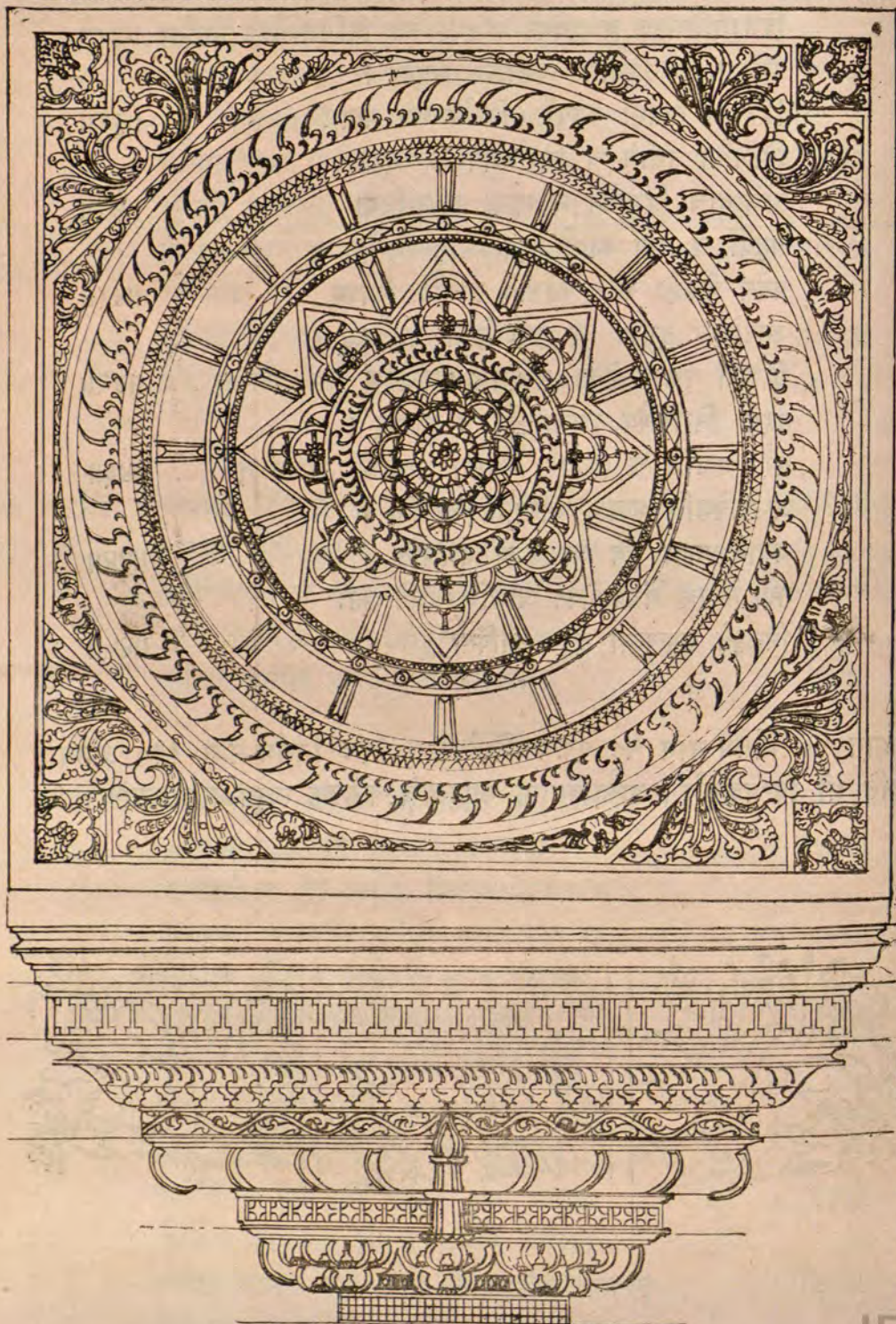
सिद्धिस्तु पद्मपत्राणि शेषा लूमाः समालिखेत्



द्विभार्गनिर्गमण च प्रथमा बलिका तत्र त्रिभिर्भागैस्तु निर्गता ॥३८॥
 उच्छ्रिता च द्विभागेन पञ्चकेसर संयुता ।
 द्वितीया तत्समा कार्या (निर्गमौच्छये यथा ?) ॥३९॥
 त्रिभिश्चैव तृतीयं च निर्गमेणैव कारयेत् ।
 उच्छ्रिता च द्विभागेन न न्यूना न चाधिका ॥४०॥
 चतुर्थी च तथा कार्या सार्धद्विभाग निर्गता ।
 प्रथमं षोडशैः कोलै द्वितीयं द्वादशैः स्थितम् ॥४१॥
 अष्टकोलं तृतीयं च चतुः कोलं चतुर्थकम् ।
 द्विकोलं पञ्चमं प्रोक्तं सर्वशोभासमन्वितम् ॥४२॥
 उदयं निर्गमेणैव दशभागानि च कारयेत् ।
 थरैः पञ्चभि च (कार्या) ख्याता भागानि उदयेन तु ॥४३॥
 अष्टाविंशति शतार्धे भागानुत्र संख्यता ।
 यथामेधागता श्रैव आषाढे य महिपति ॥४४॥
 तथा मेधाश्च मंडपाप्रोक्त आकाशं दशते पुनः
 निलवृक्षे समुत्पन्ना देवता मपिता दुर्लभ ॥४५॥

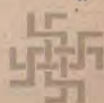
भाग ५० निर्गम भाग ५८ एकचक्रिर्द्रुई भाग ११८ निर्गम भाग ११० उच्छ्रय
 इति श्री विश्वकर्माकृते वास्तुविद्याया वास्तुशास्त्रे करोटक लक्षण नाम क्रमांक अ ९



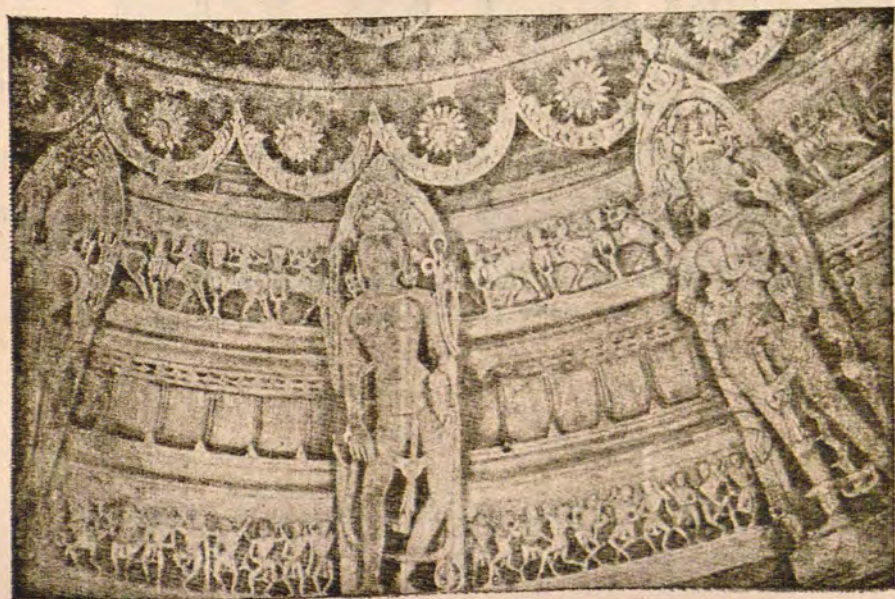
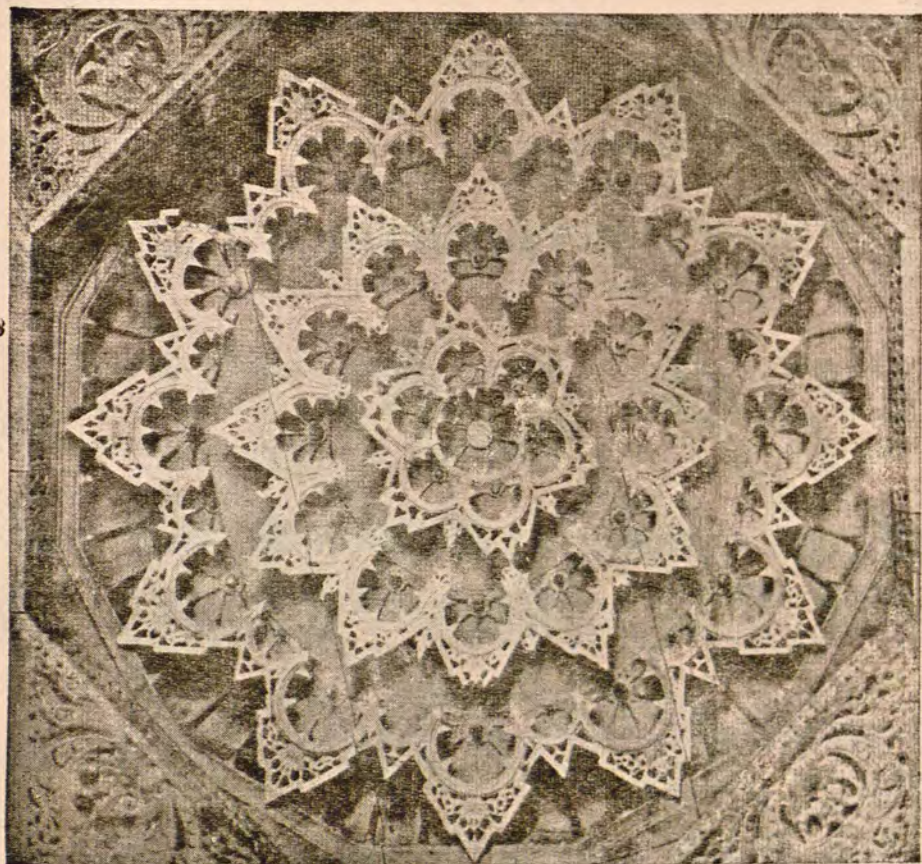


ક્ષિપ્ત ઉક્ષિપ્ત સલા મંદારકે વિતાન

ગાંધીજીના ભાઈ શિવભાઈ



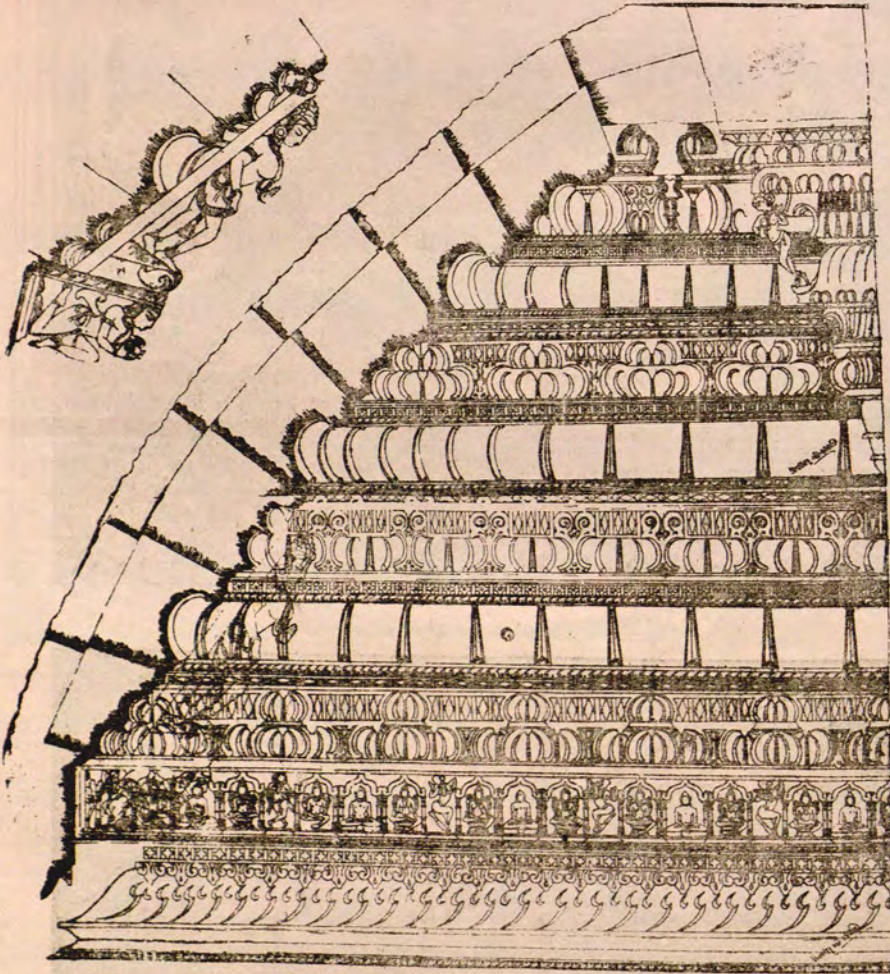
સમ ઉદ્દિષ્ટ મંદારક વિતાન



સલા પદ્મ મંદારક વિતાન



સભા મંદિરક કચેરીક સેકશન



પદ્મશિલા

કોલ

ગવાલુ

કોલ

ગવાલુ

કોલ

ગવાલુ

કપકંઠ

કર્ણદર્શિક



સલા મંદારક કરોટક તળદર્શન

ગજતાલુ

કોલ

ગજતાલુ

કોલ

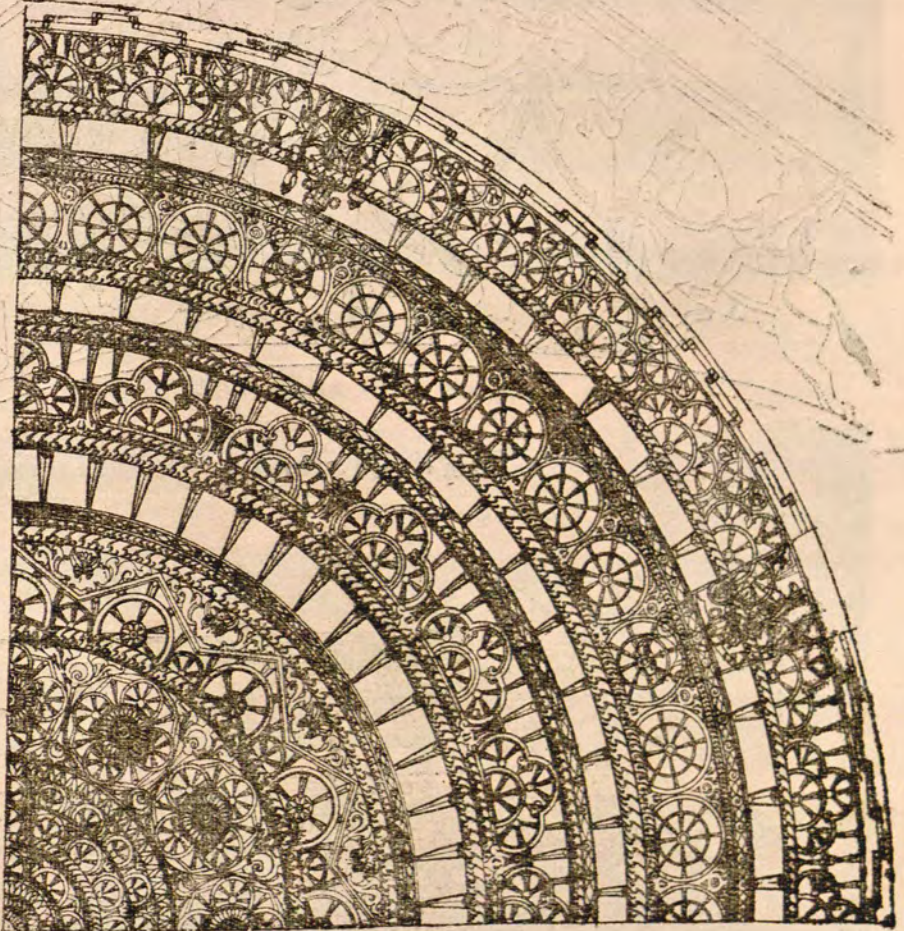
ગજતાલુ

કોલ

ગજતાલુ

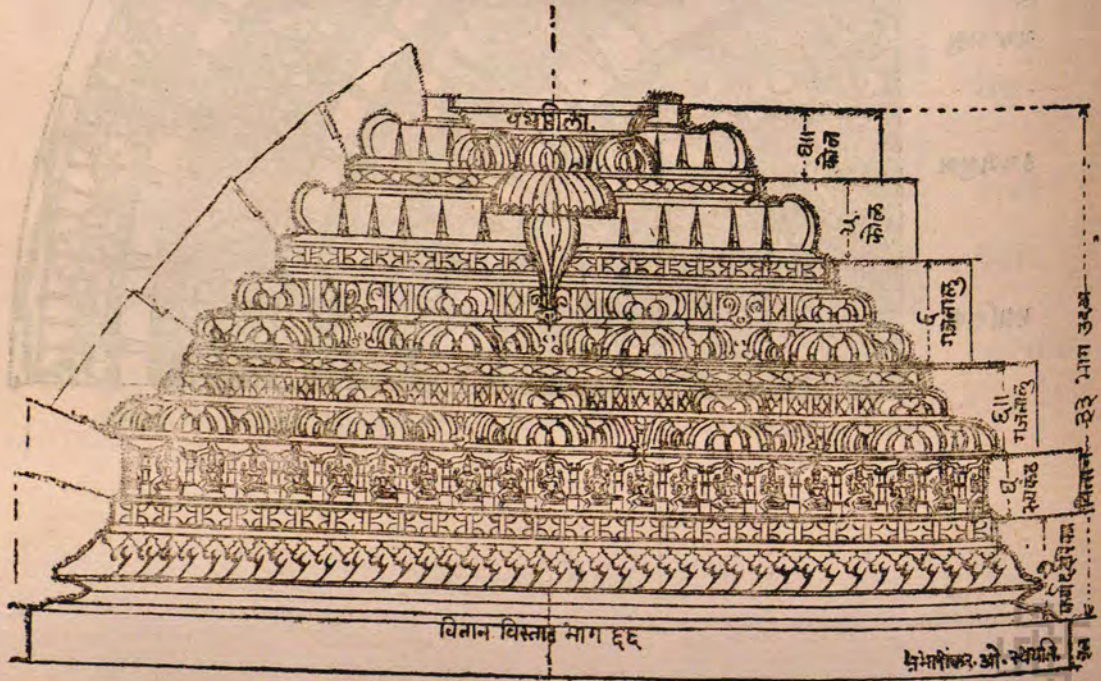
કમળલુમ

પદ્મશિલ





વિકર્ણની છત સમતલ

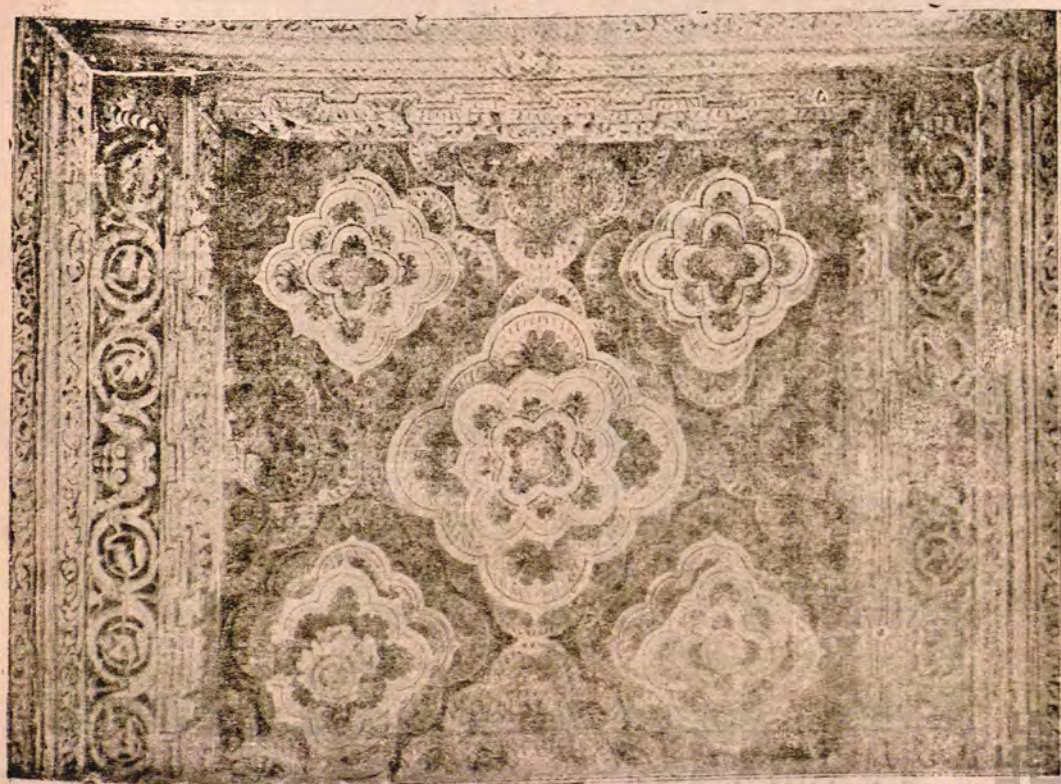


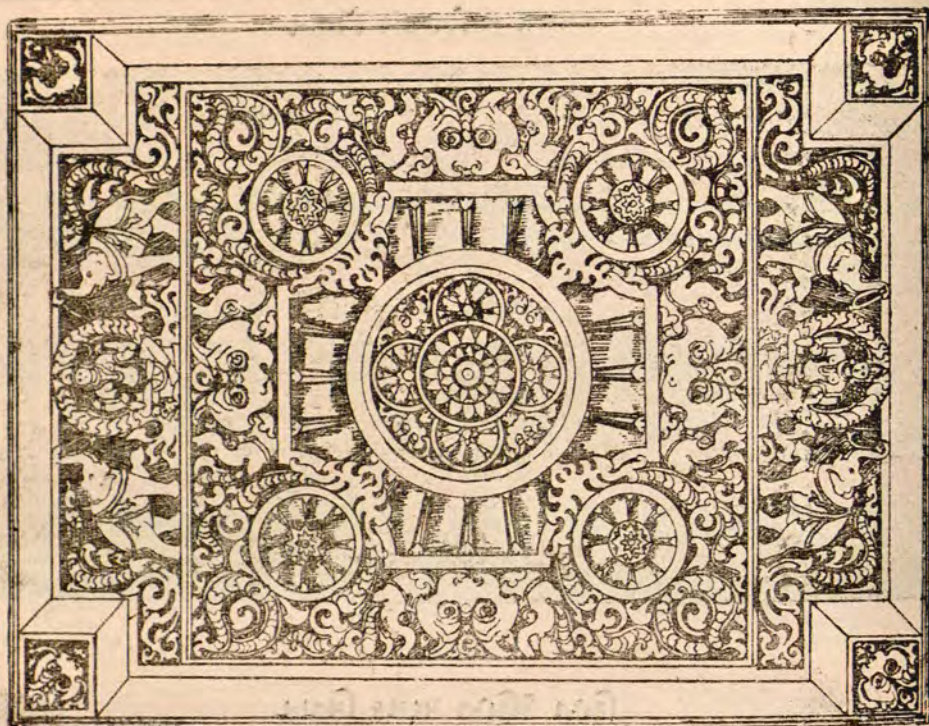
સલા નાલિ મંદારક કરોટક

समतल नासिच्छंद वितान

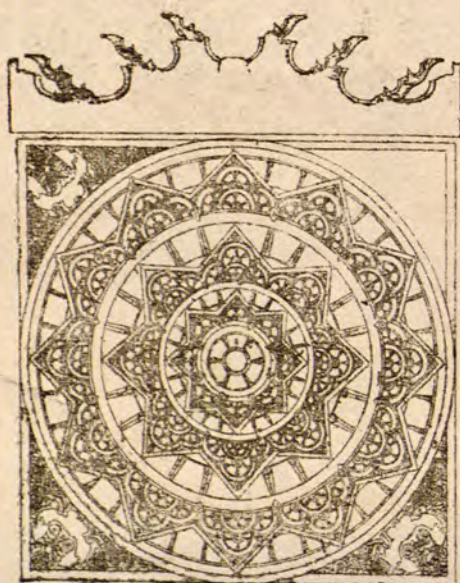


क्षिप्त उक्षिप्त पदमक वितान

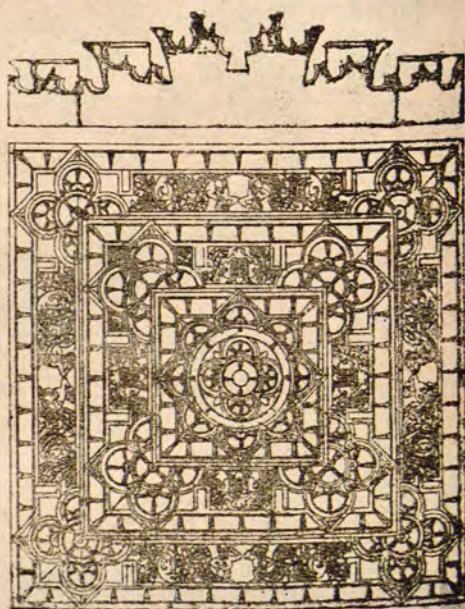




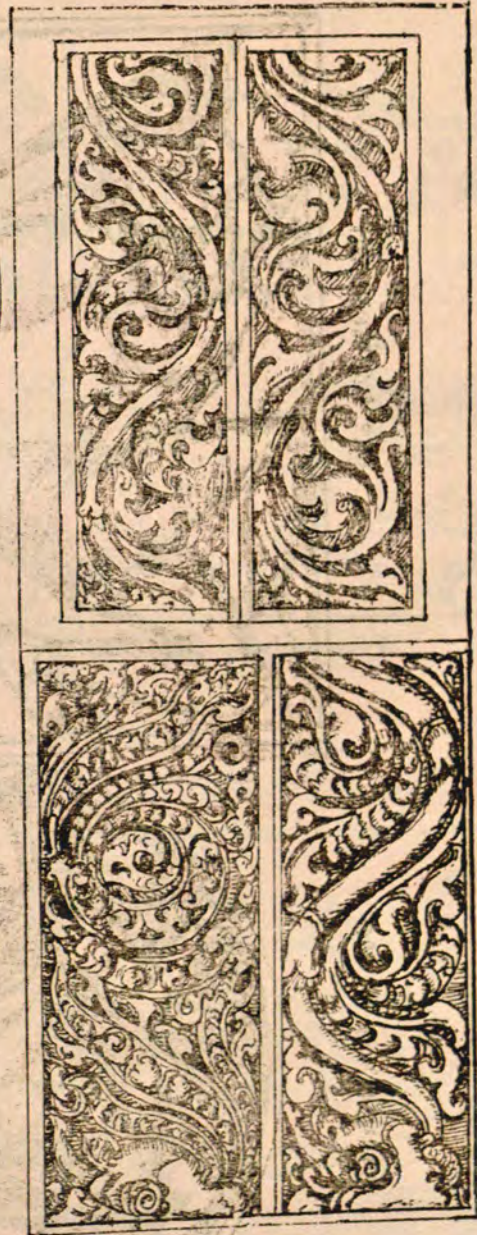
સમક્ષિપ્ત વિતાન



સભા મંદારક તાલિચ્છંદ



ક્ષિપ્ત ઉક્ષિપ્ત મંદારક



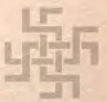
समतल चितान



ચાર ધડ એકમુખ છત



એકમુખ પંચ ધડ છત



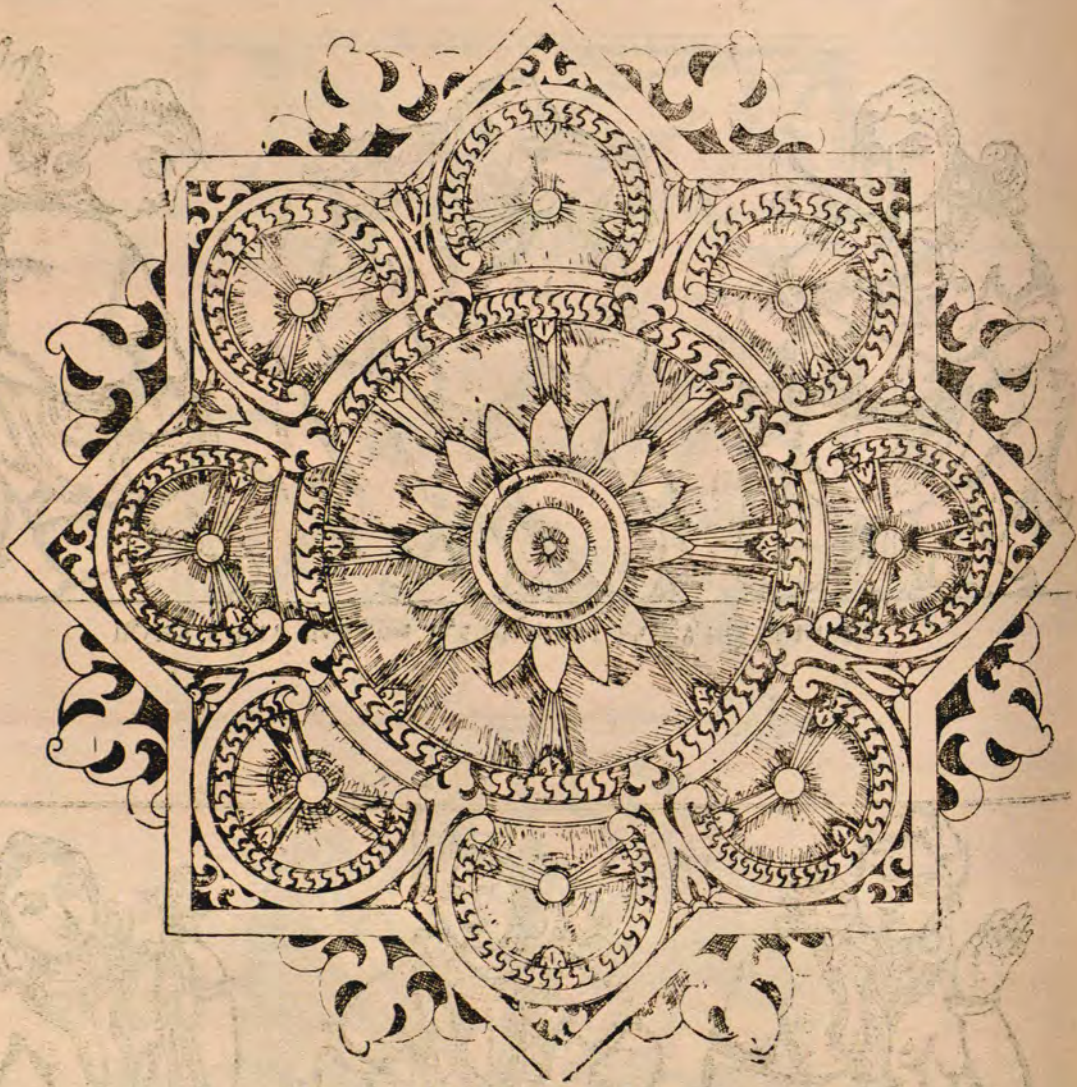


વિતાનના રૂપકંઠ ઉપર વિદ્યાધરોનારૂપો આગળની કળાના સ્વરૂપો



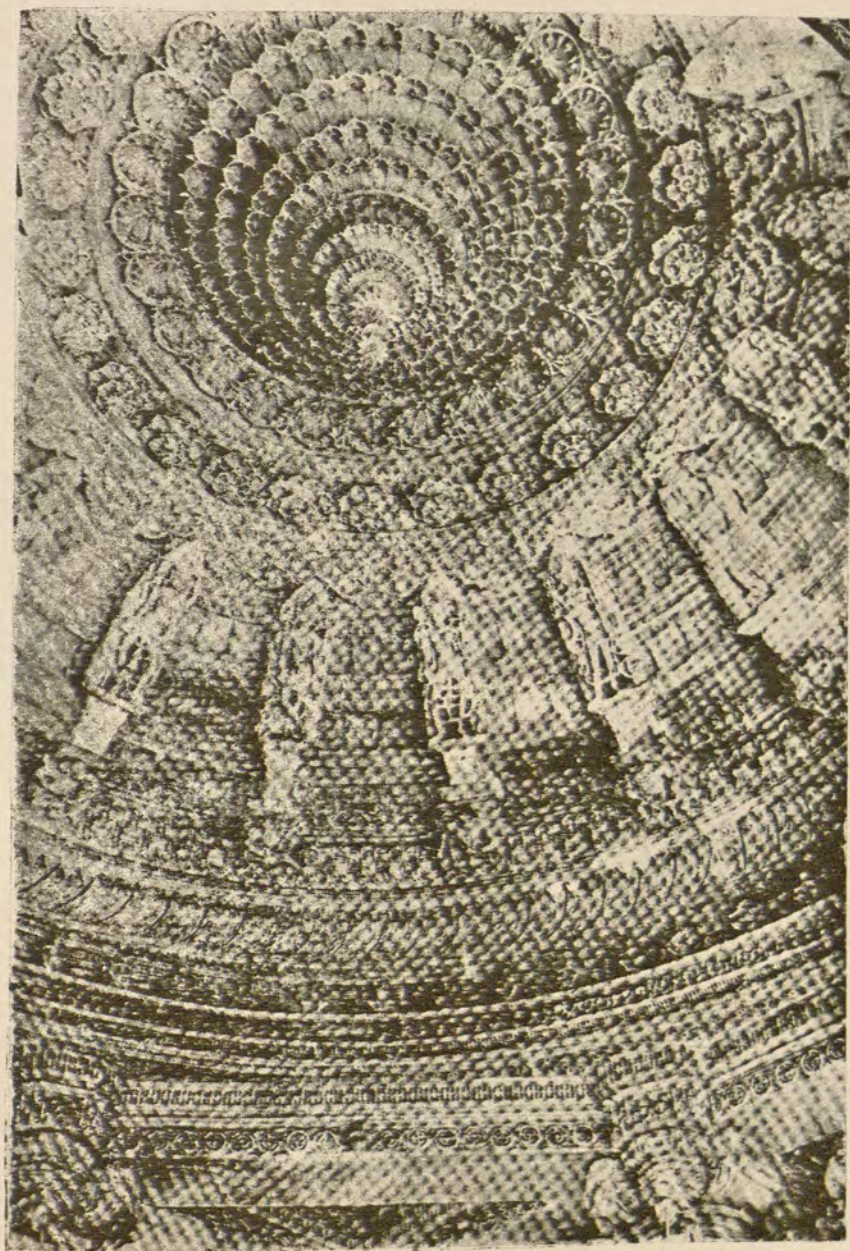
વિતાનના રૂપકંઠ ઉપર વિદ્યાધરોમાં આગળની કળાના સ્વરૂપો





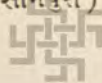
રૂપકંઠ પર વિદ્યાધરો

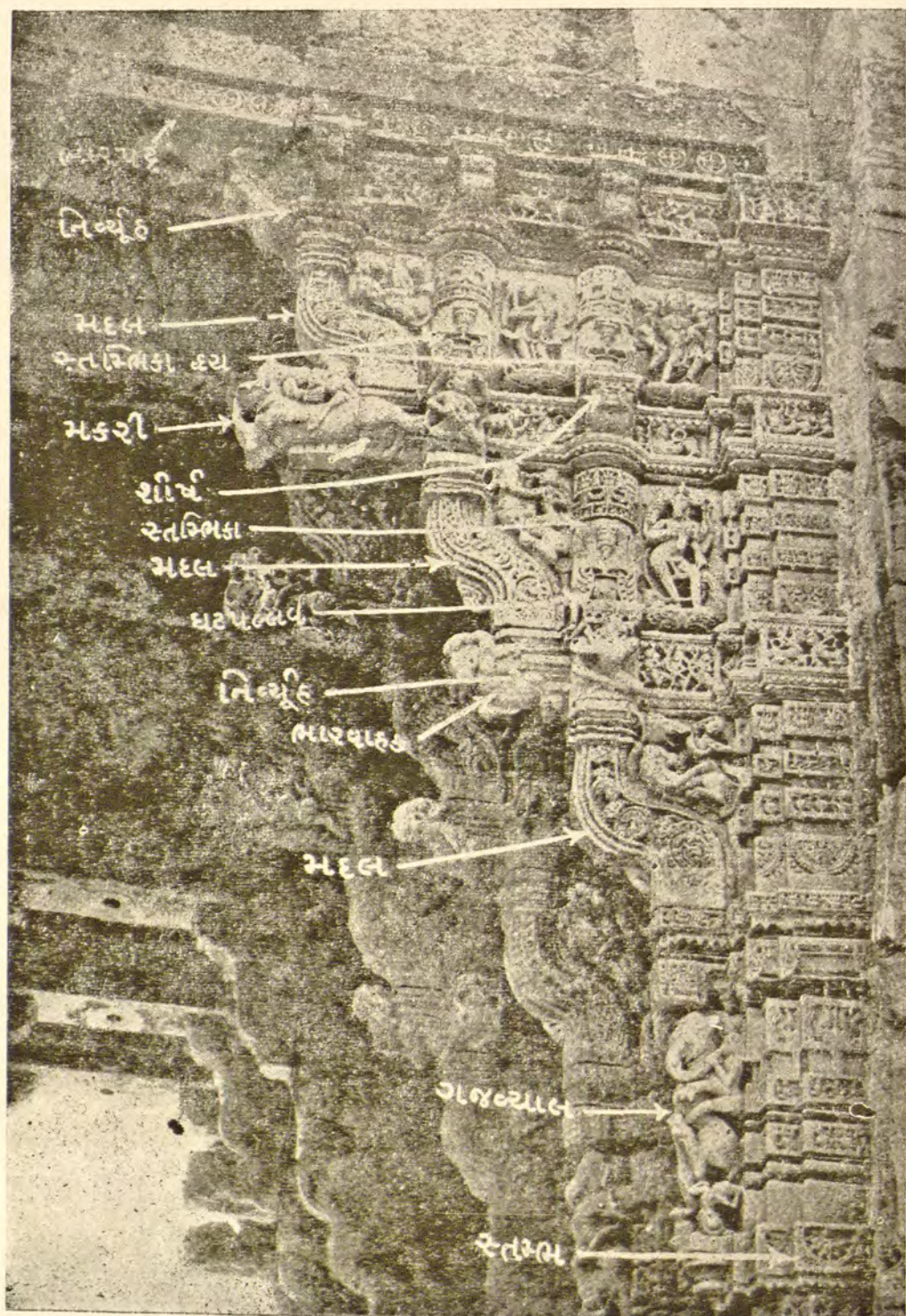




વિતાન-કરોટક-ધુમટ આળુ માઉન્ટ

(પ્રભાશંકર ઓ. સોમપુરા)





દુર્ગ-કીલ્લાના પ્રવેશ દ્વારનું પશ્ચદર્શન (ઉભોથ)



समतल वितान वेदी कुड्यलवाणो

સભામંદરક કુંડિકા



કર્ણધર્મિકા

રૂપકંઠ

વિદ્યાધર

કોલ

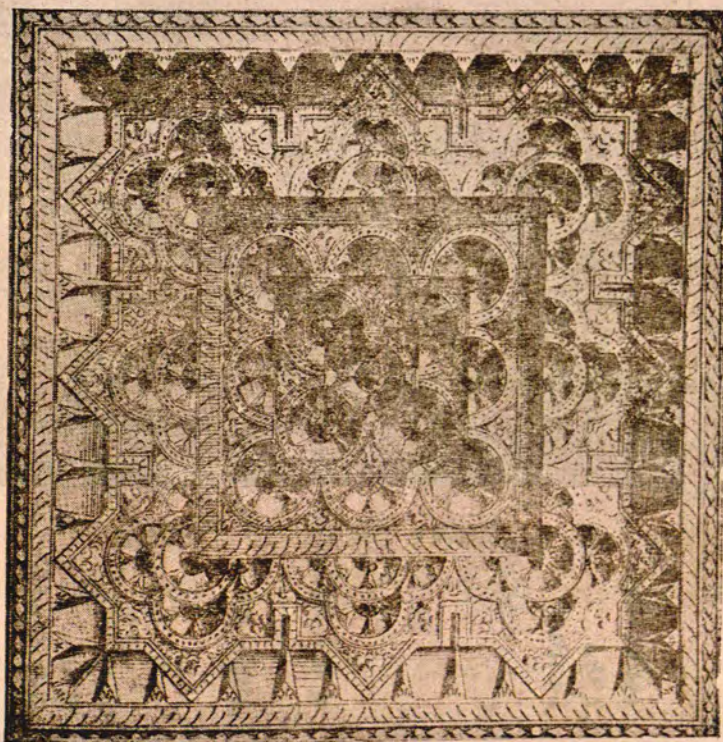
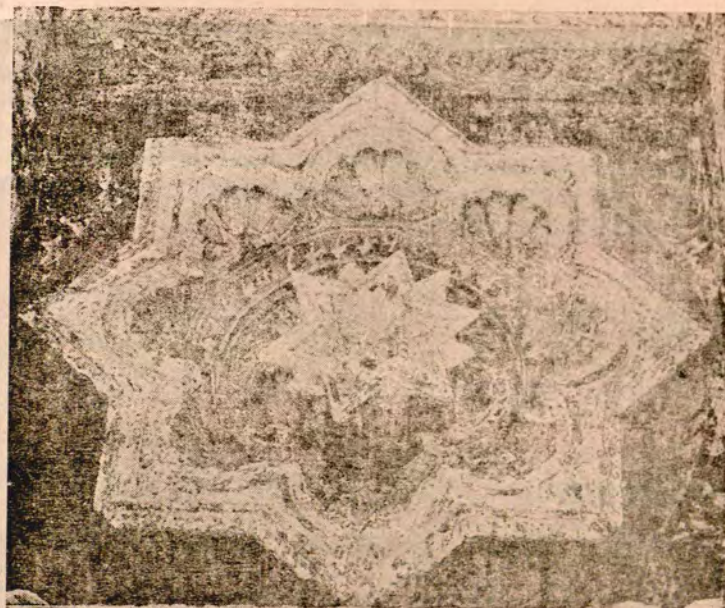
રૂપયુક્ત

ગવાલુ

કોલ

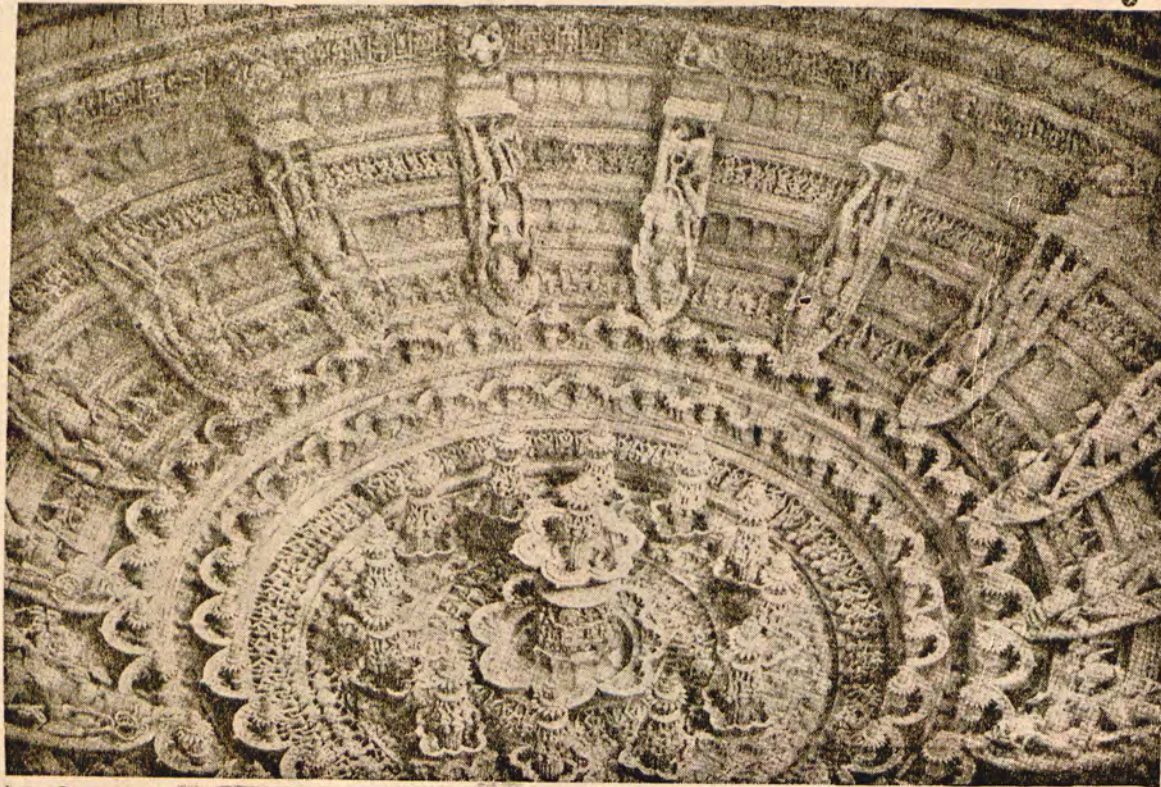
ગજવાલુ

પદ્મશિલા



नालिनचंद क्षिप्त विमान





કર્ણુદર્શનિકા
રૂપકંઠ
વિધાથર

રશાભાસ

હંસાદિથર

રૂપાદિથર

મશાભાસ

ભુમા
મદ્યે પદ્મશિલા

પદ્મશિલ

ગજતાલુ

લુમા-

ગજતાલુ
૩ કોલ

૨ કોલ

૧ કોલ

રૂપકંઠ
ત્રિધાધર

કર્ણાદર્શિકા

રૂપકંઠમાં
ભૌરિરૂપ
દેવાંગના
ત્રિધાધર



વીકર્ણની ૭૧ સમકક્ષ (મહાસરેખી)



વીકર્ણની છત સમતલ



કમલોદભવ (પદ્મ મંદારક) ક્ષિપ્ત ઉક્ષિપ્ત વિતાન



શ્રી વિશ્વકર્માકૃતે વાસ્તુશાસ્ત્રે વાસ્તુ વિદ્યાયામ્ કરોટક લક્ષણાધ્યાય ક્રમાંક અ ૯

હવે હું મંડપના અંદરના ભાગની લાંબાણુ વિતાનની કિંચા વિશે કહું છું મંડપના પ્રમાણથી તેના સૂત્રની સાધના કરવી. અઠાંશ કરવાને ચારસ ક્ષેત્રનું મધ્ય ગર્ભસૂત્ર છોડવું અને તેના વ્યાસને અર્ધભાગ લઈને બાર ભાગ કરવા. તેમાં ગર્ભથી પાંચ ભાગ એટલે કુલ દશ ભાગ અઠાંશની એક હાંશ થઈ એ રીતે ૨૪ ગજના વ્યાસને દશ હાથની અઠાંશ સિદ્ધ થાય. તેમાં બીજો વિચાર ન કરવો. આગળ કહેલા પાટના ભાગ માનથી પાટ દોઢો પહોળો કરવો. તેમાં તાંતરુ પાડવાનું શિલ્પીએ જાણવું. ૩

હવે તે ઉપરથી હે વત્સ ! બ્રમ ગોળા સૂત્રની સાધના કરવી. બે પાટડાના મધ્યના વિસ્તારમાં વિસ્તારથી અર્ધ કરોટકની ઊંચાઈ કલ્પવી. ઊંચાઈના એક સો અઢાર ભાગ કરવા. હાંશો ઉપર કહેલો થર કર્ણદ્વરિકાનો ચૌદ ભાગ ઊંચાઈ જડાઈ નો કરવો. તેના આંતર વિભાગ હવે સાંભળો. નીચે કામરૂપ એક ભાગ, પોણા ભાગની ચીખ્પિકા, કણી બે ભાગની એક ભાગ અંધારી. ત્રણ ભાગનો સ્કંધ (ગલતો) એકેક ભાગની બે પટ્ટીઓ (કંદ) ચાર ભાગની ઊંચાઈ ગ્રાસપટ્ટી. $\frac{1}{2}$ પા ભાગની ઉપર અંધારી કરવી. એ રીતે ચૌદ ભાગ ઊંચાઈ નો કર્ણદ્વરિકાનો થર જાણવો. ૬ હવે તેના નીકાળા કહે છે. કણી સુશોભિત કરવી. ૧ ભાગ કામરૂપનો નીકાળો, ચીખ્પિકાનો બે ભાગ. કર્ણનો સવા ત્રણ ભાગનો અને સ્કંધ (ગલતા)નો નીકાળો પણ સવા ત્રણ ભાગનો જાણવો. તે પર એકેક ભાગ નીકળતી બે પટ્ટીઓ (કંદ) કરવા. એ રીતે કુલ સાડા અગિયારભાગનો કર્ણદ્વરિકાનો નીકાળો અને ઉદયમાન ૧૪ ભાગનું જાણવું.

કર્ણદ્વરિકા ઉપર રૂપકંઠ બાર ભાગ ઉદયનો કરવો. નીચે કામરૂપ એક ભાગનો-ચીખ્પિકા દોઢ ભાગની અરધા ભાગનો ધ્રુ (રૂપ નીચે પાટલી) તે ઉપર સાડા પાંચ ભાગમાં રૂપો કરવા તે ઉપર અંધક (રૂપ ઉપસી પટ્ટી) અરધા ભાગની તે પર ચીખ્પિકા પોણા ભાગની, ઘશિકા પોણા ભાગની. તે પર ફરી પોણા ભાગની ચીખ્પિકા કરવી. તેના કંદની પટ્ટી $\frac{1}{2}$ પા ભાગની અને ઉપર અંતરાળ (ઘશી) અરધા ભાગની રાખવી એ રીતે કુલ બાર ભાગની ઊંચાઈનો રૂપકંઠ જાણવો. તેનો નીકાળો ત્રણ ભાગનો રાખવો.

આ રૂપકંઠના થરમાં ફરતા સોળ વિદ્યાધરોનાં સ્વરૂપો નીકળતા કરવા. તેની રૂપકંઠ જેટલી જડાઈ અને તેનો નીકાળો તેના પ્રમાણથી રાખવો. પહોળાઈ પણ તેના પ્રમાણથી રાખવી. વિદ્યાધરોનાં નીકળતાં રૂપો પર કામદેવનાં સુશોભિત રૂપો કરવાં કે ફરતી સુંદર સુરૂપ મનોહર એવી નૃત્યનાયિકા-દેવાંગનાનાં રૂપો ઊભાં કરવા. ૧૬

ધર્શાન સામે મુખવાળી ધનુષબાણુ ધારણ કરતી (મિનકાનું) કરૂપ કરવું. એ રીતે વિધિથી કરવાથી સર્વ દોષનો પરિહાટ થાય (૨૦) છ દર્શનના પ્રાસાદોમાં પણ તેમ કરવું. તેથી અન્ય બીજું કરવાથી યજમાનો હંમેશ માટે નર્કમાં જાય અને શિલ્પીના કુળને

નાશ થાય. રાજ્ય ભંગ થાય કે રાજ્ય ભય ઊભો થાય. એ રીતે યજ્ઞમાનનું શુભ ઇચ્છીને કાર્ય કરવું તેમાં અન્ય બીજો વિચાર ન કરવો. ૨૨

રૂપકંઠ ઉપર તેર ભાગ ઊંચાઈનો ગજતાલુ (કાચલા, ગવાળ)નો થર કરવો. તેની ઊંચાઈનો ઘાટ યોગ્ય શોભામાન કરવો. તેમાં આંતર ભાગ કહું છું. એક ભાગ કામરૂપ, એક ભાગ ચીપ્પિકા. લુમ કાચલા સાત ભાગના એક ભાગ કામરૂપ-એક ભાગ ચીપ્પિકા. દોઢ ભાગ ઊંચી કણું (પાટ્ટિકા) અને અરધા ભાગ આંતરપત્ર (પથી) બાણાવી એ રીતે તેર ભાગ ગજતાલુની ઊંચાઈના બાણવા. તેમાં જરાય શંકા ન કરવી. ૨૫

હવે ગજતાલુના ઘાટના નીકાળા કહું છું. કામરૂપ અરધાભાગ નીકળતો ચીપ્પિકા બે ભાગ, ત્રણ ભાગ ગજતાલુ નીકાળો અને ચાર ભાગ-બીજો લુમનો નીકાળો બે ભાગ મણિબંધ અને બે ભાગ ચીપ્પિકાના નીકાળો એ રીતે કુલ સાડા તેર ભાગ ગજતાલુના નીકાળો બાણવો.

બીજા ગજતાલુનો થર ભાર ભાગનો કરવો. તેનો નીકાળો સાડાભાર ભાગનો રાખવો. ત્રીજા ગજતાલુના થર અગિયાર ભાગમાં ઊંચાઈનો અને સાડા અગ્યાર ભાગનો નીકાળો ત્રીજા થરનો શિલ્પીએ રાખવો. તે સર્વ કામનાનું ક્ષણ પ્રાપ્ત કરાવે છે. ૩૧

ગજતાલુના ત્રણ થર ઉપર સુશોભિત કોલ પુષ્પકંઠ અને છુરિકા સાથેનો કરવો. તેના આંતર ભાગ કહે છે.

નીચે કંઠ (ધૂ) અરધા ભાગનો. બીજો પણ અરધા ભાગનો. ચીપ્પિકા જેવો પુષ્પ-કંઠ-દોઢ ભાગની બે ભાગની, છુરિકા ત્રણ ભાગની, કામરૂપ સવા ભાગનો, ચીપ્પિકા પોણા બે ભાગની, પટ્ટિકા અરધા ભાગની ઉપર ઘસી રાખવી. એ રીતે દશ ભાગ કોલની બડાઈના બાણવા. કોલ અંદર સાડાત્રણ ભાગનો ઘાટ ઊંડો કરવો. ૩૫

પદ્મશિલા અઢી અઢી ભાગના નીકળતા ટેકરા શોભાયમાન કરવા. ૩૬ તેમાં પદ્મ-પત્રોથી સિદ્ધ કરવી. બાકી લુમાએ કરવી. પ્રથમ વલ્લિકા (ગોળવૃત્ત) ત્રણ ભાગ નીકળતી કરવી અને ઊંચાઈમાં બે ભાગ પદ્મ કેસર સાથે કરવું. બીજું પણ તેટલું જ કરવું ઊંચાઈ પ્રમાણે નીકાળો રાખવો. ત્રીજું ત્રણ ભાગ નીકળતું કરવું. ઊંચાઈ બે ભાગની કરવી. તેમાંથી ચોથું કે અધિક ન કરવું. ૩૯

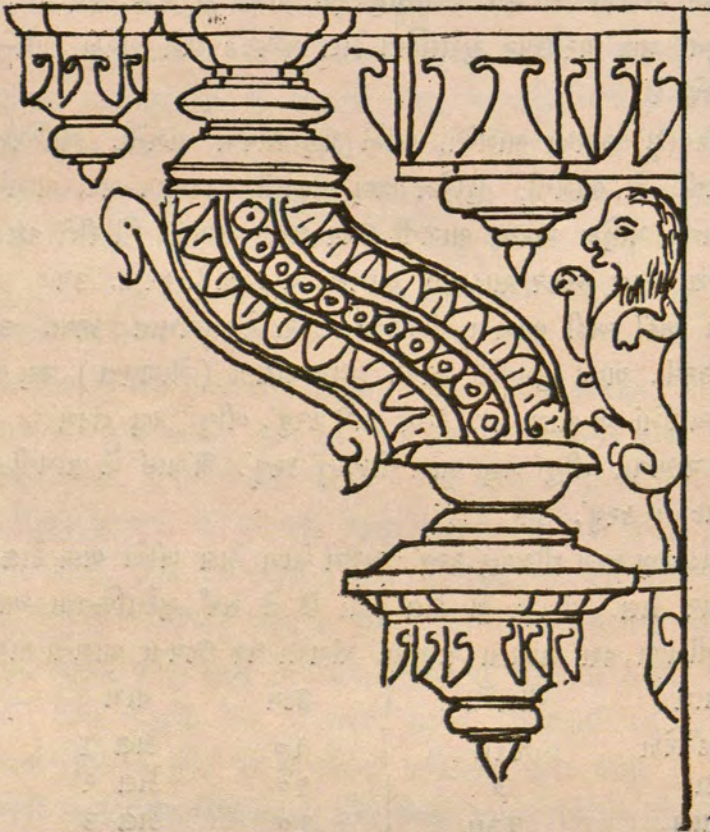
ચોથું સાડાત્રણ ભાગ નીકળતું કરવું. પ્રથમ સોળ કોલ બીજો બાર કોલ. ત્રીજો આઠ કોલ. ચોથો ચાર કોલ. પાંચમો બે કોલ કહ્યા છે તે સર્વ સુશોભિતતા આપે છે થરની ઊંચાઈ અને નીકાળા દશ ભાગનો રાખવો. પાંચમો થર ઉદયના ભાગનો રાખવો. ૪૨

ઉદય	નામ	નીકાળો	ઉદય	નામ	નીકાળો
૧૪	કણુંદંડરિકા	૧૧૧	૧૦	કોલ ૧	૧૦
૧૨	રૂપકંઠા	૭	૧૦	કોલ ૨	૧૦
૧૩	ગજતાલુ	૧૩૧	૧૦	કોલ ૩	૧૦
૧૨	ગજતાલુ	૧૨૧	૧૦	કોલ ૪	૧૦
૧૧	ગજતાલુ	૧૧૧	૧૦	કોલ ૫	૧૦

ઉદ્ય નેટલો નીકાળો દશ ભાગનો પાંચ થરની સંખ્યાનો ઉદ્ય રાખવો. ૪૩ એકસો અઠાવીશ ભાગ સંખ્યા પૃથ્વી પર જેમ અષાઢનો મેઘ હોય તેવા મેઘના જેવો મેઘનાદ મંડપ, આકાશ, વિતાન કરવો. દેવોને પણ નીલવૃક્ષથી ઉત્પન્ન થયેલો એવો વિતાન હુલ્લ છે. ૪૬

ભાગ ૫૦ નિર્ગમ ભાગ ૫૮ એક ચક્રિદ્રઘ્ ભાગ ૧૧૮ નિર્ગમ ભાગ ૧૧૦ ઉદ્ય.

ધતિશ્રી વિશ્વકર્માકૃતે વારતુશાસ્ત્રે વાસ્તુ વિદ્યાયાં કરોટક લક્ષણાધ્યાય
ક્રમાંક ૯ પદ્મશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા શિલ્પવિશારદે
કરેલ ભાષાનુવાદ



અર્થપૂર્તિ વિતાનના ભેદો

નીચે	ઉપર	ક્યા દેવોને વદ્દલ
પદ્મક-નાભિચ્છંદ	પદ્મનાભ	બ્રહ્મા વિષ્ણુ પાર્વતી
સભાચ્છંદ-પદ્મક	સભાપદ્મ	ગણનાથ
સભામાર્ગ-મંદારક	સભામંદારક	સૂર્ય વિતરાગ
પદ્મક-મંદારક પદ્માકૃતિ	કમલોદ્ભવ	સૂર્યદેવ
લલિત		

વાસ્તુશાસ્ત્રમાં વિતાનના ચાર પ્રભેદ કહ્યા છે. ૧ શુદ્ધ ૨ સંઘાટ ૩ ભિન્ન ૪ ઉદ્ભિન્ન
૧ શુદ્ધચ્છંદનો ૧ મિશ્રકે ૨ સાંધારના, ૨ ભિન્નકના, ૩ મિશ્રક અને
ઉદ્ભિન્નના ચાર મિશ્રક

	પદ્મક	નાભિચ્છંદ	સભામાર્ગ	મંદારક
શુદ્ધ	૬૪	૨૪	૧૬	૧૦
સંઘાટ	૩૬	૪૦	૩૬	૧૫
ભિન્ન	૨૦૦	૧૦૦	૪૮	૪૦
ઉદ્ભિન્ન	૨૦૦	૧૩૬	૧૦૦	૪૮
	૫૦૦	૩૦૦	૨૦૦	૧૧૩

કુલ ૧૧૧૩ ભેદ

પદ્મ છંદોદ્ભવના આઠ પ્રકાર :

૧ પદ્મક ૨ નિકાય ૩ અષ્ટપત્ર ૪ સુકર્ણિક ૫ છત્ર ૬ નાગવીથી ૭ પુષ્પક ૮ બ્રમરાલી
એ પ્રથમ આઠ ઉત્પત્તિના સૂત્રપાતથી ચિત્રિત
એ આઠ વિતાન ત્રિપુરાંત્રક શિવને કરવા.

૧ પદ્મક-

૨ નિકાય-બુમાના આગળ પંકિતબદ્ધ પરિધ પદ્મપત્રિકા કરવી.

૩ અષ્ટપત્ર-ગજતાલુ સ્થાને અર્ધચંદ્ર-કમલાષ્ટક દિશાવિદિશામાં આઠ પત્ર કરવા.

૪ છત્ર-આઠ કોણના મધ્યે પદ્મનો ભાગ લંબાવવો રંભા પુષ્પોદ્ભવની આગળ ૮ શૃંગ.

૫ સુકર્ણિક-વચ્ચે છત્ર આઠ લૂમ શૃંગને અંતે આઠ કર્ણિકા

ગોકર્ણુ-ગાયના કાન જેવી આકૃતિના ખૂણે અર્ધ મહલ આકૃતિ

૬ નાગવિધિ-આઠ ખૂણે બાહ્ય શૃંગે કર્ણિકા શૃંગોના ક્ષેત્રણે અનેક નાગબંધ કર્ણના
સ્થળે નાગભીતિ કોલની બહાર.

૭ પુષ્પક-ચતુષ્કોણ આઠ કોલ ફૂલ-પુષ્પક

૮ બ્રમરાવલી-આઠની બહાર સોળ પદ્માકૃતિ કરીને બ્રમરાવલી.



(વિષ્ણુને) નાભિષ્ઠ દોહલવ વિતાન આઠ

૧ નાભ્ય ૨ નાભ્યોદ્રવ ૩ શ્રીવત્સ ૪ માલાધર

૫ નંદાક્ષ ૬ સૂર્યોદ્ભવ ૭ ગરુડ ૮ વૈષ્ણવ-વિષ્ણુને

૧ નાભ્ય-ચોરસ ક્ષેત્રના ખૂણાથી શોભતા ચાર ભાગ કરવા. સોળ ભાગ કરવા. ખૂણાની રેખાના ત્રણ વિકર્ણના ત્રણ-મધ્યનું ચાર પદનું છત્ર તે મૂળ નાભિ અળખે ભાગની અર્ધઅંદ્રાકૃતિ ચારે દિશાએ કરવા. તે નાભ્ય નામ-વિષ્ણુ ભગવાનને કરવા.

૨ નાભ્યોદ્રવ-એક ભાગ પરિપના અળખે ભાગમાં દિક્ષુકોણ અને વિદિત્ર વચ્ચે તેનાથી અર્ધ.

૩ શ્રીવત્સ-ફરી ભાગ વધારવા. ચાર આઠ ભાગ વિકર્ણના સર્વસૂત્ર નાભ્યકર્ણને વ્યવસ્થિત.

૪ માલાધર-વિસ્તારમાં આઠ ભાગ અને લાંબાઈમાં બાર ભાગ તેમાં વિતાન દિવ્ય ભૂષણ એમાં માલાધર.

સમતલમાં ખૂણાની અધી રેખા-પૂર્વાપર યુક્તિના યોગે વચ્ચે ચાર અંશ કરવા. નાભ્યે દોહવાકાર વચ્ચે એકેક પૂર્વાપરત તેવા રૂપ કૃત તથા ઉત્તર દક્ષિણ પડખાના અંગે બે-બે નાભ્ય ઉપર સ્ત્રમસ્ત બાહ્ય મુખના નાભ્યાદિ કરવા-ત્રણ પંક્તિમાં ઉર્ધ્વાક્ષીપ્તાંગ સીતાન્ત સુલંબિત.

૫ નંદાક્ષ-બારમા ભાગમાં ખૂણાના સૂત્ર વિકર્ણસૂત્રનાભ્ય ચોથાના સોળમા ભાગે નાભ્યોદ્રવવાકાર વચ્ચે સમતલમાં કરવા. ચાર ખૂણે ચચચાર ચોથાના અર્ધમાં ચારે દિશામાં એક ગર્ભ મધ્યે દિવ્ય ભૂષણ કરવા. નવ નાભ્યોદ્રવના તુંબિકા નયલંબિતા.

૬ સૂર્યોદ્ભવ-પૂર્વભાગાદિ સંખ્યા પૂર્વ માનથી કદવી પંચસૂત્રના વિકર્ણમાં એકેક તથા પરમુખાન્ય આઠ ઉપર વધે નાભ્યાકૃતિ કર્ણના ચાર.

૭ ગરુડ-સોળ ભાગના ક્ષેત્રમાં કર્ણનાભ્ય ચોથા ભાગે કરવું. બહાર મધ્યમાં શ્રીવત્સ બાર કદ્યા છે.

૮ વૈષ્ણવ-વીસ ભાગ કરી મધ્યના ચારમાં શ્રીવત્સ કરવું. બાકીના બહાર પરિઘમાં સોળ નાભ્યા કરવી.

(અભ્યાને)

કમલોદ્ભવ આઠ વિતાન

૧ કમ્બલ (કમ્બલ) ૨ કમલોદ્ભવ ૩ શીખાવર્ત મેઘોદર

૫ મહાપદ્મ ૬ મહાકાન્ત ૭ હંસ ૮ હંસપદ્મ

૧ કમ્બલ-ચાર ભાગ કરી અષ્ટશૃંગ, ત્રિચત્રક તેમાં એકેક શૃંગમાં બુદ્ધ બુદ્ધ ત્રણ કોલ કોતરવા-પાછલા ભાગમાં ગજતાલુ કરવા. બાજુમાં કણીયુક્ત કમ્બલ કરવા તે કમ્બલ ૨ કમલોદ્ભવ-તેની બહાર ફરી અષ્ટશૃંગા પંક્તિબદ્ધ કરવા તેમાં ત્રણ કોલ કોતરવા હરિતનાલ કણિકા કરવી.

૩ શંખાવર્ત-ફરતા કોલ શંખ આવૃત સૂત્ર કરતા શંખાવર્તના કમે શૃંગ ઓછાવતા શંખાવર્ત કમે શૃંગ કરવા.

૪ મેઘોદર-કમલોદ્ભવના બહાર બે મેઘમાલા તેમાં ગોળ ગજતાલુની આકૃતિના વલણમાં ફુલમાં આઠ.

૫ મહાપદ્મ-મેઘોદરને તળને આઠ શૃંગ ફુલમાં સોળ આદિ ત્રિકોણ કણિકા છંદના અંતરે કરવી.

૬ મહાકાન્ત-સોળ ત્રિકોણાકાર પદ્માકાર કરવા. તેમાં તેના આગળ આઠ શૃંગોની લલિત કળા

૭ હંસ-સોળ પદ્મ કોલમાં ચોવીસ.....કરવા તે હંસ નામે વિતાન બાણવા.

૮ હંસપદ્મ-કોણ લાંબિતના વચ્ચે અષ્ટશૃંગ કરવા તે હંસપદ્મ

(સૂર્યને)

મંદારકોદ્ભવ આઠ વિતાન

૧ ઓમ ૨ ઓમાર્ક ૩ કિરણ ઓમાક્ષ ૫ સર્વેસુન્દર ૬ મેઘછંદ ૭ મહાભિમ્બ ૮ દીપ

૧ ઓમ અષ્ટકોલના છંદમાં વિચ્છત્ર કણિકા સાથે કરવી.

૨ ઓમાર્ક-પરિધમાં બે ભાગ વધારીને ચાર ખૂણે ઓમાકૃતિ કરવી. ચારે એકેક લુમ્બની અથ્રે ઓમાદિ લાંબિત.

૩ કિરણ-છ કોણના છંદ વિચ્છન્ન કણિકાયુક્ત કરવા. છ શૃંગના રૂપે સપ્ત મંદારક.

૪ ઓમાક્ષ-આગળ કહેલ ઓમ વિતાનમાં બખે ભાગ વધારવા. એમ ઓમના સોળ ભાગમાં એકેક અથ્રે.....કરવા.

૫ સર્વેસુન્દર-ઓમાર્ક વિતાનની બહાર આઠ, મંદારક તેર છ સાત.

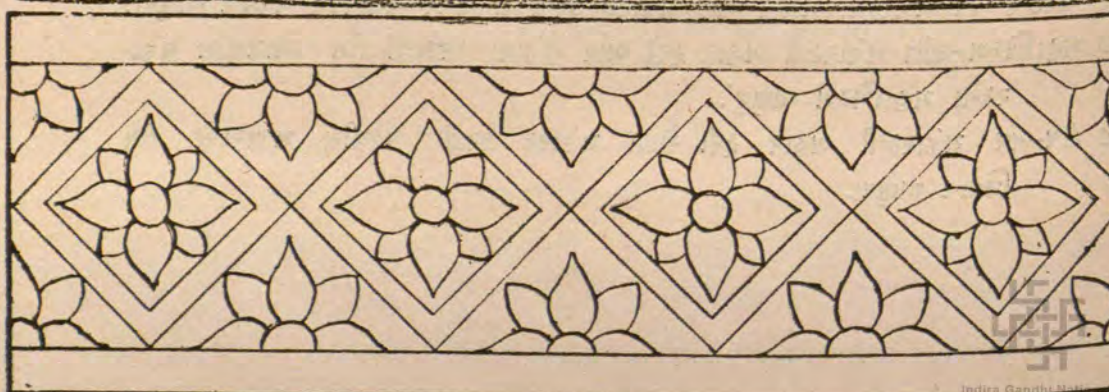
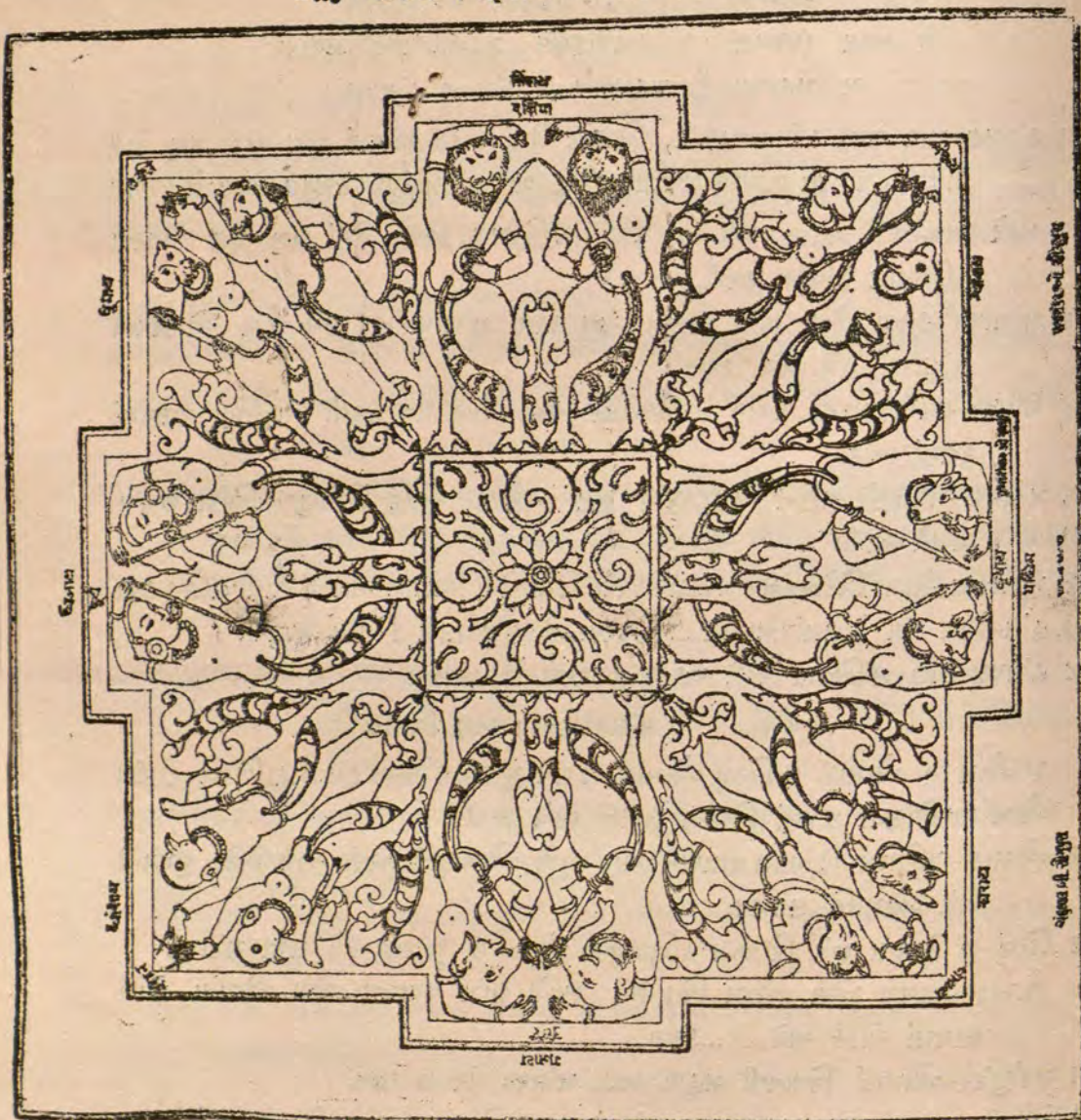
૬ મેઘછંદ-નવ મંદારકના બહાર આઠ મંદારક કરવા તે સતર મંદારકને પદ્મત્ર બાણવા.

૭ મહાભિમ્બ-સાત મંદારકની બહાર ફરી બાર મંદારક કરવાથી તેમ ઓગણીસ મંદારકનો મહાભિમ્બ બાણવું.

૮ દીપ-નવ મંદારકની બહાર ફરી સોળ મંદારક કરતાં પચીસ મંદારકને દીપ વિતાન બાણવા.



આઠ આયના સ્વરૂપાના સમતલ છત



દેવી-પાર્વતી ચંડિકાને આઠ પદ્મનાભો નામના વિતાન

૧ પદ્મનાભ ૨ સુગંભીર ૩ સિંહકર્ણ ૪ પતાકિન

૫ ઘંટાનાદ ૬ મહાનાદ ૭ તિલક ૮ સર્વસુંદર

ગણનાથને આઠ :

૧ સભાપદ્મ ૨ કુંજર ૩ મેઘરાજ્ય ૪ મેઘોદ્ભવ ૫ હર્ષ ૬ મેઘોદય (મોદક) ૭ શાન્ત
૮ વિજય

વિતરાગને-૧ સભામંદારક ૨ રમ્ય ૩ હર્ષ ૪ વસંતોદ્ભવ ૫ વસંતતિલક ૬ સૈન્ય
૭ વિચિત્ર ૮ ચુડામણિ

સર્વદેવને-૧ કમલોદ્ભવ ૨ રમ્ય ૩ વિચિત્ર ૪ ચિત્રકર્મક ૫ તારાગણ વૃદ્ધિરામ
૭ સુચિત્ર ૮ વિમાન

એ રીતે સર્વદેવોને એ પ્રકારના વિતાન કરવા.

નવલુખ્યા

લુખ્યા નામ

કૃતિ

૧ તુંખ્યાની

ક્ષીપ્ત

પદ્મપત્રયુક્ત

૨ લંખ્યાની

ઉક્ષિપ્ત

એકકોલ

૩ હેલા

સમતલ

દ્વીકોલ

૪ શાન્તા

ગજતાલવૃત

ત્રિકોલ

૫ મનોહરા

ગજહોષ્ઠમાના

ચતુકોલ

૬ ગાંધારી

વિદ્યાધરયુક્ત

પંચકોલ

૭ હસ્તિજીવહા

લંખ્યાની

એકતાલુકા

૮ નાગાંગા

ક્ષિપ્તઉક્ષિપ્ત

દ્વિગજતાલુકા

૯ પુષ્પાવતી

મંદારક

ત્રિગજતાલુકા
દંષ્ટ્રા અને વિદ્યાધર

ધતિશ્રી વિશ્વકર્માએ કહેલ વાસ્તુવિદ્યાશાસ્ત્રે વિતાન કરોટક અધ્યાય
૯ પદ્મશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર આઘડભાઈ સોમપુરા શિલ્પ વિશારદે કરેલ
ભાષાન્તર ક્રમાંક અધ્યાય. ૯



કુટનોટ :

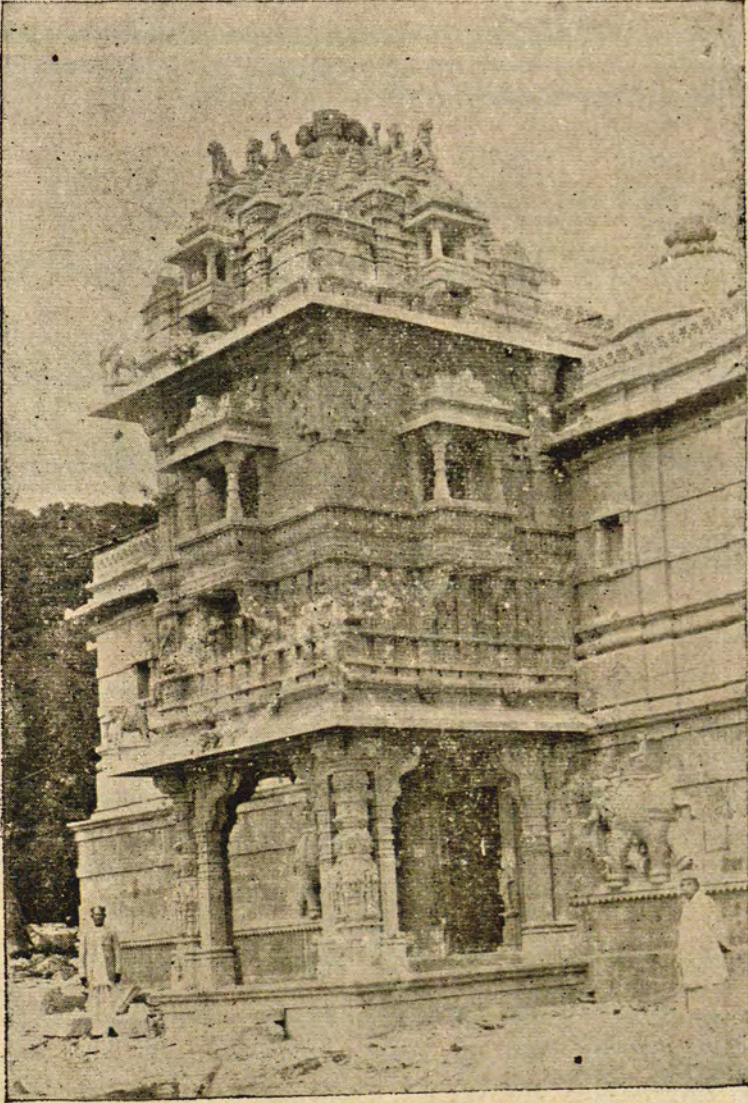
વિતાન કરોટક

ગૂઢ, સ્ત્રીક, નૃત્ય અને પ્રાચીવાદિ સર્વ પ્રકારના મંડપોની અંદર ઉપર વિતાન (ધુમંટ) કરવા સર્વ વિતાનનાં લક્ષણોની ઉત્પત્તિ-ઢાંકણ-સમ-તલ છાંતીયા ઢાંકવાની પ્રથાથી શરૂ થાય છે. વિતાન-(ધુમંટો) વિચિત્ર પ્રકારના અનેક છે. તેની આઘ ઉત્પત્તિ છાતિયાના ઢાંકણથી સર્વ વિતાનનાં લક્ષણો બાણુવા વિતાન અનેક પ્રકારના ચિત્રવિચિત્ર થાય. તેમાં મુખ્ય ભેદો કહ્યા છે. ક્ષિપ્ત ન્યુક્ષિપ્ત (ચડતા અને ઊતરતા થરોવાળા) ૨ સમતલ (સિદ્ધા છાતિયાં સાદકિ નકસી રૂપવાળા) ૩ ઉદ્ધિતાની-કોલ ગવાલુ ગજતાલુ એક પર બીજા ઊંચા પડતા થરોનો વિતાન ધુમંટ એમ ગુદા ગુદા પ્રકારના છંદના અગિયારસોને તેરની સંખ્યાના વિવિધ વિતાનો અનેક પ્રકારની લૂભોવાળા કહ્યા છે. ૩

૧ શુદ્ધ સંઘાટ સમતલ છાતિયા ૨ મિશ્ર સંઘાટ ઊંચાનીયા થરવાળા ૩ ક્ષિપ્ત લટકતા થરોવાળા ૪ ઉદ્ધિપ્ત ઊંચા થરોવાળા એમ ચાર પ્રકારના વિતાનના ભેદ બાણુવા.

૧ પદ્મક ૨ નાભિચ્છંદ સંગાટ-લિન્ન અને ઉદ્ધિલિન્ન એમ ચાર ભેદો પ્રત્યેકના કહ્યા છે. એક જાતની આકૃતિવાળી શુદ્ધ બે જાતની આકૃતિવાળી મિશ્રક, ત્રણ જાતની આકૃતિવાળા લિપક અને ચાર જાતની આકૃતિવાળા ઉદ્ધિલિન્ન નામના વિતાન બાણુવા-પદ્મનાભ-સભાપદ્મ-સભામંદારક અને કમલોદ્ભવ એ ચાર લિન્ન જાતના બાણુવા. ૩૫ ઇતિકરોટક-વિતાન.

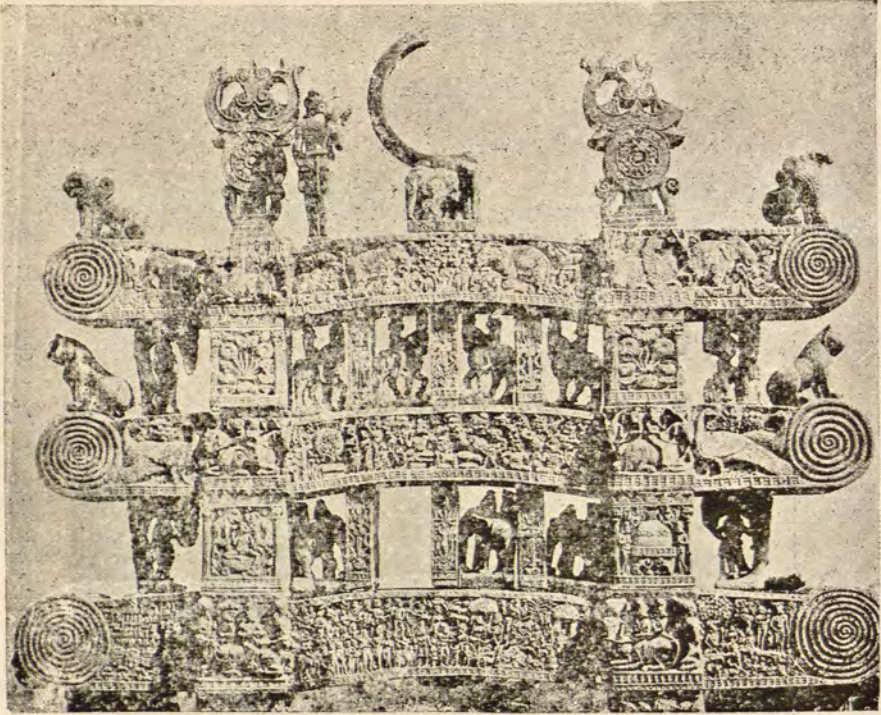




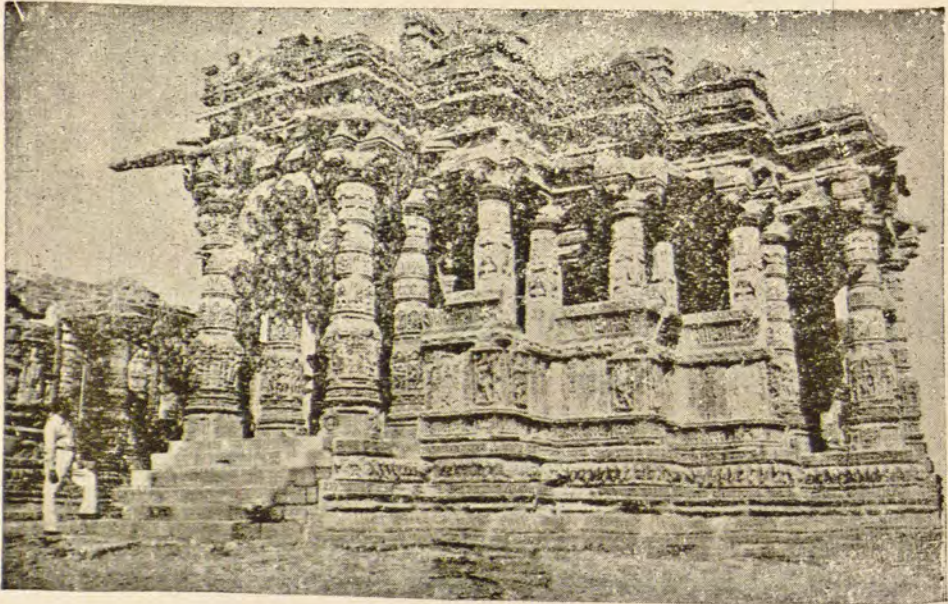
પાલીતાણા આગમ મંદિરનું પ્રવેશ દ્વાર

(સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓ. સોમપુરા શિલ્પવિશારદ)

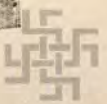




બીજી શતાબ્દીનું સાંચી સ્તૂપનું તોરણ



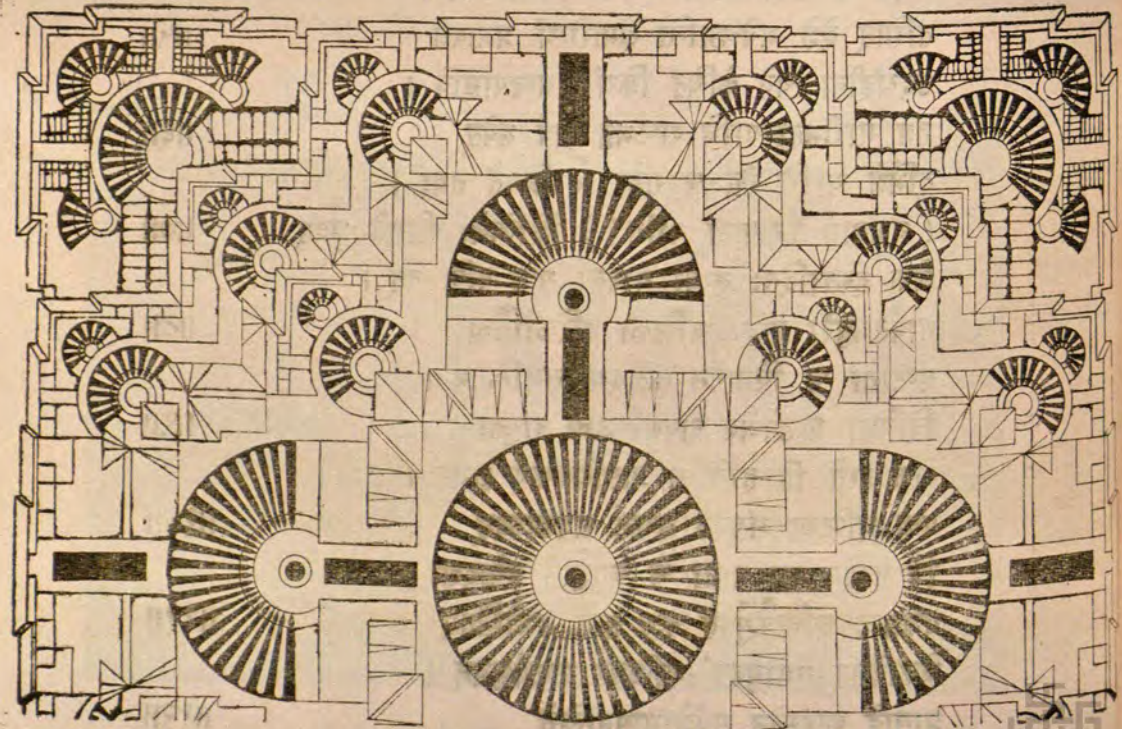
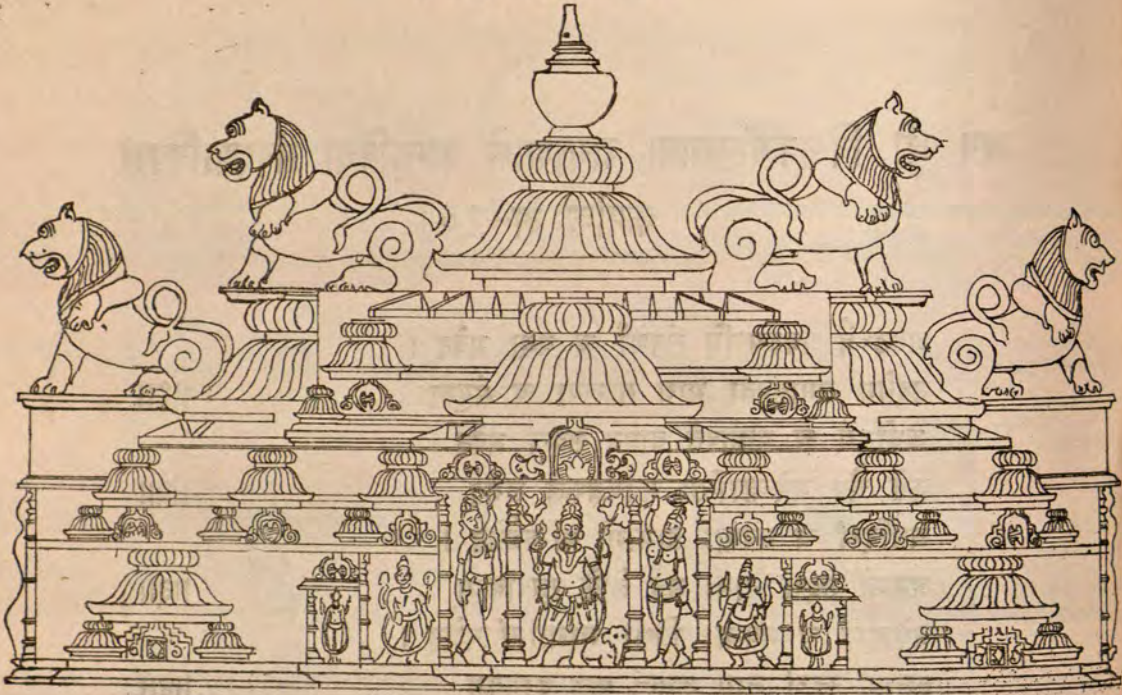
મોઢેરા સૂર્યમંદિરનો મંડપ દશબુજ સદી



अथ श्री विश्वकर्माकृताया वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्या संवरणाधिकारे क्रमांक अ-१०

अतउर्ध्वं प्रवक्ष्यामि संवर्णां च यथा भवेत् ।	
उदयेन समायुक्ता भाग सख्या च संयुता	॥१॥
अर्धोदयं च यत्प्रोक्तं वामनं उदयं भवेत् ।	
कृते चैव भवेच्छान्तिः सर्वयज्ञफलं लभेत्	॥२॥
अर्धोदयं च नवधाः द्वाभागौ परिवर्जयेत् ।	
अनन्तं उदयं नामः सर्व लोके सुखावहम्	॥३॥
अधोदयं च नवधाः त्रिणी भागानिसंत्यजेत् ।	
वाराहं उदयं नाम अनन्तं फल दायकम्	॥४॥
उदये च समाख्याता अनन्तं फलदायिका ।	
तस्मिन् देशे भवेच्छान्तिः क्षेमरोग्यं प्रजायते	॥५॥
उदयंहीना चये केचित् क्रियन्ते मण्डपाश्रुवि ।	
तत्र मारीमहाव्याधि राष्ट्रभङ्ग भयं भवेत्	॥६॥
दुर्मिक्षं चाति रौद्रं च राज्ञो च म्रियते तथा ।	
(यजमानं निःकुलं याति ?) शिल्पिनो म्रियते ध्रुवम्	॥७॥
एक हस्तादितः कृत्वा यावतः सप्त पण्डि वत् ।	
तावन्तश्चतुरो वृद्धिः घण्टिका परिकीर्तिता	॥८॥
घण्टानां च विभागेन तलोदय समन्वितम् ।	
विविधा मण्डपैश्चैव संवर्णा उर्ध्वं संयुता	॥९॥
एक हस्ते द्वि हस्ते च प्रासादेमण्डपं शुभम् ।	
पञ्च घण्टिका संयुक्तं मण्डपं सर्वकामदम्	॥१०॥
त्रि हस्तेन नव घण्टा च चतुर्हस्ते त्रयोदशः ।	
दशसप्त घण्टिकैर्युक्तं पञ्च हस्ते प्रकीर्तितम्	॥११॥
एकविंशत् समायुक्तं घण्टिका मण्डपंशुभम् ।	
प्रासादे षट्हस्तेन सर्वशोभासमन्विते	॥१२॥

સંવરણા સન્મુખ દર્શન



સંવરણા પ્રાચીન શૈલી તળદર્શન

सप्त हस्ते तु प्रासादे घण्टिका पञ्चविंशति ।	
मण्डपं कार्येत् प्राज्ञः गजसिंहसमन्वितम्	॥१३॥
वसु हस्तेन कर्तव्या घण्टिका उन्विशतिः ।	
नव हस्ते तथा प्रोक्तं दश हस्ते तथैव च	॥१४॥
त्रयत्रिंशत्समायुक्तं सार्धं पाद समन्वितम् ।	
कलश सिंहसमो पेता तथा गरुड समन्विता	॥१५॥
सप्तत्रिंशत्समायुक्तं घण्टिकायाः समन्वितम् ।	
एकादशा दितकृत्वा यावत् षोडशहस्तकम्	॥१६॥
हस्ते सप्तत्रिंशो मेते यावत् जिनहस्तकम् ।	
घण्टिका च प्रकर्तव्या चत्वारिंशेक संयुता	॥१७॥
पञ्चविंशति संयुक्ता प्रासादे सर्व काभदे ।	
तावथैव प्रकर्तव्यं ज्ञातव्यं त्रिंशहस्तकम्	॥१८॥

पञ्चचत्वारिंशेघंटा मंडपा सुशोभना

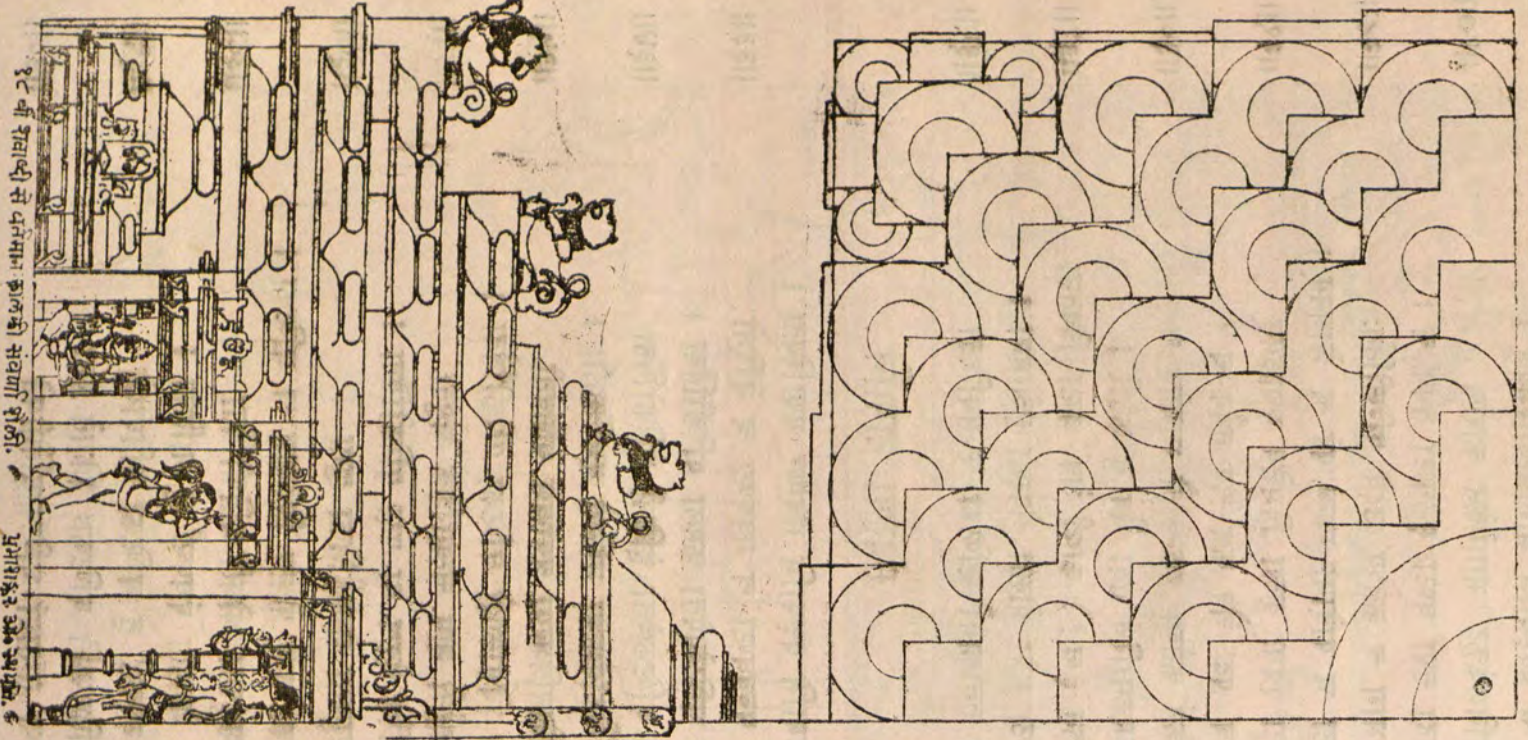
एकत्रिंशति हस्ते तु यावत् षड्विंशतिः ।	
घण्टिकानां प्रकर्तव्या उपपञ्चाश संयुता	॥१९॥
सप्तत्रिंशोदितः कृत्वा यावत् पञ्चाश हस्तकम् ।	
घण्टिकानां प्रकर्तव्यं शतमेकोत्तरीयुतम्	॥२०॥
एकपञ्चादितः कृत्वा ज्ञातव्यं सप्तषष्ठीय ।	
घण्टिकानां प्रकर्तव्या शतमेकोनत्रिंशक	॥२१॥
अवं संवरणा कार्या गजसिंहसमन्विता ।	
रथिकातिलकयुताघण्टिकास्कन्धघट्टिका	॥२२॥
मूलकूटक संयुक्ता तवङ्गे (छाद्य) संयुता ।	
कूटकौ बहुसंपन्ना कार्या संवरणा शुभा	॥२३॥
चतुरस्रीकृते क्षेत्रे अष्टभोग विभाजिते ।	
भागौ द्वौ रथिका कार्या चतुर्दिक्षु व्यवस्थिता	॥२४॥
द्वौ भागौ (कर्णकंचैव?) घण्टिका च द्विभागिका ।	
कूटं भागोन कर्तव्यं चतुर्दिक्षु व्यवस्थितम्	॥२५॥
द्विभागा घण्टिका कार्या सर्वशोभासमन्विता ।	
मूलघण्टा चतुर्भागा (द्वि?) भागै कलशं भवेत्	॥२६॥



उदयं च प्रवक्ष्यामि भागाश्चत्वारिमेव च ।	
रथिकातिलकंकूटं भागमेकेन कारयेत्	॥२७॥
सार्धपादा तथा घण्टा मूलघण्टा तथैव च ।	
भाग भाग च कर्तव्यं उदये परिकीर्तितः	॥२८॥
मूलघण्टा च पादोना स्कन्धं पट्टं च शोभनम् ।	
मूलघण्टा त्रिधा कृत्वा विभजेय यथाक्रमम्	॥२९॥
अन्तरपत्रं पदं चैव कर्णं चैव तथैव च ।	
भागमेकेन कर्तव्यं स्कन्धं चैव भागमेव च	॥३०॥
घसिकामलसारिच तथा चैव तु कर्तरि ।	
भागमेकेन (च?) कार्या एवं घण्टा विवर्तना	॥३१॥
पञ्चघण्टा मया प्रोक्ता संवरणा सुशोभना ।	
द्वादशैव ततःकार्या घण्टिका च समन्विता	॥३२॥

संवरणा नामानि

अथ नामानि वक्ष्यामि संवरणा यथास्थिता ।	
षड्भिनी पञ्चघण्टा च नवघण्टा च नंदिनी	॥३३॥
त्रयोदश घण्टिकोपेता कमला परिकीर्तिता ।	
सप्तदश घण्टिकोपेता हंसिनी परिकीर्तिता	॥३४॥
सुनन्दा चैकविंशत्या नलिनी पञ्चविंशतीः ।	
नन्दा चैकोनत्रिंशत्या त्रयस्त्रिंश यशोवती	॥३५॥
सप्तत्रिंश विशालाक्षी घण्टिका परिकीर्तिता ।	
कीर्तिसंवर्द्धनी नाम चत्वारिंशेक संयुता	॥३६॥
पञ्चत्वारिंश देवश्च वा पदा परिकीर्तिता ।	
उनपञ्चाशद्युक्ता गजवर्द्धनिका शुभा	॥३७॥
सिंहालिका तथा प्रोक्ता त्रिपञ्चाश च घण्टिका ।	
सप्तपञ्चाशद्युक्ता श्रीधरी प्रविकीर्तिता	॥३८॥
अेकषष्टं गंधलता पञ्चषष्टं तु मालिका ।	
विशाल नवषष्टं तु घण्टिका प्रविधीयते	॥३९॥
त्रिकूटा त्रिसप्तति घण्टिकाः क्रियते पुनः ।	
दलदा सप्त सप्तायां घण्टिकासुर्विधीयते	॥४०॥



મંડપ અંદરથી કોલગવાલુકાથી શોભતો વીતન કરેલ હોય છે તેની ઉપર શામરણના બદલે ચૂનાથી ગોળ ઘુમટ જેવું અનીચસીન કરી ઉપર આમલસારો મૂકી શિખરના શુકનાશ મેળવે છે.

સંવરણના પ્રત્યેક થર-છાંદકી-કૂટ મને ઘંટા ચડાવવા-મધ્ય ભદ્રની પંક્તિને ઉરુ ઘંટા કહે છે અને સર્વોપરીને મૂલ ઘંટા કહે છે તે પર કળશ સ્થાપન થાય.

अेकाशित्ती घण्टिकानां तु पुष्पशिखा प्रशस्यते ।	
तारावली तु पंचाशी घण्टिका परिकीर्तिता	॥४१॥
नावांस्त्री घण्टिकायुक्ता पूर्णोदरी प्रशस्यते ।	
त्रिनवत्यांश्चित्रकूटानां घण्टांकूटस्यपूजयेत्	॥४२॥
माहेन्द्री सप्तनवत्या च घण्टा गवाक्ष क्रियते ।	
शतेनैकोत्तराणां तु गौरी घण्टा प्रकीर्तिता	॥४३॥
शतपंचोत्तरी घण्टा चन्द्रास्यानामनामतः ।	
नवधिकं शतं कार्यं पंचमुखी प्रकीर्तिता	॥४४॥
कीर्तिसंजीवनी नाम घण्टा त्रयोदशं शतम् ।	
मृणालसिंह सम्भूता शतं सप्तदशाधिकाम्	॥४५॥
गवाक्षं तत्र सम्भूतं कूटाकारं तु शोभनम् ।	
शतमेकोनविंशत्या कर्तव्यं मृगसुन्दरम्	॥४६॥
शतं विंशाधिका पंच वैज्यंती घण्टामेव च (भवेत्) ।	
शतमेकोन विंशत्या राजवर्द्धनिका शुभा	॥४७॥
यशः कीर्तिं बलं देयं राजानां दद्वते मुदा ।	

+ + + + + ॥४८॥

इति विश्वकर्मा कृताया वास्तुविद्याया वास्तुशास्त्रे संवरणाधिकार अध्याय क्रमांक १०



શ્રી વિશ્વકર્માકૃતે વાસ્તુવિદ્યાયા વાસ્તુશાસ્ત્રે સંવરણાધિકાર ક્રમાંક અ. ૧૦

૧ હવે હું મંડપ પરની સંવરણા યથા વિધિ કહું છું. તેનો ઉદ્ય અને ભાગ સંખ્યા સાથે કહું છું. પહોળાઈના માનથી અર્ધ ઊંચાઈ સંવરણાની કહી છે. તે સર્વ કામનાનું ફળ આપનાર “વાચન” નામે સંવરણા જાણવી.

૨ અર્ધ ઉદ્યના નવ ભાગ કરી બે ભાગ ઓછા કરવાથી સર્વ સુખને દેનારી એવી “અનંત” ઉદ્ય નામની સંવરણા જાણવી.

૩ અર્ધ ઉદ્યના નવ ભાગ કરી ત્રણ ભાગ તથા દેવાથી “વરાહ” નામની અનંત ફળને દેનારી જાણવી.

કહેલા ઉદ્યહીન. જેટલું હીન કરવાથી દેશમાં શાંતિ ક્ષેમ અને આરોગ્ય પ્રબળ પ્રાપ્ત થાય છે. તેથી ઉદ્યહીન કરવાથી પ્રબળમાં મહામારી ને મહાવ્યાધિ રોગ. રાષ્ટ્ર ભંગનો ભય. દુકાળ રૌદ્ર પડે. યજમાન નિષ્ફળ નીર્વાંશ જાય. શિવધીનો પણ નાશ થાય. ૭

એક હાથથી સડસઠ ૬૭ હાથ સુધીને પ્રત્યેક હાથે ચરચાર ઘંટાની વૃદ્ધિ કરતા જવું, ઘંટાની સંખ્યાયે તળના ઉદ્યવિભાગ થાય તે પરથી જુદા જુદા મંડપો ઉપર સંવરણા થાય. એક અને બે હાથના પ્રાસાદના મંડપને સર્વ કામનાને દેનાર પાંચ ઘંટાની સંવરણા કરવી. ત્રણ હાથના પ્રાસાદને નવ ઘંટા કરવી. ચાર હાથના મંડપને તેર ઘંટીકા કરવી. પાંચ હાથના ને સત્તર ઘંટીકાની સંવરણા કરવી. છ હાથના મંડપને એકવીશ ઘંટાની. સાતહાથના મંડપને પચ્ચીશ ઘંટાની શાચરણ કરવી. ડાહ્યા શિવધીએ મંડપને ગજ અને સિંહોથી અલંકૃત કરવી. આઠ હાથના મંડપને ઓગણીશ ઘંટાની સંવરણા કરવી. નવ અને દશ હાથના મંડપને તેત્રીશ ઘંટાની. (સંવરણા કર)વી કળશ, સિંહ. ગરુડ આદિ બેસારવા. અગિયારથી સોળ હાથના મંડપને સાડાત્રીસ ઘંટાની. સત્તરથી ચોવીશ હાથના પ્રસાદને એકતાલીશ ઘંટા. પચ્ચીસથી ત્રીસ હાથના પ્રાસાદને પીસ્તાલીશ ઘંટા. એકત્રીશથી છત્રીશ હાથના મંડપને ઓગણપચાસ ઘંટાની સંવરણા કરવી. સાડમીથી પચાસ હાથના મંડપને એકસો એક હાથની સંવરણા કરવી. એકાવનથી સડસઠ ૬૭ સુધીના મંડપને એકસો એકત્રીશ ઘંટાની સંવરણા કરવી. (૨૧)

એવી સંવરણા સિંહ અને હાથીઓના રૂપથી અલંકૃત કરવી. રથિકા તિલક ચુકા. ઘંટિકા સ્કંધ પટ્ટિકાવાળી કરવી. મૂળ કૂટ સાથે તવંગ છાજલી સાથે કરવી. પ્રત્યેક ઘંટાને ચાર ખૂણે ચાર કૂટ કરવા એવી શૈલતી સંવરણા કરવી.

મંડપના ચારસ ક્ષેત્રના આઠ ભાગ કરવા. મધ્યની રથિકા બે ભાગની કરવી (ચાર ભાગની કર્ણરેખા). એમ ચારે દિશાએ વ્યવસ્થા કરવી.

કોણ પર બે ભાગની ઘંટિકા કરી. તેના ખૂણા નીચે એકેક ભાગનો કૂટ કરવો

(કૂટની નીચે છાજલીને કૂટના થરે ઉદ્ગમ કરવો). ચાર ખૂણા પર કૂટયુક્ત ઘંટિકા શોભા યુક્ત કરવી. મધ્યમાં મૂળ ઘંટા (ચાર ખૂણે કૂટ સાથે) ચાર ભાગની કરવી અને એક ભાગનો કળશ કરવો.

હવે પાંચ ઘંટાની સંવરણના ઉદ્ય વિભાગ કહું છું. ચાર ભાગ ઊંચી સંવરણમાં રથિકાતિલકને કૂટ એક ભાગનો, દોઢ ભાગની ઘંટા અને દોઢ ભાગની ઊંચી મૂળ ઘંટા કરવી. એક ભાગનો ઉદ્ય (ઊંચાઈ) રાખવો. મૂળ ઘંટાના પોણા ભાગે સ્કંધ પટ્ટીશ શોભતો કરવો. મૂળ ઘંટા ત્રણ ભાગ (ઘંટિકા સાથે) કરવી. એ રીતે ચથા કયે વિભાગ જાણવા. ઘંટિકા બે ભાગ પહોળી અને એક ભાગ ઊંચી કરવી. તેના પેટા વિભાગ કહે છે. અંતરપત્ર અને કણું. એક ભાગ સ્કંધ (ગલતો ઘશી ગોળો મામલ સારી) ચાંચ. કર્તારી એવા ઘંટાના વિભાગ જાણવા

પાંચ ઘંટાની સુશોભિત સંવરણ. (વીશ કૂટ યુક્ત)ની છંટા કરવી.

હવે સંવરણનાં નામો કહું છું પાંચ ઘંટાની સંવરણ પદ્મિની નામ. નવ ઘંટાનું નંદિની. તેર ઘંટા કમલા, સત્તર ઘંટાને હંસિની, એકવીશ ઘંટાને સુનંદા, પચ્ચીશ ઘંટાને નલિની, ઓગણીશ ઘંટાને નંદા, તેત્રીશ ઘંટાને યશોવતી એવી વિધિ પ્રમાણે સંવરણ. યશ, કીર્તિ, બળને આપે છે અને રાજ્યની હંમેશ વૃદ્ધિ થાય છે ૪૭

સાડાત્રીશ ઘંટા વિશાલાય	એકતાલીશ ઘંટા કીર્તિસંવધી	પીસ્તાલીશ ઘંટાનો દેવ શ્રયા	ઓગણપચાશઘંટાનો ગજવર્ધતીકા
૫૩ ઘંટા સિંહાલિકા	૫૭ ઘંટા શ્રીધરી	૬૧ ઘંટા ગંધકલા	૬૫ ઘંટા માલિકા
૬૬ ઘંટા વૈશાલી	૭૩ ઘંટા ત્રિકૂટા	૭૭ ઘંટા હલહા	૮૧ ઘંટિકા પુષ્પશીખા
૮૫ ઘંટા તારાવલી	૮૬ ઘંટા પૂર્ણોદરી	૯૩ ઘંટા ચિત્રકૂટ	૯૭ ઘંટા માહેકી
૧૦૧ ઘંટા ગૌરી	૧૦૫ ઘંટા ચંદ્રસ્તહા	૧૦૬ ઘંટા પંચમુખી	૧૧૩ ઘંટા કીર્તિમુખી
૧૧૭ ઘંટા મૃણાલસિંહ	૧૨૧ ઘંટા મૃગસુંદરી	૧૨૫ ઘંટા ગૈજ્યંતી	૧૨૬ ઘંટારાજવર્ધિની

અહીં આપેલાં નામો અપરાજિત પૃચ્છા અને દીયાર્ણવ ગ્રંથમાં લિન્ન છે પચ્ચીશ છે સાતરત્ન કોશમાં બત્રીશ સંવરણ કહી છે.

ઈતિશ્રી વિશ્વકર્મા કૃતાયા વાસ્તુવિદ્યાયા સંવરણાધિકાર ક્રમાંક અ. ૧૦

પદ્મશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર આઘડભાઈ સોમપુરા શિલ્પવિશારદે કરેલ
ભાષાટીકાનો ક્રમાંક અ ૧૦

સંવરણા (જ્ઞાનરત્નકોશ)

- ૧ વામન-સંવરણાની પહોળાઈથી અર્ધ ઉદય હોય તે વામન નામ
- ૨ અનંત-સંવરણાની પહોળાઈના અર્ધના નવ ભાગ કરી તેમાં બે ભાગ અધિક કરી ઉદય કરવો તે અનંત
- ૩ વારાહી-સંવરણાની પહોળાઈના અર્ધ ભાગ નીચે ઊંચાઈ કરી તેનો ત્રીજો ભાગ અધિક કરવાથી બે ઉદયમાન તે વારાહી.

ઇતિ ત્રિવિધોદય સંવરણામાન

બત્રીસ સંવરણા નામ અને ઘંટા સંખ્યા

ક્રમ	નામ	ઘંટા	ક્રમ	નામ	ઘંટા	ક્રમ	નામ	ઘંટા
૧	પદ્મિની	૫	૧૨	ગજવદ્ધની	૪૯	૨૩	ચિત્રકૂટા	૯૩
૨	મંદિની	૯	૧૩	સંચલિકા	૫૩	૨૪	માહેંદી	૯૭
૩	કમલા	૧૩	૧૪	શ્રીધરી	૫૭	૨૫	ગૌરી	૧૦૧
૪	હંસિની	૧૭	૧૫	ગંધમાલા	૬૧	૨૬	ચંદ્રાસારા	૧૦૫
૫	સુનંદા	૨૧	૧૬	માલિકા	૬૫	૨૭	પંચમુખી	૧૦૯
૬	નલિની	૨૫	૧૭	વંગારી	૬૯	૨૮	કીર્તિસંજીવી	૧૧૩
૭	નંદા	૨૯	૧૮	ત્રિકૂટ	૭૩	૨૯	મૃણાલી	૧૧૭
૮	યશોવતી	૩૩	૧૯	દલદા	૭૭	૩૦	મૃગસુંદરી	૧૨૧
૯	વિશાલાક્ષી	૩૭	૨૦	પુષ્પશિખા	૮૧	૩૧	વૈજયંતી	૧૨૫
૧૦	કીર્તિસંવરણા	૪૧	૨૧	તારાવતી	૮૫	૩૨	રાજવદ્ધની	૧૨૯
૧૧	દેવશ્રયા	૪૫	૨૨	પૂર્ણાદિર	૮૯			

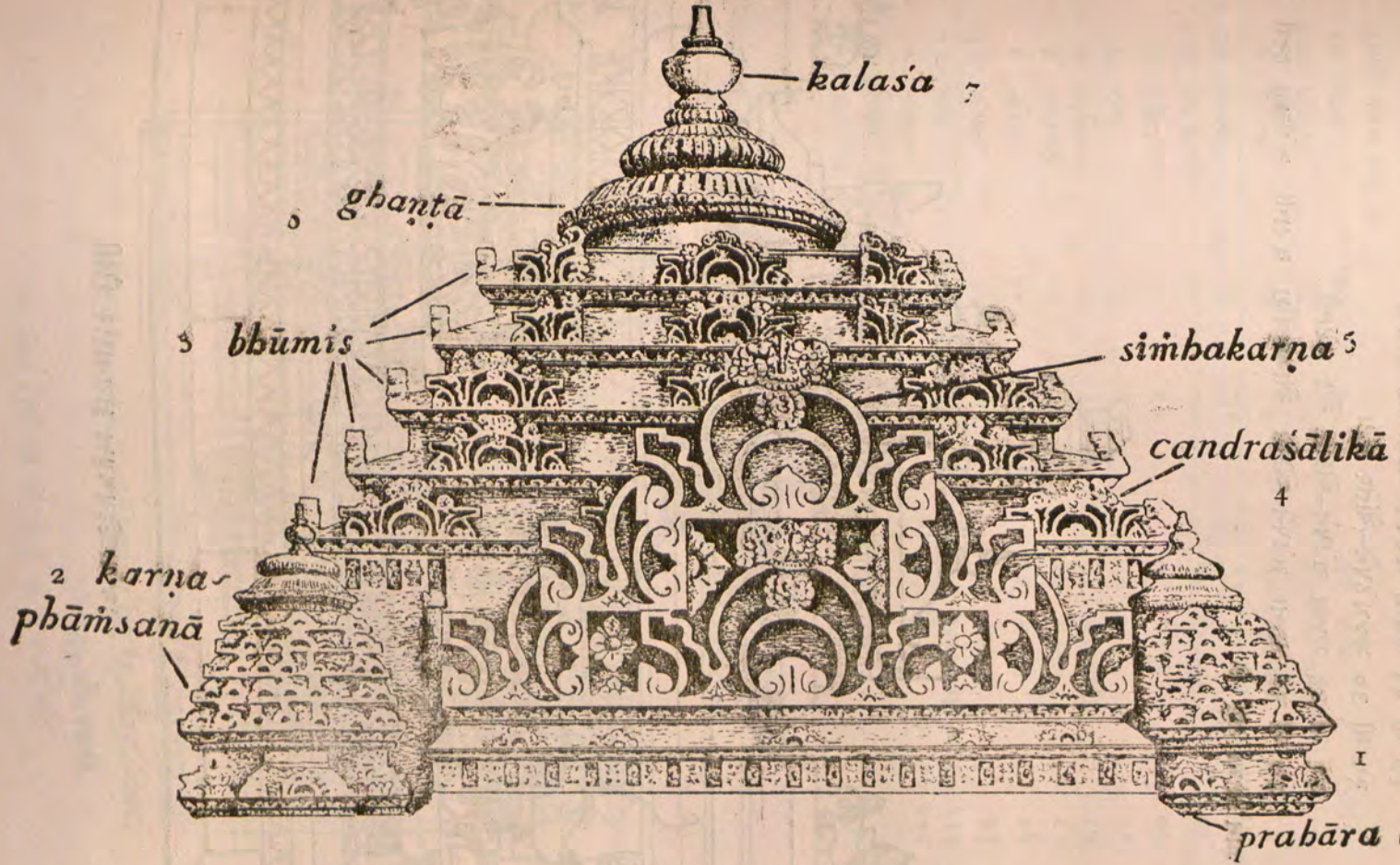
ઇતિ જ્ઞાનરત્નકોશે દ્વાંત્રિંશ સંવરણા નામ ઘંટા સંખ્યા આપી છે. અપરંજિત દીપાણીવ શિલ્પ ગ્રંથોનાં અહીં દર્શાવ્યા પ્રમાણે પંચાસ શામરણનાં ૨૫ નામો જુદાં કહ્યાં છે,

ગજ અને મંડપ ઘંટા પ્રમાણ

- ૧ ગજ ને ૨ ના મંડપને-પાંચ ઘટાની સંવરણા કરવી.
- ૩ ગજ મંડપને-નવ ઘટાની
- ૪ ગજના મંડપને-તેર ઘટાની
- ૫ ગજના મંડપને-સત્તર ઘટાની
- ૬ ગજના મંડપને-એકવીસ ઘટાની
- ૭ ગજના મંડપને-પચ્ચીસ ઘટાની
- ૮ ગજના મંડપને ઓગણત્રીસ ઘટાની
- ૯ થી ૧૦ ગજના મંડપને-તેત્રીસ ઘટાની
- ૧૧ થી ૧૬ ગજના મંડપને સાડત્રીસ ઘટાની

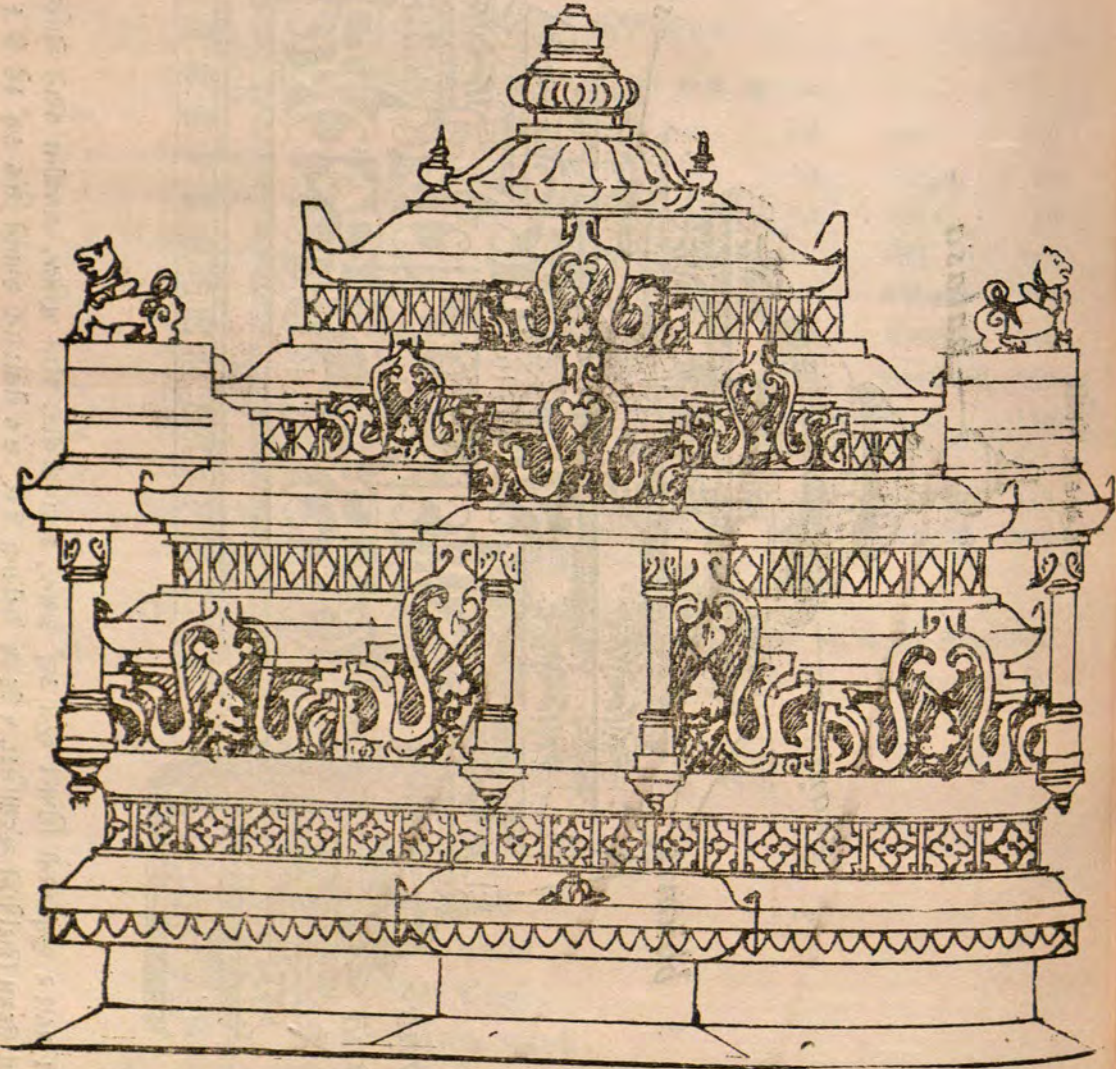


ફાસનાકાર શેલી



૧ છળ પરનો પહાર ૨ ખૂણા પરની શિખરી જેવી કળું ફાસના, ૩ ઝાઝલીઓના થરાને ભૂમિજ, ઝાઝલીના થરાને ઓરિસમાં (પીડા) શિલ્પીઓ કહે છે, ૪ મધ્યમાં ઉદ્દગમ (દોઢીયો)ને ચંદ્રશાલિકા, ૫ ઉદ્દગમ દોઢીયાના ઉપર સિંહ બેસાડવાના સ્થાનને સિંહ કળું કહે છે ૬ ઉપર ઘંટા સર્વોપરી ૭ કળશ

૧૭ થી ૨૪ ગજના મંડપને—એકતાલીશ ઘંટાની
 ૨૫ થી ૩૦ ગજમંડપને—ત્યાંતેર ઘંટા
 ૩૧ થી ૩૬ ગજના મંડપને—એકસો એક ઘંટાની
 ૩૭ થી ૫૦ ગજના મંડપને—એકસો આગણત્રીશ ઘંટાની સંવરણા કરવી તેમ
 જ્ઞાનકોશમાં કહ્યું છે.

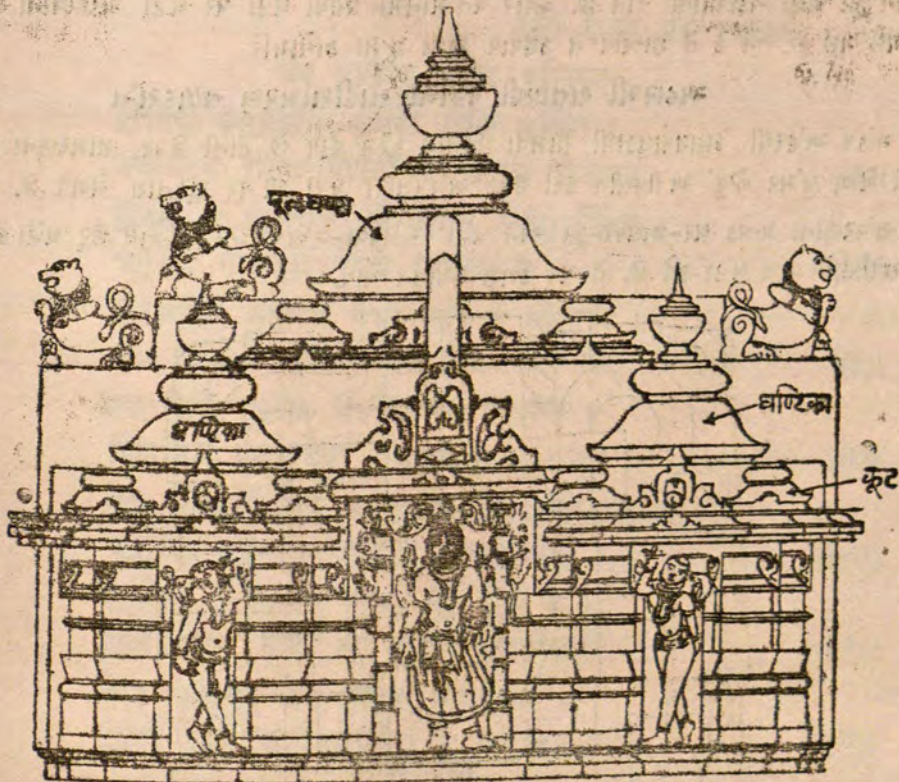


જંઘા ઉદ્ગમયુક્ત ફાસનાકાર શૈલી



અપરાજિત સૂત્ર અને દીપાણુવ શિલ્પગ્રંથોમાં ૫૨૪ીશ સંવરણના નામ વિભક્તિ ઘંટાદિ ક્રમેથી નીમ્ન કહ્યા છે.

ક્રમ	નામ	વિભક્તિ	ઘંટા	ક્રમ	નામ	વિભક્તિ	ઘંટા
૧	પુષ્પિકા	૮	૫	૧૪	દેવ ગાંધારી	૬૦	૫૭
૨	મંદિની	૧૨	૯	૧૫	રત્નગર્ભા	૬૪	૬૧
૩	દશાક્ષા	૧૬	૧૩	૧૬	ચૂડામણી	૬૮	૬૫
૪	દેવ સુંદરી	૨૦	૧૭	૧૭	હેમરત્ના	૭૨	૬૯
૫	કલતિલક	૨૪	૨૧	૧૮	ચિત્રકુટા	૭૬	૭૩
૬	રમ્યા	૨૮	૨૫	૧૯	હિમા	૮૦	૭૭
૭	ઉદ્ભિન્ના	૩૨	૨૯	૨૦	ગંધમાદવી	૮૪	૮૧
૮	નારાયણી	૩૬	૩૩	૨૧	મંદરા	૮૮	૮૫
૯	નલિકા	૪૦	૩૭	૨૨	મંદિની	૯૨	૮૯
૧૦	ચંપકા	૪૪	૪૧	૨૩	કૈલાસા	૯૬	૯૩
૧૧	પત્રી	૪૮	૪૫	૨૪	રત્નસભવા	૧૦૧	૯૭
૧૨	સમુદ્ભવા	૫૨	૪૯	૨૫	મેરૂકુટ	૧૦૪	૧૦૧
૧૩	ત્રિદશા	૫૬	૫૩				



પુષ્પિકા નામ સંસ્કૃતી (૩) ધણિકા ૫૬ કૂટ ૧૬. મિંદ્ર ૮. મળ ૮.

ગ્રામશાસ્ત્ર. ઓ. સ્થાપતિ.

પ્રાચીન શૈલીની સંવરણા સન્મુખદર્શન



કુટનોટ :

અહીં પચીસ નામે સંવરણના આપેલા તે જ્ઞાન રત્નકોશના જુદા બીજીસમી રાજવર્ધીની મામે સંવરણને ૧૨૬ ઘંટા કહી છે. રત્નકોશમાં એક કે બે હાથની દેરીને પાંચ ઘંટીકાની શામરણ કરવી. ત્રણ હાથના ને નવ ઘંટીકાની એમ ૧૭ થી ૩૦ હાથના ને ૪૧ ઘંટીકાની સંવરણ કરવી તેમ કહ્યું.

દીપાણુવ ગ્રંથમાં-પચીસ શામરણમાં નામે આપેલાં છે. તેની તત્ત્વવિભક્તિ આઠથી ૧૦૫ ભાગ પચીસમી શામરણને કહ્યા છે. ઘંટીકા ચારથી એકસો એક ઘંટીકા કહી છે. કૂટની સંખ્યા અઠક ઘંટીકાને ચાચ્યાર કૂટ કરવા એટલે પચીસમી શામરણને ચારસો ને ચાર કૂટ થાય. તેમાં જોટલી વિભક્તિ તેટલા સિંહની સંખ્યા કહી છે પચીસમી શામરણને ૧૦૪ સિંહો ભદ્રે મુકવા. અહીં મંડપ પર સંવરણ કરવાનું કહ્યું છે પરંતુ કોઈ સ્થળે મૂળ ગર્ભગૃહ પર સંવરણ કરે છે. ગર્ભગૃહ પર શીખર હોય ત્યારે મંડપ પર સંવરણ શોભે છે.

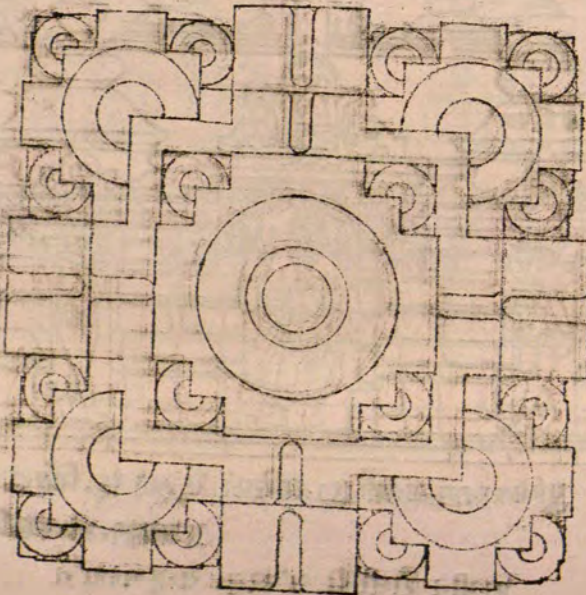
ઘંટા શબ્દનો અર્થ સંવરણમાં ઘંટા કહી છે તે જ પ્રકારની હોય પરંતુ શીખર પર તો આમલસારો જ મુકાય. જો ગર્ભગૃહ પર સંવરણ કરવામાં આવે તો ઘંટાને સ્થાને આમલસારો જ ચડાવવો પડે કારણ કે ધ્વજ દંડ આમલસારામાં બરાબર બંધ બેસે.

બસોએક વર્ધથી સંવરણ ચડાવવામાં પરિવર્તન આવેલ છે. જૂની પ્રથામાં પ્રત્યેક થરે જાજલી ઉદ્દગમને કૂટ ચંટા ચડાવવાની રીત છે. જ્યારે વર્તમાનમાં સીધા ઘંટા પર ઘંટા ચડાવવાની સહેલી પ્રથા થઈ ગઈ છે. જો કે તે શાસ્ત્રીય ન કહેવાય કટલા જૂના કામોમાં

અઢારમી શતાબ્દી પછીની સાદીશામરણ તળદર્શન

મંડપ અંદરથી કોલગચાલુકાથી શોભતો ચિત્તાન કરેલ હોય છે તોની ઉપર શામરણના બદલે ચૂનાથી ગોળ ધુમ્મટ જેવું અતીવસીત કરી ઉપર અમત્રસારો મૂકી શીખર શુકનાશ મેળવે છે.

સંવરણના પ્રત્યેક થર-જાઘડી-કૂટ અને ઘંટા ચડાવવા-મધ્ય ભદ્રની પકિતને ઊરુ ઘંટા કહે છે અને સર્વોપરિને મૂલ ઘંટા કહે છે. તે પર કળશ સ્થાપન થાય.



अथ श्री विश्वकर्मांकृताया जयपृच्छायां वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्यायां देवता
दृष्टिपदस्थापन लक्षणाधिकारे क्रमांक अ-११

विश्वकर्मा उवाच—

गर्भाद्धि अष्टा भक्ते मध्ये लिङ्ग स्थापयेत् ।
सप्तमे ब्रह्मणे चैव केशवं सूर्य मेव च ॥१॥
षष्ठमे तु उमादेवी रुद्र शैव विनायकम् ।
पंचमे मातराः रुद्र लोकपाला मरुदगणान् ॥२॥
चतुर्थे (नारा ? सुशधि) योगिनं तृतीयमक्षयपदम् ।
द्वितीया राक्षस पदप्रथमे पैशाचिक पदम् ॥३॥

गर्भाद्धि पञ्च भागेन प्रथम शिव स्थाप्य ।
द्वितीये ब्रह्म संस्थाने कुमारी ऽर्हत (भवेति ?) ॥४॥
तृतीये विष्णुरादित्य कुमारो ब्रह्म मातृकाम् ।
चतुर्थे मातरः स्थानं चतुर्थे भाग यौगिनी ॥५॥
पंचमे यक्ष भूताद्या एते पद स्थापन ।

इति देवता पद स्थापन

अथ प्रासाद देवता दृष्टिपद

द्वात्रिंश द्वारमुत्सेधं मूर्ध्वके त्रीणि वर्जयेत् ।
अधोऽष्टमे शिवः प्रोक्तौ दशकादश हीनकम् ॥६॥
द्वादशे न सधुन्सेध भवेत्स्थाप्य जलशायिनम् ।
चतुर्दशे मातृदेवीं षोडशे यक्षमेव च ॥७॥
अष्टादशे तु कर्तव्या बुभौ रुद्रो च श्रीहरिः ।
ब्रह्म युग्मं च कर्तव्यं अत उर्ध्वं तथा शृणु ॥८॥
एकाधिके बुधश्चैव लेपचित्राणि कारयेत् ।
विंशतिमे दुर्गा देवीं अगस्ति नारद स्तथा ॥९॥
एक विंशतमे चैव लक्ष्म्या च जिन मेव च ॥
चतुर्विंशे सधुन्सेधं सरस्वती गणाधिकम् ॥१०॥
षडधिकं विंशोत्सेध मानव चंद्र मेव च ।
ब्रह्मा विष्णु स्तथा रुद्र सूर्यस्तु सप्तविंशती ॥११॥
भैरव चंडिका चैव एकेन त्रिंशदंशके ।
तदर्धे भैरव कार्यं नान्येषां तु कदाचन ॥१२॥

द्वारोच्छ्रयाष्टधा भक्ते उर्ध्वं भाग परित्यजेत् ।
सप्तमाष्टमे सप्तमे भागे दृष्टिस्तु शोभना ॥१३॥

इति श्री विश्वकर्मांकृते जयपृच्छायां वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्यायां देवता दृष्टिपद
स्थापन अ० ११



અથ શ્રીવિશ્વકર્માદિત જયપૃચ્છા વાસ્તુશાસ્ત્ર વાસ્તુવિદ્યાયાં દેવતાદૃષ્ટિપદ સ્થાપન

લક્ષણાધિકારનો ક્રમાંક અ. ૧૧

૧૭

પ્રાસાદના ગર્ભગૃહના અર્ધ ભાગમાં (પાછલા ભાગમાં) આઠ ભાગ કરી (મધ્ય શિવ લિંગ) એક ભાગ તથા સાતમા ભાગે બ્રહ્મા-કેશવ અને સૂર્યની પ્રતિમા સ્થાપન કરવી. છઠ્ઠા ભાગે ઉમાદેવી, સુદ્રની મૂર્તિ અને ગણેશ સ્થાપન કરવા. પાંચમા ભાગે માતૃકાઓ સુદ્રમૂર્તિ લોકપાલ મહાદેવ સ્થાપન કરવા. ચોથા ભાગે....યોગિની ત્રીજા ભાગમાં અક્ષય-પદ () બીજા ભાગમાં રાક્ષસ-અને પહેલા ભાગમાં પિશાચની મૂર્તિ બેસાડવી.

૨ બીજા પ્રકારે ગર્ભાર્ધના પાછલા ભાગમાં પાંચ ભાગ કરવા મધ્યે શિવ બીજામાં બ્રહ્મનું સ્થાન-સરસ્વતી અહીં ત્રીજામાં વિષ્ણુ અને સૂર્ય કાર્તિક સ્વાતી-બ્રહ્મચુગ્મ અને શિવચુગ્મ ચોથા ભાગે માતૃકાનું સ્થાન અને યોગિની-(પાંચમમાં યક્ષભૂતાદ્યા) (૫)

ઈતિ દેવતા દૃષ્ટિપદ સ્થાપન

૩ દેવતા દૃષ્ટિપદ—પ્રાસાદના ગર્ભગૃહના દ્વારની ઊંચાઈના બત્રીસ ભાગ કરવા. તેમાં ઉપરના ત્રણ ભાગ છોડી દેવા. નીચેથી આઠમા ભાગે શિવલિંગ દશમા અને અગિયારમે કોઈની દૃષ્ટિ ન રાખવી. બારમા ભાગે જળશાયિની શેષશાયિની દૃષ્ટિ રાખવી ચૌદમા ભાગે માતૃદેવી, સોળમા ભાગે યક્ષની, અઠારમા ભાગે ઉમાસુદ્રની લક્ષ્મીનારાયણની અને બ્રહ્મા સાવિત્રીની દૃષ્ટિ રાખવી. હવે તે ઉપરની દૃષ્ટિનું સાંભળો એગણીસમા ભાગે બુધ અને લેપ અને ચિત્રોની-વીસમા ભાગે દુર્ગાદેવી અગસ્ત્ય અને નારદાદિ ઋષિની દૃષ્ટિ રાખવી. એકવીસમા ભાગે લક્ષ્મી અને જીતીર્થકરની દૃષ્ટિ રાખવી. ચોવીસમાં ભાગે સરસ્વતી અને ગણેશ-સૂર્ય-બ્રહ્મા વિષ્ણુ ને શિવની મૂર્તિની દૃષ્ટિ રાખવી એગણત્રીસમા ભાગે ભૈરવ અને ચંડિકાની દૃષ્ટિ રાખવી. તે ઉપર (ઉગ્રભૈરવ સિવાયની) કોઈની દૃષ્ટિ ન રાખવી. ૧૨

દૃષ્ટિનું સામાન્ય માન કહે છે. ગર્ભગૃહના દ્વારની ઊંચાઈના; આઠ ભાગ કરી ઉપરનો એક ભાગ તથા દેવો. તેના સાતમા ભાગની કરી આઠ ભાગ કરી સાતમા ભાગે દેવની દૃષ્ટિ શોભે છે ૧૩

ઈતિ શ્રી વિશ્વકર્માદિત જયપૃચ્છા વાસ્તુશાસ્ત્રે વાસ્તુવિદ્યા દેવોના પદ સ્થાપન અને દૃષ્ટિ સૂત્રનો પદ્મશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા

શિલ્પવિશારદે કરેલ ભાષાંતર ક્રમાંક અ. ૧૭

કૃતનોટ :

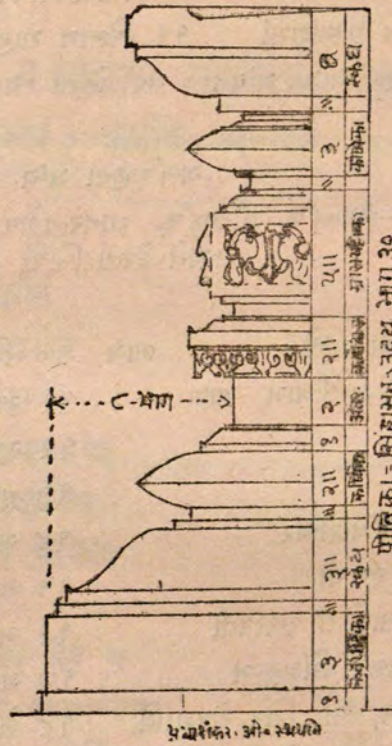
પ્રાસાદના ગર્ભગૃહમાં દેવનાપદ સ્થાપનના પાંચ અને આઠ ભાગે દેવતા સ્થાપન કહ્યા છે હીપા-ભૂવ, ક્ષીરાભૂવ, અપરાજિત અને જ્ઞાનરત્નકોશ ગ્રંથમાં ગર્ભગૃહાર્ધના ૨૮ ભાગ કહ્યા છે. સમરાંગણમાં દશ ભાગ, વાસ્તુરાજ્યમાં દશ ભાગ કહ્યા છે, સમરાંગણ સૂત્રધારમાં ગર્ભગૃહના ૪૮ ભાગ કહ્યા છે.

ક્ષીરાભૂવ અને હીપાભૂવમાં દારોદયના બત્રીસ વિભાગ કહ્યા છે સમરાંગણ સૂત્રધાર અને અપરાજિત સૂત્રમાં દારોદયના ચોસઠ વિભાગ કહ્યા છે. વાસ્તુસારમાં દશ વિભાગ અને પ્રાસાદમાં ૫૫માં દારોદયના આઠ વિભાગે દૃષ્ટિમાન કહ્યું છે.

દ્વારોદ્ધયના ૩૨ ભાગ કરી દેવદંષ્ટિ જ્યૃષ્ઠામતે જ્ઞાનપ્રકાશ
દીપાણુ'વ વાસ્તુવિદ્યા ક્ષીરાણુ'વમતે દંષ્ટિપદસ્થાપન

૧૬ ચક્ષરાજ	૧૭ ૦
૧૫ ૦	૧૮ ઉમામહેશ પ્રદ્મયુગ- સાવિત્રી લક્ષ્મીનારાયણ
૧૪ માતૃદેવી	૧૯ લક્ષ્મી ખુદ લેપકમ ચિત્ર
૧૩ ૦	૨૦ દુર્ગા અગસ્ત્ય નારદ
૧૨ જળશાયી	૨૧ લક્ષ્મી જન
૧૧ ૦	૨૨ ૦
૧૦ ૦	૨૩ ૦
૯	૨૪ સરસ્વતી, ગણેશ
૮	૨૫ ૦
૭	૨૬ માનવ ચંદ્ર
૬	૨૭ પ્રદ્મા વિષ્ણુ રુદ્ર સૂર્ય
૫	૨૮ ૦
૪	૨૯ ભૈરવ-ચંડી
૩	૩૦ ૦
૨	૩૧ ૦
૧	૩૨ ૦ ઉતરંગ

સિંહાસનના ઘાટના થરો



પ્રચીનકર-કોમ-સ્થાપતિ

ગર્ભગૃહમાં દેવતાપદસ્થાપન વિભાગ

ગર્ભગૃહાર્ધના પાછળના આઠ ભાગ કરવા

ગર્ભગૃહાર્ધના પાછળના પાંચ ભાગ કરવા

આઠ ભાગ	૮ પિશાચ પછીતે
ગર્ભગૃહાર્ધ પાછલા ભાગ	૭ રાક્ષસ
	૬ ચમ
	૫ ઇંદ્ર
	૪ માતર રુદ્રલોકમાલ રુદ્રગણ
	૩ વિષ્ણુ રુદ્ર વિનાયક ઉમ
	૨ પ્રદ્મા
	૧ શીવલિંગ મધ્યે

પાછળ પાંચ ભાગ

૫ યોગિણિ પછીતે ભૂત પિશાચ
૪ માતર
૩ વિષ્ણુ સૂર્ય સ્કંધ પ્રદ્માશંકર
૨ પ્રદ્મા સરસ્વતી અર્દત
૧ શિવલિંગ મધ્યે

વાસ્તુરાજ. વાસ્તુમંજરી અંથ મત-ગર્ભગૃહના મધ્યથી દશ ભાગ કરીને

દેવતાપદ સ્થાપન વિભાગ

ગર્ભગૃહની પાછલી દીવાલ

ભાગ	૧ પિશાચ પછીતે
	૨ રાક્ષસ
	૩ દૈત્ય
	૪ ગંધર્વ

ભાગ ૫ ચક્ષ
૬ સૂર્ય
૭ ચંડી

ભાગ ૮ વિષ્ણુ
૯ પ્રદ્મા
૧૦ શિવલિંગ મધ્યે

દેવતામૂર્તિ પ્રકરણુમ્, મયમતરમ્ અથ મતે—ગર્ભગૃહના મધ્યથી ૪૯ ભાગ કરીને
દેવતાપદસ્થાપન વિભાગ

નવ વિભાગ પ્રહ્લાંશમાં ૧૬ વિભાગ માનુષ અંશમાં ૨૪ વિભાગ પિશાચ અંશમાં
પ્રહ્લા, વિંણુ સ્થાપન મધ્યના મર્વ દેવતા સ્થાપન માતર, યક્ષ, ગધર્વ, રાક્ષસ,
ભૂત સ્થાપન અંતના વિભાગ

ગર્ભગૃહના મધ્ય ગર્ભે શિવલિંગ

જ્ઞાનપ્રકાશ-દ્વીપાર્ણવ, ક્ષીરાર્ણવ, જ્ઞાનરત્નકોષ અથોના મત-ગર્ભ ગૃહાર્ધના ૨૮ ભાગ
કરીને દેવતાદષ્ટિપદ સ્થાપન વિભાગ.

ભાગ

૧ શિવલિંગ મધ્યે	ભાગ ૧૦ વિશ્વરૂપ, ઉમા, લક્ષ્મી	ભાગ ૨૦ યક્ષરાજ
૨ હેમગર્ભ-શાલીગ્રામ, પ્રહ્લા	૧૧ અગ્નિ	૨૧ હનુમંત
૩ નકુલીકા	૧૨ સૂર્ય	૨૨ મૃગધોર
૪ સાવિત્રી	૧૩ દુર્ગા-લક્ષ્મી	૨૩ અધોર
૫ રૂદ્ર, અર્ધનારીશ્વર	૧૪ ગણેશ, લક્ષ્મી, સર્વદેવી	૨૪ દૈત્ય
૬ કાર્તિક સ્વામી	૧૫ ગ્રહ	૨૫ રાક્ષસ
૭ પ્રહ્લા, સાવિત્રી સરસ્વતી	૧૬ માતૃકા, લક્ષ્મી, સર્વદેવી	૨૬ પિશાચ
હીરણ્યગર્ભ, મિશ્રયુગ્મ	૧૭ ગણેશ	૨૭ ભૂત
૮ દશાવતાર, ઉમા, શિવ, શેષશાયિ	૧૮ ભૈરવ	૨૮ શૂન્ય
૯ વિંણુ, પદ્માસન કે ઉર્ધ્વસેન	૧૯ ક્ષેત્રપાલ	ઉત્તરંગ

સૂત્રસંતાન, અપરાજી મત—૬૪ વિભાગ દ્વારોદય દ્વારે દેવતા દષ્ટિપદ વિભાગ

ભાગ

૨૧ વ્યક્તાવ્યક્ત મુખલીંગ	ભાગ ૨૩ વ્યસ્ત ઉમારૂદ્ર	ભાગ ૪૫ લક્ષ્મીનારાયણ
૧૯ અવ્યક્ત સ્વરૂપ	૨૫ શેષનાગ	૪૭ ધાતા
૧૭	૨૭ જગજ્ઞાનિન વિંણુ	૪૯ ગણેશ-સરસ્વતી
૧૫	૨૯ ગરુડ	૫૧ પદ્માસનત્રિમૂર્તિ
૧૩	૩૧ માતર	૫૩ હરસિદ્ધ
૧૧	૩૩ યક્ષ	૫૫ પ્રહ્લા, વિંણુ, રૂદ્ર જન
૯	૩૫ ભૂંગ રાજ (વરાહ)	૫૭ અધોરભદ્ર
૭	૩૭ ઉમારૂદ્ર	૫૯ ચંડિ
૫	૩૯ બુધ	૬૧ ભૈરવ
૩	૪૧ પ્રહ્લાયુગ્મ	૬૩ ઉત્તરંગ
૧	૪૩ ઋષિ-મુનિ	

દિગંબરાચાર્ય વસુનંદી-પ્રતિષ્ઠાસાર મત—દ્વારોદય-૯ વિભાગ કરી સાતમે વિભાગ જિન
દષ્ટિ ઇતિ દેવતા દષ્ટિપદ સ્થાપન

अथ विश्वकर्माकृते वास्तुविद्याया वास्तुशास्त्रे महादेवादि महासंघाट (संयुक्त जोडकास्वरूप) क्रमांक अ-१२

अथातःसंप्रवक्ष्यामि मूर्तिसंघाट लक्षणं	
चतुर्विंश कार्या प्रत्येकं शृणुनिर्गतं	॥१॥
केशवं च महादेवं संघाटं स महादेव	
जयकांचन भूषितं दिग्मार्णादिभूषणै	॥२॥
शंकर नारायणं युक्तं शंकरनारायणभवेत्	
तस्यवर्ध्वं किरिंटय हरितादिभूषणांप्रिय	॥३॥
महेश्वर महाज्ञेयं संघाटं प्रसित माधवम्	
चतुर्भुज विराटं पासंचभूषितं	॥४॥
हरगोविंद संघाटं.....गोविंदहर मेव च	
श्रीवत्सको समायुक्तं जय सार्धं विभूषितम्	॥५॥
कीर्तिवास विष्णुभ्यां संघाटं विष्णुकीर्तितं	
सर्वलक्षण संयुक्तं रुचकादिविभूषितम्	॥६॥
शशि मधुसुदनस्यात संघाटं तत्र नामत	
मधुसुदन कपालिच भूषयाचास्ति कांयनम्	॥७॥
त्रिविक्रम चक्रदेवेश संघाटं नामोच्यते	
देवेश त्रिविक्रमं नामं कांचन मुकुटाहितम्	॥८॥
वामनं श्रीकंठ युक्तं श्रीकंठ वामने भवेत्	
सर्वाभूषणा साचोर्ध्वं शेरवइ रत्नभूषित	॥९॥
ईश्वरं श्रीधर प्रोक्त श्रीधरीश्वरमेव चे	
चित्रकूटं च वामकूटं श्रीवत्सकौस्तुभंभवेत्	॥१०॥
पार्वतीप्रोयदृषिकेश कुयतंपरिकीर्तिनम्	
परमऋषिकेशनाम सर्वाभरणाभूषितम्	॥११॥
रुदेव पद्मनाभं च संघाटे पद्मरुद्रकम्	
सर्वसंवाकदेवस्या भूषणा सर्वशान्तिदं	॥१२॥
दामोदर शिवयुक्तं शिवदामोदरं भवेत्	
सर्वलक्षणा संयुक्तं सर्वाभरणभूषिता ॥ इतिमहादेवदिकेशवादि	॥१३॥



आयुधमेद निर्णय

अथातःसंप्रवक्ष्यामि आयुधमेदनिर्णय प्रत्येक कथिनं वत्स ! आदिमध्ये च सानुगा	॥१४॥
दक्षिणेवादने वा संव्यावर्तचनिर्णयं वज्रखट्वाङ्गचक्रे कौमोदकीमित स्तथा	॥१५॥
विश्वकेशवनामस्य सर्वपापप्रणाशनं अक्षमाला त्रिशूलं च गदायां चक्रमेव च	॥१६॥
शंकर नारायणं नाम तस्योर्ध्वे पुनःरूप्यते अक्षमाला च खड्ग शंख या पद्ममेव च	॥१७॥
प्रशस्त माधवं नाम तस्योर्ध्वे पुनरुवेत्रि मातुलिका श्रूलेस्यात्पद्म शंख स्तथैव च	॥१८॥
गोविन्द हस्नामस्य कर्मचास्ताशनिबोधते कपालं ऽमरुज्येयं शंख चक्रमेव च	॥१९॥
चक्रपाणिस्तदानाम तस्योर्ध्वेपुनरुच्यते अक्षमाला च पाशाया पद्म कौमोदकोस्तथा	॥२०॥
मधुसुदन कपालं च गदतो विहतोमया अक्षमाला त्रिशूलं च सुदर्शनशंखमेव च	॥२१॥
देवेशत्रिविक्रम नाम तस्योर्ध्वे पुनरुच्यते वरद याक्ष मालास्यां गदा वज्र प्रकीर्तिता	॥२२॥
श्रीकण्ठ वामनो नाम तस्योर्ध्वे पुनरुच्यते कपालं खट्वाङ्गमित्युक्तं गदा याशंखमेव च	॥२३॥
श्रीधरभ्यनाम कर्म चारत निबोधते वरदडमस्के च पद्मायां शंखमेव च	॥२४॥
परमऋषिकेशं नाम कर्मचास्त निबोधते अक्षमालां च विज्ञेया डमरु चक्रदाभवेत्	॥२५॥
अर्चासिंघाटमिन्युक्त पद्मरुद्वेश्वमेव च वरदडमरुचैव गदायां चक्रमेव च	॥२६॥
शिवदामोदरं नाम कर्मचास्त निबोधते	॥२७॥
अङ्ग प्रत्यङ्ग भग्नायां मूर्तिस्थाप्याविसर्जयेत् नखाऽभरणामालाखे भग्नाज्ञान विचारयेत्	॥२८॥

इति श्री विश्वकर्माकृते वास्तुविद्यायां महादेवादि महासंघाट आयुध भैदनिर्णयाध्याय

અથ વાસ્તુવિદ્યાયા મહાદેવાદિ મહાસંઘાટ ક્રમાંક અ ૧૨

હવે હું સંયુક્ત મૂર્તિના લક્ષણ કહું છું. ચોવીશ દેવોના પ્રત્યેકના નિર્ણય સાંભળો. કેશવ અને મહાદેવની સંયુક્ત. મહાદેવ.....શંકર નારાયણ. વસ્ત્રો અને આભૂષણો કિરીટ-મુકુટ હરિનાદિ વિષ્ણુનો આભૂષણો કરવા.....મહેશ્વર અને માધવની વિરાટ ચતુર્ભુજ મૂર્તિ શોભતી કરવી.....હર અને ગોવિંદ....અને ગોવિંદ ને હર....કીર્તિવાસ વિષ્ણુ અને વિષ્ણુને કીર્તિ વાસની સંઘાટ : સર્વલક્ષણયુક્ત અલંકારથી વિભૂષિત કરવી. શશિ-ચંદ્રને મધુસૂદનની સંઘાટ-મધુસૂદન અને કપાલી (શિવ)ની સંઘાટ શોભતી....ત્રિવિક્રમ અને ચદ્રપાણી દેવની સંઘાટમૂર્તિ દેવેશ (શિવ) અને ત્રિવિક્રમની સંઘાટ મૂર્તિ સુવર્ણના કાંચનના મુકુટવાળી કરવી. વામન અને શ્રીકંઠની સંઘાટ તેમ શ્રીકંઠને વામનની સંઘાટમૂર્તિને સર્વ આભૂષણો, માથે રત્ન શેખર મુકુટથી શોભતા કરવા ઇશ્વર અને શ્રીધરને ઇશ્વરનો સંઘાટ ચિત્રકૂટને શ્રીવત્સને કૌસ્તુભમણિયુક્ત કરવા પાર્વતી તે પ્રિય હૃષિકેશ....પરમ ઋષિકેશ સર્વ આભૂષણથી શોભતા કરવા-રુદ્ર અને પદ્મનાભ તેમ જ પદ્મનાભ ને રુદ્ર સંઘાટ સર્વ અંગ આભૂષણયુક્તથી શોભતા કરવા. દામોદર અને શિવ શીવને દામોદર સર્વ લક્ષણયુક્ત સર્વ આભૂષણથી શોભા કરવા ઇતિ મહાદેવાદિ કેશવાદિસંધાર



દેવી



કીરણાક્રિશ્વ



અર્થભારિશ્વર

કુટનોટ :

સનાતન ધર્મશાસ્ત્રમાં ઉપાસ્ય દેવોના વિવિધ સ્વરૂપો કલ્પેલા છે તે અંગે જુદી જુદી કલ્પના રજૂ કરેલ છે. બે-ત્રણ કે ચાર દેવોના પ્રત્યેક સંયુક્ત સ્વરૂપમાં એક સરખો ભક્તિભાવ દર્શાવતા અભેદ બુદ્ધિથી તેની કલ્પના કરી છે.

હરિહર-અર્ધધાત્ર્યર-હરિહરપિતામહ-ત્રિમૂર્તિ-ચતુર્મુખલીંગ કૃષ્ણકાર્તિકેટ-ચંદ્ર કે પિતામહ-અક્ષેશાન-જનાર્દન-ઉમામરેશ્વર પંચબ્રહ્મ-પિતામહાકર્ ગોપાલ-સુંદરી લક્ષ્મીનારાયણ એ રીતે અક્ષા, વિષ્ણુ, મહેશ, સૂર્ય, કૃષ્ણ, કાર્તિકસ્વામી, ચંદ્ર, નરનારાયણ, અક્ષેશાન મૂર્તિય સૂર્ય, અક્ષા, વિષ્ણુને શીવ એ ચારે દેવોના સંયુક્ત સ્વરૂપોનો સમાવેશ થાય છે અહીં આપેલાં સ્વરૂપો જુદા જ પ્રકારના છે.



નૃત્યશિવ



દીગમ્બરશિવ



संयुक्त स्वरूप



कल्कि



पुरुषोत्तम



वेङ्कट

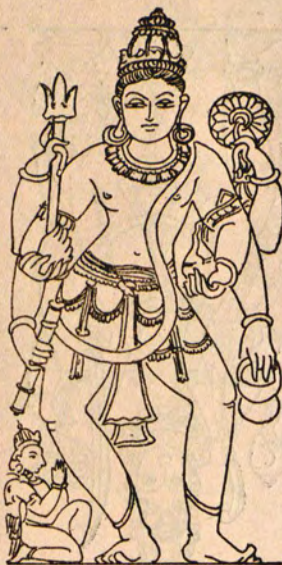


विश्वरूप

સંયુક્ત સ્વરૂપ



શિવનારાયણ



હરિહરજી



હરિહર પિતામહ



યોગેશ્વરવિષ્ણુ



પરમુખશિવ-અષ્ટભૂજ ચાર પગ



ત્રિલોક્ય મોહન



ભગવાનહ્યશિવ



દશાવતાર



૧ મત્સ્ય

૨ કુર્મ

૩ વરહ

૪ નૃસિંહ

૫ વામન



૬ પરશુરામ

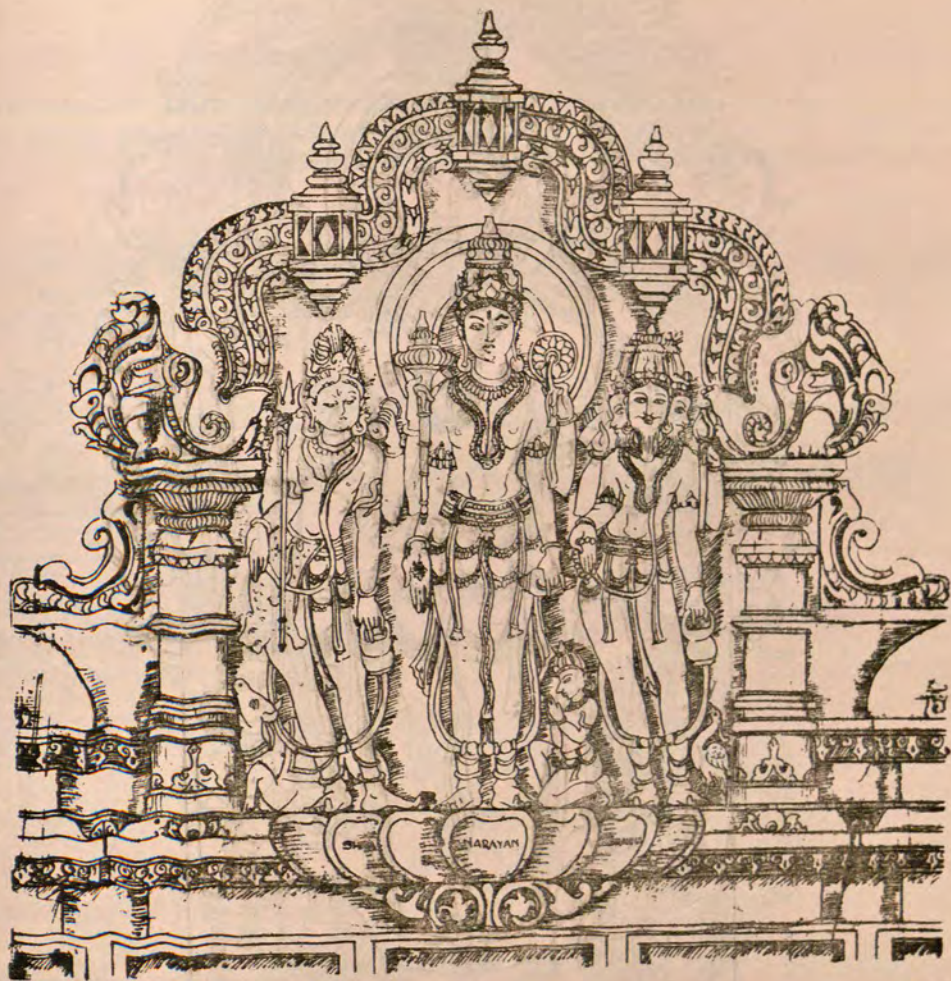
૭ શ્રી રામ

૮ શ્રી કૃષ્ણ

૯ સુદર્શ

૧૦ કલ્કી

વિષ્ણુ

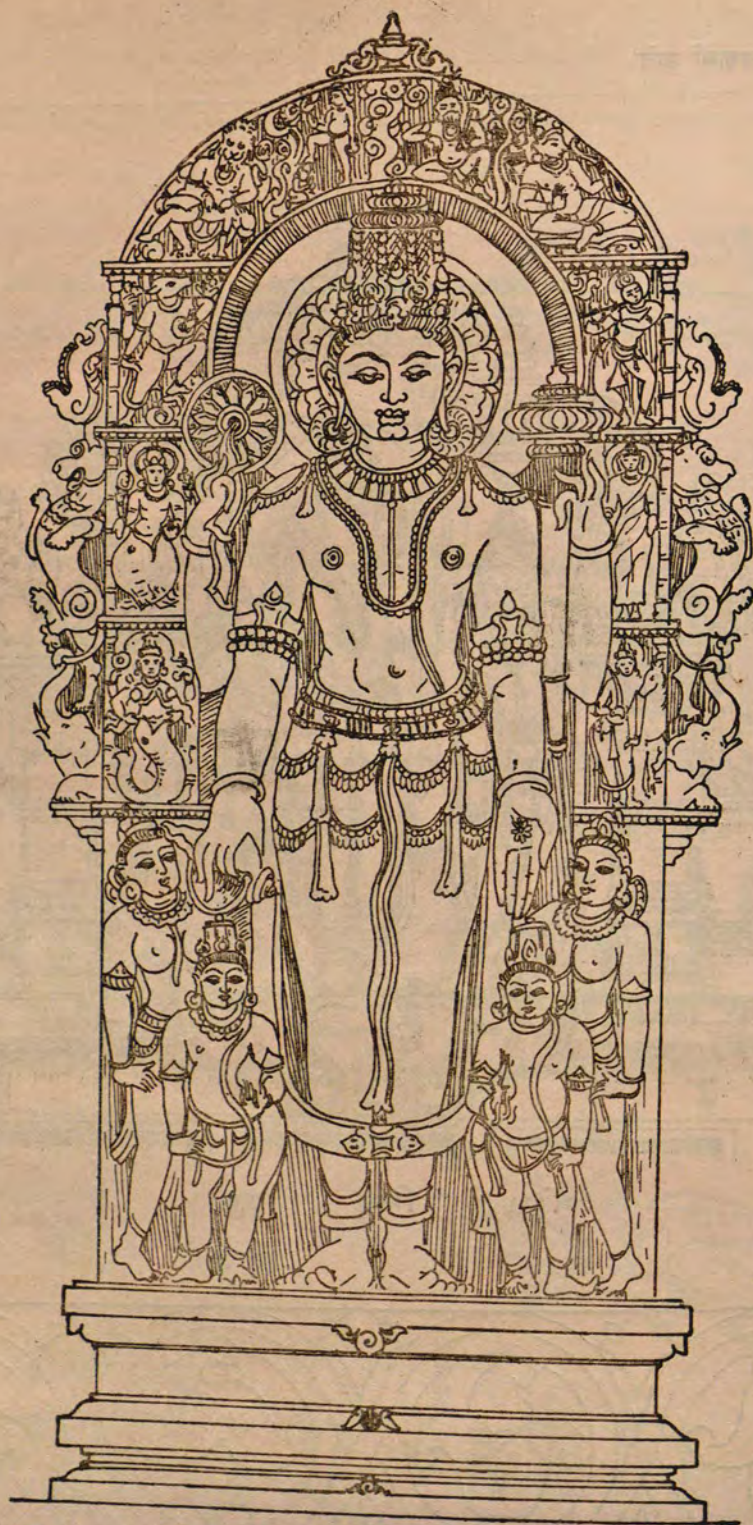


મહેશ

વિષ્ણુ

બ્રહ્મા

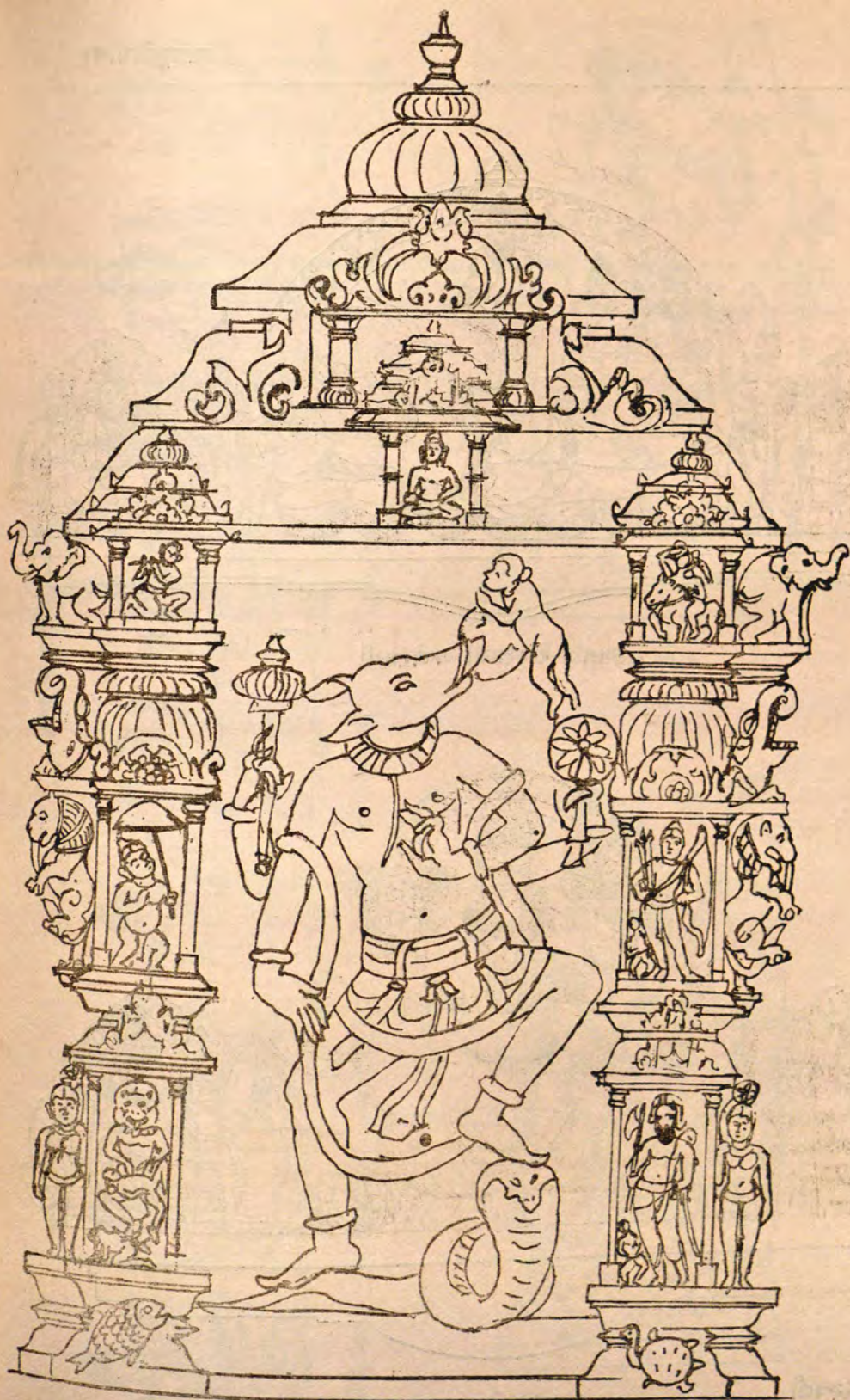




NARAYAN

दशावतारसङ्ग विष्णु





इशावतारसह वराह



અનંત શેષશાયી જગશાયી



મહાસરસ્વતી

મહાલક્ષ્મી

મહાકાલી



વીરેશ્વર



બ્રહ્માંણી



માહેશ્વરી



કોમારી



વેણુવી



વારાહી



હિન્દાણી



ચામુંડા



ગણેશ



અંધહાસુરવધ શિવ



નારયેશ શિવ





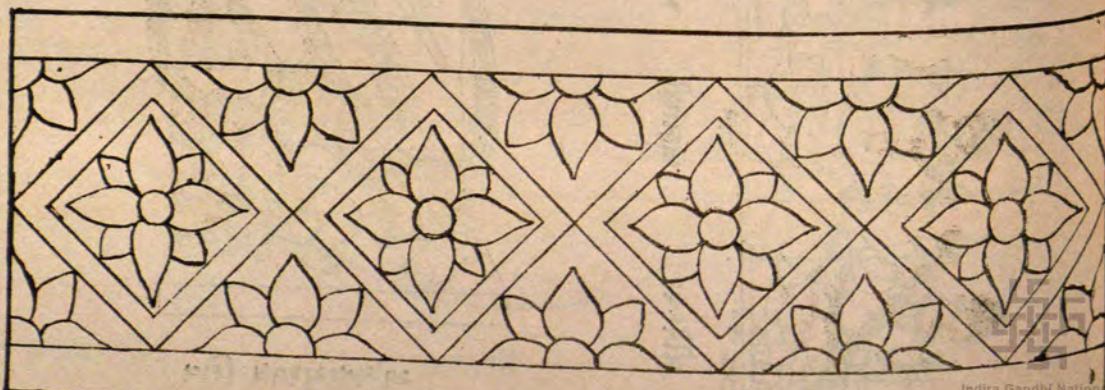
सरस्वती



सरस्वती



पञ्चमुख ब्रह्मा



આયુધનિર્ણય

હવે હું આયુધલેહના નિર્ણય કહું છું. હે વત્સ ! પ્રત્યેક આયુધ શરૂમાં દક્ષિણઅંગથી સંચાલતી આયુધ ક્રમે ધારણ કરાવવા.” વળ ખટવાંગ ખડગ ચંદ્ર અને ગદા વિશ્વદેવને કેશવને ધારણ કરાવવાથી સર્વાપાપનો નાશ થાય. (૨) માળા, ત્રિશૂલ, ગદા અને ચક્ર—શંકર અને નારાયણને ધારણ કરાવા. (૩) માળા, ખડગ, શંખને પદ્મ માધવને ધારણ કરાવવા. બીજેડ ત્રિશૂલ અને પદ્મને શંખ ગોવિંદ અને હર (શિવ)ને ધારણ કરાવવા. કપાળ (ખોપરી), ડમરૂ અને શંખ ચક્ર ચક્રચાણીને ધારણ કરાવવા. માળાપાશ અને પદ્મ ગદા મધુસુદનને કપાલ (શિવ)ને ધારણ કરાવવા. માળા, ત્રિશૂલ અને ચક્ર તથા શંખ ઈશ અને ત્રિવિદ્રમને ધારણ કરાવવા. વરહ—માળા, ગદા અને વળ શ્રીકંઠ અને વામનને ધારણ કરાવવા. વરહ ડમરૂ પદ્મને શંખ....પરમ () હૃષિકેશને ધારણ કરાવવા—કપાળ, ખટવામ ગદા અને શંખ શ્રીધર અને....ને ધારણ કરાવવા. માળા....ડમરૂ, ચક્ર ને ગદા પદ્મનાભ અને રુદ્રને ધારણ કરાવવા. વરહ ડમરૂ અને ગદા ને ચક્ર શિવદામોદરને ધારણ કરાવવા.

સ્થાપિત મુજબ મૂર્તિના અંગ કે પ્રત્યાંગ ખંડિત થયા હોય તો તે મૂર્તિનું વિધિથી ઉથાપન કરી વિસર્જન કરવું. પરંતુ નખ આભૂષણ માળા કે શસ્ત્ર ખંડિત થયું હોય તો તેનું જ્ઞાનથી વિચારી લે કરી ફરી સંસ્કાર કરવા. ૨૮

ઇતિ શ્રી વિશ્વકર્મા કૃતે વાસ્તુવિદ્યાયાં મહાદેવાદિ મહાસંઘાટ.

આયુધલેહ નિર્ણયાધિકારના ક્રમાંક અધ્યાય ૧૨નું પદ્મશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા શિલ્પ વિશારદે કરેલા સટીક ભાષાનુવાદ. (સંયુક્ત બેડકા દેવસ્વરૂપ) ક્રમાંક અં ૧૨

અહીં દેવાના ધારણ કરાવેલા આયુધો સંયુક્ત દેવ સ્વરૂપના કહ્યા છે અન્ય શિલ્પગ્રંથોમાં કહેલા પ્રત્યેક દેવોએ ચાર છ કે આઠથી વિશેષ ભૂજઓમાં આપેલા આયુધો કહ્યા છે તેનાથી અહીં સંયુક્ત સ્વરૂપના આયુધો ક્યાંક પ્રથક છે.

શંખ ચક્ર, ગદા અને પદ્મ એ વિષ્ણુના પ્રાધાન્ય આયુધો છે ખડાંગ કપાલ, ખોપરી, ત્રિશૂલ સર્પ એવા આયુધો શિવને વિશેષ કરીને કહ્યા છે આયુધોમાં સાર્વત્રિક—રાજસી અને તામસી એ ત્રણે પ્રકારના આયુધો છે.

અસ્ત્ર અને શસ્ત્રની વ્યાખ્યા કરતા અહીં ઉપર કહેલા આયુધોને શસ્ત્ર ગણવા અને અસ્ત્ર એ વિદ્યાથી મંત્રગ્રંથથી શત્રુઓના પર ફેંકેલા હોય તે અસ્ત્ર, અપ્રાસ્ત્ર-વાયવાસ્ત્ર યાશુયતાસ્ત્ર બ્રહ્માશ્ત્ર નારાયણાસ્ત્ર મોહનાએ આ આયુધોનો પ્રયોગ કરવાનું વર્તમાન કાળમાં મંત્ર-તંત્ર-યંત્ર આ સર્વાયાત્રિક વિદ્યા વિસ્મૃત થઈ ગઈ છે.

પરંતુ આ વિજ્ઞાનના યુગમાં યાત્રિક શસ્ત્રો સંહારક ઉત્પન્ન કર્યા છે તેથી વાયુયાનમાંથી શત્રુસેના કે શહેરો પર એવા વિનાશક અણુશસ્ત્રો ફેંકી સર્વનાશ કહે છે. આ અધર્મ યંત્ર વિદ્યાનો પ્રયોગ થયા છે. વિજ્ઞાનનો દુરુપયોગ થાય છે વિનાશકારી પ્રલય સમાન છે.



देवोनां आयुधा

DAND
दंड



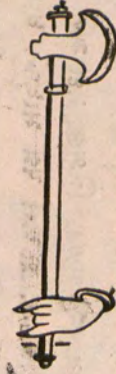
SHAKHA
शंख



CHAKRA
चक्र



PHARSHI
फरशी



GADA
गदा



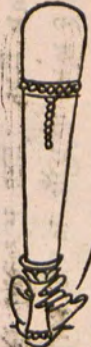
VAJRA
वज्र



SHAKTI
शक्ति



MUSAL
मुशळ



BHUSHANDI
भुशंडी



TRISHUL

त्रिशूल



CHHURIKA

छुरिका



KHADGA

खड्ग



DHAL

ढाल



MUND

मूंड



RISHTIKA

रिष्टिका



KHATVANG

खट्वांग



DHANUSHYA

धनुष्य



BAN

बाण



PASH

पाश



ANKUSH

अंकुश



GHANTA

घंटा



DARPAN

दर्पण

देवता आयुधो

KAMAL

कमल

AMBRALUMBI

आम्रलुबी

TANK

टंक

DVAJ

ध्वज



SUTRA

सूत्र

KUMB

कुम्भ

MODAK

मोदक

DAMRU

डमरू

PUTRA

पुत्र

KAMBA

कंबा



MATULINGA PHAL

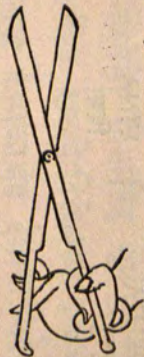
मातुलिंग फल

LEKHINI

लेखिनी



KARTIKA
कर्तिका



KAPAL
कपाल



MUND
मुंड



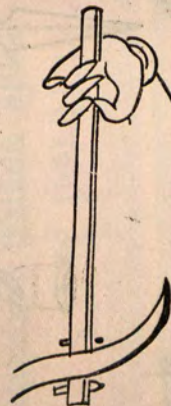
SARP
सर्प



SHING DANT
शींग दंत



HAL
हल



KUNT
कुंत



PUSTAK
पुस्तक



AKSHAMALA
अक्षमाला



KAMANDALA
कमंडल



SUCHI
सूचा सूचि



દેવોના આયુધો

MURLI

બંસી મુરલી



AGNIJWALA

અગ્નીજ્વાલા



PAN PATRA

પાનપાત્ર



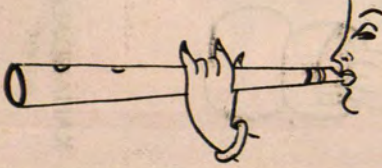
PATTISH

પટ્ટીશ



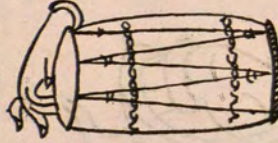
BHERI

ભેરી



DHOLAK—MRUDANG

ઢોલક મૃદંગ



MRUGA

મૃગ



NAKUL

નકુલ



KUKUTA

કુક્કુટ



VINA

વિના



KAMANDAL

કમંદલ

ધતિ વિશ્વકર્મા કૃતાયા વાસ્તુવિદ્યાયા મહાદેવાદિ મૂર્તિસંઘઃ અને આયુધભેદ

ક્રમાંક અ-૧૨



विश्वकर्माकृताया वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्याया कीर्तिस्तंभलक्षण क्रमांक

अ-१३

श्री विश्वकर्मा उवाच

नभामि शारदादेवी देवमानवंदिताम्
नामानि चर्चिता वक्षे कीर्तिस्तंभादिलक्षणं ॥१॥

अनेक शिल्पीकार्याणि सिद्धिकेतु सुखाप्तये
कीर्तिस्तंभोमहानाभो प्रोच्यते विश्वकर्मणे ॥२॥

शुद्धभूमि तले स्तंभः कीर्तिकर्तव्य ज्ञायते
भूमितोऽङ्कुरपात्राद्यै श्रेष्ठितिश्वामलैरिभै ॥३॥

नरै नाटिकरूपैश्च रुपिणी शतसंयुते
दीव्यपाषाणसंपन्ने रंशेर्नाना विधैर्युते ॥४॥

प्रभाभूषितशक्तिनां मध्यकोणंता मुख्यकं
भद्रकर्णेविकर्णाद्य वक्षे वास्तुविचारिण ॥५॥

प्रासादाग्रेऽगणवारे स्थापिती विश्वकर्मणा
प्रतोल्या सहितोदेवै पूजिते खिलसिद्धिदं ॥६॥

यस्यदर्शनमात्रेण जिनशासनदीपकै
जिनवर्गेमहापुण्यं प्राप्यते भवसागरे ॥७॥

महाप्रासादकरणे निष्पन्नै वास्तुवेदिके
पूर्णयाये ततःकार्यो मानस्तंभसकीर्तिदं ॥८॥

अभिरुपभरुपश्च विरुप मध्यरुपकै
कीर्तिस्तंभो विभातिह भूमौपुण्यकृतानृणां ॥९॥

पूर्वदक्षिण वारुण्योदिशेवाक्ष कुबेरका
चतुररस्त्र कोणकाश्चैव ईशानाग्निरैरुत्थनिलः ॥१०॥

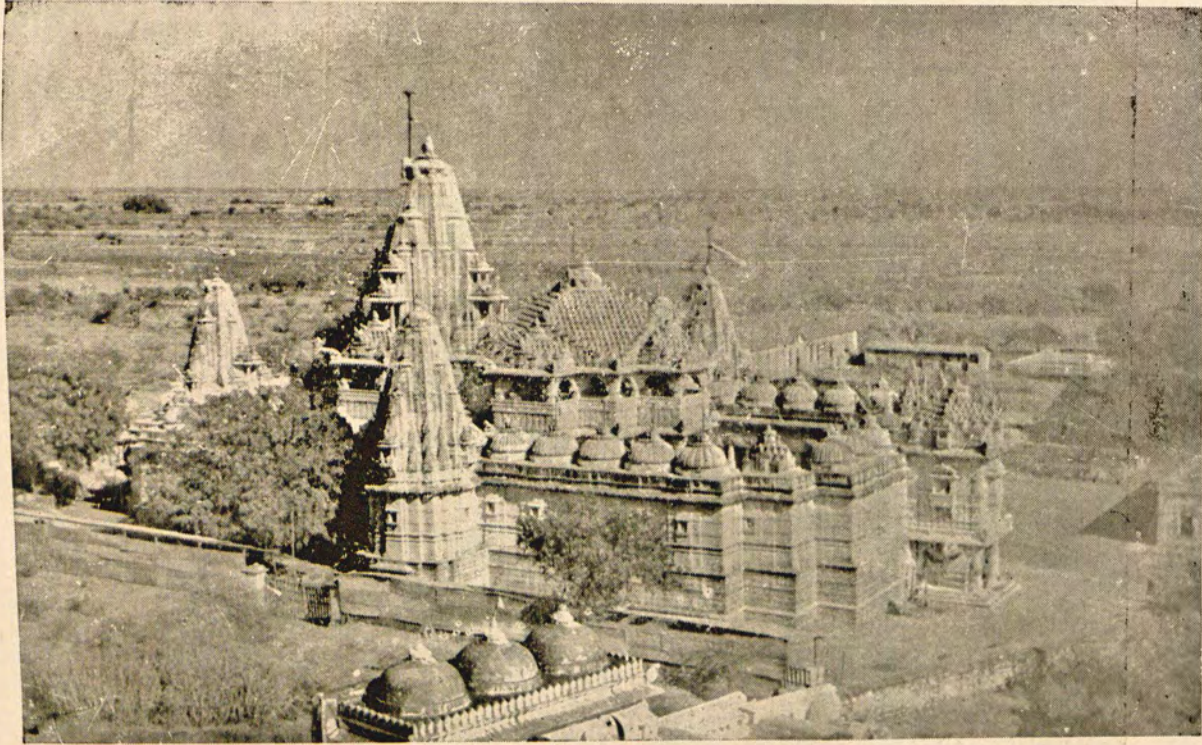
धवसाधन कामादौ कीर्तिस्तंभस्तुकारयेत्
सर्वे वास्तुकृतःश्रेष्ठं कीर्तिस्तंभस्य लक्षणं ॥११॥

मानप्रमाण संयुक्तं लघुदीर्घसमन्वितं
अनुरूप यथायोग्य कर्तव्यं विश्वकर्मणा ॥१२॥



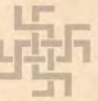
अष्टभाग विभक्तेऽन भूपीठे सुंदराश्रेये भद्रकर्णोविकर्णाद्यै कीर्तिस्तंभोविरच्यते	॥१३॥
सप्तभूमिमयकार्या वास्तुवेदेऽत्रिशत्यभी प्रथमभूमिरुदिष्टा भद्रत्रयविराजिता	॥१४॥
जाऽयकुभकणालिच तत्रग्रासपद्यापुन गजस्थानं नरःस्थानं पुरःस्थानंचकुभकं	॥१५॥
कलशोऽत्तरपत्रं च कपोलिमंचिकस्तथा बहिर्जंघाविभार्गच दिग्पालाश्चसपन्नगा	॥१६॥
अतर्जंघा विभागेन गणगंधर्वशक्त्यया उद्गभरणीचैव कणालिचशिरावटि	॥१७॥
पट्टिकाछाद्यकूटं च मंडोवरादिभूमिका एतस्योभूमिकायं च उपर्योपरिस्तरिभि	॥१८॥
.....कर्तव्यंवास्तुविधिनां	
बाह्यभूर विभूमिषु पुरुषमूर्तिं प्रतिष्ठितं ऐवंपटभूमिकायं च उपर्योपरिस्तरिभिः	॥१९॥
कर्तव्य वास्तुविधिना बाह्यभूरविभूमिषु आद्यभूमिमहानंदा द्वितियानंदवद्वनी	॥२०॥
तृतीयाधर्मविस्तारा चतुर्थकर्मासिद्धिदा पंचमीदेवतातुल्या षष्टिमोक्षस्वरूपका	॥२१॥
सप्ताभ्यानंदविर्वाणा अष्टमितुअयोनिजा नवमि एकादशीस्यात एवं च भूमिलक्षणं	॥२२॥
शिवालये शिवकूर्यात् ब्रह्मणंब्रह्मणंस्थले विष्णुस्थाने महाविष्णु जिनेजैनप्रकर्तिना	॥२३॥
नगरे राजधानी च महादूर्गे विशेषत भूपालयवलभःस्तंभः वास्तुशास्त्रे प्रकर्तिता	॥२४॥
स्तंभकीर्तिदर्शनेय तीर्थकोटिकलप्रदं	॥२५॥

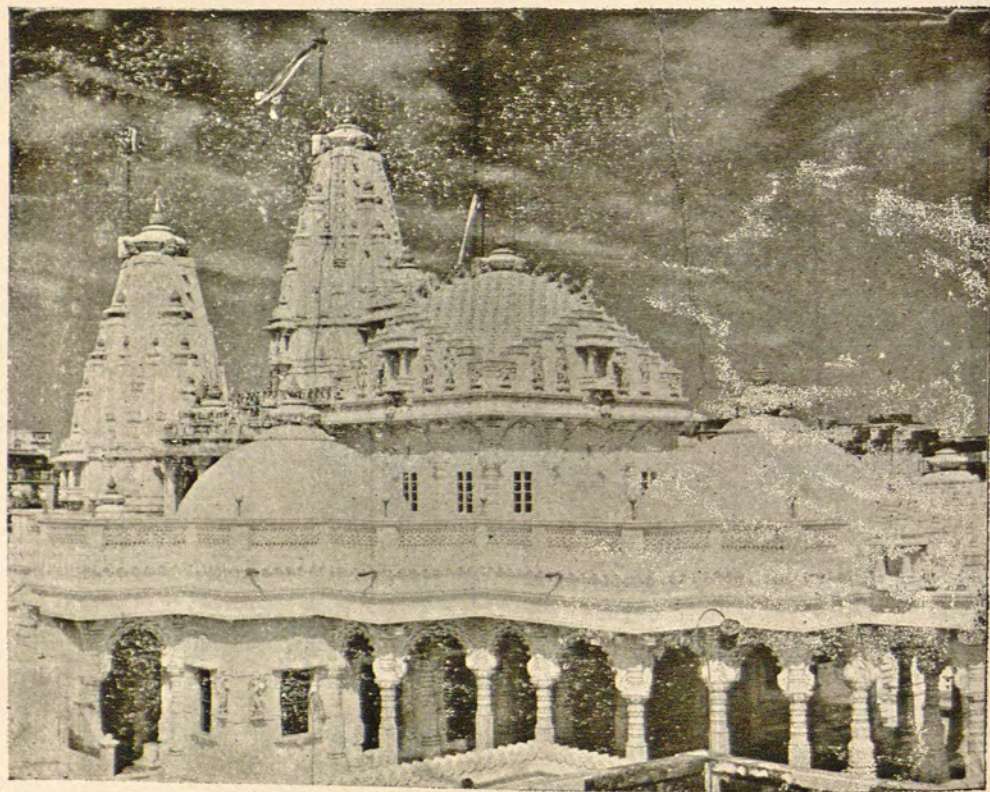
इति श्री विश्वकर्माकृताया वास्तुविद्याया वास्तुशास्त्रे कीर्तिस्तंभ लक्षणाधिकारः



પાલીતાણા શત્રુજય પર્વતની તળેટી પર આગમ મંદિરનું વિહંગ દ્રશ્ય

(સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓ. સોમપુરા શિલ્પવિશારદ)





प्रभास पाटञ्जलुं जैन मंदिर

(स्थपति प्रभाशंकर आ. सोमपुरा शिल्पविशारद)



શ્રી વિશ્વકર્માકૃતાયા વાસ્તુશાસ્ત્રે વાસ્તુવિદ્યાયા કીર્તિસ્તંભલક્ષણ ક્રમાંક અ-૧૩ કીર્તિસ્તંભ

શ્રી વિશ્વકર્મા કહે છે. શારદાદેવી સરસ્વતીને નમસ્કાર કરો સર્વદેવોને વંદન કરો. અર્ચિત દેવના નામે કીર્તિસ્તંભાદિકના લક્ષણ કહું છું. સુખની પ્રાપ્તિના હેતુની સિદ્ધિથી શિવપીઠો અનેક કાર્ય કરે છે. શ્રી વિશ્વકર્માએ કીર્તિસ્તંભનાં મહાનામો કહ્યા છે ૨

શુદ્ધ ભૂમિ પર કીર્તિસ્તંભ ઊભો કરવો. ભૂમિમાંથી અંદુર ફૂટ્યા પર્વાદ....તેમાં નર અને નારીનાં સેંકડો સ્વરૂપો કરવાં. કીર્તિસ્તંભમાં દિવ્ય એવો શ્રેષ્ઠ પાષાણ પ્રાપ્ત કરી....૪ શક્તિથી ભૂષિત પ્રભા-રૂપ-મધ્યમાં ડોણ મુખ્ય કરવો (સ્તંભ) ભદ્ર-કર્ણુરેખા અને વિકર્ણુ એવા ઉપાંગો વાસ્તુશાસ્ત્રમાં કહ્યા છે. ૫

પ્રાસાદની આગળ....સ્થાપન કરવાનું વિશ્વકર્માએ કહ્યું છે. પ્રતોષ્ઠા દેવરૂપ સહિત પૂજવાથી અખિલ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે. જેનાં દર્શન માત્રથી જિન શાસનનો ઉદય થાય છે. જિન વર્ગથી મહાપુત્ર-ભવસાગર તરવા જેટલું થાય છે. ૭ મહાપ્રાસાદના ખૂણે વાસ્તુ વેદી સ્થાપવી. પૂર્વ કે જમણી તરફ માન સ્તંભ કીર્તિસ્તંભ કરવો....કીર્તિસ્તંભ કરતા ભૂમિ ઘણી પુણ્યવાન ગણાય છે. પૂર્વ-દક્ષિણ, પશ્ચિમ ને ઉત્તરે કુળેરની મૂર્તિ સ્થાપવી. ચોરસ કે ખૂણા ઈશાન, અગ્નિ ને નૈઋત્ય પાડવા. ધ્રુવ સાધન કરી શુદ્ધ દિશામાં કીર્તિસ્તંભ કરવો. સર્વ વાસ્તુ પૂજન શ્રેષ્ઠ કરવાથી તે કરોડો સ્તંભના લક્ષણ બળવા. કીર્તિસ્તંભ માન પ્રમાણથી નાનો કે મોટો કરવો. વિશ્વકર્મા તે સ્તંભ અનુરૂપ યોગ્ય કરવાનું કહે છે. અષ્ટ આઠ ભાગ કરીને સુંદર ભૂપીઠ કરવું. ભદ્રનો ખૂણો અને વિકર્ણો કીર્તિસ્તંભને કરવાનું કહ્યું છે. વાસ્તુવેદ....સાત ભૂમિ ઉદયનો કીર્તિસ્તંભ કરવો. પ્રથમ ભૂમિ ત્રણ ભદ્રથી શોભતો કરવો. ૧૨ પહેલી ભૂમિને મહાનંદા કહી છે બીજી ભૂમિને નંદવર્ધની. ત્રીજી ધર્મવિસ્તર. ચોથી કર્મસિદ્ધિને દેનાર. પાંચમી દેવતુલ્ય. છરી મોક્ષ સ્વરૂપ, સાતમી નંદનિર્વાણ. આઠમી અયોચિના. નવમી એકાદશ. એ રીતે ભૂમિના સ્થાન લક્ષણ કહ્યા શિવાલય હોય ત્યાં શિવનાં સ્વરૂપો કરવાં બ્રહ્માના આગળના કીર્તિસ્તંભમાં બ્રહ્માના સ્વરૂપો કરવા વિષ્ણુના આગળના કીર્તિસ્તંભમાં વિષ્ણુનાં સ્વરૂપો કરવા. જૈન ના હોય તો જીનનાં સ્વરૂપો કરવા.

નગર આગળ, રાજધાની આગળ રાષ્ટ્રદુર્ગ આગળ, કીર્તિસ્તંભો કરવાથી રાજાને વલ્લભ શ્રેયષ્કર સુદ્ધવિજય સ્થાને કીર્તિસ્તંભ વાસ્તુશાસ્ત્રમાં કહેલું છે કીર્તિસ્તંભના દર્શનથી સર્વતીર્થની પુણ્યની પ્રાપ્તિ થાય છે.

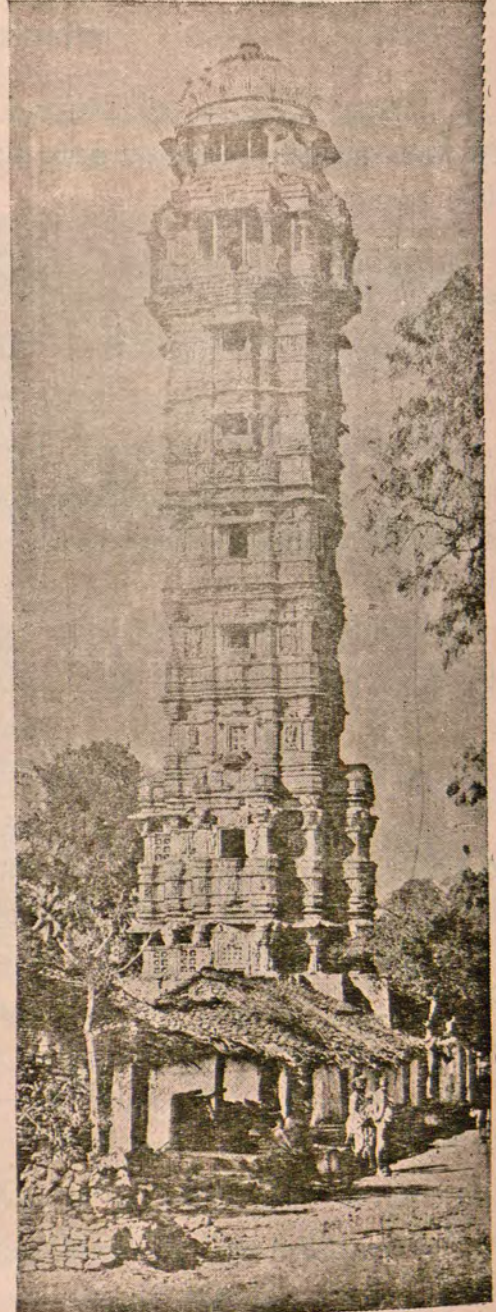
इति श्री विश्वकर्माकृताया वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्याया कीर्तिस्तंभ लक्षणनामः ध्याय
क्रमांक अ १३ पञ्चश्री प्रभाशंकर ओषधलार्ध सोमपुरा रथपतिर्ये करेव लापानुवाद



કુટનોટ : દીપાણુવમાં કીર્તિ-સ્તંભ વિશે તેનું પ્રમાણ આપેલું છે તે એકવીશ હાથનો જ્યંતતેતાવીશ હાથનો ઉદયમાનનો પ્રતાપોદ્ભવ પાંસઠ હાથ ઉદય કીર્તિનંદન સત્યાસી હાથ ઉદયનો મહોત્સવ કીર્તિસ્તંભ એકસોને નવ હાથ ઉદયમાનનો એકછત્ર કીર્તિ-સ્તંભ જાણવો. ૫ એમ પાંચ પ્રકારના ઉદયના જાણવા. સ્તંભની જડાઈ ચોથા ભાગની નીચે અને ઉપર છટ્ટા ભાગથી વિસ્તાર રાખવો. ઉપર ગોળ આકાર કરી ઘંટા કળશ ચડાવવા. કીર્તિસ્તંભ ફરતું નીચે પીઠ મેખલા કરવી. જંઘા અનેક દેવદેવ ઓનાં સ્વરૂપો કરવા કીર્તિસ્તંભ ઉપર પ્વજ-દંડ અને પતાકા વિધિથી સ્થાપવી.

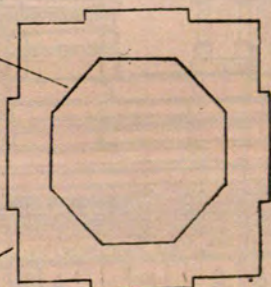
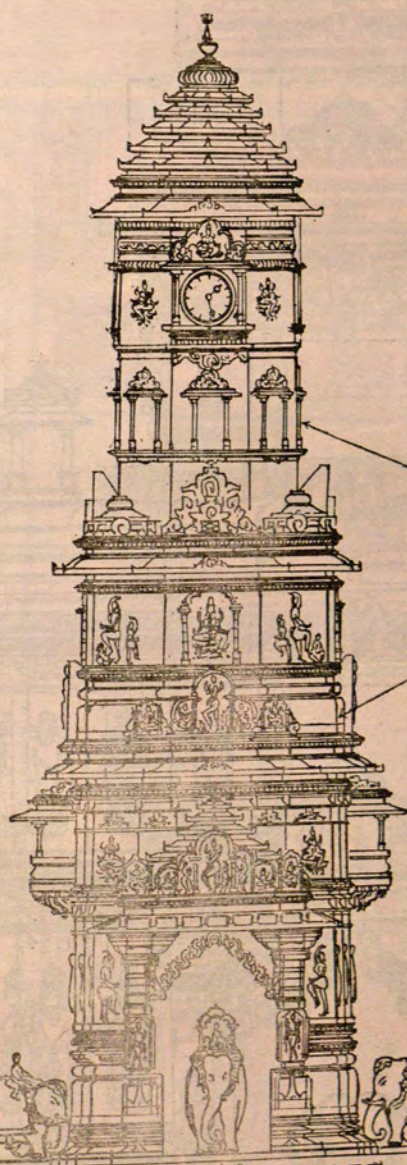
સરોવર, વાવ અને કુંડના પાસે પ્વજસ્તંભો અમુક માપ પ્રમાણનાં અમુક નામે કહ્યાં છે.

સરોવર અને મહાદયને પાંચ માનના કીર્તિસ્તંભ કરવા તેના નામ કહ્યા છે ૧ આનંદ નવ હાથના ૨ દુંદુભિ અગ્યાર હાથનો ૩ શ્રીકાંત તેર હાથનો ૪ શ્રી મુખ્ય તેર હાથ ઉદયનો ૫ મનોહર સત્તર હાથ ઉદયનો સ્તંભ કહ્યો છે ખીજ કુંડ અને વાવ આગળ પણ સ્તંભો જમા કરવા તેમ જ બે સ્તંભ તોરણનો પ્રતોદ્યા પણ જોમો કરવાનું કહ્યું છે.



ચિત્તોડનો કીર્તિ સ્તંભ

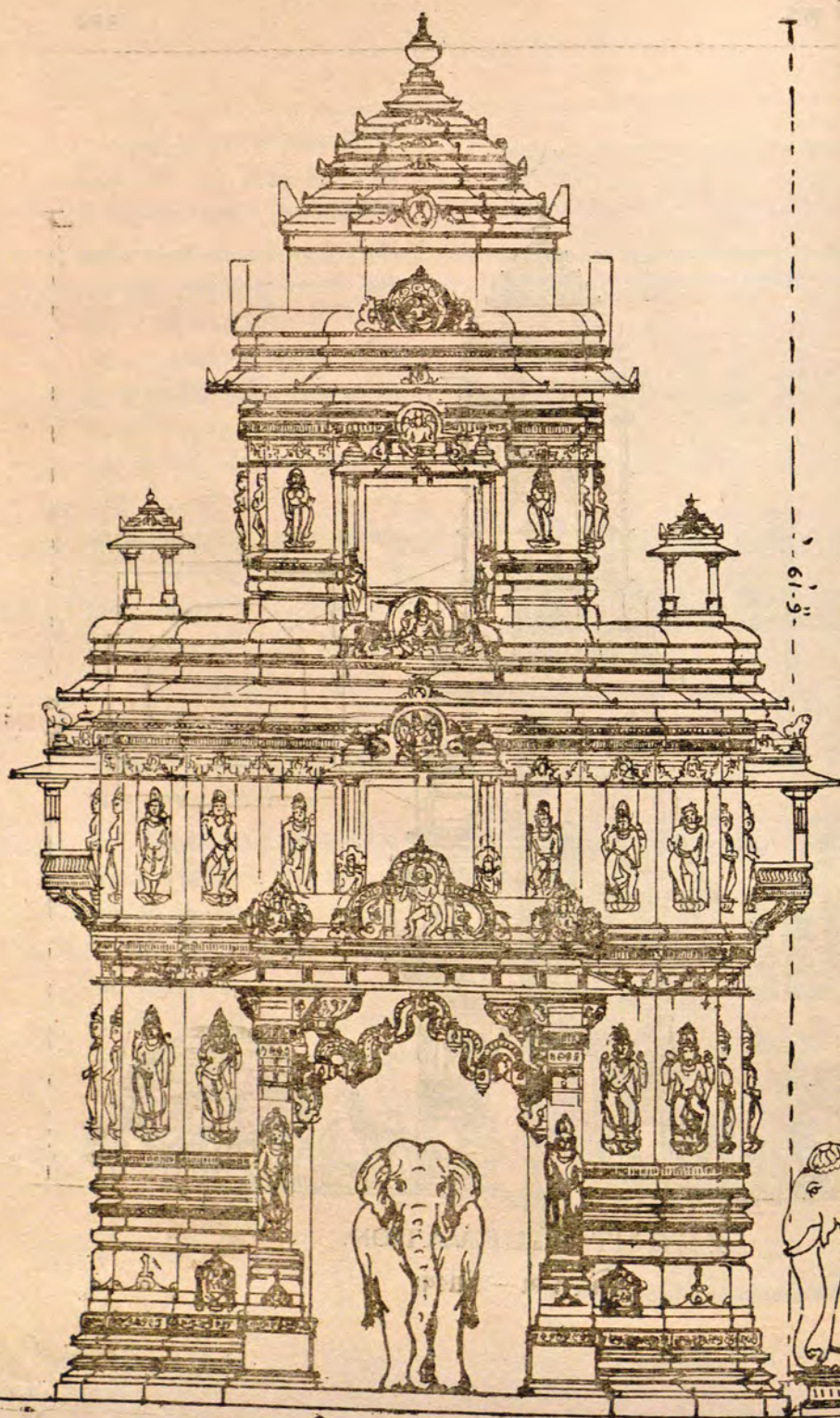




FRONT ELEVATION.

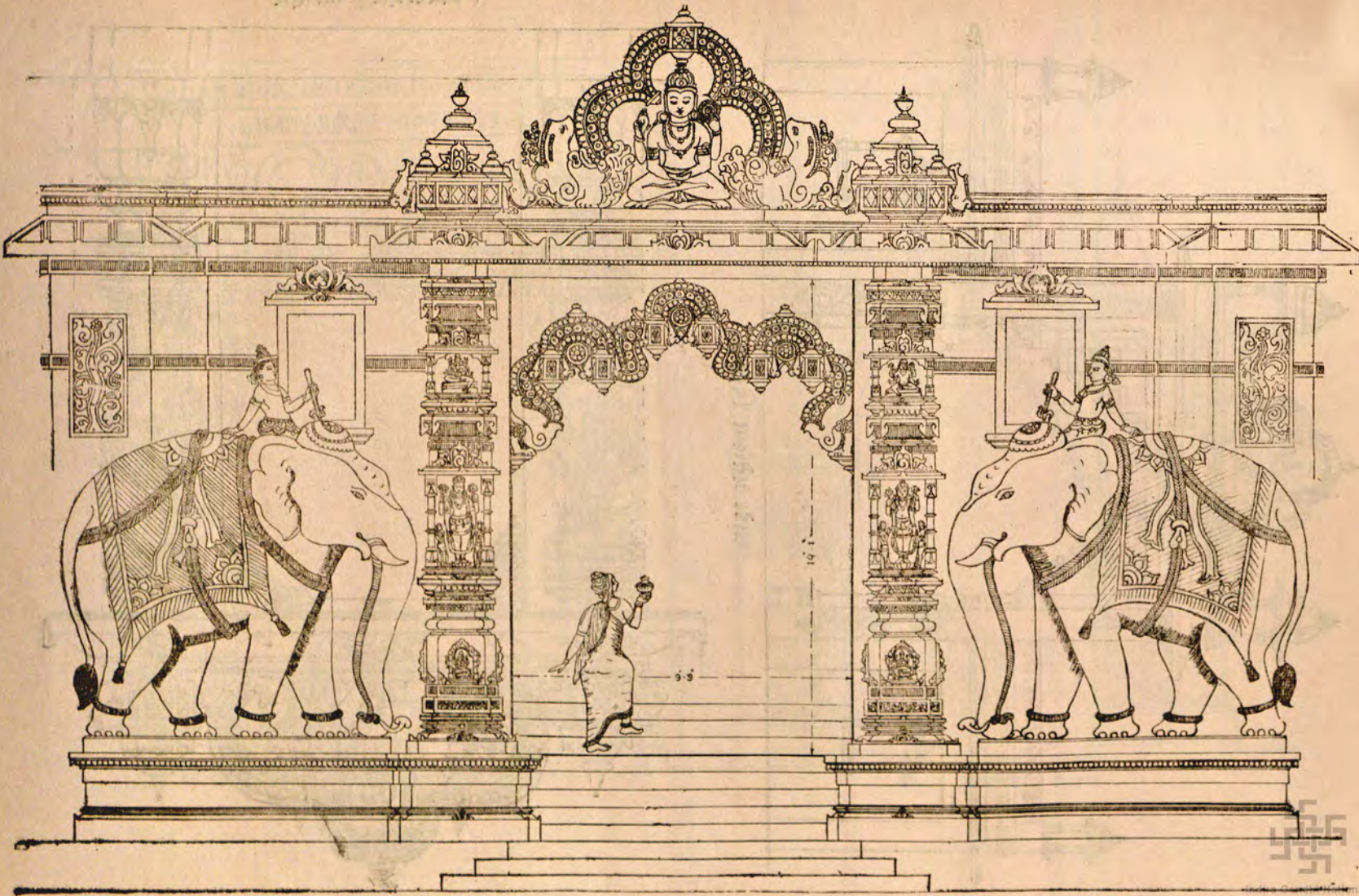
श्री विश्वकर्मा कृते

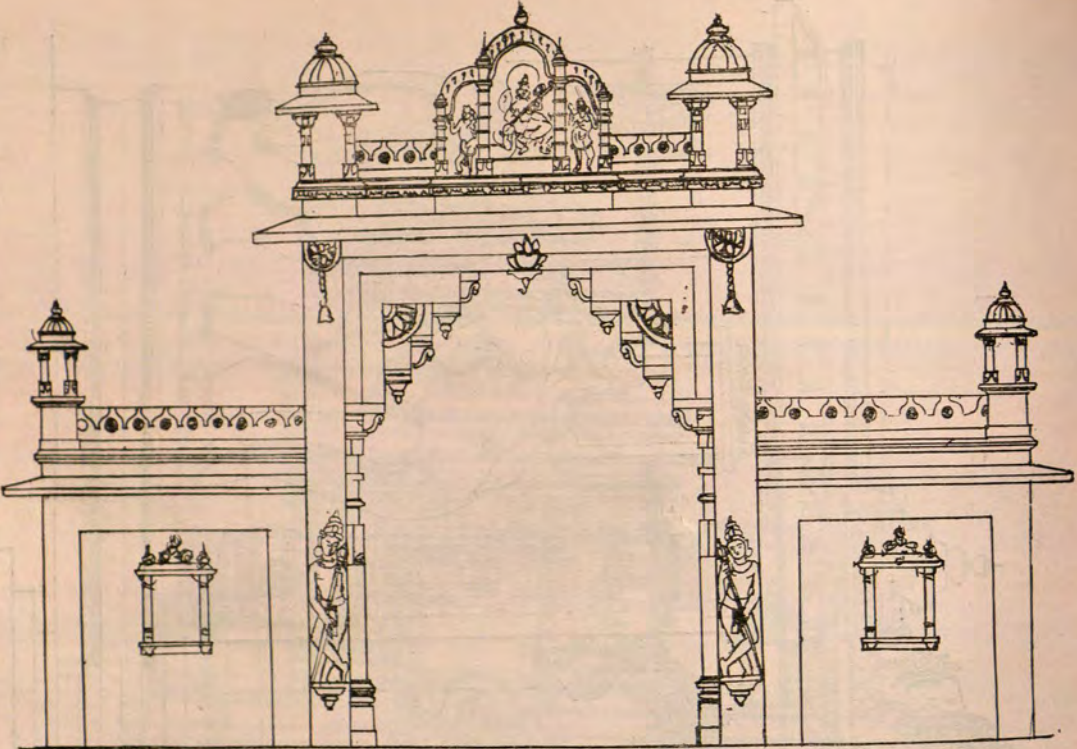




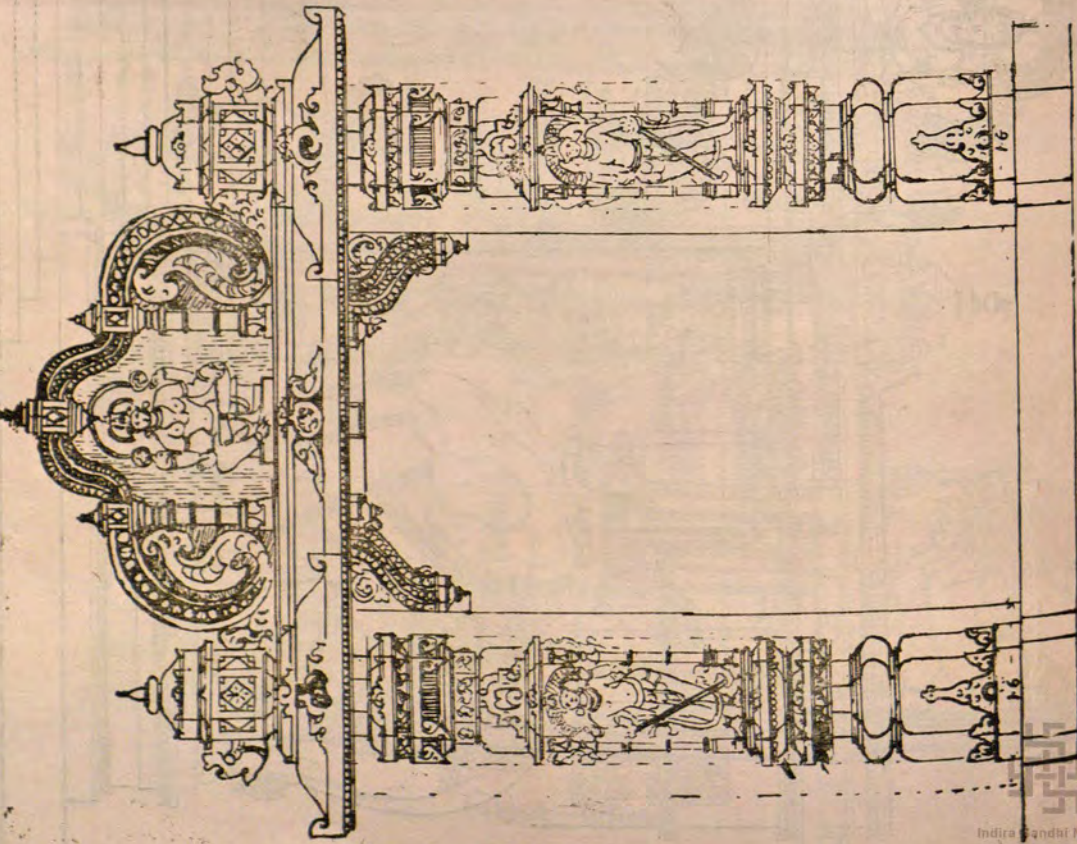
61'-3"

विशाख-प्रतोल्या





સાદો પ્રતોહ્યા વિશાળ



પ્રતોહ્યા (મંદિરચિત્ર)

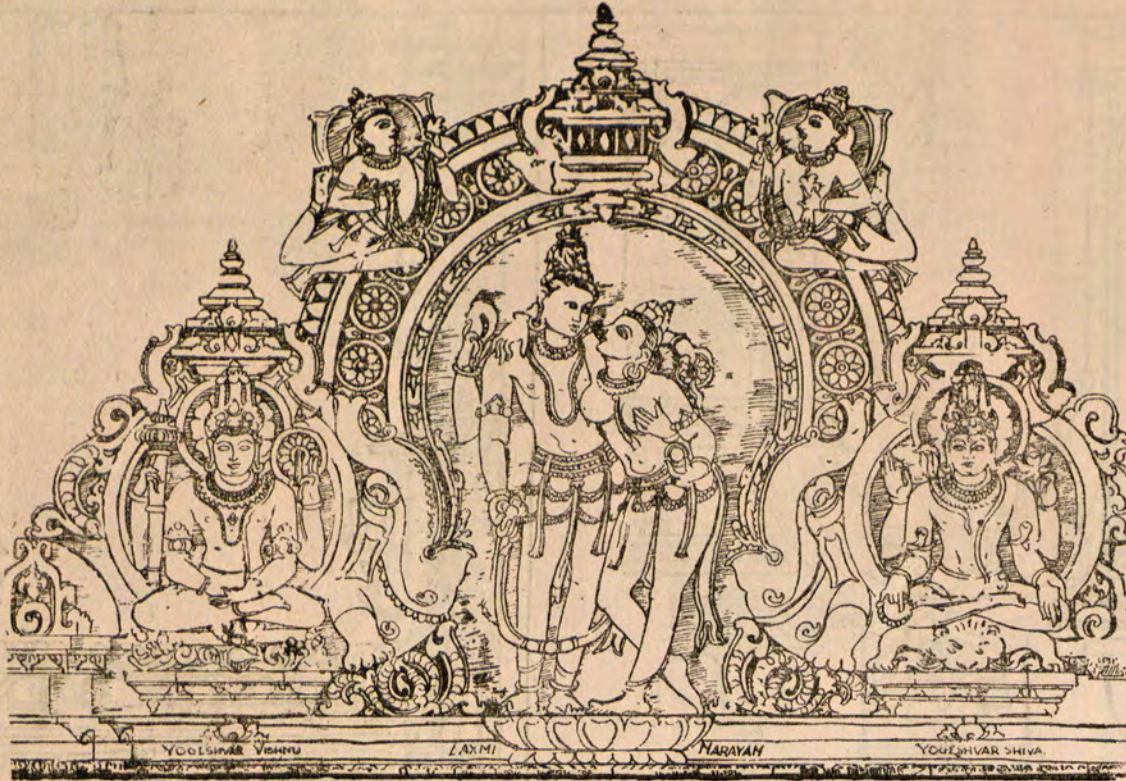


આંધ્ર-તરંગુલ પ્રતોલ્યા તોરણ



ગજા-મુખાવા પ્રતોલ્યા





योगेश्वरविष्णु

लक्ष्मीनारायण

योगेश्वरशिव

अथ विश्वकर्माकृते वास्तुविद्याया वास्तुशास्त्रे प्रासादाधिकारे देवतान्यास

क्रमांक अ-१४

श्री विश्वकर्मा उवाच

प्रासादे देवतानां गुणवृक्षयामि सांप्रत
तथा यावतनुसंस्थां क्रमेणैवप्रकतिता ॥१॥

कौर्म घनशिलाणंतु खरशिलायावाराहकं
भिड्नयो त्रयोदेवा पन्नगायक्षकिन्नरा ॥२॥

जाड्यकुंभोस्थितो नंदि हरियैवकणालिका
गजपीठगणेशं च अश्वपीठं तथाश्चिनै ॥३॥

नरपीठ नरोत्तमात्र खुरकेचधरास्मृता
कुंभकण्ट तथासृष्टिन्य निर्गमोदगोसमया ॥४॥

रुद्रं च प्रकर्तव्या भद्रे भद्रेस्वयं विधि
कलशे च तथागौरि नंदिचैवातरपत्रको ॥५॥

कपोताल्यां गांधर्वा मंचिकायां सरस्वती
अतउर्ध्वं भवेद्भुजं देवतानां मनोरमा ॥६॥

देवतानाम श्रयंस्थानं प्रासादस्यवभूषण
कर्णेषु दिक्पालाश्चैव प्राच्यादिषु प्रदेशे ॥७॥

नाटेश्वरं पश्चिमेभडे अंतकैः सहदक्षिणे
चंडिका चोतरे देवी दंष्टारौद्रतनाश्रुभा ॥८॥

प्रतिरथे तत्रदेव्या च कर्तव्या च दिशापति
वारिमध्ये मुनिद्राणां प्रनिलातयसाशने ॥९॥

आधारं अक्षसूत्रं च जटामुकटमंडितं
मंदिकाकोणिकायां च दले प्रतिरथौ तथा ॥१०॥

रूपं च नृत्यसंयुक्तं भेदमूर्तिं स्तथैव च
गणेशं च कुमारं च आदित्यस्य...स्तथा ॥११॥

चंडिकाब्रह्मणंचैव वासुदेवं तथैव च
भेदमूर्तिस्तुजंघाया अन्येश्चापिसुरास्तया ॥१२॥

क-मिकमध्यदेवं च प्रासादो सर्वदेवहि
प्रासादे अंतरं नास्ती पीठं चैव तथैव च ॥१३॥



कपिलायमभिश्चैव अंतरंतयविद्यते	
तलविभक्ति छंदेन उर्ध्वं च पृथक् पृथक्	॥१४॥
ज्ञातिच्छंदे समुत्पन्ना भृंगप्रत्याङ्गमेव च	
कर्तव्यं जगत्यान्तरं अनंतरं कुलदेवता	॥१५॥
अंतरंभद्रदेशेतु उत्तभागे स्तथैव च	
बलाणक मंडपंश्चैव कर्तव्यापंचदेवता	॥१६॥
चंडिका गणेशचैव जिनाकं ब्रह्मणदास्तथा	
यामूर्तिमध्यदेशेतु पृष्टिभद्रे तथैव च	॥१७॥
अन्ये परिणाप्राज्ञ सर्वदेव स्वयंविधि	
उद्गमे च भवेरिंद्र कपिग्रासरलकृता	॥१८॥
प्रवेशं चतुभागेस्तु कर्तव्यंशास्त्रपारजै	
सावित्रिपद संस्थाने भरण्याच न संशय	॥१९॥
विद्याधराकपोतालि अंतरपत्रेषु सुरंगाणि	
पर्जन्येषु खुटछाद्ये अतःउर्ध्वतथैव च	॥२०॥
निर्गमे मणिरत्नेव.....सर्वत्रपूजते	॥२१॥

इति मंडोवर देवतादस्थान विश्वकर्मउवाच

सदाशिवमध्यदेशे च लक्ष्मी सर्वत्रदापयेत्	
पदस्थाने स्थितादेवा सर्वकल्याणकारका	॥२२॥
शाखायां चंदमूयस्तु मातराणां चोतरंग कौ	
उदंस्वरस्थिता यक्ष अश्वीन्येर्धचंद्रके	॥२३॥
राजसेन वेदिकायां आसनंघनवारणं	
मृत्युलोकायोदेवा ते पद सर्वमाश्रिता	॥२४॥
स्तंभासने भवेशक्र आसनं सर्ववर्णयेत्	
ब्रह्मक्षत्रिय वैश्य योगियांच पुनःपुन	॥२५॥
स्तंभेषुपर्वताप्रोक्ता आयाश्चदिग्वज्रः	
सहभरणंशंकरेयैव गांधर्वकुमार स्तथा	॥२६॥
पट्टकं मातरासर्वे देव्यानंच समस्तकाः	
दंतरापुत्तराश्चैव वैताल्या ब्रह्मराक्षसा	॥२७॥
पदशांशे भवे शक्रः यक्षश्च धनदस्तथा	
उदिपर्णा गणी सर्वे वृतश्चैवन संशयः	॥२८॥

त्रयाशंतिसुरा सर्वे त्रिदशैः सहसंयुतं वृतोर्ध्वयतेनित्यं कर्णदर्दटिका	॥२९॥
करोटकस्यऽधोभागैः उर्ध्वदर्दटिकास्तथा विद्याधरथरं नाम देवानावल्लभ सदा	॥३०॥
दशयाद्विद्याधरं च रूपपश्चिम प्रियवादिनौ दिशि च विदिशिचैव मध्यस्थास्रनिदेशयेत्	॥३१॥
.....संघाप्रकर्तव्या ण्डेण्डे च कारयेत्	॥३२॥
षोऽशविद्याधरं च चतुर्यात्रप्रकाशका कंदर्प नृत्यताश्चैव नृत्यकी नृत्यवल्लभा	॥३३॥
गीयालुंकेलकंकतयाव वृत्तानपूणमिव च आकाशं च पदंप्रोक्त अव्यक्तंव्यक्त मेव च	॥३४॥
मध्ये ध्रुवपदं तस्य अचलंध्रुव निश्चलं एतत् सर्वपदंप्रोक्त भाषिते विश्वकर्मणे	॥३५॥
जालिके रुषि सहाय मध्येवसुरसंस्थिता ब्रह्माविष्णुस्तथारुद्रं भद्रेभद्रेषुदाययेत्	॥३६॥
ऊरुशिखरे तथाय च भद्रेभद्रे स्वयंविधि शिखरे इश्वरंविद्यात् शिखायं च सुराधियं	॥३७॥
ग्रीवायांयततो नदी अंडकेषुनिशानतं पद्मपत्र तथा पद्मं आमलसादिकापदरं	॥३८॥
कलशं च स्थितोरुद्रो व्योमव्यापिसदाशिव सद्योवामस्तथाधोर पद्म इशानःस्तथा	॥३९॥
कर्णप्रतिस्थरुद्र बालांझरसुभद्रकं कर्णिका नदिकायां च शलिलान्तक तथा	॥४०॥
एते देव सभाख्याता प्रासादेषु सुराधिया पंचवक्त्रेषुभद्रे अंगसंख्या प्रशस्यते	॥४१॥
पथ्यते मुच्यते पापं अक्षयाफलमेव च त्रिकालस्मरतेयस्तु सर्वार्थफलंभवेत्	॥४२॥

इति श्री विश्वकर्माकृते वास्तुविद्याया त्रिदशमन्त्रोद्भव वास्तुशास्त्रे प्रासादाधिकारे
स्तव्यकादेवता क्रमांक अ-१४



વિશ્વકર્માકૃતે વાસ્તુવિદ્યાયા પ્રાસાદાધિકારે થર દેવતા ન્યાસ કર્માંક અ-૧૪ વિશ્વકર્મા કહે છે.

પ્રાસાદના થરોના દેવતાઓના ન્યાસ હવે હું અનુક્રમે સ્થાન સાથે કહું છું. સ્થિર



૨૩ પાર્થનાથ વલ્લભ પાર્થવલ્લભ પ્રાસાદ ૪૭ વિભક્તિ ૨૧ તલભાગ ૨૬ શૃંગ ૧૧૩

શિખરિણી ૨૧ ॥ તલભાગ ૧૨૬ ॥
પાર્થનાથ ધિન ઓમ
પાર્થવલ્લભ પ્રાસાદ ૧૧ ૬૭ ॥
૨૬ ॥ ૧૧૩૩ ॥

શિલામાં કુર્મ-ખરશિલામાં વરાહદેવ-ત્રણ-
ભીટના ત્રણ દેવો પન્નગ, ચક્ષ અને કીન્નરનો
વાસ છે. બડંબાના થરમાં નંદી, કણ્ણીમાં
હરિ; ગજપીઠમાં ગણેશ, અશ્વપીઠમાં
અશ્વિનીકૃમાર, નરપીઠમાં નરોત્તમ, પુરાના
થરમાં પૃથ્વીદેવી, કુંભાના થરમાં સૃષ્ટિ....
નિકાળામાં....કુંભાના ભદ્ર ભદ્રે રુદ્ર, પ્રહ્લા,
વિષ્ણુ; કળશામાં ગૌરી, અંતરપત્રમાં નંદી,
કેવાળમાં ગાંધર્વ મયિકામાં સરસ્વતી તે
ઉપર જંધાના મનોરમ દેવો. પ્રાસાદના
આભૂષણને આશ્રયે દેવો કહ્યા છે. રેખાએ
પૂર્વાદિદિશાના ક્રમે દિગ્પાલોના સ્થાન બાજુવા.
પશ્ચિમના ભદ્રે નાટ્યેશ્વર. અંત કે....દક્ષિણે....
ઉત્તરે ચંડિકા દેવી. રુદ્ર સ્વરૂપ દેખાતું....
પ્રતિરથે દિશાઓમાં દિગ્પાલોનું સ્થાન
બાજુવું. પાણીતાટમાં તાપસ મુનિએ સ્વરૂપો
તપ કરતા બાજુવા. તેના હાથમાં માળા
અને જટામુકુટથી શોભતા મુનિનાં સ્વરૂપો
બાજુવા. નંદિકા કોણિકામાં પ્રતિરથના ઘટે
નૃત્ય કરતી મૂર્તિઓ ગણેશ, કાર્તિકસ્વામી,
સૂર્ય, ચંડિકા, પ્રહ્લા, વાસુદેવ આદિ ભેદ
મૂર્તિઓ જે દેવનો પ્રાસાદ હોય તે પ્રમાણે
જંધામાં ભેદ મૂર્તિઓ કરવી. મધ્યગર્ભના
ગોખલાઓમાં મૂળથાનકે દેવનાં પર્યાય સ્વરૂપો
મૂકવા....પીઠમાં કોણીના અંતરમાં પ્રાસાદની
તલ વિભક્તી છંદમાં ઉપરોક્ત દેવે કહ્યા
ઉપર જુદા જુદા દેવો સ્થાપવા. પ્રાસાદની
બાતિ છંદ શ્રંગ પ્રત્યાંગ ઉરશ્રંગમાં જગતીના
અંતરે અનંતર કુળદેવો. બ્રમયુક્ત પ્રાસાદના
અંદરના ભદ્રેના ઉત્તમ અંગે બલાણક
મંડપમાં પાંચ દેવો કરવા. ચંડિકા,

છાંદકુટ
પર્તન્ય
અંતરાય
મહાકેવાળ

શીરાવટીદેવ

ભરણી સાવિત્રી

ઉદ્ગમેઘંદ્ર

જંઘાયા
લોકપાલ દીગ્યાલ
ઘંદ્રગણેય ચંડી

ચંચિકુસરસ્વતી

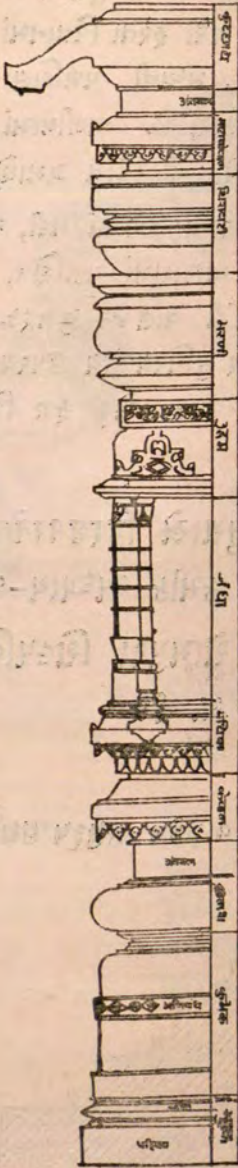
કેવાળગંધવી
અંતરાય કુબેર

કળશો ગૌરી

કંભો
સૃષ્ટિ

પૃથ્વી

લોકના સર્વ દેવો પ્રાહ્મણુ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને યોગિનીનું સ્થાન બાણુવું. સ્તંભમાં પર્વત કુલીમાં ઇંદ્ર આસનમાં સર્વવર્ણુ ભરણામાં ઉમામહેશ, સરામાં ગંધર્વકુમાર પાટ-ભાસ્વટમાં સર્વ માતૃકાઓ એમ સમસ્ત દેવોના સ્થાન બાણુવા. દાંતીયા છાંદમાં ગૈતાલ અને પ્રહ્મ-રાક્ષસનું સ્થાન બાણુવું. પદની હાંશોમાં ઇંદ્ર-ચક્ષુ ને કુબેરનું સ્થાન બાણુવું. વિતાના ઉદીત ને વૃતમાં હાંશોમાં ફરતા સર્વ દેવો-અર્ધવૃત કણી દાહરી. કરોટકના ઉપરના ભાગે દાહરી. વિદ્યાધર થર નામે સર્વ દેવને હુલંભ એવા દિશાના વિદ્યાધર-વાઘ બળવતાં દેવાંગનાનાં રૂપો દિશા વિદિશાને મધ્યમાં.....પ્રત્યેક થરે થરે.....ચારે તરફ પ્રકાશવાન



છદ
વિદ્યાધર

સાવિત્રી

ગૌરી

ખરો

ગણેશ, જીન, સૂર્ય, પ્રહ્મા, યથા-સ્થાને સ્થાપવા. જે દેવનો પ્રાસાદ હોય તેનું પર્યાય સ્વરૂપ પાછલા ભદ્રે સ્થાપવું. અન્ય સ્થાને સર્વ-દેવોને યથાસ્થાને સ્થાપવા. ઉદ્રમ, દોઢીયામાં ઇંદ્ર સ્થાપવા. તે થરમાં કપી-વાનર અને ગ્રાસથી અલંકૃત કરવા. ચારે તરફના ઊંડાઈમાં શાસ્ત્રના પારંગતે દેવોની કંપના કરવી. ભરણીના થરમાં સાવિત્રી-દેવીનું સ્થાન બાણુવું. મહા કેવાળમાં વિદ્યાધર અને અંતરાલમાં સુરંગપાણી - છાંદમાં પર્તન્ય = વરુણનું સ્થાન બાણુવું. હવે ઉપરના કહે છે. નિકાળામાં મણિરત્નથી સર્વદેવોને પૂજવા.

ઇતિ મંડોવરથર દેવપદ સ્થાન

મધ્યમાં સદાશિવ, લક્ષ્મીદેવી સર્વ ભાગમાં પોતાના સ્થાને સ્થિત એવા દેવો કંઠ્યાણુકારક બાણુવા. દ્વારની બે શાખાઓમાં સૂર્યને ચંદ્રનું સ્થાન બાણુવું ઉત્તરંગમાં માતૃકાદેવી. ઉંબરામાં ચક્ષુ અર્ધચંદ્ર શિવોદ્ધારમાં અશ્વિનીકુમારનું સ્થાન બાણુવું.

રાજસેવક વેદિકા, આસનપદ અને મત્રવારણ (કક્ષાસન) મૃત્યુ-



એવા સોળ વિદ્યાધરો કંદર્પાદિ નૃત્ય કરવા સ્થાપવા. તે પર હુલ્લ એવી નૃત્યનાયકાઓ કરવી. ગવાળુના થરે કોલકાયલાવાળા તથા કોલના થરે ફરતા વિતાનમાં થરો કરવા. વ્યક્ત અને અવ્યક્ત એવા આકાશ-કરોટકનાં પદો કહ્યા. મધ્યની પદ્મશિલા અચલ એવી ધ્રુવ સમાન કરવી. એ સર્વ ભાગો શ્રી વિશ્વકર્માએ કહ્યા છે. બળીયામાં ઋષિ-મધ્યમાં દેવ સ્થાપવા. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને રુદ્ર દેવો ભદ્રે ભદ્રે પોતાની વિધિ પ્રમાણે સ્થાપવા.

શિખરમાં ઈશ્વર, શિખામાં ઇંદ્ર, આમલસારાના ગળામાં નદી, અંડકમાં નિશાગત, પદ્મપત્રમાં પદ્મ, આમલસારિકામાં....કળશમાં રુદ્ર, આકાશમાં સદાશિવ, સઘોબમ, અઘોર ને ઇશાન દેવો આમલસારામાં કર્ણુ પ્રતિરથ, મંદી વાલજર સુમદ્રક. કર્ણુકા નંદિકા શત્રીલાંતરના સ્થાને પ્રાસાદના દેવો પદરાવવા, ભદ્ર મુનિરથ રથ ઉપરથ આદિ પંચવકનો અંગ સાંખ્યામાં પ્રશસ્ત્યદેવોને ભાવનાથી પૂજવા. અજ્ય એવું ફળ ત્રિકાળ સ્મરણયુક્ત ફળ મળે છે. ૩૨.

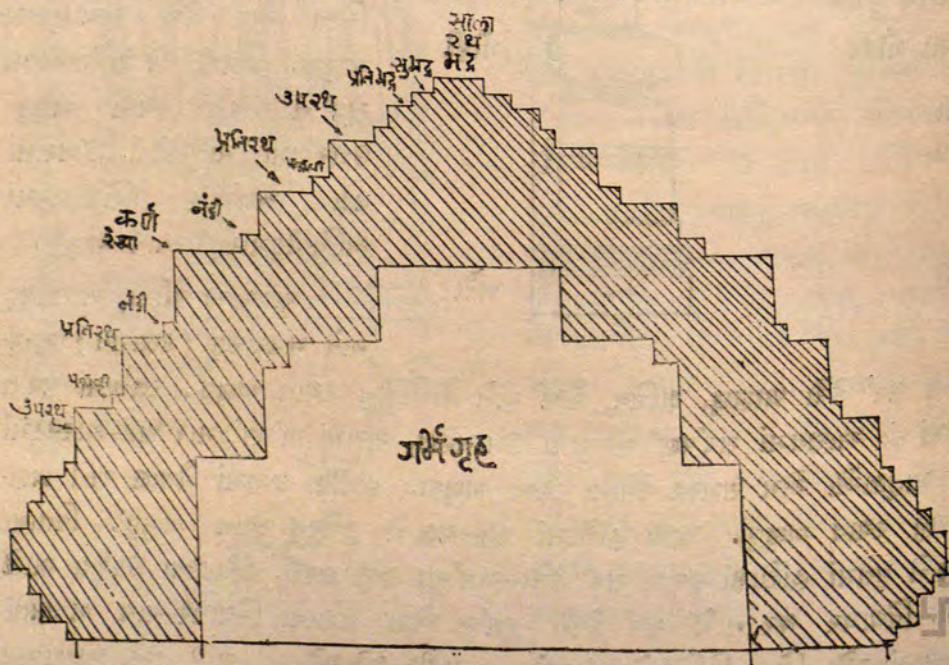
ઇતિ શ્રી વિશ્વકર્માકૃતાય વાસ્તુવિદ્યાયા વાસ્તુશાસ્ત્રે ત્રિદશમવનોદ્ધવ વાસ્તુશાસ્ત્રે

પ્રાસાદાધિકારના થરદેવતાનો ક્રમાંક અધ્યાય-૧૪

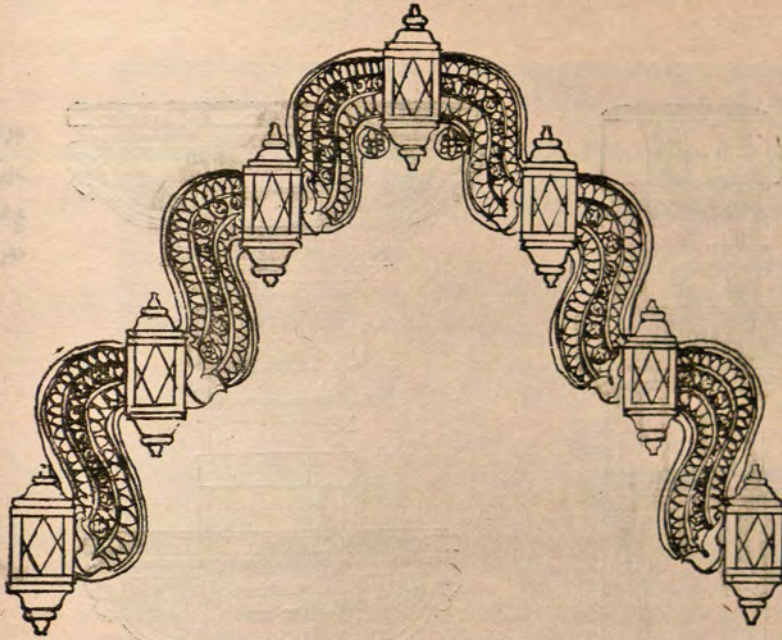
પદ્મશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા શિલ્પવિશારદે કરેલ

ભાષાનુવાદ ક્ર. અ. ૧૪

પ્રાસાદના ઉપાંગોમાં સંયોજત વામદેવ તત્પુરૂપ ઇશાન



ધલિકા તોરણ



કુટનોટ—

કુમ્ધરણીશા—વારાહ
ખરશીલામાં—વરાહ
ત્ર્યભિટ—પન્નગ યક્ષ કીન્નર
ઝાંખો—નંદી
કણી—હરિ
ગજપીઠ—ગણેશ
અશ્વપીઠ—અશ્વિનીકુમાર

પ્રાસાદસ્તર દેવતા ન્યાસ

ભરણી—સાવિત્રી

મહાકેવાલ—વિદ્યાધર
અંતરાલ—ઈંદ્ર
કૂટછાદ્ય છજુ—પર્વત
ખે શાખો—ચંદ્ર સૂર્ય
ઉતરંગ—માતરાદેવી

આમલસારા—નીચેના દેવો
ગળો—નંદી
અંકડ—નિશાયર
પદ્મપત્ર—પંચ છત્ર
મામલસારી—આમલ
કળશ—રુદ્ર
આકાશમાં સદાશિવ—સઘો,
ઉપાંગો દેવો વામ અધેર
તત્પુરુષ

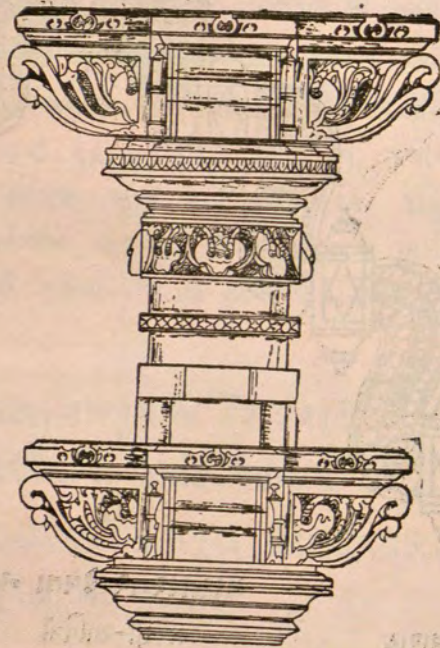
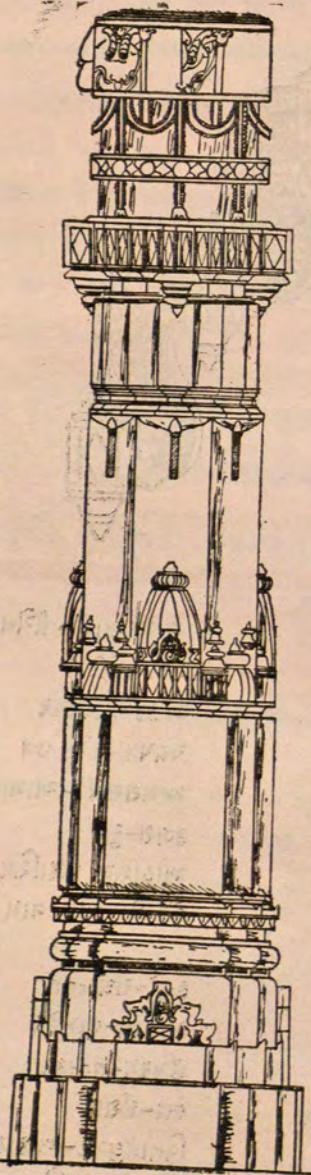
નરપીઠ—નરોત્તમ
ખરો—વસુધા પૃથ્વી
કુંભો—સંહિટ
કુંભાના ત્રણ ગાયત્રીભેદ—ત્રણ સંધ્યા—
કળશ—ગૌરી
અંતરપત્ર—કુખેર
કેવળ—ગંધર્વ
અંતરપત્ર—કિન્નર
મંચિકા—સરસ્વતી
જંધ—લોકપાલદીગપાલ
ઈંદ્ર ગણધર
ઉદ્દગમ—ઈંદ્ર

ઉદ્દગમ—યક્ષ
અર્ધચંદ્ર—અશ્વિનીકુમાર
સ્તંભ—પર્વત
કરોટક—વિતાનધુમટ—આકાશ
જાલક—સપ્તરશ્મિ
મધ્યમાં—દેવસુરપદ્મશીલામાંધ્રુ
શિખરના
પાંચ ઉચ્ચુંગ—૧ બ્રહ્મા ૨ વિષ્ણુ
૩ સદાશિવ ૪ રુદ્ર ૫ ઈશ્વર
શિખર—ઈશ્વર
શીખરીયો—ઈંદ્ર

કણ—સઘોન્નત
પ્રતિરથ—વામદેવ
ઉપરથ—તત્પુરુષ
ભદ્ર—ઈશાન
વિતાનધુમટ—આકાશ દેવ
રૂપકંઠ વિદ્યાધર
હાંશીમાં ગણુદેવ
ગોળથરોમાં અન્નપૂર્ણા
કક્ષાસન—મૃત્યુલોકના
રાજસેન મૃત્યુદેવ
વેદીકાઆસનપદ્મ

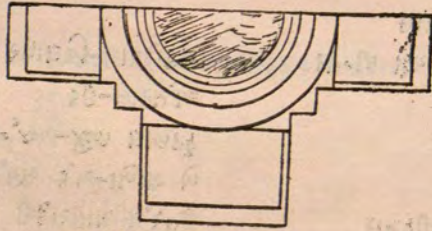
સ્તંભ પર્વતદેવ

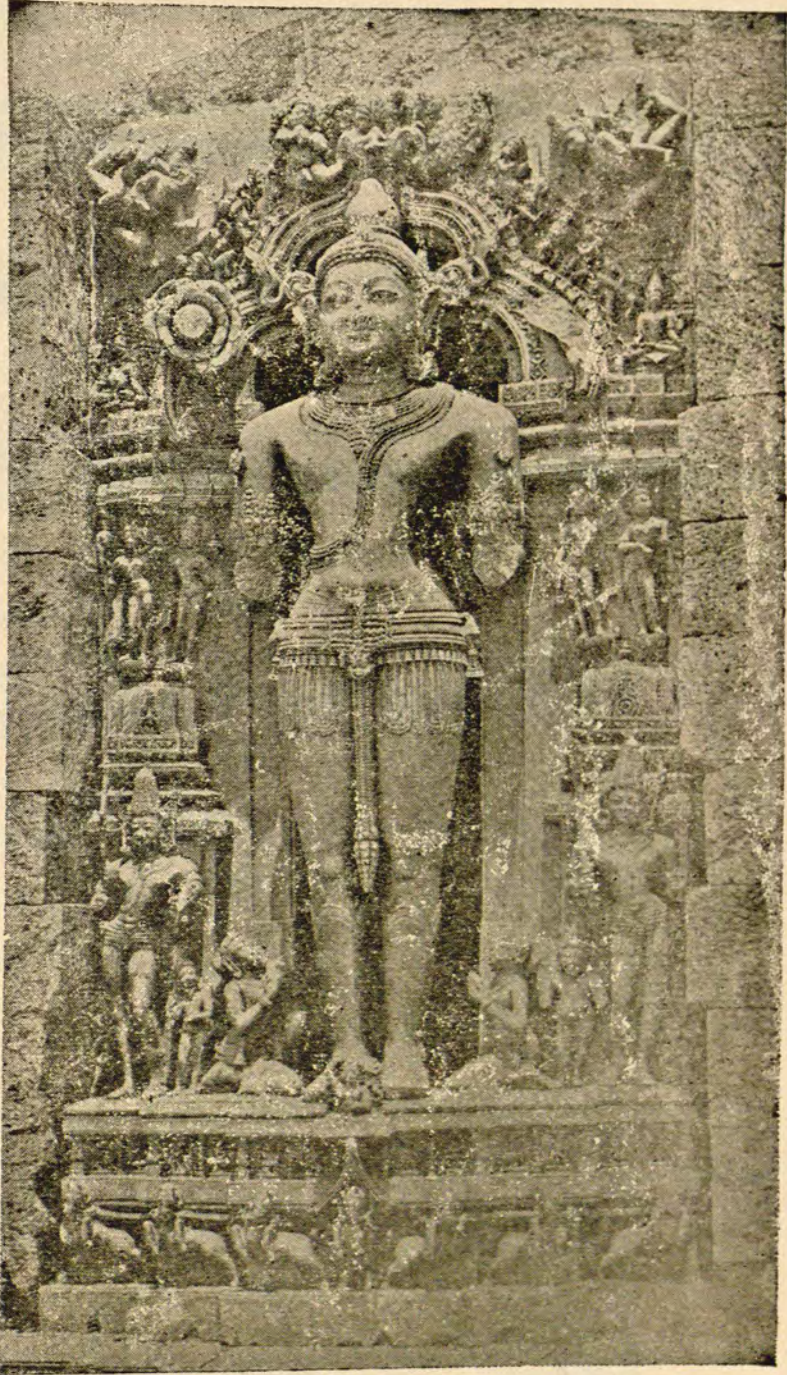
કૃતી સ્તંભાસન ધંદ



સરામાં
ગાંધર્વ
કુમાર
ભરણીશંકર

ગાંધર્વકુમાર





ઓરિસ્સા કોણાર્કના સૂર્ય મંદિરની સૂર્યની પ્રતિમા

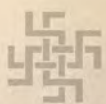




સ્વ૦ ચંદુલાલ



મોઢેરાના સૂર્ય મંદિરની જાંઘાના દેવ સ્વરૂપે।



अथ चतुर्विंशति गौरी स्वरूपाणि श्री विश्वकर्माकृताया वास्तुविद्याया वास्तुशास्त्रे (वास्तुविद्या क्रमांक अ-९५)

विश्वकर्मा उवाच—

अथातः संप्रवक्ष्यामि गौर्यादिचतुर्विंशतिम् ।	
चतुर्भुजा विनेत्रा च सर्वाभरणभूषिता	॥१॥
पीताङ्गी पीतवर्णा च पीतवस्त्रविभूषिता ।	
एक वक्त्रा त्रिनेत्रा च स्वरूपे यौवनान्विता	॥२॥
सुप्रभा सुतेजाद्या च मुकुटेन विराजिता ।	
प्रभामण्डलसंयुक्ता कुण्डलाभरणविभूषिता	॥३॥
हारकंकणकेयूरा पादयोर्नूरास्थिता ।	
सिंहस्कंधे मसारूढा नानारूपकरोद्यता	॥४॥
देवगांधर्वगणेन पूजिता सुरगणैस्तथा ।	
कृतयुगे तोतला नाम पूज्यते ब्राह्मणैः सदा	॥५॥
त्रिपुराख्या तु क्षत्रियैः सौभाग्या च वैश्यस्तथा ।	
विजया शुद्रजातिभिः पूज्याश्वत्वारो ब्राह्मणैः	॥६॥
त्रयश्च राज्यजातिभिः द्वयौ वैश्यश्च पूज्यते ।	
अथैका शुद्र जातिभिः.....	॥७॥

१. तोतला देवी—

दक्षिणे चाक्षमालां च तस्याधश्च कमण्डलुम् ।	
तथैव पीछिकां वामे वामाधः शंखमुत्तमम्	॥८॥
रूपेण तोतला नाम मूर्तिश्च हंसवाहिनी	

२. त्रिपुरा देवी—

अभयं च दक्षिणे हस्ते तस्योर्ध्वेऽङ्कुशमङ्गुले	॥९॥
पाशं च वामहस्ते तु लिङ्गं च तदधः स्थितम् ।	
प्रेतासना महादेवी त्रिपुरा नाम मूर्तिकः	॥१०॥



१ तोतला



२ त्रिपुरा



३ सौभाग्या



४ विजया

३. सौभाग्या देवी-

दक्षिणे चाक्षसूत्रं च तस्योर्ध्वं पद्ममुत्तमम् ।
वामे तु पुस्तकं चैव वामाधः फलमुत्तमम्
गरुडे च समारूढा सौभाग्यवेत्ता मूर्त्तिकः ।

॥११॥

४. विजया देवी-

दक्षिणे चाक्षसूत्रं च तदूर्ध्वं दंडमुत्तमम्
वामे तु पुस्तकं चैव वामेधश्चाभयं तथा ।
प्रसन्नमुखा देवी च विजया नाम मूर्त्तिकः

॥१२॥

॥१३॥

५. गौरी देवी-

दक्षिणे चाक्षसूत्रं च भूजोर्ध्वं श्वरमेव च ।
गणं च वामहस्ते च तस्याधश्च कमंडलुम्
गौरी नामेन विख्याता मूर्त्तिश्च सिंहवाहिनी ।

॥१४॥

६. पार्वती देवी-

दक्षिणे चाभयं चैवं तूर्ध्वं लिङ्गमीश्वरम्
वामे गजाननं चैव मातुलिङ्गं चाधःस्थितम् ।
गोधिका लाञ्छनं चैव पार्वती नाम मूर्त्तिकाः

॥१५॥

॥१६॥

७. शूलेश्वरी देवी-

अभयं दक्षिणे हस्ते तद्ध्वं रुद्रमेव च ।
वामे गणपतिं श्रैव वामाधः चाक्षमालिका
सिंहवाहने समारूढा शूलेश्वरी नाम मूर्तिषु ।

॥१७॥



५ गौरी



६ पार्वती



७ शूलेश्वरी



८ ललिता

८. ललिता देवी-

दक्षिणं चाक्षमालां तु तद्ध्वं लिङ्गमेव च
वामे गणपतिं चैव तस्याधः पद्ममुत्तमम् ।
गोधिकावाहने चैव ललिता नाम मूर्तिषु

॥१८॥

॥१९॥

९. ईश्वरी देवी-

अभयं दक्षिणे हस्ते तद्ध्वं ईश्वरं तथा ।
वामे गणपतिं चैव वामाधश्च कमंडलुम्
.....ईश्वरी सिंहवाहिनी ।

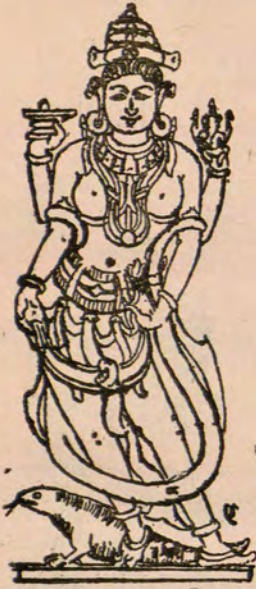
॥२०॥

१०. मनेश्वरी देवी-

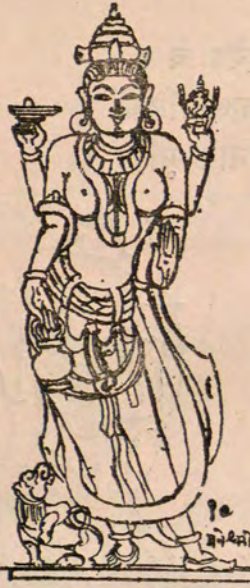
पद्मं दक्षिणहस्ते च तद्ध्वं ईश्वरं तथा
वामे गणपतिं चैव वामाधश्चाभयं तथा ।
सिंह वाहन समारूढा मनेश्वरी नाम मूर्तिषु ।

॥२१॥

॥२२॥



९ धृति



१० भनेधरी



११ उमापति



१२ वीणा

११. उमापति देवी-

अभयं दक्षिणे हस्ते तदूर्ध्व ईश्वरं तथा ।

वामे गणपतिं चैव वामाधः पद्ममुत्तमम्

॥२३॥

उमापतिनामा मूर्तिः देवो च सिंहवाहिनी ।

१२. वीणा देवी-

पद्मं च दक्षिणे हस्ते तदूर्ध्व लिङ्गमेव च

॥२४॥

गणेशं वामहस्ते च लिङ्गं तदधःस्थितम् ।

सिंहासने समारूढा वीणेति नाम मूर्तिषु

॥२५॥

१३. हस्तिनी देवी-

दक्षिणे च मातुलिङ्गं तदूर्ध्व ईश्वरं तथा ।

वामे गणपतिं चैव वामाधश्च कर्पण्डलम्

॥२६॥

गोधासने समारूढा हस्तिनी नाम मूर्तिषु ।

१४. त्रिनेत्रा देवी-

अक्षमूत्रं दक्षिणे च तदूर्ध्व ईश्वरं तथा

॥२७॥

वामे गणपतिं चैव मातुलिङ्गमधः स्थितम् ।

सिंहासने समारूढा त्रिनेत्रा नाम मूर्तिषु

॥२८॥

१५. रमणा देवी—

अक्षमूत्रं दक्षिणे च तद्ध्ये ईश्वरं तथा ।

वामे गणपतिं चैव तस्याधः पुस्तकं तथा ॥२९॥

हंसवाहनमारूढा रमणा नाम मूर्तिषु ।

१६. कुलकला देवी—

पद्मं च दक्षिणे हस्ते तस्योर्ध्वे पद्ममुत्तमम् ॥३०॥

पुस्तकं वामहस्तेन तथाधश्च कमंडलुम् ।

कमलालाच्छनं चैव देवीनाम कुलकला ॥३१॥

१७. जंघा देवी—

अक्षमालां दक्षिणे च तस्योर्ध्वे पद्ममुत्तमम् ।

दर्पणं वामहस्ते च वामाधाः फलमुत्तमम् ॥३२॥

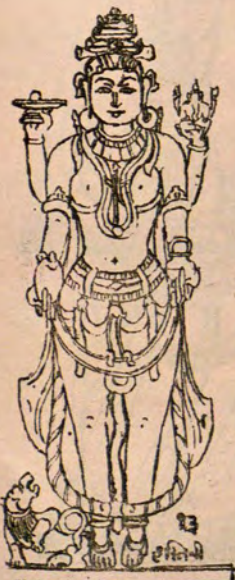
हस्तिनो वाहना देवो जंघानामतो मूर्तिषु ।

१८. त्रैलोक्यविजया देवी—

वरदं दक्षिणे हस्ते तस्योर्ध्वेऽङ्कुशमुत्तमम् ॥३३॥

पाशं च वामहस्ते तु वामाधश्चाभयं तथा ।

ब्रह्मा विष्णुस्तथा रुद्र ईश्वरश्च सदाशिवः ॥३४॥



१३ रुद्रा



१४ विजया



१५ रमणा



१६ कुलकला

एते पंच महाप्रोक्ताः पादमूले व्यवस्थिताः ।
त्र्यैलोक्यविजया नाम.....

॥३५॥

१९. कामेश्वरी देवी-

दक्षिणे चाक्षसूत्रं च तद्धर्षं पद्ममुत्तमम् ।
पुस्तकं वामहस्ते तु वामाधश्चाभयं तथा
कमलासनमारूढा देवी कामेश्वरी तथा ।

॥३६॥

२०. रक्तनेत्रा-

अभयं दक्षिणे हस्ते तद्धर्षं खड्गमेव च
वामे तु तक्षकं चैव तस्याधः फलं भवेत् ।
प्रेतासना समारूढा रक्तनेत्रा च नामत

॥३७॥

॥३८॥

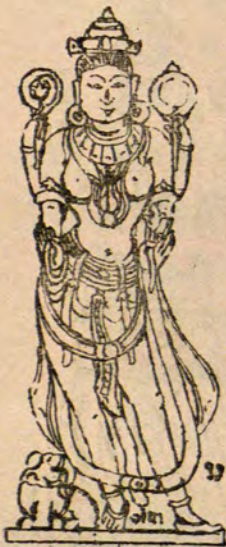
२१. चंडी, २२. जंभिनी, २३. ज्वालाप्रभो, २४. भैरवी-

चंडीनीतानी दध्यनी (?) जंभिनी ज्वलतप्रभा ।
सहितं भैरवरूपा कोटराक्षी च भीषणी
प्रेतारूढा विशाला च द्वादश पंचलोचना । (?)
पंचमहादीप्तमुद्रा.....पंचकभूषणा
सिंहचर्मपरिधाना गजचर्मोत्तरीयकम् ।
नीलोत्पलसमाभासा सूर्यकोटिसमप्रभम्

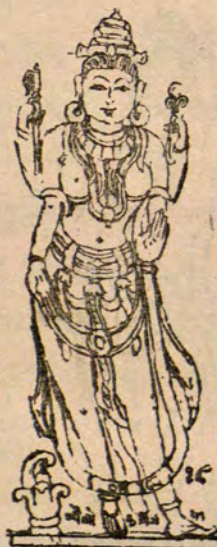
॥३९॥

॥४०॥

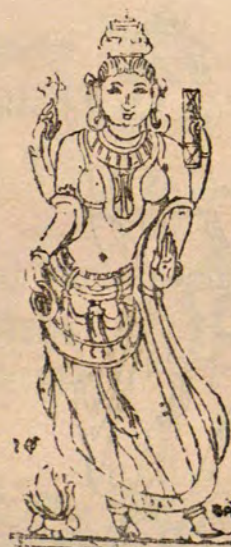
॥४१॥



१९ ज'धादेवी



१८ त्र्यैलोक्यविजया



१९ कामेश्वरी



२० रक्तनेत्रा

कपालाभरणं खण्डं खंडं षड्वर्गधारिणि ।

कपालखड्गधरा ज्ञेया त्र्यैलोकोद्योतधंटिका

॥४२॥

सरसारङ्गधरा दिव्या पाशाङ्कुशधरा च तु ।

सर्पकुंडलसंयुक्ता सर्पाभरण भूषिता

॥४३॥

सर्पकंकणकेयूरा नागाभरणभूषिता ।

इत्येवं भैरवीदेवी सपादपरिकीर्तिता

॥४४॥

इति श्री विश्वकर्मा कृताया वास्तुशास्त्रे चतुर्विंशति गौरी स्वरूपाक क्रमांक अ-१५



२१ शंड़ी



२२ जल्लिनी



२३ ज्वालाप्रला



२४ लैरवी



શ્રી વિશ્વકર્મા કૃતાયા વાસ્તુવિદ્યાયા વાસ્તુશાસ્ત્રે ચતુર્વિંશતિ ગારી સ્વરૂપાધ્યાય ક્રમાંક ૧૫

શ્રી વિશ્વકર્મા ઉવાચ:-હવે હું ચૌવીશ ગૌરીના સ્વરૂપ કહું છું. ચાર ભૂજ, ત્રણ નેત્ર સર્વ આભૂષણો ધારણ કરેલા પીત વર્ણના પીત અંગવસ્ત્રથી શોભતા એક મુખ-ત્રણ નેત્ર યૌવન સ્વરૂપ પ્રભામંડળવાળા કુસુમોથી શોભતા હાર. કંઠેણ કચુર પગતુર ધારણ કરેલા સિંહના વાહન પર બેઠેલા અનેક રૂપથી શોભતા એવી દેવીને દેવો, ગાંધર્વો, સિદ્ધે અને ગાંધર્વોથી પૂજતાં એવી દેવીઓ છે. ૫

કૃતયુગમાં બ્રાહ્મણોથી પૂજતા-ત્રિપુરાદેવી ક્ષત્રિયથી અને સૌભાગ્યાદેવી વૈશ્યવર્ણથી પૂજતા. વિજયાદેવી શૂદ્રોથી પૂજતા ચારે દેવીઓ બ્રાહ્મણોથી પૂજાય. ત્રણ દેવીઓ ક્ષત્રિયોને અને બે દેવીઓ વૈશ્યો અને એક દેવી શૂદ્રોથી પૂજતા. ૭

૧. તોતલા : જમણા ઉપલા હાથમાં માળા....કમંડળ....ડાબા હાથે મોરપીચ અને ડાબા નીચે હાથમાં શંખ ધારણ કરેલો છે. ૮
૨. ત્રિપુરા : જમણા હાથે નીચે અભયમુદ્રા, ઉપલા હાથે અંકુશ અને ડાબા ઉપલા હાથમાં પાશ અને ડાબા નીચેના હાથે શિવલિંગ ધારણ કરેલા છે. ૯-૧૦
૩. સૌભાગ્યા : જમણા નીચલા હાથે માળા, ઉપલા હાથે કમળ અને ડાબા ઉપલા હાથે હાથે પુસ્તક. ડાબા નીચલા હાથે ફળ ધારણ કરેલ છે. ગરુડનું વાહન એવી સૌભાગ્ય ગૌરીની મૂર્તિ બાણવી. ૧૧
૪. વિજયા : જમણા નીચલા હાથે માળા, ઉપલા હાથે દંડ, ડાબા ઉપલા હાથે પુસ્તક અને નીચેના હાથ અભયમુદ્રા ધારણ કરેલ છે. પ્રસન્ન મુખના વિજયા ગૌરી બાણવા. ૧૨-૧૩
૫. ગૌરી : જમણા નીચલા હાથે માળા, ઉપરની ભૂજમાં લિંગ અને ડાબા ઉપલા હાથમાં ગણપતિ, નીચલા હાથમાં કમંડળ ધારણ કરેલાં એવી ગૌરી દેવી સિંહવાહિની બાણવી. ૧૪
૬. પાર્વતી : જમણા નીચલા હાથે અભયમુદ્રા, ઉપર શિવલિંગ, ડાબા ઉપલા હાથે ગણપતિ, ડાબા નીચલા હાથે ફળ (માતુલિંગ ધારણ કરેલ છે) તેનું ઘોનુ આસન, તેની બે બાજુ યજ્ઞકુંડનું અન્ય ગ્રંથમાં કહ્યું છે. ૧૫-૧૬
૭. શૂલેશ્વરી : જમણા નીચલા હાથે અભયમુદ્રા, ઉપર શિવલિંગ, ડાબા ઉપલા હાથે ગણપતિ, નીચલા હાથે માળા ધારણ કરેલ છે. સિંહ પર બેઠેલી શૂલેશ્વરી દેવી બાણવી. ૧૭
૮. લલિતાદેવી : જમણા નીચલા હાથમાં માળા, ઉપલા હાથે શિવલિંગ ધારણ કરેલ છે. ડાબા ઉપલા હાથે ગણપતિ, નીચેના હાથે કમળ ધારણ કરેલ છે. ઘોનુ આસન છે. ૧૮-૧૯

૯. ઇશ્વરી : જમણા નીચલા હાથે અભયમુદ્રા, ઉપલા હાથે લિંગ, ડાબા ઉપલા હાથે ગણપતિ, નીચલા હાથે કમંડળ ધારણ કરેલ છે. સિંહનું વાહન છે. ૨૦
૧૦. મનેશ્વરી : જમણા નીચલા હાથે કમળ (કુંડી), ઉપલા હાથે લિંગ ડાબા ઉપલા હાથે ગણપતિ, ડાબા નીચલા હાથે અભયમુદ્રા ને સિંહનું વાહન છે. ૨૧-૨૨
૧૧. ઉમાપતિ : જમણા નીચલા હાથે અભયમુદ્રા, ઉપલા હાથે લિંગ, ડાબા ઉપલા હાથે ગણપતિ, નીચલા હાથે કમળ ધારણ કરેલ છે. સિંહનું વાહન છે. ૨૩
૧૨. વીણાદેવી : જમણા નીચલા હાથે કમળ, ઉપલા હાથે લિંગ, ડાબા ઉપલા હાથે ગણેશ, નીચલા હાથે લિંગ ધારણ કરેલ છે. સિંહનું વાહન છે. ૨૪-૨૫
૧૩. હસ્તિની : જમણા નીચલા હાથે ફળ, ઉપલા હાથે લિંગ, ડાબા ઉપલા હાથે ગણેશ, નીચેના હાથે કમંડળ ધારણ કરી ઘોડું વાહન પર બેઠેલ છે. ૨૬
૧૪. ત્રિનેત્રા : જમણા નીચલા હાથે માળા અને ઉપર લિંગ, ડાબા ઉપલા હાથે ગણપતિ, નીચેના હાથે ફળ ધારણ કરેલ છે. ત્રણ નેત્રવાળી સિંહાસન પર બેઠેલ છે. ૨૭-૨૮
૧૫. રમણા : જમણા નીચેના હાથે માળા, ઉપર લિંગ, ડાબા ઉપલા હાથે ગણેશ, નીચલા હાથે પુસ્તક ધારણ કરેલ છે. હંસનું વાહન છે. ૨૯
૧૬. કુલકલા : જમણા નીચલા હાથે કમળ, ઉપલા હાથે પણ કમળ, ડાબા ઉપલા હાથે પુસ્તક નીચેના હાથે કમંડળ ધારણ કરેલ છે. કમળનું વાહન છે. ૩૦-૩૧
૧૭. જંઘા : જમણા નીચલા હાથે માળા, ઉપલા હાથે કમળ, ડાબા ઉપલા હાથે દર્પણ, નીચલા હાથે ફળ ધારણ કરેલ છે. હાથીનું વાહન જંઘાદેવીને છે. ૩૨
૧૮. ત્ર્યંલોકત્રયવિજયા : જમણા નીચલા હાથે વહરમુદ્રા, ઉપલા હાથે અંકુશ, ડાબા ઉપલા હાથે પાશ, નીચલા હાથે અભયમુદ્રા. તેના પગ પાસે પ્રહ્લા, વિષ્ણુ, રૂદ્ર, ઇશ્વર અને સદાશિવ એ પાંચ મહાદેવી દેવીપાદ આગળ ઉભેલા છે. ૩૩-૩૪-૩૫
૧૯. કામેશ્વરી : જમણા નીચલા હાથે માળા, ઉપલા હાથે કમળ, ડાબા ઉપલા હાથે પુસ્તક અને નીચે અભયમુદ્રા હોય છે. કમળ પર બેઠેલી કામેશ્વરીદેવી બાણ. ૩૬
૨૦. રક્તનેત્રા : જમણા નીચલા હાથે અભયમુદ્રા, ઉપલા હાથે ખડગ ધારણ કરેલ છે. ડાબા ઉપલા હાથે સર્પ, નીચે ફળ ધારણ કરેલ છે. પ્રેત પર બેઠેલી દેવી છે. ૩૭-૩૮
૨૧. ચંડી : ૨૨ જંભિની, ૨૩ જ્વાલામ્બા, ૨૪ ભૈરવી દેવી એ ચારે દેવીઓ ભયંકર રૂપવાળી બોખલા જેવી આંખોવાળી, શબ પર બેઠેલી, બાર વિશાળ પંચ લોચનવાળી, પાંચ મહા તેજવાળી મુદ્રાવાળી, પાંચ આભૂષણવાળી, સિંહચર્મને ધારણ કરનારી,

હાથીના ચર્મનું ઉતરીય વસ્ત્રની જેમ જનોઈ ધારણ કરનારી, નીલકમળના જેવી કાંતિવાળી, કરોડો સૂર્યના તેજવાળી-ચારે દેવીનાં સ્વરૂપો બાણવા. ૩૬-૪૦-૪૧

મુડોની માળા ગળામાં ધારણ કરેલી, છ વર્ગ-કામ, ક્રોધ, મોહ, મદ, લોભ અને અહંકારવાળી; હાથમાં ખોપરી અને ખડગ ધારણ કરનારી; ત્રણે લોકને પ્રકાશિત કરનારી; ઘંટિકા, ધનુષબાણ, પાશ અને અંકુશ ધારણ કરનારી; કાને સર્પના અને કુંડળ સર્પના કંકણ આદિ સર્પના આભૂષણથી શોભતી એવી ભૈરવી આદિ ચાર દેવીઓ બાણવી. ૪૩-૪૨-૪૪

ઇતિશ્રી વિશ્વકર્માકૃતાયા વાસ્તુશાસ્ત્રે વાસ્તુવિદ્યાયાં ચતુર્વિંશતિ ગૌરી સ્વરૂપ
પદ્મશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા
શિલ્પવિશારદે કરેલા ભાષાનુવાદ ક્રમાંક અ ૧૫

વાસ્તુવિદ્યા ગ્રંથમે ચતુર્વિંશતિ ગૌરી સ્વરૂપ કહા હૈ

ઉસમે વીશ સાત્ત્વિક આયુધોવાલી એર અંત કા ચાર સ્વરૂપ ઉત્ર તામસ પ્રકૃતી કી આયુધોવાલી કહી હૈ. વાહન મેં દો મૂર્તિકા હંસ હૈ સિંહવાહિની સાત હૈ ગરુડવાહિની ત્રીન ઔરે ગોધાસા (ધોડા) વાહનવાલી ત્રીન, ગજવાહિની એક, કામલાસની દો ઔર પ્રેતવાહિની છ કહી હૈ સાત્ત્વિક આયુધોવાલી દો મૂર્તિકા પ્રેતાસન કહા હૈ યહ વિચિત્ર હૈ.

સ્વરૂપ વર્ણન મેં ચારભૂજ, પીત-વર્ણ, એક-મુખ, ત્રીન-નેત્ર, ચૌવનાંવસ્થા, પ્રથામંડલ મુકુટ-કુંડલ હાર કેચર કંકણ પાદનુપરાદિ આભૂષણયુક્ત કહી હૈ (છેલ્લી ચાર સિવાય)

દેવતામૂર્તિ પ્રકરણ મેં યહી હુઈ દ્વાદશગૌરી સ્વરૂપ સર્વ સાત્ત્વિક આયુધોવાલી, કહી હૈ ચારભૂજ એક મુખ, ત્રીનેત્ર સર્વાભરણયુક્ત સ્વરૂપ કહા હૈ આડવી રંભાદેવી કા ગજવાહન કહા હૈ પાકી સર્વ દેવી કા ગોધાસન ધોડાવાહન કહા હૈ.

ચતુર્વિંશતિ ગૌરી સ્વરૂપ આયુધ વાહન કી તાલિકા



અથ ચતુર્વિંશતિ ગૌરી સ્વરૂપ અધ્યાય-૧૬

ક્રમ	નામ	જમણા હાથે ઉપલા નીચલા	ડાબા હાથમાં ઉપલા નીચલા	ક્રમ	નામ	જમણા હાથ ઉપલા નીચલા	ડાબા હાથમાં ઉપલા નીચલા
૧	તોતલા	માલા	કમંડલ	૧૪	ત્રિનેત્રા	શિવલિંગ માલા	ગણેશ ફળ સિંહ વાહન
૨	ત્રિપુરા	અંકુશ	અભય	૧૫	રમણા	માલા	ગણેશ પુસ્તક વાહન હંસ
૩	સૌભાગ્ય	પદ્મ	ભાલા	૧૬	ફલકલા	કમલ કમલ	પુસ્તક કમંડલ વાહન કમલાસન
૪	વિજયા	દંડ	માલા	૧૭	જંઘા	માલા	દર્પણ ફલ વાહન હરિત
૫	ગૌરી	શિવલિંગ	માલા	૧૮	ત્ર્યેલોક્ય વિજયા	અંકુશ વરદ	પારા અભય વાહન સિંહ
૬	પાર્વતી	અભય	ગણેશ ફલ વાહન ગોધાસન	૧૯	કામેશ્વરી	કમલ માલા	પુસ્તક અભય કમલ આસન
૭	શુભેશ્વરી	માલા	ગણેશ માલા સિંહ વાહન	૨૦	રક્તનેત્રા	ખડગ અભય	સર્પ ફલ કમલ આસન
૮	લલિતા	માલા	ગણેશ કમંડલ વાહન ગોધાસન	૨૧	ચંડી	મુંડ ખડગ પાશ ખાણુ	ધંટિકા ધનુષ અંકુશ દાલ
૯	ઈશ્વરી	અભય	ગણેશ કમંડલ વાહન ગોધાસન	૨૨	જેમિની	ધારણ કસેવાલી ખોખલા જેવી	ભય વર સ્વરૂપ પાર યા પંચચક્ષુ
૧૦	મનેશ્વરી	કમલ	ગણેશ અભય વાહન સિંહ	૨૩	જ્વાલાપ્રભા વાલી	મહાતેજસ્વી નીત્રકમલ	શખવાહિની વર્ણિકા સિંહચમં
૧૧	ઉમાપતિ	અભય	ગણેશ કમલ સિંહ વાહન	૨૪	ભૌરવી	કંકણ ખાણુ મંધ સર્પને ધારણા કરનારી સર્પકા	સર્પકા આભૂષણવાલી
૧૨	દેવી	કમલ	ગણેશ શિવલિંગ વાહન સિંહ				
૧૩	હરિતની	ફલ	ગણેશ કમંડલ વાહન ગોધાસન				

ઉપરોક્ત ચોવીશ દેવીઓ ૩ સૌભાગ્યા, ૨૦ રક્તનેત્રા, ૨૧ ચંડી, ૨૨ જેમિની, ૨૩ જ્વાલાપ્રભા ૨૪ ભૌરવી યહ ૭ દેવી કા સ્વરૂપ ઉપ્ર તોમસી હૈ,
ખાકી કા રાજસ સાસ્ત્રિક સ્વરૂપ પ્રી દેવીયાં હૈ.

श्री विश्वकर्माकृताया वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्याया द्वादश गौरी स्वरूपाध्याय क्रमांक अ-१६

अथ गौर्याः प्रवक्ष्यामि प्रमाणं भूर्ति लक्षणम् ।

चतुर्भूजा त्रिनेत्रा च सर्वाभरणभूषिता ॥१॥

गोधासनो पस्थिा च कर्तव्या सर्व कामदा ॥ इति गौरी मूर्ति स्वरूप

^१ उमा च ^२ पार्वती ^३ गौरी ^४ ललिता च ^५ श्रिया तथा ॥२॥

^६ कृष्णा च ^७ हिमवती च ^८ रंभा च ^९ सावित्री तथा

^{१०} त्रिखंडा ^{११} तोतला चैव ^{१२} त्रिपुरा द्वादशोदिताः इति गौरि नामानि ॥३॥

१. उमा देवी-

अक्षसूत्रं च कमलं दर्पणं च कमंडलुः

उमानाम्ना भवेन्मूर्ति पूजिता त्रिदशैरपि ॥४॥

२. पार्वती देवी-

अक्षसूत्रं शिवदेवं गणाध्यक्षं कमंडलुम्

अग्निकुंडोपक्षद्वये पार्वती पर्वतोद्भवा ॥५॥

३. गौरी देवी-

अक्षसूत्राभये पद्म तस्योपधस्तु कमंडलुः

गौर्याश्च मूर्तिस्तियुक्ता कर्तव्या शिवशालिनी ॥६॥

४. ललिता देवी-

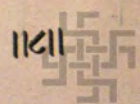
अक्षसूत्रं तथा वीणा दर्पणेऽथ कमंडलुः

ललिता च तदा नाम सिद्धचारण सेविता ॥७॥

५. श्रिया देवी-

गोधासनाक्षसूत्रो च वरदाभयकमंडलुः

श्रिया मूर्तिस्तदानाम गृहेभ्यः श्रियेसदा





उमा

१ उमा



पार्वती

२ पार्वती



गौरी

३ गौरी



ललिता

४ ललिता

६. कृष्णा देवी—

अक्षसुगं कमंडलुद्वयेतपुटाजलिः

पंचाग्नयश्चकुंडेषु कृष्णा नाम सुशोभना

॥१॥

७. हिमवती देवी—

हिमवंती शैलराजी (शब्दवसात् गिरिसुता) तस्यावत्यागिरिसुता

पद्मदर्पणाभयतु विवाहेतु महेश्वरी

॥१०॥

८. रंभा देवी—

कमंडलवक्षवज्रांकुश गजासनं संस्थिता

सांप्रतितोद्भवद्रूपा रंभा च सर्वकामदा

॥११॥

९. सावित्री देवी—

अक्षसुगंपुस्तकं च धत्तेपद्मकमंडलु

चतुर्वक्चातु सावित्री श्रोतियाणागृहेहिता

॥१२॥



५ प्रिया



६ कृष्णा



७ गीभवती



८ रंभा

१०. त्रिखंडा देवी-

अक्षसुदवच्चशक्ति तस्याधश्च कमंडलु
त्रिखंडा पूज्येन्नित्यं सर्वकामफलप्रदाम्

॥१३॥

११. तोतला देवी-

शुलाक्षसुगं दंड (खेट) च श्वेतयामरकं तथा
श्वेतदेहाभवेत्देवी तोतला पापनाशिनी

॥१४॥

१२. त्रिपुरा देवी-

पाशाकुशाभयवरं चतुर्हस्तेष्वनुक्रमात्
त्रिपुरानाम संपूज्या वंदिता त्रिदशैरपि
इति द्वादश गौरि स्वरूप (जयोक्त दे. मु. प्र.)

॥१५॥

इति श्री विश्वकर्मा कृताया वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्यायाम् द्वादश गौरि स्वरूप ध्याय
क्रमांक अ-१६



શ્રી વિશ્વકર્માકૃતાયાં વાસ્તુશાસ્ત્રે વાસ્તુવિદ્યાયાં દ્વાદશ ગૌરી સ્વરૂપાધ્યાય ક્રમાંક અ-૧૬

દ્વાદશ ગૌરી સ્વરૂપ લક્ષણ

હવે હું ગૌરીનાં બાર સ્વરૂપો કહું છું. પ્રત્યેકને ચાર ભૂજ, ત્રણ નેત્ર, સર્વ આભૂષણથી શોભતા “ “ ઘો ” નું વાહન પર બેઠેલા સર્વ કામનાને દેનારી બાણવા.

૧. ઉમા ૨. પાર્વતી ૩. ગૌરી ૪. લલિતા. ૫. શ્રિયા ૬. કૃષ્ણા ૭. હિમવતી ૮. રંભા ૯. સાવિત્રી ૧૦. ત્રિખંડા ૧૧. તોતલા અને ૧૨. ત્રિપુરા એ બાર નામો ગૌરીના બાણવા.

૧. ઉમાદેવી : જમણા નીચેના હાથમાં માળા, ઉપરના હાથમાં કમળ અને ડાબા ઉપલા હાથમાં દર્પણ ને ડાબા નીચે હાથમાં કમંડળ ધારણ કરેલા છે.

આ રીતે જમણા નીચેના હાથથી ડાબા નીચેના હાથે એમ સવ્યાનુક્રમે દેવીનાં આયુષો કહ્યા છે.

૨. પાર્વતીદેવી : માળા, શિવલિંગ, ગણેશ અને કમંડળ ધારણ કરેલા છે.

૩. ગૌરીદેવી : માળા, અભયમુદ્રા, કમળ અને કમંડળ ધારણ કરેલા છે.

૪. લલિતાદેવી : માળા, વીણા, દર્પણ અને કમંડળ ધારણ કરેલા છે, જેને સિદ્ધગણ સેવે છે.

૫. શ્રિયાદેવી : માળા, વર્દમુદ્રા, અભયમુદ્રા અને કમંડળ ધારણ કરેલા છે. “ ઘો ” ના વાહન પર બેઠેલા ગૃહસ્થના ઘરે પૂજવાથી લક્ષ્મીને દેનાર બાણવા.

૬. કૃષ્ણાદેવી : માળા, કમંડળ, છાતીએ બે હાથ અંજલિ આપતા છે. પાંચ અંગિકુંડળી શોભતું કૃષ્ણદેવીનું સ્વરૂપ બાણવું.

૭. હિમવતીદેવી : ગિરિ સૂતા-પુત્રી-ના હાથમાં પદ્મ, દર્પણ, અભયમુદ્રા, શિવ વિવાહ હાથ છે, એવી મહેશ્વરી હિમવતી બાણવી.

૮. રંભાદેવી : કમંડળ, માળા, વજ્ર ને અંકુશ ધારણ કરેલા હાથી પર બેઠેલા છે તે સર્વ કામનાને દેનારી અદ્ભુત રૂપવાળી રંભાદેવી છે.

૯. સાવિત્રીદેવી : માળા, પુસ્તક, કમળ અને કમંડળ ધારણ કરેલા એવી સાવિત્રી દેવી બાણવા.

૧૦. ત્રિખંડાદેવી : માળા, વજ્ર, શક્તિ અને કમંડળ ધારણ કરેલા ત્રિખંડા બાણવા. તેની નિત્ય પૂજા કરવાથી સર્વ કામનાનું ફળ દેનારી દેવી બાણવી.

૧૧. તોતલાદેવી : ત્રિશૂલ, માળા હંડ (ઢાલ) અને શ્વેત ચામર ધારણ કરેલી તોતલા, દેવી બાણવી.

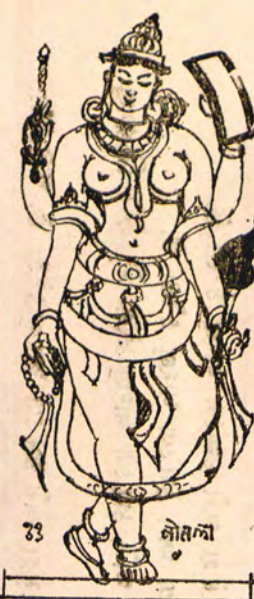
૧૨. ત્રિપુરાદેવી : ચાર ભૂજમાં પાશ, અંકુશ, અભય અને વરહમુદ્રા ધારણ કરેલી ત્રીદશામાં પૂજતી વંદિત એવી ત્રિપુરાદેવી બાણવી. શ્લોક ૧૫

ઈતિ શ્રી વિશ્વકર્મા કૃતાયાં વાસ્તુશાસ્ત્રે વાસ્તુવિદ્યાયાં દ્વાદશ ગૌરી સ્વરૂપ

લક્ષણાધ્યાય ક્રમાંક અ-૧૬

૯ સાવિત્રી

૧૦ ત્રિખંડા



૧૧ તોતલા

૧૨ ત્રિપુરા

અથ દ્વાદશ ગૌરી સ્વરૂપ અ-૧૬

દેવતામૂર્તિ પ્રકરણે દ્વાદશ ગૌરી સ્વરૂપ ચાર ભૂજ, એક મુખ, ત્રીન નેત્ર સર્વાંતરણુસે શોભતા ગોધાસન (દેવીકા વાહન રંભા સિવાય) હૈ

ક્રમ	નામ	જમણા હાથમે નીચે	ડાબા હાથમે ઉપર	ક્રમ	નામ	જમણા હાથમે નીચે	ડાબા હાથમે ઉપર
૧	ઉમા	માત્રા	કમલ	૭	હીમવતી	પદ્મ	દર્પણ
૨	પાર્વતી	માલા	શિવલિંગ	૮	રંભા	કમંડલ	માલા
૩	ગૌરી	માલા	દાનુ પક્ષમે	૯	સાવિત્રી	માલા	હસ્તીવાહન
૪	લલિતા	માલા	અભય	૧૦	ચારમુખ	માલા	પુસ્તક
૫	શ્રિયા	માલા	વીણા	૧૧	તોતલા	શૂન	માલા
૬	કૃષ્ણા	માલા	વરદ	૧૨	ત્રિપુરા	પાશ	અંકુશ
		પુરાંજલી	પંચકુંડ				
			અગ્રીકા				

श्री विश्वकर्माकृते वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्यायां द्वादश सरस्वती स्वरूपाध्याय क्रमांक अ-१६

अथातः संप्रवक्ष्यामि द्वादश वाणी लक्षणम् ।

चतुर्भुजाश्चैकवक्त्रा मुकुटेन विराजिताः ॥१॥

प्रभामंडल संयुक्ता कुंडलान्वितनवरभूषिता

वस्त्रालंकार संयुक्ताः सुरूपा नवयौवनान्विता ॥२॥

मुप्रसन्ना तेजाढ्या नित्यं च भक्तवत्सला

१. श्रिया देवी-दक्षिणे चाक्षसूत्रं च तदूर्ध्वं पद्ममुत्तमम् ॥३॥

परमामुत्तमा विणां वामेध पुस्तकं भवेत्

२. सरस्वती देवी-दक्षिणाधक्षसूत्रं तदूर्ध्वं पुस्तकं तथा ॥४॥

वीणा वामकरे ज्ञेया तदधःपद्मपुस्तकम्

द्वितीया सरस्वती नाम हंसवाहनसंस्थितं ॥५॥

३. कमलारुक्षिणी देवी-वरदंदक्षिणे हस्ते पद्मपत्र तदूर्ध्वतः

पद्मं वामकरे ज्ञेयं वामाधः पुस्तकं भवेत् ॥७॥

४. जया देवी-दक्षिणे वरदं ज्ञेयं तदूर्ध्वं पद्ममुत्तमं

पुस्तकं वामहस्तेतु अधोवामे क्षमालिका ॥८॥

५. विजया देवी-वरदं दक्षिणे हस्ते अक्षसूत्रं तदूर्ध्वतः

पुस्तकं वामहस्तेतु तस्याध पद्ममुत्तमं ॥९॥

६. सारंगी देवी-वरददक्षिणे हस्ते पुस्तकं च तदूर्ध्वतः

अक्षसूत्रं करे वामे वामाधः पद्ममुत्तम ॥१०॥

७. तुंवरी देवी-अभय च दक्षिणे हस्ते तदूर्ध्वं अक्षमालिका

वीणा वामकरे ज्ञेया तस्याध पुस्तकं भवेत् ॥१०॥

८. भारती देवी-वरदं दक्षिणे हस्ते तदूर्ध्वं कमलंभवेत्

वीणा वाम करे ज्ञेया तस्याधः पुस्तक भवेत् ॥११॥

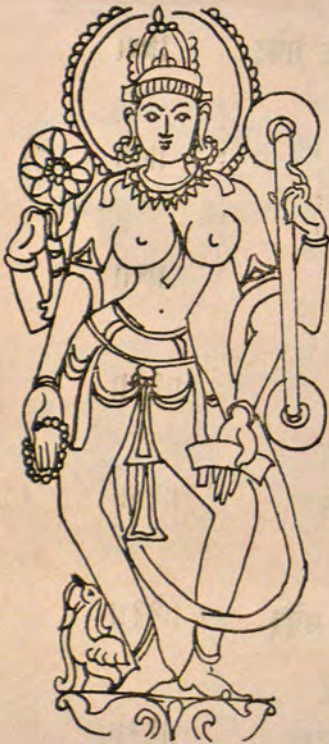
९. सुमंगला देवी-दक्षिणे वरदसूत्रं च पद्मतस्यो परिस्थितं

वीणा च वामोर्ध्वस्यात्वामाधःपुस्तकं भवेत् ॥१२॥

१०. विद्याधरी देवी—पद्मं च दक्षिणे हस्ते उर्ध्वं चाक्षमालिकाम्
विणा वाम हस्तेतु पुस्तकं स्यात्तदधःत ॥१२॥
११. सर्वविधा देवी—दाक्षिणे चाक्षसुत्रं तु पद्म तस्योर्ध्वः स्थिति
पुस्तकं वाम हस्ते च चाभयं तस्योदधःत ॥१३॥
१२. शारदा देवी—अभयं दक्षिणे हस्ते उर्ध्वं पद्मं च दृश्यते
पुस्तकं वामहस्ते तु तस्याधः श्राक्षमालिकाम् ॥१४॥
द्वादश शारदानम इति शास्त्रस्यनिर्णयः

इति श्री विश्वकर्मा कृतायां वास्तुविद्यायां वास्तुशास्त्रे पद्मासन संस्थिता हंसारूढा
प्रसन्ना च पूजिता सरस्वती द्वादशमूर्ति ॥

श्री विश्वकर्माकृताया वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्यायां द्वादश सरस्वती स्वरूपाध्याय
क्रमांक अ-१६



१ श्रिया



२ सरस्वती



३ कुम्भारुक्षिणी



૪ જયા



૫ વિજયા



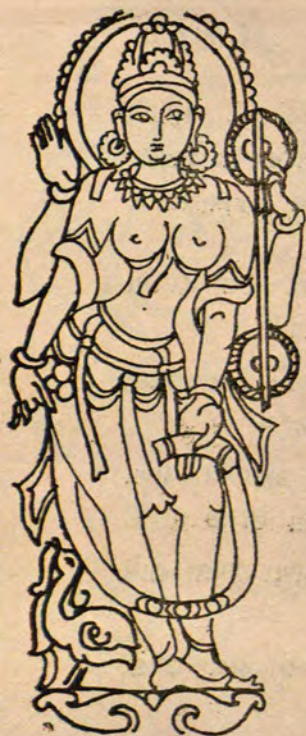
૬ સારંગા

શ્રી વિશ્વકર્મા કહે છે—હવે હું બાર સરસ્વતીનાં સ્વરૂપલક્ષણ કહું છું. પ્રત્યેકને ચાર ભૂજ, એક સુંદર મુખ, મસ્તકે મુકુટ, પ્રભામંડળવાળા કુંડળ આદિ આભૂષણો શોભતા વસ્ત્ર અલંકારથી શોભતા યૌવન સ્વરૂપવાન—પ્રસન્ન મુખવાળા તેજમય નિત્ય ભક્તવત્સલ છે.

૧. પ્રથમા શ્રિયાદેવી : જમણા નીચલા હાથમાં માળા, ઉપર કમળ, ડાબા હાથમાં વીણા અને ડાબા નીચલા હાથમાં પુસ્તક. ઇતિ પ્રથમા શ્રિયાદેવી
૨. દ્વિતીયા સરસ્વતી : જમણા નીચલા હાથમાં માળા, ઉપર પુસ્તક અને ડાબા ઉપલા હાથમાં વીણા અને ડાબા નીચલા હાથમાં પુસ્તક ધારણ કરેલ છે. ૫
૩. તૃતીયા કમલારુક્ષિણી : જમણા નીચલા હાથે વર્દમુદ્રા ઉપર કમળપત્ર, ડાબા ઉપલા હાથે કમળ અને ડાબા નીચલા હાથમાં પુસ્તક ધારણ કરેલ છે. ૭
૪. ચતુર્થી જયા : જમણા નીચલા હાથે વર્દમુદ્રા, ઉપર કમળ ડાબા ઉપલા હાથે પુસ્તક અને ડાબા નીચલા હાથમાં માળા ધારણ કરેલ છે. ૮
૫. પંચમી વિજયા : જમણા નીચલા હાથે વર્દમુદ્રા, ઉપર માળા અને ડાબા ઉપલા હાથે પુસ્તક, ડાબા નીચલા હાથે કમળ ધારણ કરેલ છે. ૯
૬. ષષ્ઠિ સારંગાદેવી : જમણા નીચે હાથે વર્દમુદ્રા, ઉપર પુસ્તક, ડાબા ઉપલા હાથે માળા અને ડાબા નીચલા હાથે કમળ ધારણ કરેલ. ૧૦

૭. સપ્તમી તુંબરીદેવી : જમણા નીચલા હાથે કમળ (અસ્યમુદ્રા), ઉપરના હાથે માળા અને ડાબા ઉપલા હાથે વીણા, તેના નીચે પુસ્તક ધારણ કરેલ છે.
૮. અષ્ટમી ભારતી (નારદી) દેવી : જમણા નીચલા હાથે વર્દમુદ્રા, જમણા ઉપલા હાથે કમળ, ડાબા ઉપલા હાથે વીણા ને નીચે પુસ્તક ધારણ કરેલ છે.
૯. નવમી સુમંગલાદેવી : જમણા નીચેના હાથે વર્દમુદ્રા (માળા) ઉપલા હાથે કમળ અને ડાબા ઉપલા હાથે વીણા ને નીચે પુસ્તક ધારણ કરેલ છે.
૧૦. દશમી વિદ્યાધરી દેવી : જમણા નીચલા હાથે કમળ, ઉપલા હાથે માળા અને ડાબા ઉપલા હાથે વીણા અને નીચે પુસ્તક ધારણ કરેલ છે.
૧૧. સર્વ વિદ્યાદેવી : જમણા નીચલા હાથે માળા, ઉપલા હાથે અસ્યમુદ્રા (કમળ), ડાબા ઉપલા હાથે પુસ્તક ને ડાબા નીચેના હાથે પદ્મ (અસ્યમુદ્રા) ધારણ કરેલ છે.
૧૨. શ્રી શારદા દેવી : જમણા નીચલા હાથે અસ્યમુદ્રા, ઉપલા હાથે કમળ અને ડાબા ઉપલા હાથે પુસ્તક અને ડાબા નીચેલા હાથે માળા ધારણ કરેલ છે.

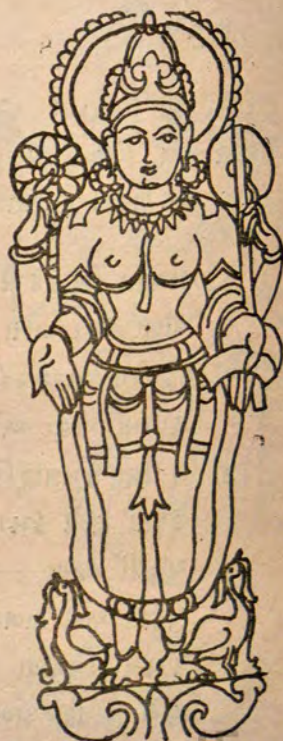
ધતિ દ્વાદશ સરસ્વતી સ્વરૂપ



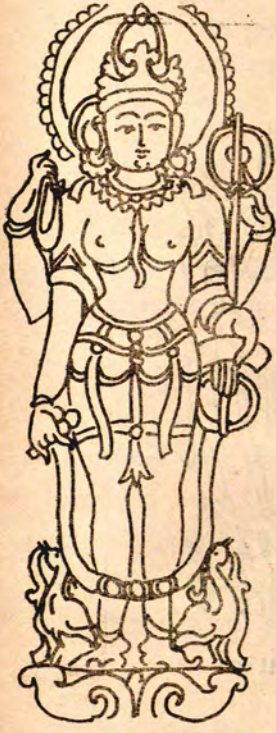
૭ તંબુરી



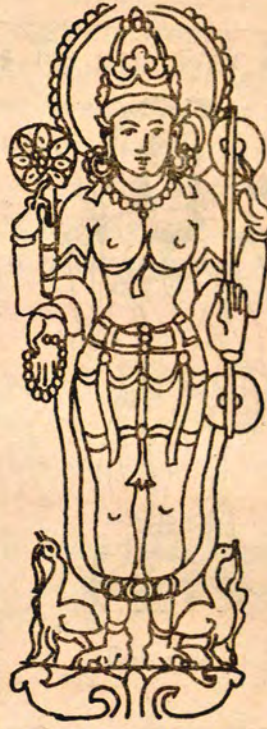
૮ નારદી



૯ સુમંગલા



૧૦ ત્રિધાધરી



૧૧ સર્વવિદ્યા



૧૨ શારદા

ઇતિ દ્વાદશ સરસ્વતી દ્વાદશ સરસ્વતીના આયુધનું કોષ્ટક

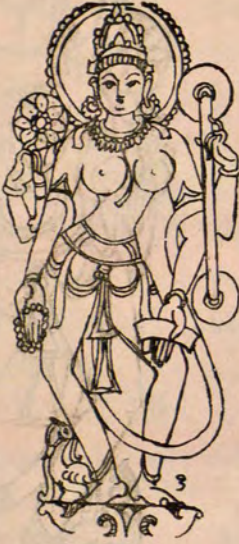
આયુધ					આયુધ				
ક્રમ	નામ	જમણા હાથે	ડાબા હાથે		ક્રમ	નામ	જમણા હાથે	ડાબા હાથે	
		નીચે	ઉપર	નીચે			નીચે	ઉપર	નીચે
૧ (૧)	સરસ્વતી	માળા	કમળ	વીણા પુસ્તક	૭	તુંબરી	કમળ	માળા	વીણા પુસ્તક
૨ (૨)	સરસ્વતી	પુસ્તક	માળા	વીણા પદ્મ	૮	નારદી	વરદ	પુસ્તક	વીણા કમળ
૩	કમલા રક્ષમીચી	વરદ	માળા	વીણા પુસ્તક	૯	સર્વમંગલા	માળા	કમળ	વીણા પુસ્તક
૪	જ્યા	વરદ	કમળ	પુસ્તક માળા	૧૦	ત્રિધાધરી	કમળ	માળા	વીણા પુસ્તક
૫	વિજ્યા	વરદ	માળા	પુસ્તક કમળ	૧૧	સર્વવિદ્યા	માળા	કમળ	પુસ્તક અમય
૬	સારંગી	વરદ	પુસ્તક	માળા કમળ	૧૨	શારદાદેવી	અમય	કમળ	પુસ્તક માળા

દ્વાદશ સરસ્વતીનું સ્વરૂપ (દેવતામૂર્તિ પ્રકરણ મતે). સામાન્ય સ્વરૂપ-એક મુખ, ચાર ભુજ, માથે મુકુટ, પ્રસા મંડળચાળા, કુંડલાદિ અમુખણાથી શોભતું છે.

ઇતિ દ્વાદશ શારદા (સરસ્વતી નામરૂપ-શાસ્ત્રનિર્ણય ઇતિ શ્રીવિશ્વકર્મા કૃતાયા વાસ્તુશાસ્ત્રે વાસ્તુવિદ્યાયા પદ્માસન સંસ્થિત હંસારૂઢા પ્રસન્ના ચ પૂજિતા સરસ્વતી દ્વાદશ મૂર્તિ પદ્મશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓ સોમપુરાએ કહેલ ભાષાનુવાદ : ક્રમાંક અ. ૧૬



દેવતા મૂર્તિ પ્રકરણે દ્વાદશ મૂર્તિ સ્વરૂપ



૧ મહાવિદ્યા



૨ મહાવાણી



૩ ભારતી

દેવતા મૂર્તિ પ્રકરણનાં બાર સ્વરૂપોનું કોષ્ટક

આયુધ					આયુધ				
ક્રમ	નામ	જમણા હાથે	ડાબા હાથે		ક્રમ	નામ	જમણા હાથે	ડાબા હાથે	
		નીચે	ઉપર	નીચે			નીચે	ઉપર	નીચે
૧	મહાવિદ્યા	માળા	કમળ	વીણા	૭	મહાધેનુ	વરદ	પદ્મ	વીણા
૨	મહાવાણી	માળા	પુસ્તક	વીણા	૮	વેદગર્ભા	વરદ	પુસ્તક	વીણા
૩	ભારતી	વરદ	માળા	કમળ	૯	ધૃત્વરી	માળા	અભય	કમળ
૪	સરસ્વતી	વરદ	કમળ	માળા	૧૦	મહાલક્ષ્મી	માળા	અભય	પુસ્તક
૫	આર્યા	વરદ	માળા	પુસ્તક	૧૧	મહાકાળી	માળા	કમળ	પુસ્તક
૬	બ્રાહ્મી	વરદ	પુસ્તક	માળા	૧૨	મહાસરસ્વતી	માળા	પુસ્તક	અભય

પ્રત્યેક સરસ્વતીના વાહન હંસ હોય છે પરંતુ આ ગ્રંથમાં વાહનના ઉલ્લેખ નથી.

અથ દ્વાદશ સરસ્વતી સ્વરૂપ (દેવતામૂર્તિ પ્રકરણે)

एक वक्त्र चतुर्भुजा मुकुटेन विशजितः

प्रभामंडल संयुक्ता कुंडलान्वित शेखरः ॥१॥ इति सरस्वती स्वरूप लक्षण

अक्ष पद्मं विष्णुपुस्तकं महाविद्या प्रकीर्तिता । इति महाविद्या १

अक्ष पुस्तकवीणा पद्म महावीणा च नामत ॥२॥ इति महावीणा २

वराक्ष पद्मपुस्तक शुभावहा च भारती इति भारती ३

वराम्बुअक्ष पुस्तक सरस्वती प्रकीर्तिता ॥३॥ इति सरस्वती ૪

वराक्ष पुस्तક પદ્મ આર્યાનામ પ્રકીર્તિતા इत्यार्या ૫



વરપુસ્તકાક્ષ પદ્મ વ્રાહ્મી નામ સુખાવહા ॥૫॥ ઇતિ વ્રાહ્મી ૬
 વર પદ્મવીણા પુસ્તક મહાધેનુશ્ચ નામતઃ ઇતિ મહાધેનુ ૭
 વર ચ પુસ્તક વીણા વેદજમ્ભિ થામ્બુજમ્ ॥૫॥ ઇતિ વેદજમ્ભા ૮
 અક્ષ તથાઽભયે પદ્મપુસ્તક મેશ્વરીભવેત્ત્યેશ્વરી ૯
 અક્ષ પદ્મવીણાશ્ચૈવ મહાલક્ષ્મી ચ આગમે ॥૬॥ ઇતિ મહાલક્ષ્મી ૧૦
 અક્ષ પદ્મ પુસ્તકં ચ મહાકાલ્યાઽભયં તથા ઇતિ મહાકાલી ૧૧
 અક્ષ પુસ્તક વીણા ચ પદ્મ મહાસરસ્વતી ॥૭॥ ઇતિ મહાસરસ્વતી ૩૨
 ઇતિ દ્વાદશ સરસ્વતી સ્વરૂપ (મત)

દીપાર્ણવ ઔર જયમત દેવતા મૂ. પ્ર. મેં સરસ્વતીકા સ્વરૂપ પાર. ૧૨ કહે હે. સ્વરૂપ વર્ણુન દોનુકા એકહી હૈ એક મુખ મુકુટ કુંડલાદિ આભુષણ યૌવનાવરથા પ્રસન્નમુખ તેજપ્રભામંડલ ઔર ચાર ભુજમેં કમલ, માલા, વીણા, પુસ્તક ઔર વરદ લોભ વિલોભ હસ્તમેં ધારણ કરેલા છે દીપાર્ણવતી પારવી નારદી દેવીશ અમય ઔર જયમતે દે. મૂ. પ્ર. મેં દશવી મહાલક્ષ્મીને ભી અભયમુદ્રા કહી છે.

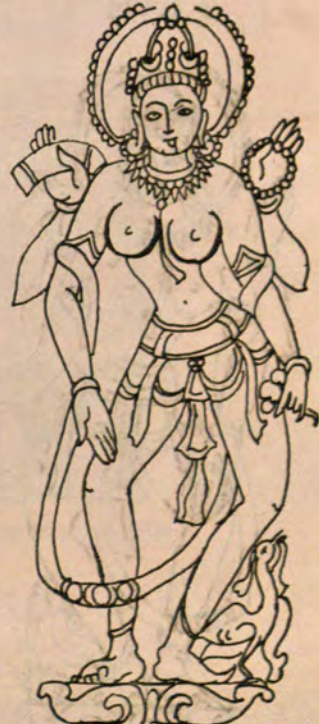
કીતનેક ગ્રંથોમેં સરસ્વતીકા વાહન મયૂર યા હંસ કહા હે કિન્તુ યહાં દોનું ગ્રંથોમે વાહન કા ઉલ્લેખ નહિ હે, આઘ શંકરાચાર્યજીને તો અનેક પ્રકારકે વાહન સ્તુતિમાં કહા હે. મહાલક્ષ્મી ઔર મહાસરસ્વતી કા આયુધમેં થોડા ભિન્ન હે.



૪ સરસ્વતી

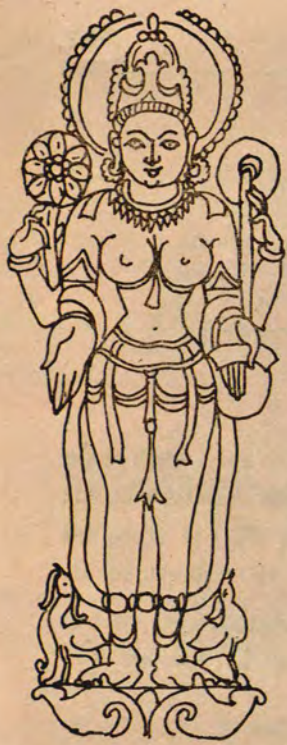


૫ આર્યા

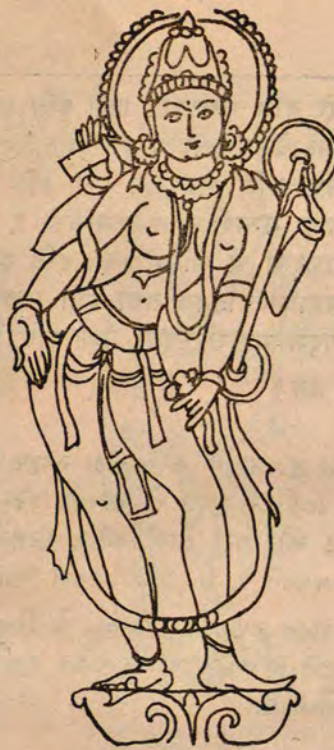


૬ બ્રાહ્મી





૭ કામધેનુ



૮ વેંગલા



૯ ઇશ્વરી



૧૦ મહાલક્ષ્મી



૧૧ મહાકાલી



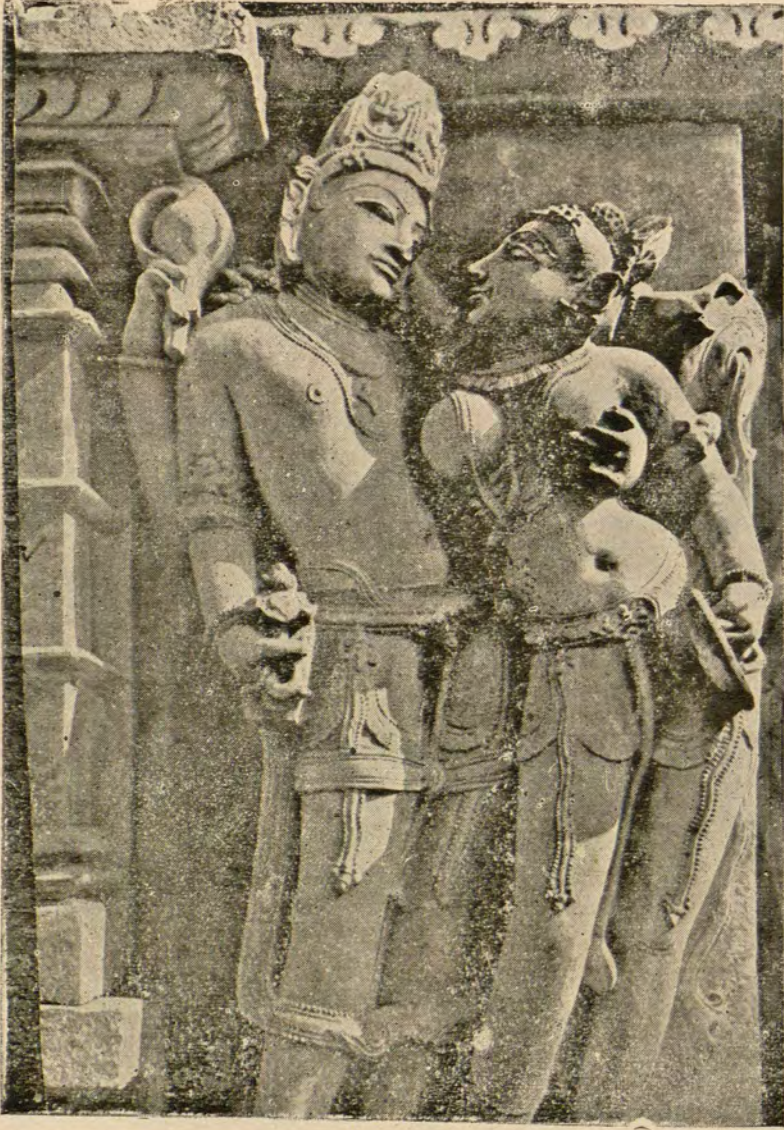
૧૨ મહા સરસ્વતી



અબ્જુરાહો (મધ્ય પ્રદેશ)ના કંડુર્ય મહાદેવના મંદિરની જંઘામાં ઉમા મહેશ્વર

(પ્રભાશંકર ઓ. સોમપુરા)





મધ્યપ્રદેશ ખજુરાહોના કડ્ય મહાદેવની જંઘામાં વિષ્ણુ લક્ષ્મી

(પ્રભાસંકર ગ્રા. સોમપુરા)



Indira Gandhi National
Centre for the Arts

श्री विश्वकर्माकृताया वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्याया त्रयोदश्यादिव्य द्विभुज स्वरूपाध्याय क्रमांक अ-१७

अथातः सप्रवक्ष्यामि आदित्याश्च द्वयंकरा

त्रयोदशादित्यान् प्रोक्तं रूपं शृणु विचक्षण

॥१॥

१. आदित्य देव-प्रथमे हस्ते शंखं च वामे पद्मकं हस्तके
प्रथमं च भवेन्नाम आदित्यास्तुविधियते

२. रवि देव-प्रथम हस्ते शंख च वामे वज्रदंढकम्
द्वीतीयं तु भवेदस्य रविर्नाम विधियते

॥३॥

३. गौतम देव-प्रथमं पद्मं हस्ते च वामे पद्मदंडकम्
तृतीयस्तु भवेद् देवो गौतमस्तु विधियते

॥४॥

४. भानुप्तान देव-प्रथमे पद्महस्ते च वामे शदल हस्तके
चतुर्थस्तु भवेन्नाम भानुप्तानो विधियते

॥५॥

५. शाचित्त देव-प्रथमे पद्महस्ते च वामे शंखतु हस्तके
पंचमस्तु भवेत् देवः शाचित्तनाम धार्यते

॥६॥

६. दिवाकर देव-प्रथमे वज्रदंड च वामे वज्रदंडकम्
षष्ठमस्तु भवेद् देवो दिवाकरो विधियते

॥७॥

७. धूमकेतु देव-प्रथमे वज्रदंडा च वामे पद्मं च हस्तके
सप्तमं तु भवेन्नाम धूमकेतुर्विधियते

॥८॥

८. संभव देव-प्रथमे वज्रदंडा तु वामे शंख च हस्तके
अष्टमस्तु भवेन्नाम संभवस्तु विधियते

॥९॥

९. भास्कर देव-प्रथमे फलं हस्ते च वामे शंख तु हस्तके
नवमस्तु भवेन्नाम भास्करस्तु विधियते

॥१०॥

१०. सूर्य देव-प्रथमे फलां च हस्ते वामे दंडं च हस्तके
दशमस्तु भवेन्नाम सूर्यदेवो विधियते

॥११॥

११. संतुष्ट देव-प्रथमे चक्रं हस्ते च वामे पद्मं तु हस्तके
एकादशमो भवेन्नाम संतुष्टस्तु विधियते ॥१२॥

१२. सुवर्णकेतु देव-प्रथमे फलं हस्ते च वामे पद्मं तु हस्तके
द्वादशमो भवेन्नाम सुवर्णकेतुर्धियते ॥१३॥

१३. मार्कंड देव-उभयोर्हस्तयोः पद्ममे स्थासुहश्च संस्थितः
त्रयोदशमो भवेन्नाम मार्कंडस्तु विधियते ॥१४॥

इति श्री विश्वकर्माकृताया वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्याया त्रयोदश्यादिव्य स्वरूपाध्याय
क्रमांक अ-१७

द्विभुज आदित्य



१ आदित्य



२ रवि



३ गौतम

દ્વિભુજ આદિત્ય

૧. હવે હું જે ભુજવાળા તેર આદિત્ય સૂર્યના સ્વરૂપો કહું છું તે સાંભળો.
૧. આદિત્ય દેવના જમણા હાથમાં શંખ અને ડાબા હાથમાં કમળ ધારણ કરેલ છે.
૨. રવિ દેવના જમણા હાથે શંખ અને ડાબા હાથે વજ્ર દંડ ધારણ કરેલ છે.
૩. ગૌતમ દેવના જમણા હાથે કમળ અને ડાબા હાથે કમળદંડ ધારણ કરેલ છે.
૪. ભાનુજી દેવના જમણા હાથે કમળ અને ડાબા હાથે ઔષધિઓ લીલોતરી ધારણ કરેલ છે.
૫. શાદ્રિલ દેવના જમણા હાથે કમળ અને ડાબા હાથે શંખ ધારણ કરેલ છે.
૬. દિવાકરના જમણા હાથે વજ્રદંડ, ડાબા હાથે પશુ વજ્ર દંડ ધારણ કરેલ છે.
૭. ધૂમકેતુના જમણા હાથે વજ્ર દંડ ને ડાબા હાથે કમળ ધારણ કરેલ છે.
૮. સંભવ દેવના જમણા હાથે વજ્રદંડને ડાબા હાથે શંખ ધારણ કરેલ છે.
૯. ભાસ્કર દેવના જમણા હાથે ફળ અને ડાબા હાથે શંખ ધારણ કરેલ છે.
૧૦. સૂર્ય દેવના જમણા હાથે ફળ અને ડાબા હાથે દંડ ધારણ કરેલ છે.
૧૧. સંતુષ્ટ દેવના જમણા હાથે ચક્ર ને ડાબા હાથે કમળ ધારણ કરેલ છે.
૧૨. સુવર્ણ કેતુના જમણા હાથે ફળ ને ડાબા હાથે કમળ ધારણ કરેલ છે.
૧૩. માર્કંડ દેવના જમણા હાથે ને ડાબા બંને હાથે કમળધારણ કરેલ રથ ઉપર બેઠેલા છે.

ઈતિ શ્રી વિશ્વકર્માકૃતે વાસ્તુશાસ્ત્રે વાસ્તુવિદ્યાયાં ત્રયોદશાદિવ્ય સ્વરૂપા-
ધ્યાયનો ક્રમાંક અધ્યાય ૧૭

પદ્મશ્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર આઘડભાઈ સોમપુરા શિલ્પવિશારદે કરેલ
ભાષાનુવાદ ક્રમાંક અધ્યાય ૧૭

સૂર્યમૂર્તિ ઘણાખરાના હાથમાં જે કમળ અસ્પષ્ટ કહ્યા છે, ફક્ત એક પૂષા સૂર્યને જે હાથમાં કમળ કહ્યા છે બારમા વિંજીને ફરતે હાથ સુદર્શન ને કમળ કહ્યા છે સૂર્યને સીતાચતુર્ વાહન અન્ય ત્રયોમાં કહેલ છે પરંતુ અહીં વાહનનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી.

ચતુર્ભુજ દ્વાદશ આદિત્ય

આયુધ				આયુધ			
ક્રમ	નામ	જમણા હાથમાં	ડાબા હાથમાં	ક્રમ	નામ	જમણા હાથમાં	ડાબા હાથમાં
૧	સુધાતા	કમળની માળા	કમંડળ	૭	ભગ	શૂલ	સુદર્શન
		જે હાથોમાં કમળ				જે હાથોમાં કમળ	
૨	મિત્રા	સોમરસ	શૂલ	૮	વિવસ્વાન	ત્રિશૂલ	માળા
૩	આર્યમણિ	ચક્ર	ગદા		(વિશ્વમૂર્તિ)	જે હાથોમાં કમળ	
		જે હાથોમાં કમળ		૯	પુષા	કમળ	કમળ
૪	રૂદ્ર	માળા	વજ્ર			ફક્ત જે હાથ	
		જે હાથોમાં કમળ		૧૦	સવિતા	ગદા	સુદર્શન
૫	વરુણ	ચક્ર	પાશ			જે બૂજમાં કમળ	
		જે હાથોમાં કમળ		૧૧	ત્વષ્ટ્ર	સુવ (સરવો)	હોમતું કાળજી
૬	સૂર્ય	કમંડળ	માળા			જે હાથોમાં કમળ	
		જે હાથોમાં કમળ		૧૨	વિંજી	સુદર્શન	કમળ



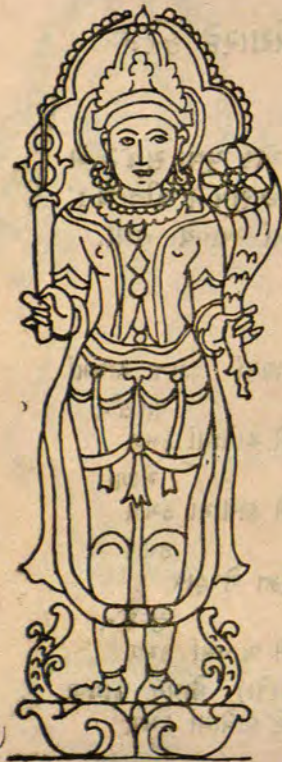
૪ ભાવુરતાન



૫ શાચિન



૬ દિવાકર



૭ ધુમકેતુ



૮ સંભવ



૯ ભાસ્કર



૧૦ સુર્ય



૧૧ સંતુષ્ટ



૧૨ સુવર્ણ કેતુ



૧૩ માર્કંડ

ઘતિ ત્રયોદશ્યા દિવ્ય દ્વિભુજ સ્વરૂપ

અથ ચતુર્ભુજ દ્વિદશ્યાદિવ્ય સ્વરૂપ



SUDHATA
સુધાતા

૧ સુધાતા



MITRA
મિત્રા

૨ મિત્રા



ARYAMAN
આર્યમાન

૩ આર્યમાણી



४ రుద్ర



५ వరద



६ శుభ



धति यत्तुर्न द्वादश्या दिव्य स्वदेय



१० सविता



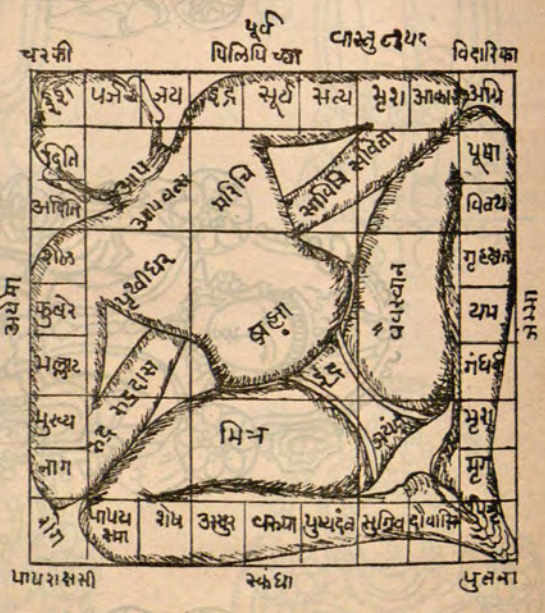
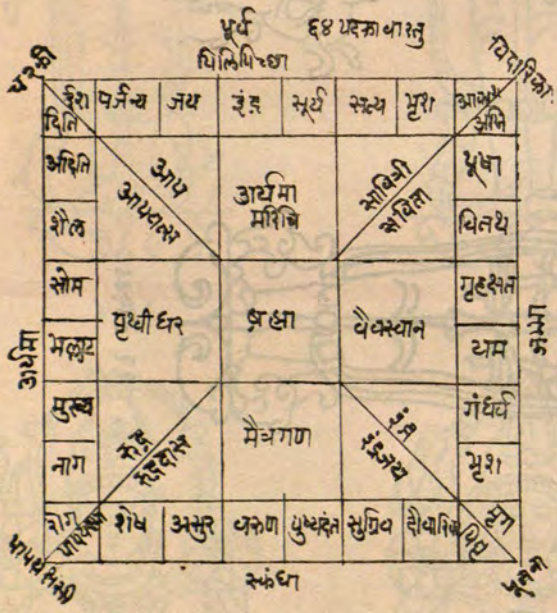
११ वसुधा



१२ विष्णु

श्रीविश्वकर्माकृताया वास्तुशास्त्र वास्तुविद्याया वास्तुलक्षणाध्याय क्रमांक अ-१८

पुरान्धकवधे रुद्र ललाटपतिपतितंनक्षितो
स्वेदस्ततोद्भूतं जातं पुरुषो वै सुदुःखह ॥१॥
अधोमुखेन सौख्यश्च कुरुतेहन्ति चान्थथा
नैव तस्य विना शांति श्रीदः सुविहितो बली ॥२॥



६४ पदतो वास्तु

अथवास्तु देवता भाग निर्णय चोसठ पद
चतुषष्टि पदोवास्तु मध्ये ब्रह्मवेदेपदेभवेत् ॥३॥
अर्यमाचतुर्भाग ब्रह्मकर्णष्टयुग्मांश स
शेषा एकपदा बाह्ये त्वष्टा विशतिदेवा ॥४॥
ब्रह्मा चतुर्देवो अर्यमा विवरवान मैत्रगण
पृथ्वीधर स्तथा चतुष्केणे अष्टदेवो
ब्राह्मर्षवित द्वित्रया देवो स्वाप्याय च पूजयो ॥५॥

८x८६६५६का वाङ्मय प्रश्न

८१ पदनो वास्तु

॥६॥

11911

1121

11911

हजार पदनो वास्तु

चतुरश्री कृतक्षेत्रे द्वात्रिंशद्विभाजिते षट्पंचाशत्पदैर्युक्तान्येकादश शतानिय	॥१०॥
मध्यस्थाने लिखेत पञ्चवेदगर्भ इति स्मृतम् ब्रह्मान्ते च भवेद्विथी चत्वारिंशत्पदैः क्रमात्	॥११॥
अर्यम्मेऽस्ते भवेद्विथी शतं च द्वादशोत्तमम् विथिकर्णे समस्तेवं पदमुक्तिः क्रमादित	॥१२॥
अप्तदंश मंडलेषु चाधे पञ्च निपातयेत् तदनन्तरपङ्क्तौ च ब्रह्माषण्ण वतिपदः	॥१३॥
तदन्ते विथीकाकार्या चत्वारिंशत्पदान्विता सशितिभिश्च चत्वारोऽर्थमाद्याश्च चतुर्दिशम्	॥१४॥
चत्वारिंश पदैरथैरष्टौ स्युर्वह्निकर्णत् तदन्तविथीका कार्या शतं च द्वादशोत्तरम्	॥१५॥
तदबाह्ये च भवे द्विथी द्वात्रिंशदधिकं शतम् कौणे लोप्याश्च षट्पादाश्चतुर्षु चतुर्विंशतिः	॥१६॥
इशाघ्ना रुद्रदासान्ता लता वीथ्यन्तरेगता एवंपदानि आयन्ते षट्त्रिंशदधिकं शतम्	॥१७॥
बाह्य कर्णे तु चत्वारः प्रस्थाप्या नवभिः पदैः सप्त सप्त तदाश्रिता योज्या अष्टाष्टाभिः पदैः	॥१८॥
तन्मानानुक्रमाद्योज्या शेषा अष्टपदास्तथा एवं सहस्रपदैर्युक्तं सर्वतोभद्रलक्षणं ॥ इति सहस्रपदं सर्वतोभद्र वास्तु ॥१९॥	
अधासणे वास्तु प्रपूज्यते यजमान से वास्तुपूजा विनावास्तु प्रारंभे न भवेशने ॥ इति वास्तु	

इति श्री विश्वकर्माकृतायां वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्यायां वास्तुलक्षणाध्याय क्रमांक अ-१८



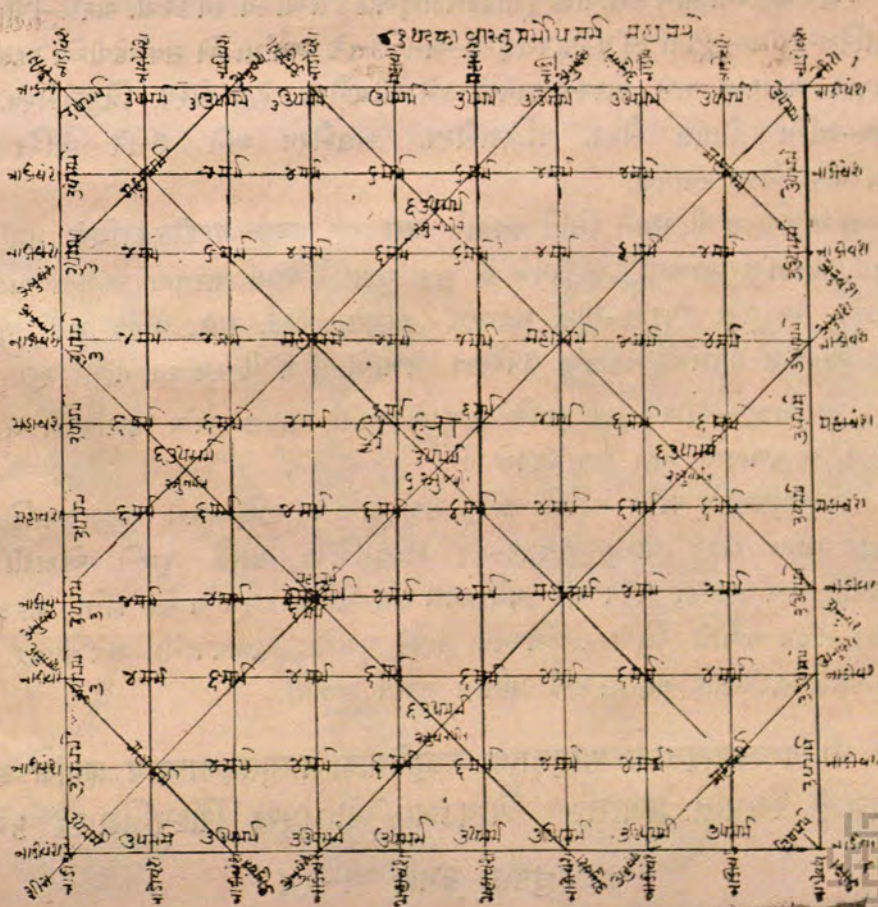
Indira Gandhi National
Centre for the Arts

સ્થાપવા પ્રહ્માના ચાર ખૂણે બળે એટલે આઠ દેવો આપ આપવત્સાદિ સ્થાપવા પ્રહ્મા સોળ પદના તેના ચાર ગર્ભના અર્થમાદિ ચાર દેવો આઠ પદના. એ રીતે સો પદના વાસ્તુના દેવોની રચના કરવી. (૯)

સહસ્ર પદનો વાસ્તુ

હવે હજાર પદના વાસ્તુ કહું છું. બત્રીશ બત્રીશ આઠા ઊભા ભાગના કરતાં ૧૦૨૪ કોઠા થાય. તેના ચાર ખૂણે છ છ પદ ૨૪ પદ ભાગવા, એટલે હજાર પદનો વાસ્તુ થાય. બહારના ખૂણે દશ દશ ભાગના બાર-તેમાં ચૌદ ચૌદ ભાગના સોળ દેવો સ્થાપવા-વીશવીશ ભાગના ચારે ભદ્રે દેવો સ્થાપવા. ફરતા એકત્રીશ પદ બહારના રહ્યા. અંદરના ખૂણે આઠ દેવો પંદર પંદર ભાગના. મધ્યે પ્રહ્મા સો પદના. તેની ફરતું અકેક પદ ૧૦ વીશી ફરતું રાખવું પ્રહ્માના ચારે તરફ ૮૦-૮૦ પદના અર્થમાદિ ચાર દેવો સ્થાપવા. અંદરના ખૂણાના આઠ દેવો એકવીશ-એકવીશ પદના બાણવા. બહારના ખૂણાના ચાર દેવો. નવ નવપદના બાકીના દેવો આઠ આઠ પદના બાણવા. એ રીતે હજાર પદના વાસ્તુની રચના બાણવી. તે મેરુપ્રાસાદે-કોટીહોમ-બ્યેઠલિંગે કિલ્લાએ એ સર્વ ન પ્રતિષ્ઠા સમયે હજાર પદનો વાસ્તુ પૂજવો. તે સર્વતોભદ્ર વાસ્તુ બાણવો વાસ્તુકર્મના આરંભે અનેપ્રવેશે વાસ્તુપૂજા અવશ્ય કરવી.

વાસ્તુ મર્મોપમર્મ મહામર્મ



કુટનોટ :

હવે ઊર્ધ્વ વાસ્તુ દશ ભાગને પંદર ભાગનો (૧૫ × ૧૦ = ૧૫૦ પદના) વાસ્તુ કહું છું ચોવીશ પદના પ્રહ્મા તેના ફરતા ચારે દિશાએ છ છ પદના અર્થમાદિ દેવો મધ્યમાં દોઢ દોઢ ભાગના આઠ દેવો ખૂણે સ્થાપવા.

મધ્યે પ્રહ્મા તેના ચારે બાજુ પૂર્વે અર્થમા. દક્ષિણે વૈવસ્વાન. પશ્ચિમે મૈત્રમણ અને ઉત્તરે પૃથ્વીધર-પ્રહ્માના ઇશાનકોણે આપ અને આપવત્સ અગ્નિકોણે સાવિત્રી સવિતા. નૈર્ઋત્યકોણે ઇંદ્ર ઇંદ્રજ્ય. વાયવ્યકોણે રુદ્ર અને રુદ્રદાસ.

૧. બાહ્ય-અકેકપદે પૂર્વે ઇશાનકોણથી અગ્નિકોણ પર્જન્ય જય ઇંદ્ર. સૂર્ય સત્ય બ્રહ્મા-અને આકાશ.

૨. દક્ષિણે અગ્નિકોણથી-પૂષા-વિતથ-ગૃહક્ષત. યમ-ગંધર્વ ભૃંગરાજ અને મૃગ.

૩. પશ્ચિમે પિતૃ નંદી-સુગ્રીવ પુષ્પદંત-વરુણ-અસુર શેષ પાપચક્ષમા.

૪. ઉત્તરે રોગ-નાગ મુખ્ય ભદ્રાટ સોમ શૈલ-અદિતિ દીતિ એમ બાહ્ય પદોના ચારે દિશાના બગીચા દેવો સ્થાપન કરવા.

બાહ્ય અને અંદરના પ્રહ્માદિ દેવો મળી કુલ પીસ્તાલીશ દેવો સ્થાપન કરવા.

હવે બહારના ભાગે ઇશાનાદિ પૂર્વાદિકમેકોણેઆઠ દેવીઓ સ્થાપન કરવી. ચરકી-પિલ્લિપિચ્છા વિહારિકા-ગુંમા-પૂતના સ્કંધ-પાપરાક્ષસી-અને ઉત્તરે અર્થમા એ સર્વ દેવીઓ પદથી બાહ્ય સ્થાપવી. બહારના અષ્ટ ભૈરવ-ઇશાનથી કમે ભીમભૈરવ. હેતુ ભૈરવ, ત્રિપુરીભૈરવ. વૈતાલ ભૈરવ-અગ્નિ ગૈતાલ ભૈરવ. વશ્ચિકાભૈરવ. કાલભૈરવ અને ઉત્તરે અગ્નિ ભૈરવ. એમ અષ્ટ ભૈરવ સ્થાપવા.

વસ્તુના અંગની સંધી સ્થાને મિતિ સ્તંભને રેખા તો વર્જ્ય-ચેત્કીલકાદિકં મર્મ સ્થાન પર ભીતસ્તંભ મુકવાથી દોષ ઊપજે છે. જુદા જુદા ગ્રંથોમાં વાસ્તુના અંગના આડી ઉભી રેખાઓ પર વંશ ઉપવંશ-શીરા મહામર્મ લાંગુલ, પક્ષક, શૂલ, વજ્રક મર્મ અતિમર્મ શીરા અનુવંશ ઉપમર્મ મહાવંશ ઉપરોક્ત રેખાઓની સંધી સ્થાનના નામો કહ્યા છે.

મર્મવાસ્તુ—મુખ હૃદય નાભિ મુખ બે સ્તનો આ છ અંગ દબાય તે મહામર્મ કહેવાય. તે દબાયતો મહા દોષ ઊપજે છે.

ઓગણુપચાસ પદનો મરિચિ વાસ્તુ સર્વ કાર્યોને જીર્ણોદ્ધારને જળાશ્રયાદિ કાર્યો ચોસઠ પદનો ભદ્રક વાસ્તુ-પુરનગર-કૃપ રાજ્યાભિષેક સમયે પૂજને એકાશી પદનો કામદવાસ્તુ સર્વપ્રકારના ભવન ઘરો અને છાદ છત્ર માલહો પૂજવો સો પદનો ભદ્રક વાસ્તુ પ્રાસાદ-મંડપ જગતી લિંગ રાજભવનના કાર્યે પૂજવો. હજારપદનો સર્વતોભદ્ર વાસ્તુ મેરુ આદિમહાપ્રાસાદ મહાલિંગની પ્રતિષ્ઠા સમયે પૂજવો.

इति श्री विश्वकर्माकृताया वास्तुशास्त्रे वास्तुविद्याया वास्तुलक्षणाध्याय क्रमांक अ-१८

પક્ષત્રી સ્થપતિ પ્રભાશંકર ઓધડભાઈ સોમપુરા શિલ્પવિશારદે કરેલ

ભાષાનુવાદ ક્રમાંક અ-૧૮

देवांगनाओंनां स्वङ्गेषु



१ भेनका



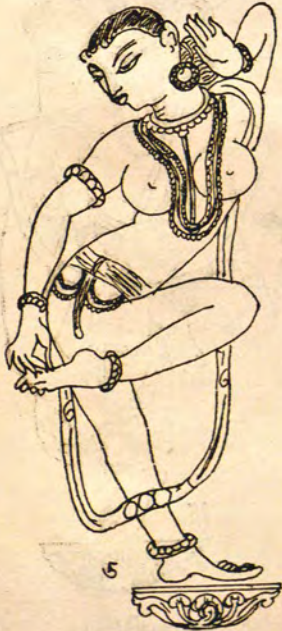
२ क्षीलावती



३ विधियिता



४ सुन्दरी



५ शुभगाभिनी



६ हंसावती



७ सर्वकला



८ कर्पूरभञ्जरी

पद्मिनी
PADMINIगुद्धशब्दा
GUDDHASHABDAचित्रिणी
CHITRINIपुत्र वल्लभा
PUTRA VALLABHA

१०

११

१२



13

१३ गौरी



14

१४ गांधारी



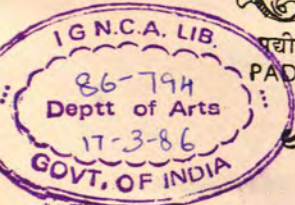
15

१५ देवशांभा



16

१६ भरीयिका



ગ્રામ અને ગૃહસ્થ સાથે લેણદેણવાળા તીર્થંકર ભગવાનના લેણદેણુનું કોષ્ટક

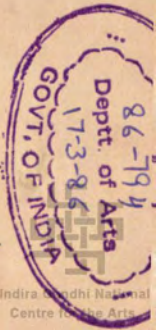
નક્ષત્ર	કૃ	કૃ	શે	મૃ	આદ્રો	પુન	શ્ર.	ધ.	ધ.	શ.	આદ્રાં	રેવતી
ધનિકકે ગામના નામના પહેલો અક્ષર	અ. આ.	ઈ. ઇ. ઉ. જી. એ. ઐ	ઓ. ઔ.	ક. કા. કિ. કી.	કુ. કું.	કે. કૈ. કો. કો.	ખ-ખા ખિ-ખી ખુ-ખૂ એ-ઐ ઓ-ઔ	ગ-ગા ગિ-ગી	ગુ-ગૂ ગે-ગૈ	ગો. ગૌ.	ઘ-ઘા ઘિ-ઘી ઘુ-ઘૂ ઘે-ઘૈ ઘો-ઘૌ	ચ-ચા ચિ-ચી
પ્રથમ ૨૦ વસા દેવનામ	વાસુ પુજ્ય	વાસુ કુંયુનામ	ચંદ્ર વિમળ	નમિ.	મુનિ.	મુનિ.	નમિ.	પાશ્વ ^૧	પાશ્વ ^૧	નમિ	મુનિ	મહાવીર
દ્વિતીય ૧૫ વસા દેવનામ			મહા	મુનિ			મુનિ			પદ્મ		નમિ મદિલ
તૃતીય ૧૦ વસા દેવનામ		વિમળ	પદ્મ	મહા		પાશ્વ ^૧	ધર્મ મહાવીર		મહાવીર	પાશ્વ ^૧	૦	ધર્મ ^૧ ચંદ્ર
ચતુર્થ ૫ વસા દેવનામ	સુવિધિ શાંતિ ધર્મ ^૧ નમિ.	ધર્મ ^૧ ચંદ્ર	ધર્મ ^૧ અજી સ્તંભ	મહા અભિ અનંત ત્રેયાંશ સ્તંભ અજીત	સંભ શિતલ શાંતિ અનંત આદિ ત્રેયાંશ વિમલ અજીત	વિમ. આદિ સંભવ શિત શાંતિ અભિ ત્રેયાંશ અજીત	શાંતિ સંભવ અભિ	સુપાશ્વ ^૧ વાસુ કુયુ અજીત	સુમતિ સુવિધિ વાસુ કુયુ અજીત	સુમ કુંયુ વાસુ સુ.પા. શાંતિ શીતલ આદિ	સંભ શીત શાન્તિ આદિ ત્રેયાંશ વિમલ	વિમલ સંભવ અભિ શીતલ અનંત શાંતિ

ગ્રામ અને ગૃહસ્થના નામાક્ષર પરથી તીર્થ કર ભગવાનની સાથેનું લેણદેણનું કોષ્ટક

નક્ષત્ર	ચિત્રા	પુ.પા.	રો.	મૂલ	મૂલ	પૂ.પા.	ઉ.પા.	ઉ.પા.	મઘા	પુ.ફા.	જ્યેષ્ઠા	મૂલ	ચિત્રા	સ્વા.
ધનિક કે ગ્રામના નામનો પહેલો અક્ષર	પે. પો.	ફ.	બ. બિ. બુ.	બે. બો.	ભ. ભિ.	ભુ.	ભે.	ભો.	મ. મિ. મુ. મે.	મો.	ય. યિ. યુ.	ચે. ચો.	ર રિ	રે. રે. રો
પ્રથમ ૨૦ વસા દેવનામ	સુવિધી	શીતલ મહા	વિમલ	સંભવ મુનિ ત્રેયાંશ	પાર્શ્વ સુપાર્શ્વ પદ્મ સુવિધી	મહા શીતલ	શીતલ વિમલ મહા	શીતલ વિમલ મહા	વાસુ સુમતિ	મહા	સુમતિ કુંથુ	સુપાર્શ્વ સુવિધી	સુમતિ સુવિધી	શાંતિ શીતલ
દ્વિતીય ૧૫ વસા દેવનામ	વાસુ પદ્મ	મહિલ	સંભવ	મહા	સુમતિ	મહિલ	સંભવ	સંભવ	૦	મહિલ	૦	સુમતિ	કુંથુ	મહાવીર સંભવ
તૃતીય ૧૦ વસા દેવનામ	સુપાર્શ્વ પાર્શ્વ મહા	૦	મહા	વાસુ	શીતલ વિમલ શાંતિ	૦	શાંતિ મહિલ	શાંતિ મહિલ	પદ્મ સુવિધી વિમલ શાંતિ શીતલ	૦	શાંતિ	શીતલ શાંતિ	વાસુ મહા	૦
ચતુર્થ ૫ વસા દેવનામ	આદિ અભિ અનંત નમિ	ધર્મ ચંદ્ર અજીત	૦	અજીત અભિ	નમિ આદિ	આદિ અનં અભિ નમિ	અભિ ધર્મ આદિ ચંદ્ર નમિ	અભિ ધર્મ આદિ ચંદ્ર નમિ	નમિ	અનંત નમિ આદિ	ધર્મ અજીત આદિ વિમલ	પાર્શ્વ પદ્મ નમિ આદિ વિમલ	પાર્શ્વ પદ્મ નમિ અજીત આદિ	ધર્મ મહા અભિ નમિ મહિલ

ગ્રામ અને ગૃહસ્થના નામાક્ષર પરથી તીર્થંકર ભગવાનની સાથેનું લેણદેણનું કોષ્ટક

નક્ષત્ર	અશ્વિની	ભરણી	રોહિણી	મૃગ	શત	ધનિ	શત	પૂ.ભા	પુન	પુન	પુષ્ય
ધનિકંકે ગામના નામનો પહેલો અક્ષર	લ	લુ લે લો	વ. વી. વુ	વે વો.	શ	ધ	સ. સિ. સુ.	સે. સો. સૌ.	હ	હિ	હુ હે હો
પ્રથમ ૨૦ વસા દેવનામ	શાંતિ ત્રેયાં સંભવ	ત્રેયાંશ	સંભવ	સંભવ	અભિ અનંત અજીત આદિ	આદિ અર	કુંથુ	આદિ	આદિ સંભવ અનંત શાંતિ શીતલ અભિ	શાંતિ અજીત ત્રેયાં	અજીત
દ્વિતીય ૧૫ વસા દેવનામ	વિમલ શીતલ	૦	વિમલ	ત્રેયાંશ	૦	ચંદ્ર અજીત	સુમતી સુપાશ્વ	ચંદ્ર	ત્રેયાંશ અજીત	આદિ શીતલ	આદિ અનંત
તૃતીય ૧૦ વસા દેવનામ	ચંદ્ર	૦	મહા ચંદ્ર	મહા	૦	૦	અજીત આદિ	૦	૦	અનંત ચંદ્ર	કુંથુ
ચતુર્થ ૫ વસા	ધર્મ મુનિ	નમિ મહિલ	ધર્મ અજીત	અજીત મુનિ	મહા વિમલ	સંભવ શીતલ	પદ્મ નેમિ	શીતલ ત્રેયાંશ	વિમલ મુનિ	ધર્મ મુનિ	નમિ મહિલ
દેવનામ	નમિ મહિલ અનં આદિ	અભિ મુનિ અનંત	મહા	અભિ મહા	નમિ મહિલ ત્રેયાંશ	ધર્મ વિમલ ત્રેયાંશ મુનિ	વાસુ પાશ્વ શાંતિ શીતલ	મુનિ શાંતિ સંભવ		વિમ	મહા ધર્મ



12/85
5+11

DBF - 376

148/85
4749





papu printers, ahmedabad. phone : 20963



Indira Gandhi National
Centre for the Arts